

คีตาศิลา

คัมภีร์แห่งความมั่นใจ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

คิตาบิอิกาน

หน้าชื่อเรื่อง
[Title Page]

คิตาบิอิกาน

คัมภีร์แห่งความมั่นใจ

Kitáb-i-Íqán
The Book of Certitude

พระบาฮาอุลลาห์
[Bahá'u'lláh]

แปลอย่างไม่เป็นทางการโดย น.พ.รัชชัย วิสุทธีมรรค (กรกฎาคม 2563)
[Provisional Translation by Dr.Tawatchai Wisoodthimark (July 2020)]

เว็บไซต์อย่างเป็นทางการ
ของชุมชนบาไฮประเทศไทย
[Thai Bahá'í Official Website]

International Bahá'í Website
in English and other languages

English versions

ศาสนาบาไฮ
[Bahá'í Faith]

สารบัญ
[Table of Contents]

หน้าปก [Cover].....	1
หน้าชื่อเรื่อง [Title Page].....	2
สารบัญ [Table of Contents]	3
คำนำ [Introduction]	4
ภาคที่หนึ่ง [Part One].....	9
ภาคที่สอง [Part Two]	49
อภิธาน [Glossary].....	121

คำนำ [Introduction]

“จงรอไปเถิด ดังที่พวกก่อนหน้าเจ้ากำลังรอ!” คือวาทะตอนหนึ่งในคัมภีร์นี้ที่สะท้อนถึงประวัติศาสตร์ชำระรอย ที่ศาสนิกชนของศาสนาต่างๆ ในทุกยุคเฝ้าคอยการเสด็จมาของพระศาสดาพยากรณ์ และเมื่อพระศาสดาตามพันธสัญญาเสด็จมาแล้ว พวกเขา กลับปฏิเสธและเฝ้ารอต่อไป และชาวมุสลิมก็ไม่ใช่ออกเว้น ดังที่พระบ็อบพระศาสดาผู้เบิกทางให้แก่พระบาฮาอุลลาห์ ทรงลิขิตไว้ก่อนที่พระบาฮาอุลลาห์จะลิขิตคีตาบีอีคานว่า “หากสาวกของคัมภีร์โกรอ่านนำข้อพิสูจน์ทั้งหลายคล้ายกับที่ตนเสนอต่อพวกที่ไม่เชื่ออิสลาม มาใช้กับตนเอง จะไม่มีแม่ดวงวิญญาณเดียวที่ถูกพรากจากพระผู้เป็นสัจธรรม”¹

เหตุผลสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับปรากฏการณ์เช่นนี้คือ คำพยากรณ์ทั้งหลายในคัมภีร์ต่างๆ เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระศาสดาองค์ใหม่ในอนาคต มักลิขิตไว้ด้วยภาษาที่เป็นนัยและยากที่จะเข้าใจหรือตีความได้ถูกต้อง ศาสนิกชนของศาสนาต่างๆ จึงปฏิเสธพระศาสดาตามพันธสัญญาที่เสด็จมาเมื่อพบว่า ไม่ตรงกับคำพยากรณ์ต่างๆ ที่ตนตีความตามตัวอักษร ตัวอย่างหนึ่งเกี่ยวกับประเด็นนี้ที่พระบาฮาอุลลาห์ลิขิตไว้ในคัมภีร์เล่มนี้คือ :

หากคำพยากรณ์ทั้งหลายที่บันทึกอยู่ในกอสเปวบังเกิดขึ้นจริงตามตัวอักษร หากพระเยซูบุตรของแมรีกับทูตสวรรค์ทั้งหลายเสด็จลงมาจากนภานก่อนเมฆให้เห็นตาตา ใครหรือจะกล้าไม่เชื่อ ใครหรือจะกล้าปฏิเสธสัจธรรมและดูหมิ่น? ไม่เพียงเท่านั้น ความอกสั่นขวัญหนีจะครอบงำทุกคนที่อาศัยอยู่ในโลกอย่างทันใด จนไม่มีดวงวิญญาณใดสามารถเอ่ยสักคำ ไหนเลยจะปฏิเสธหรือยอมรับสัจธรรม, เป็นเพราะความเข้าใจผิดของพวกเขาเกี่ยวกับสัจธรรมเหล่านี้เอง ที่นักบวชคริสเตียนมากมายคัดค้านพระโมฮัมหมัด และพูดคัดค้านด้วยถ้อยคำว่า : “หากท่านเป็นศาสนทูตตามพันธสัญญาจริง เช่นนั้นทำไมท่านไม่มีทูตสวรรค์มาด้วยตามที่คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของเราทำนายไว้ ซึ่งจำเป็นต้องลงมากับพระผู้เป็นความงามตามพันธสัญญา เพื่อช่วยพระองค์ในการเปิดเผยพระธรรมและทำหน้าที่เป็นผู้เตือนประชาชนของพระองค์?”

แม้คัมภีร์โกรอ่านจะระบุถึงพระศาสดามากมายในอดีตที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าส่งมาเป็นลำดับ เพื่อสั่งสอนและนำทางมวลมนุษย์ แต่ด้วยสมญานามของพระโมฮัมหมัดที่ระบุไว้ในคัมภีร์โกรอ่านเช่นกันว่าเป็น “ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” ชาวมุสลิมจึงยืนยันว่า พระโมฮัมหมัดคือพระศาสดาองค์สุดท้ายและพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะไม่ส่งพระศาสดามาอีก นัยนี้ก็คือ ชาวมุสลิมไม่ยอมรับพระบาฮาอุลลาห์ผู้ก่อตั้งศาสนาบาไฮเพราะถือว่าเสด็จมาหลังจากพระโมฮัมหมัด ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์ชำระรอยใน

¹ Selections from the Writings of the Báb, p.120

อดีตที่ชาวยิวไม่ยอมรับพระเยซูและพระโมฮัมหมัด เพราะถือว่าพระโมเสสคือพระศาสดาองค์สุดท้ายและพระผู้เป็นเจ้าของจะไม่ส่งพระศาสดาไปอีก ทำนองเดียวกันคริสเตียนก็ไม่ยอมรับพระโมฮัมหมัดเมื่อพระองค์เสด็จมา เพราะถือว่าพระเยซูคือพระศาสดาองค์สุดท้าย ความจริงนั้นชาวยิว คริสเตียนและชาวมุสลิมเชื่อว่าจะไม่เชื่อว่าจะมีพระศาสดาเสด็จมาอีกหลังจากพระศาสดาของตน เพราะคัมภีร์ของพวกเขาพยากรณ์ถึงการเสด็จมาของพระศาสดาตามพันธสัญญาในอนาคต แต่พวกเขายืนยันว่าพระศาสดาตามพันธสัญญาของตนจะเสด็จมาส่งเสริมศาสนาเดิมของตนให้ยิ่งใหญ่เกรียงไกรไปทั่วโลก ไม่ใช่มายกเลิกกฎของศาสนาเดิมของตนและก่อตั้งศาสนาใหม่ บัญญัติดีกฎใหม่ เกี่ยวกับเรื่องนี้พระบาฮาอูลลาห์ลิขิตไว้ในคัมภีร์นี้ว่า :

และเมื่อสมัยของพระโมเสสสิ้นสุดลง และแสงสว่างของพระเยซูซึ่งส่องจากอรุโณทัยของพระวิญญาณมาปกคลุมโลก ประชาชนทั้งหมดของอิสราเอลลุกขึ้นคัดค้านพระองค์ พวกเขาไว้วางใจว่าพระผู้ซึ่งการเสด็จมาของพระองค์คัมภีร์ไบเบิลทำนายไว้ จำเป็นต้องประกาศใช้และปฏิบัติตามกฎของพระโมเสส ทว่าชายหนุ่มชาวนาซาเรทนี้ผู้ซึ่งกล่าวอ้างสถานะของพระเมไซยะสวรรค์ ได้ยกเลิกกฎการหย่าร้างและวันซาบาท ซึ่งมีน้ำหนักที่สุดในกฎทั้งหมดของพระโมเสส, ยิ่งไปกว่านั้นไหนละเครื่องหมายของพระผู้สำแดงองค์ที่จะเสด็จมา? ประชาชนเหล่านี้ของอิสราเอลแม้กระทั่งตราบจนปัจจุบัน ก็ยังคาดหวังพระผู้สำแดงองค์นั้นที่คัมภีร์ไบเบิลทำนายไว้!...

นอกจากวรรคนี้ยังมีวาทะอีกท่อนหนึ่งในกอสเปวซึ่งพระองค์ (พระเยซู) ทรงกล่าวว่า : "สวรรค์และโลกจะมลายสิ้น : แต่วาทะของเราจะไม่มลายสิ้น"¹ ดังนี้สาวกทั้งหลายพระเยซูได้ยืนยันว่า กฎของกอสเปวจะไม่ม้วนถุกยกเลิก และเมื่อใดก็ตามที่พระผู้เป็นความงามตามพันธสัญญาถูกสำแดงให้เห็นชัดและเครื่องหมายทั้งหมดถูกเปิดเผย พระองค์จำเป็นต้องยืนยันและสถาปนากฎที่ประกาศไว้ในกอสเปว เพื่อว่าจะไม่มีศาสนาใดเหลืออยู่ในโลกนอกจากศาสนาของพระองค์...

สิ่งหนึ่งที่เหล่านักบวชยิวยกมาค่อนแคะพระองค์คือ หลังจากพระโมเสสไม่ควรมิศาสนาหลุดถูกส่งมาจากพระผู้เป็นเจ้าของ ใช่แล้ว ในคัมภีร์ทั้งหลายมีการกล่าวถึงดวงวิญญาณหนึ่งผู้ซึ่งจำเป็นต้องถูกสำแดงให้เห็นชัด ผู้ซึ่งจะทำให้ศาสนาของพระโมเสสก้าวหน้าและส่งเสริมประโยชน์ของประชาชนของพระองค์ เพื่อว่ากฎของยุคศาสนาของพระโมเสสจะห้อมล้อมทั้งพิภพ...

เป็นเวลาหนึ่งพันปีพวกเขา (ชาวมุสลิม) ได้อ่านออกเสียงวจนะท่อนนี้และประกาศคำตำหนิชาวยิวโดยไม่ตั้งใจ โดยไม่ตระหนักเลยว่าพวกเขา

¹ คัมภีร์ไบเบิล ลุด 21:33

เองก็กำลังพูดความรู้สึกนึกคิดและความเชื่อของประชาชนชาวยิวอย่างเปิดเผยและเป็นการส่วนตัว! แน่แน่นอนว่าเจ้าทราบการโต้แย้งที่เหลวไหลของพวกเขาว่า การเปิดเผยพระธรรมทั้งหมดสิ้นสุดแล้ว อานนแห่งความปราณีสวรรค์ถูกปิดแล้ว จะไม่มีดวงอาทิตย์ขึ้นมาจากออรุโณทัยแห่งความวิสุทธิอันนั้น...

ดังที่เจ้าเห็นแล้วว่า ประชาชนแห่งคัมภีร์โคโรอ่านซึ่งเหมือนกับประชาชนในอดีต ได้ยอมให้วณะ "ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย" มาบังตาของตนอย่างไร...

แม้ด้วยวณะท่อนทั้งหลายในคัมภีร์โคโรอ่านและคำพยากรณ์อันเป็นที่ยอมรับซึ่งขบ่งศาสนาใหม่ กฎใหม่ และการเปิดเผยพระธรรมใหม่ ประชาชนรุ่นนี้ก็ยังรอคอยคาดหวังจะได้เห็นพระศาสดาตามพันธสัญญา ผู้ซึ่งจะมาสืบสนทนกฎของยุคศาสนาของพระโมฮัมหมัด ทำนองเดียวกัน ชาวยิวและคริสเตียนก็ขู่อั้วโต้แย้งเดียวกันนี้...

ผลที่ตามมาจากการไม่ยอมรับพระศาสดาที่เสด็จมาตามคำพยากรณ์คือ นักบวชยิวได้ปลุกระดมชาวยิวให้ต่อต้านและทำร้ายพระเยซูและพระโมฮัมหมัดเมื่อพระองค์เสด็จมา ผู้นำศาสนาคริสต์ได้ปลุกระดมให้คริสเตียนต่อต้านและทำร้ายพระโมฮัมหมัดเมื่อพระองค์เสด็จมา และประวัติศาสตร์ก็ซ้ำรอยอีก นักบวชมุสลิมได้ปลุกระดมประชาชนให้ต่อต้านและทำร้ายพระบ็อบและพระบาฮาอุลลาห์เมื่อพระองค์เสด็จมา ตามที่กล่าวไว้ในคัมภีร์นี้ว่า :

เนื่องด้วยเหล่านักบวชที่ยอมรับกันในยุคนั้น...ล้วนปฏิบัติต่อพระองค์ (พระโมฮัมหมัด) ในฐานะที่เป็นผู้वादอ้าง และประกาศว่าพระองค์เป็นคนวิกลจริตและผู้ให้ร้าย...การใส่ความอย่างประสงคร้ายเหล่านี้ได้ปลุกประชาชนให้ลุกขึ้นและทรมาณพระองค์, และการทรมาณนั้นดุร้ายเพียงไร หากเหล่านักบวชแห่งยุคเป็นหัวหน้าผู้ยุยง หากพวกเขาประณามพระองค์ต่อเหล่าสาวกของตน ขับพระองค์ออกไปจากท่ามกลางสาวกเหล่านั้น และประกาศว่าพระองค์เป็นผู้ร้าย! สิ่งเดียวกันนี้ไม่ได้บังเกิดกับคนรับใช้ผู้นี้ (พระบาฮาอุลลาห์) ดังที่ทุกคนเป็นพยานหรือ?...

เป็นที่ประจักษ์และทราบต่อเจ้าแล้วว่า สิ่งเหล่านั้นที่ชาวยิวและคริสเตียนยึดถือ และการค่อนแคะที่พวกเขาถมใส่ความงามของพระโมฮัมหมัด สิ่งเดียวกันเหล่านี้เป็นที่สนับสนุน ในยุคนี้โดยประชาชนแห่งคัมภีร์โคโรอ่าน (เมื่อพระบ็อบและพระบาฮาอุลลาห์เสด็จมา)

ที่มาของคีตาปีอิคานซึ่งเป็นคัมภีร์เล่มที่สำคัญเป็นลำดับสองของพระบาฮาอุลลาห์รองจากคีตาปีอิคัดส์ เริ่มต้นจากการที่แม้ว่าพระบ็อบจะสิ้นชีพไปแล้ว ลุงของพระบ็อบคือฮาจี มีร์ซา ซียิด โมฮัมหมัดก็ยังมีข้อสงสัยคาใจอยู่ว่าพระบ็อบคืออิหม่ามกอเอมที่เสด็จมาตามคำพยากรณ์ของอิสลาม (ชีอะห์) จริงหรือ และได้ขอให้พระบาฮาอุลลาห์ไขข้อสงสัยนี้ พระบาฮาอุลลาห์ทรงตอบสนองโดยการให้ลุงของ

พระบ็อบเขียนรวบรวมข้อสงสัยทั้งหมดมาให้พระองค์ แล้วพระองค์ก็ลิขิตคัมภีร์เล่มนี้เป็นการตอบข้อสงสัยดังกล่าวโดยใช้เวลาสองวันสองคืน แม้โดยเบื้องต้นแล้วคีตาปวีคานจะอธิบายพิสูจน์คำกล่าวอ้างของพระบ็อบว่าได้บรรลุคำพยากรณ์ทั้งหลายของอิสลาม แต่ด้วยความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับความคิดและคำสอนของอิสลามที่สะท้อนอยู่ในคัมภีร์เล่มนี้ ก็เป็นข้อพิสูจน์หนึ่งถึงความเป็นพระศาสดาของผู้ลิขิตคัมภีร์นี้เช่นกัน นอกเหนือจากการคำนึงถึงว่าเป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์ธรรมดาจะสามารถเขียนคัมภีร์เช่นนี้ได้โดยใช้เวลาเพียงสองวัน

ด้วยการอธิบายอย่างเรียบง่ายแต่แจ่มแจ้ง ลึกซึ้งและมีพลังซึ่งนำข้อพิสูจน์ของอิสลามมาใช้กับชาวมุสลิมเองอย่างไม่มีที่เสมอ คีตาปวีคานจึงทรงอิทธิพลอย่างยิ่งและกลายเป็นกุญแจสำคัญที่ไขประตูให้ชาวมุสลิมมากมายเข้ามายอมรับศาสนาบาไฮ และมั่นใจว่าพระบ็อบและพระบาฮาอูลลาห์คือการเสด็จกลับมาของอิหม่ามกาอเอมและอิหม่ามฮุสเซนสำหรับนิกายชีอะห์ หรือการเสด็จกลับมาของอิหม่ามเมห์ดีและพระเยซูของนิกายซุนนี ซึ่งไม่เพียงเท่านั้นสำหรับบาไฮศาสนิกชนแล้ว การเสด็จมาของพระบ็อบและพระบาฮาอูลลาห์เป็นการบรรลุคำพยากรณ์ของทุกศาสนาในอดีต รวมถึงการเสด็จกลับมาของจอห์นเดอะแบปติสต์และพระเยซูของศาสนาคริสต์ และการเสด็จมาของพระโพธิสัตว์กวนอิมและพระอมิตาภะ (พระศรีอาริยมตไตรย์) ของศาสนาพุทธ

อย่างไรก็ตามคำอธิบายที่รวบรัดและครอบคลุมเนื้อหาของคัมภีร์นี้อย่างไม่มีที่เสมอ ได้ให้ไว้โดยท่านศาสนิกบาลโซกิ เอฟเฟนดิ ดังนี้ :

คีตาปวีคาน (คัมภีร์แห่งความมั่นใจ) ซึ่งถูกเปิดเผยในระยะเวลาสองวันสองคืนในปีท้ายๆ ของช่วงเวลานั้น (ฮ.ศ. 1278 - พ.ศ. 2405 - ค.ศ. 1862) คัมภีร์นี้เป็นการลิขิตที่บรรลุคำพยากรณ์ของพระบ็อบ ผู้กล่าวไว้อย่างเจาะจงว่าพระศาสดาตามพันธสัญญาจะทำเนื้อหาของคัมภีร์บ้ายันภาษาเปอร์เซียที่ยังไม่เสร็จให้เสร็จบริบูรณ์ และเป็นการตอบคำถามที่กล่าวต่อพระบาฮาอูลลาห์โดยลุงฝ่ายมารดาของพระบ็อบที่ยังไม่เปลี่ยนศาสนา คือฮาจี มีร์ซา ซียิด โมฮัมหมัด ระหว่างที่มาเยือนคาบิลากับน้องชายของตนฮาจี มีร์ซา ฮาซาน อาลี, ด้วยเป็นแบบฉบับของร้อยแก้วเปอร์เซียที่มีไวยากรณ์ดั้งเดิม บริสุทธิ์และมีพลัง และแจ่มแจ้งอย่างน่าทึ่งทั้งในการยกเหตุผลที่ให้ความเชื่อมั่น และความคมคายที่ต้านไม่อยู่อย่างไม่มีที่เปรียบ คัมภีร์นี้โดยการนำเสนอแผนการไถ่บาปที่มหิพารของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอย่างสังเขป ครองตำแหน่งที่ไม่มีเสมอโดยผลงานใดๆ ในขอบเขตทั้งหมดของวรรณกรรมบาไฮ เว้นแต่คีตาปวีคานซึ่งเป็นคัมภีร์ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระบาฮาอูลลาห์, ด้วยถูกเปิดเผยในช่วงเวลาก่อนการประกาศพันธกิจของพระองค์ คัมภีร์นี้ยื่น "อมฤตขันเหยี่ยมที่ปิดผนึกไว้" ให้แก่มนุษยชาติ ซึ่งผนึกนี้เป็นของ "ชะมัดเซียง" และเปิด "ผนึก" ของ "คัมภีร์" ที่ดาเนียลกล่าวถึง อีกทั้งยังไขความหมายของ "วจนะ" ที่ถูกลิขิตให้ "ถูกปิดไว้" จนกว่าจะถึง "เวลาอวสาน"

ภายในขอบเขตสองร้อยหน้า คัมภีร์นี้ประกาศการดำรงอยู่และความ เป็นหนึ่งของผู้เป็นเจ้าของที่เป็นบุคคลอย่างไม่คลุมเครือ ผู้ซึ่งไม่มีทางรู้ได้ เข้าถึงไม่ได้ เป็นบ่อเกิดของการเปิดเผยพระธรรมทั้งหมด ทรงความนิ รันตร์ รู้ทุกอย่าง อยู่ทุกแห่งหนและทรงมหิทธานุภาพ, ยืนยันความ สัมพันธ์ของสัจธรรมของศาสนาและความต่อเนื่องของการเปิดเผยพระ ธรรมสวรรค์ เอกภาพของศาสนทูตทั้งหลาย ความเป็นสากลของธรรม สารของพวกเขา ความเหมือนกันของคำสอนมูลฐานของพวกเขา ความ วิสุทธิของคัมภีร์ของพวกเขา และลักษณะสองทบของสถานะของพวกเขา, ประณามความตาบอดและความวิปริตของบรรดานักบวชและบัณฑิตในทุก ยุค, อ้างถึงและไขความวรรคทั้งหลายที่เป็นอุปมาในคัมภีร์ใหม่ วจนะที่ ยากจะเข้าใจในคัมภีร์โบราณ และคำสอนปรัมปราที่มีความหมายซ่อน เร้นของพระโมฮัมหมัด ที่ได้เพาะความเข้าใจผิด ความสงสัยและความ เคลียดฝังใจมานานนับยุค ซึ่งได้ตัดขาดและแยกสากทั้งหลายของระบบ ศาสนาชั้นนำของโลกออกจากกัน, แจกแจงเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการ บรรลุถึงจุดหมายของการแสวงหาโดยผู้แสวงหาที่แท้จริงทุกคน, สาธิต ความเชื่อถือได้ ความประเสริฐและนัยสำคัญของการเปิดเผยพระธรรม ของพระบ็อบ, แซ่ซ้องความเป็นวีรบุรุษและความปล่อยวางของเหล่าสาวก ของพระองค์, บอกล่วงหน้าและพยากรณ์ชัยชนะที่แผ่กว้างไปทั่วโลกของ การเปิดเผยพระธรรมที่สัญญาไว้กับประชาชนแห่งคัมภีร์บายัน, ยืนยัน ความบริสุทธิ์และไม่มี ความผิดของพระนางแมรีพรหมจารี สดุดีบรรดา อิหม่ามของศาสนาของพระโมฮัมหมัด ยกย่องการสละชีวิตเพื่อศาสนา และสรรเสริญอุปถัมภ์ทางธรรมของอิหม่ามฮุสเซน, คลี่คลายความหมาย ของพจน์ที่เป็นสัญลักษณ์อย่าง "การกลับมา" "การฟื้นคืนชีพ" "ตรา ประทับของศาสนทูตทั้งหลาย" และ "วันแห่งการพิพากษา" พรรณนา อย่างสังเขปและแยกให้เห็นความแตกต่างระหว่างสามขั้นตอนของการ เปิดเผยพระธรรม, และด้วยถ้อยคำสรรเสริญสาธยายความรุ่งโรจน์และ ความพิศวงของ "นครของพระเจ้า" ซึ่งได้รับการฟื้นกลับมาใหม่ตาม ช่วงเวลาที่กำหนดไว้โดยการลิขิตของพระเจ้าทรงบริหาร เพื่อการชี้แนะ ประโยชน์และความรอดพ้นของมวลมนุษยชาติ, จึงน่าจะกล่าวอ้างได้ว่าใน บรรดาคัมภีร์ทั้งหมดที่เปิดเผยโดยพระเจ้าเป็นจุดกำเนิดของการเปิดเผยพระ ธรรมบาไฮ คัมภีร์นี้เพียงเล่มเดียวโดยการกวาดอุปสรรคขวางกั้นที่มีมา นานเป็นยุค ซึ่งได้แยกศาสนาที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายของโลกออกจากกันอย่าง ข้ามพ้นไม่ได้ ได้วางรากฐานที่กว้างและทำลายไม่ได้สำหรับการปรองดอง ของสาวกของศาสนาทั้งหลายอย่างสมบูรณ์และถาวร

ภาคที่หนึ่ง [Part One]

ในนามของพระผู้เป็นนายของเรา พระผู้ทรงความประเสริฐ พระผู้ทรงความสูงส่งที่สุด

ไม่มีมนุษย์คนใดไปถึงชายฝั่งมหาสมุทรแห่งปัญญาที่แท้จริง เว้นแต่ว่าเขาจะปล่อยวางจากทุกสิ่งที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก ดุกร พวกเจ้าประชาชนทั้งหลายของโลก จงทำวิญญาณของเจ้าให้วิสุทธิ เพื่อว่าพวกเจ้าจะบรรลุถึงสถานะที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าลิขิตไว้สำหรับเจ้า และดังนี้เข้าไปในธรรมวิหารที่ก่อขึ้นมาบนฟากฟ้าแห่งคัมภีร์บายันตามการลิขิตของพระผู้ทรงบริบาล

สาระของวณะเหล่านี้คือ : บรรดาผู้ที่ย่างเท้าบนหนทางแห่งความศรัทธา บรรดาผู้ที่กระหายอมฤตแห่งความมั่นใจ ต้องชำระตนเองให้ปลอดจากทุกสิ่งทางโลก นั่นคือ ชำระหูของตนให้ปลอดจากวาทะที่เหลวไหล ชำระจิตใจของตนให้ปลอดจากจินตนาการที่ไร้สาระ ชำระหัวใจของตนให้ปลอดจากเสนหาทางโลก ชำระดวงตาของตนให้ปลอดจากสิ่งที่จะต้องเสื่อมสูญ พวกเขาควรวางใจในพระผู้เป็นเจ้า และไปตามหนทางของพระองค์โดยการยึดมั่นในพระองค์ เมื่อนั้นพวกเขาจะคู่ควรกับความรุ่งโรจน์ที่สว่างไสวของดวงอาทิตย์แห่งความรู้และความเข้าใจของพระผู้เป็นเจ้า และกลายเป็นผู้รับภรณ์านิคุณที่ไม่รู้สิ้นและมองไม่เห็น เนื่องด้วยมนุษย์ไม่มีหวังที่จะเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์ ไม่มีทางจะได้ดีมาจากสายธารแห่งความรู้และปัญญาสวรรค์ ไม่มีทางจะได้เข้าไปในที่พักอาศัยแห่งความเป็นอมตะ หรือได้ดีมาจากถ้วยแห่งความใกล้ชิดและความโปรดปรานของพระผู้เป็นเจ้า นอกจากและจนกว่าเขาจะยุติการถือเอาถ้อยคำและการกระทำของของมนุษย์ที่เป็นสังขาร มาเป็นมาตรฐานสำหรับความเข้าใจที่แท้จริงและการยอมรับพระผู้เป็นเจ้าและศาสนทูตทั้งหลายของพระองค์

จงพิจารณาดูอดีต ทั้งคนชั้นสูงและคนต่ำต้อยมากมายเพียงไร ใด้รอคอยทุกเวลาและโหยหาการมาถึงของพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าในตัวตนที่วิสุทธิของผู้ที่พระองค์เลือกสรร บ่อยแค่ไหนที่พวกเขาคาดหวังการเสด็จมาของพระองค์ บ่อยแค่ไหนที่พวกเขาอธิษฐานขอให้สายลมแห่งความปรานีของพระผู้เป็นเจ้าพัดมา ขอให้พระผู้เป็นความงามตามพันธสัญญาก้าวออกมาจากหลังม่านแห่งการปกปิด และถูกสำแดงให้เห็นชัดต่อโลกทั้งหมด และเมื่อใดก็ตามที่อาณนแห่งภรณ์านิคุณเปิดออก และเมฆแห่งความอริสววรรค์หลังฝนลงมาจากบนมนุษย์ชาติ และแสงสว่างของพระผู้ที่มองไม่เห็นส่องอยู่บนขอบฟ้าแห่งอำนาจสวรรค์ พวกเขาทั้งหมดปฏิเสธพระองค์ และหันหนีไปจากพระพักตร์ของพระองค์ พระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้าเอง จงไปดูสิ่งที่บันทึกไว้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทุกเล่มเพื่อยืนยันสัจธรรมนี้

จงไตร่ตรองสักชั่วขณะ และใคร่ครวญดูสิ่งที่เป็นสาเหตุของการปฏิเสธดังกล่าว ในสวนของพวกที่ได้ค้นหาด้วยความปรารถนาและจริงจังดังกล่าว การโจมตีของพวกเขาดูร้ายเกินกว่าที่ลิ้นหรือปากกาใดจะพรรณนา ไม่มีพระผู้สำแดงความวิสุทธิองค์ใดมาปรากฏโดยไม่ทนทุกซ์ต่อการปฏิเสธ การไม่ยอมรับ และการต่อต้านอย่างดูเดียดของประชาชนรอบๆ พระองค์ ดังนี้เป็นที่เปิดเผยไว้ว่า : “ดูกร ผู้นำเวหนาททั้งหลาย! ไม่มีพระผู้นำชาวองค์ใดเสด็จมาเยี่ยมพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่หัวเราะเยาะพระองค์อย่างดูถูก”¹ เช่นกันพระองค์ทรงกล่าวว่า : “แต่ละชาติวางอุบายมุ่งร้ายพระผู้นำชาวของตนเพื่อจะจับพระองค์ด้วยความรุนแรง และโต้แย้งด้วยถ้อยคำไร้สาระเพื่อจะลบล้างสัจธรรม”²

ท่านองเดียวกันวณะที่หลังไหลมาจากบ่อเกิดแห่งอานุภาพและลงมาจากนภาแห่งความรุ่งโรจน์นั้นสิ้นสุดคนานับ และเกินความเข้าใจธรรมดาของมนุษย์, สำหรับบรรดาผู้ที่มีปัญญาและธรรมทรศนะที่แท้จริง ชูระห์แห่งฮุดนั้นเพียงพอแน่นอน จงไตร่ตรองวณะศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ในหัวใจของเจ้าสักพัก และพยายามทำความเข้าใจความหมายของวณะดังกล่าวด้วยความปล่อยวางอย่างสิ้นเชิง จงตรวจสอบความประพฤติที่น่าพิศวงของศาสนทูตทั้งหลาย และระลึกถึงการหมิ่นประมาทและการปฏิเสธที่เอยโดยบุตรหลานแห่งการปฏิเสธและความจอมปลอม เพื่อว่าเจ้าจะทำให้วิหคแห่งหัวใจของมนุษย์บินจากที่พักอาศัยแห่งความไม่เอาใจใส่และความสงสัยไปยังรังแห่งความศรัทธาและความแนใจ ดื่มน้ำบริสุทธิ์แห่งอัจฉริยภาพบรมโบราณเต็มอีก และทานผลไม้จากพฤษกาแห่งความรู้สวรรค์, ดังกล่าวคือส่วนแบ่งขนมปังสำหรับผู้ที่หัวใจบริสุทธิ์ ซึ่งลงมาจากอาณาจักรแห่งนิรันดรกาลและความวิสุทธิ

หากเจ้าทำความคุ้นเคยกับการห้ามเกียรติที่ทับถมศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และเข้าใจสาเหตุที่แท้จริงของการเปล่งเสียงคัดค้านโดยบรรดาผู้ที่กดขี่ศาสนทูตเหล่านั้น แน่นอนว่าเจ้าจะตระหนักถึงนัยสำคัญของตำแหน่งของศาสนทูตแน่นอน ยิ่งไปกว่านั้นเจ้ายังสังเกตอย่างถี่ถ้วนการปฏิเสธของพวกที่ต่อต้านพระผู้สำแดงคุณลักษณะสวรรค์ ความศรัทธาของเจ้าในศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าก็จะมีมั่นคง, ดังนั้นในธรรมจาริกนี้จะมีการกล่าวโดยย่อถึงบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ มากมายที่สัมพันธ์กับศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า เพื่อว่าบันทึกดังกล่าวจะสาธิตความจริงที่ว่าตลอดทุกยุคและศตวรรษ บรรดาพระผู้แสดงอานุภาพและความรุ่งโรจน์โดนกระทำทารุณอย่างน่าขยะแขยงจนไม่มีปากกาใดกล้าพรรณนา, นี้อาจเป็นเหตุให้บางคนหายวุ่นวายใจต่อเสียงไววายและการประห้วงของบรรดานักบวชและผู้เบาปัญญาแห่งยุค และทำให้พวกเขามั่นใจและแนใจยิ่งขึ้น

หนึ่งในหมู่ศาสนทูตคือโนอาห์ เป็นเวลาเก้าร้อยห้าสิบปีที่พระองค์เคี้ยวเชืษุประชาชนของพระองค์ด้วยใจอธิษฐาน และเรียกพวกเขาไปยังเขตคุ้มครองแห่งความปลอดภัยและสันติสุข อย่างไรก็ตามไม่มีใครสนใจคำเรียกร้องของพระองค์, แต่ทุกวันพวกเขาทำความเจ็บปวดทรมานแก่ตัวตนที่วิสุทธิของพระองค์จนไม่มีใคร

¹ โกรอ่าน 36:30

² โกรอ่าน 40:5

เชื่อว่าพระองค์จะรอดชีวิตมาได้ พวกเขาปฏิเสธพระองค์บ่อยแค่ไหน พวกเขาแสดงความระแวงพระองค์อย่างประสกร้ายอย่างไร! ดังนั้นเป็นที่เปิดเผยไว้ว่า : “ประชาชนของพระองค์กลุ่มหนึ่งเย้ยหยันพระองค์ทุกครั้งที่พวกเขาเดินผ่านพระองค์ พระองค์กล่าวต่อพวกเขาว่า : ‘แม้ว่าเจ้าเยาะเย้ยเราตอนนี้ เราจะเยาะเย้ยเจ้าหลังจากนี้ดังที่เจ้าเยาะเย้ยเรา ในตอนจบเจ้าจะรู้’”¹ เป็นเวลานานหลังจากนั้น พระองค์ให้สัญญาหลายครั้งต่อสหายทั้งหลายของพระองค์ว่าพวกเขาจะได้รับชัยชนะ และทรงกำหนดชั่วโมงแห่งชัยชนะดังกล่าว แต่เมื่อชั่วโมงนั้นมาถึง คำสัญญาสวรรค์นี้ไม่บังเกิดขึ้น, สิ่งนี้ทำให้ไม่กี่คนในหมู่สาวกจำนวนน้อยของพระองค์หันหนีไปจากพระองค์ และบันทึกที่อยู่ในคัมภีร์ทั้งหลายที่รู้จักกันดีที่สุดให้การยืนยันเรื่องนี้ เจ้าต้องได้อ่านคัมภีร์เหล่านี้อย่างถี่ถ้วนแล้วแน่นอน ถ้ายัง เจ้าจะได้อ่านโดยไม่ต้องสงสัย, ในที่สุดตามที่กล่าวไว้ในคัมภีร์และเรื่องราวปรัมปราทั้งหลาย เหลือสาวกอยู่กับพระองค์เพียงสี่สิบหรือเจ็ดสิบสองคน สุดท้ายแล้วพระองค์ร้องอย่างดังจากส่วนลึกของชีวิตว่า : “พระผู้เป็นนาย! อย่าปล่อยให้พวกที่ไม่เชื่ออาศัยอยู่ในดินแดนสักคนเดียว”²

และบัดนี้จงพิจารณาและใคร่ครวญดูช่วงระยะเวลาเกี่ยวกับความต้อตันของประชาชนเหล่านี้ อะไรคือเหตุผลสำหรับการปฏิเสธและการหลีกเลี่ยงดังกล่าวในส่วนของพวกเขา? อะไรชักนำพวกเขาไม่ให้ถอดเสื้อผ้าแห่งการปฏิเสธ และสวมเสื้อคลุมแห่งการยอมรับ? ยิ่งไปกว่านั้นอะไรทำให้คำสัญญาสวรรค์ไม่บังเกิดขึ้น ซึ่งพาให้บรรดาผู้แสวงหาปฏิเสธสิ่งที่พวกเขายอมรับแล้ว? จงทำสมาธิใคร่ครวญให้ลึกซึ้ง เพื่อว่าความลับของสิ่งทั้งหลายที่มองไม่เห็นจะถูกเปิดเผยต่อเจ้า เพื่อว่าเจ้าจะได้สุดมธราของสุคนธรสทางธรรมที่ไม่เสื่อมสูญ เพื่อว่าเจ้าจะยอมรับสัจธรรมที่ว่าตั้งแต่โบราณกาลตราบนิรันดรกาล พระผู้ทรงมหิทธานุภาพได้ทดสอบและจะทดสอบคนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์ต่อไป เพื่อว่าแสงสว่างจะแยกได้จากความมืด ความจริงจะแยกได้จากความจอมปลอม ความถูกต้องจะแยกได้จากความผิด การนำทางจะแยกได้จากความหลงผิด ความสุขจะแยกได้จากทุกขเวทนา และดอกกุหลาบจะแยกได้จากหนาม ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “เมื่อกล่าวว่า ‘เราเชื่อ’ มนุษย์คิดหรือว่าพวกเขาจะถูกปล่อยไว้ไม่ถูกทดสอบ?”³

และหลังจากโนอาห์แสงสว่างจากพระพักตร์ของฮูดสองบนขอบฟ้าแห่งสรรพโลก เป็นเวลาเกือบเจ็ดร้อยปีตามคำบอกเล่าของผู้คน พระองค์ทรงเคี้ยวเชิญประชาชนให้หันหน้าไปหาและเข้าไปใกล้เรขานแห่งที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้า, ความทุกข์ทรมานหลังลงมาบนพระองค์ราวกับฝนอย่างไร จนกระทั่งสุดท้ายแล้วคำขอร้องที่จริงจังของพระองค์ออกผลเป็นการพยศยิ่งขึ้น และความอุตสาหะที่หมั่นเพียรของพระองค์ลงเอยที่ความตาบอดอย่างจงใจของประชาชนของพระองค์ “และความไม่เชื่อของพวกเขาแม้แต่จะเพิ่มความพินาศให้แก่พวกที่ไม่เชื่อเอง”⁴

¹ โครอ่าน 11:38

² โครอ่าน 71:26

³ โครอ่าน 29:2

⁴ โครอ่าน 35:39

และหลังจากฮุดมีบุคคลที่วิสุทธิอย่างซาลีห์ปรากฏขึ้นมาจากเรชวานแห่งพระผู้ทรงความนิรันดร์ พระผู้ที่ไม่เห็น ผู้ซึ่งเรียกประชาชนให้มายังแม่น้ำแห่งชีวิตเช่นกัน, เป็นเวลาหนึ่งร้อยปีที่พระองค์ตักเตือนพวกเขาให้ยึดมั่นบทบัญญัติของพระองค์เป็นเจ้า และหลีกเลี่ยงสิ่งที่ห้าม อย่างไรก็ตามคำตักเตือนของพระองค์ไม่ออกผล และการขอร้องของพระองค์ไม่เกิดประโยชน์, หลายครั้งพระองค์ปลื้มตัวไปใช้ชีวิตสันโดษ ทั้งหมดนี้ถึงแม้ว่าพระผู้เป็นความงามนิรันดร์นี้กำลังเรียกประชาชนไม่ให้ไปที่อื่นใดนอกจากนครของพระผู้เป็นเจ้า ดังที่เปิดเผยไว้ว่า : “และเราสงภราดรของพวกเขาคือซาลีห์ไปยังชนเผ่าหะมูด พระองค์ทรงกล่าวว่า ‘ดูกร ประชาชนของเราจงบูชาพระผู้เป็นเจ้า พวกเจ้าไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์..’ พวกเขาตอบว่า : ‘ข้าแต่ซาลีห์ เราตั้งความหวังไว้กับท่านจนกระทั่งบัดนี้ ท่านจะห้ามเราไม่ให้บูชาสิ่งที่บิดาของเราบูชาหรือ? เราสงสัยจริงๆ ว่าสิ่งที่ท่านเรียกเราไปหา นั้นไม่น่าไว้ใจ”¹ ทั้งหมดนี้พิสูจน์ว่าไร้ผล จนกระทั่งสุดท้ายแล้วมีเสียงร้องที่ยิ่งใหญ่เปล่งขึ้นมา และทุกคนตกลงไปในความพินาศอย่างสิ้นเชิง

ต่อมาภายหลังความงามของพระพักตร์ของพระสหายของพระผู้เป็นเจ้า² ปรากฏออกมาจากหลังมาน และธงแห่งการนำทางสวรรค์อีกผืนหนึ่งถูกสาวขึ้น พระองค์เชิญประชาชนของโลกมายังแสงสว่างแห่งความชอบธรรม พระองค์เคี้ยวเชิญพวกเขาอย่างกระตือรือร้นมากเท่าไร ความอิจฉาและความต้อตันของประชาชนก็ค่อยๆ ระบายมากขึ้นเท่านั้น เว้นแต่พวกที่ปล่อยวางอย่างสิ้นเชิงจากทุกสิ่งนอกจากพระผู้เป็นเจ้า และบินด้วยปีกแห่งความแน่ใจขึ้นไปถึงสถานะที่พระผู้เป็นเจ้าเชิดชูไว้เหนือความเข้าใจของมนุษย์, เป็นที่รู้กันดีว่ากองทัพเซนไรของศัตรูปิดล้อมพระองค์ จนกระทั่งสุดท้ายแล้วไฟแห่งความอิจฉาและความพยศถูกจุดขึ้นมาต่อต้านพระองค์, และตามที่บ้านที่กไว้ในคัมภีร์และบันทึกลำดับเหตุการณ์ทั้งหมด หลังจากเหตุการณ์ที่มีการจุดไฟดังกล่าว พระองค์ผู้ทรงเป็นตะเกียงของพระผู้เป็นเจ้าในหมู่มนุษย์ ถูกขับไล่ออกจากเมืองของพระองค์

และเมื่อยุคของพระองค์สิ้นสุดลงก็มาถึงคราวของพระโมเสส, ด้วยทรงถือคทาแห่งอธิปไตยสวรรค์ ประดับด้วยมือขาวแห่งความรู้สวรรค์ มาจากปารานแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า และกวัดแกว่งแห่งอาณาภาพและราชศักดิ์นิรันดร์ พระองค์ส่องแสงจากไซนายแห่งแสงสว่างมายังโลก, พระองค์เรียกชนชาติและวงศ์ตระกูลทั้งหมดของโลกให้มายังอาณาจักรแห่งนิรันดรกาล และเชิญพวกเขาให้ทานผลไม่จากพฤษาแห่งความศรัทธา, แน่นนอนว่าเจ้าตระหนักดีเกี่ยวกับการต่อต้านอย่างดุร้ายของฟาโรห์และประชาชนของเขา และก้อนหินแห่งความฟุ้งซ่านอันเหลวไหลที่มือของพวกเขาไม่เชื่อศาสนาขวางไสพฤษาที่วิสุทธินี้ ซึ่งหนักหนาถึงขนาดว่าในที่สุดฟาโรห์และประชาชนของเขาลุกขึ้น และพยายามสุดกำลังที่จะดับไฟของพฤษาศักดิ์สิทธิ์นี้ด้วยน้ำแห่งความมดเท็จและการปฏิเสธ โดยไม่รับรู้สัจธรรมว่าไม่มีน้ำทางโลกที่สามารถดับเปลวไฟแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ ไม่มีลมกระโชกมรณะที่

¹ โกรอ่าน 11:61,62

² พระอับราฮัม

สามารถดับตะเกียงแห่งอธิปไตยนิรันดร ไม่เพียงเท่านั้น น้ำดังกล่าวมีแต่จะทำให้เปลวไฟนี้เผาอย่างร้อนแรงยิ่งขึ้น และลมกระโชกดังกล่าวมีแต่จะรับประกันการปกปักรักษาตะเกียงนั้น หากเจ้าสังเกตด้วยดวงตาที่เห็นแจ้ง และเดินในหนทางแห่งพระประสงค์ที่ศักดิ์สิทธิ์และความยินดีของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, ศาสนิกชนคนหนึ่งจากวงศ์ตระกูลของฟาโรห์ ซึ่งเรื่องราวของเขาพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์เล่าไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ที่เปิดเผยต่อพระผู้เป็นที่ยรักยิ่งของพระองค์ ได้ให้ข้อสังเกตไว้อย่างดีเพียงไร : “และชายคนหนึ่งจากครอบครัวของฟาโรห์ซึ่งเป็นศาสนิกชนและปกปิดความศรัทธาของตนกล่าวว่า : ‘พวกเจ้าจะสังหารชายคนหนึ่งเพราะเขากล่าวว่า พระผู้เป็นนายของข้าพเจ้าคือพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าหรือ ในเมื่อพระองค์เสด็จมายังเจ้าแล้วด้วยเครื่องหมายต่างๆ จากพระผู้เป็นนายของเจ้า? หากเขาเป็นคนมดเท็จ ความมดเท็จจะอยู่กับเขา แต่ถ้าหากเขาเป็นบุรุษแห่งสัจธรรม ส่วนที่เขาจะโจมตีท่าน, ความจริงแล้วพระผู้เป็นเจ้าไม่นำทางให้คนที่เป็นผู้ละเมิด ผู้มดเท็จ”¹ ในที่สุดความชั่วช้าของพวกเขาร้ายแรงถึงขนาดว่า ศาสนิกชนคนเดียวที่ถูกล่ามโซ่ให้ตายอย่างน่าอดสู “การสาปแช่งของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าอยู่กับประชาชนที่ใช้อำนาจบาตรใหญ่”²

และบัดนี้จงไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้ อะไรสามารถก่อให้เกิดการวิवादดังกล่าว? ทำไมการมาถึงของพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่แท้จริงทุกองค์ มากับความขัดแย้งและความอึกทึกดังกล่าว การใช้อำนาจบาตรใหญ่และความโกลาหลดังกล่าว? ทั้งนี้แม้ว่าความจริงแล้วศาสนทูตทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า เมื่อใดก็ตามที่ถูกสำแดงให้เห็นชัดต่อชนชาติทั้งหลายของโลก ได้ทำนายนายการมาของศาสนทูตอีกองค์หนึ่งหลังจากตนเสมอ และทรงกำหนดเครื่องหมายต่างๆ ที่จะนำมาก่อนการมาถึงของยุคศาสนาในอนาคต บันทึกทั้งหลายในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดเป็นพยานต่อสิ่งนี้, เช่นนั้นแล้วทั้งๆ ที่มนุษย์ทั้งหลายมีความคาดหวังในการแสวงหาพระผู้สำแดงความวิสุทธิทั้งหลาย และทั้งๆ ที่มีเครื่องหมายต่างๆ บันทึกอยู่ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ทำไมจึงมีการกระทำที่รุนแรง กดขี่และโหดร้ายในทุกยุคและทุกวัฏจักรต่อศาสนทูตและผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเลือกสรรทุกองค์? ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “ทุกครั้งที่พระผู้เป็นอัครสาวกองค์หนึ่งเสด็จมายังเจ้ากับสิ่งที่วิญญานของเจ้าไม่ปรารถนา พวกเจ้าล่าพองด้วยความทะนง โดยกล่าวหาบางองค์ว่าเป็นผู้อวดอ้างและสังหารองค์อื่น”³

จงใคร่ครวญดู อะไรคือแรงจูงใจสำหรับการกระทำดังกล่าว? อะไรสามารถก่อให้เกิดความประทุษร้ายดังกล่าวต่อพระผู้เปิดเผยความงามของพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์? อะไรก็ตามในยุคทั้งหลายที่ผ่านมาเคยเป็นเหตุของการปฏิเสธและการต่อต้านของประชาชนเหล่านั้น เวลานี้ได้นำไปสู่ความวิปริตของประชาชนในยุคนี้, การยืนยันว่าพยานหลักฐานของพระผู้ทรงบริหารไม่สมบูรณ์ และดังนั้นจึงเป็นเหตุของการปฏิเสธของประชาชน เป็นเพียงการหมิ่นศาสนาอย่างเปิดเผย, การเลือก

¹ โครอ่าน 40:28

³ โครอ่าน 2:87

² โครอ่าน 11:21

วิญญานดวงหนึ่งจากหม่อมมนุษย์ทั้งมวลสำหรับการนำทางบรรดาผู้ที่พระองค์สร้างแล้วในด้านหนึ่งไม่ให้พยานหลักฐานที่ครบถ้วนบริบูรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าแก่วิญญานดวงนั้น และในอีกด้านหนึ่งทำการลงทัณฑ์ประชาชนของพระองค์อย่างรุนแรงฐานที่หันหนีไปจากพระผู้ที่พระองค์เลือกสรรนี้ เป็นสิ่งที่ห่างไกลจากกรุณาธิคุณของพระผู้ทรงโอบอ้อมอารี การบริหารด้วยความรักและความเมตตาปราณีของพระองค์เพียงไร! ไม่เพียงเท่านั้น พระพรอเนกอนันต์ของพระผู้เป็นนายของทุกชีวิตซึ่งผ่านมาทางพระผู้สำแดงสาระของพระองค์ ได้ห้อมล้อมโลกและทุกคนที่อาศัยอยู่ในโลกอยู่ตลอดเวลา ไม่มีแม้ชั่วขณะที่กรุณาธิคุณของพระองค์จะถูกรงับ หรือความเมตตาที่รักใคร่ของพระองค์จะหยุดหลังตั้งฝนมายังมนุษยชาติ, ดังนั้นความประพัตติดังกล่าวไม่สามารถถือว่ามีเหตุมาจากสิ่งใด นอกจากจิตใจอันคับแคบของดวงวิญญานทั้งหลายที่ย่างเท้าบนหุบเขาแห่งความโอหังและความทะนงหลงอยู่ในพงไพรแห่งความห่างไกล เดินอยู่ในหนทางแห่งความฟุ้งซ่านอันเหลวไหลของตน และทำตามบงการของบรรดาผู้นำศาสนาของตน, ความสนใจหลักของพวกเขาคือการต่อต้านเท่านั้น ความปรารถนาเพียงอย่างเดียวของพวกเขาคือการละเลยสังฆธรรม, สำหรับผู้สังเกตทุกคนที่เห็นแจ้ง เป็นที่ประจักษ์และเห็นชัดว่า ในยุคของพระผู้สำแดงดวงอาทิตย์แห่งสังฆธรรมแต่ละองค์ หากประชาชนเหล่านี้ทำดวงตา หูและหัวใจของตนให้วิสุทธิพ้นจากสิ่งใดก็ตามที่ตนได้เห็น ได้ยินและรู้สึกแน่นอนว่าพวกเขาจะไม่ถูกพรากจากการได้เห็นความงามของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า หรือหลงไกลไปจากสันนิบาตแห่งความรุ่งโรจน์, แต่หลังจากที่ได้ขังพยานหลักฐานของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยมาตรฐานความรู้ของตนเอง ที่รวบรวมมาจากคำสอนของบรรดาผู้นำศาสนาของตน และพบว่าขัดกับความจริงที่จำกััดของตน พวกเขาได้ลุกขึ้นกระทำการที่ไม่เหมาะสมดังกล่าว

ผู้นำศาสนาทั้งหลายในทุกยุคได้ขวางกั้นประชาชนของตนไม่ให้ไปถึงชายฝั่งแห่งความรอดพ้นนิรันดร์ เนื่องด้วยพวกเขาก็อบังเหียนแห่งอำนาจไว้ในเงื้อมมือที่ทรงพลัง บางคนเป็นเพราะตื้นหาอยากเป็นผู้นำ บางคนเป็นเพราะขาดความรู้ความเข้าใจ พวกเขาจึงเป็นเหตุให้ประชาชนไม่ได้รับ, โดยการอนุมัติและอำนาจของพวกเขา ศาสนทูตทุกองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้ตีมาจากถ้ำแห่งการพลี และบินขึ้นไปสูยอดแห่งความรุ่งโรจน์ พวกเขาที่ครองที่นั่งแห่งอำนาจและวิชา ได้ทำทารุณกรรมสุดจะพรรณนาเช่นไรต่อราชันที่แท้จริงทั้งหลายของโลก พระผู้เป็นมณีแห่งคุณความดีสวรรค์! ด้วยพอใจกับอธิปไตยชั่วคราว พวกเขาได้พราดตนเองจากอธิปไตยนิรันดร์ ดังนั้นดวงตาของพวกเขาไม่เห็นแสงสว่างจากพระพักตร์ของพระผู้เป็นที่รักยิ่ง หูของพวกเขาไม่ได้เงี่ยฟังทำนองเสนาะของวิหคแห่งความปรารถนา, ด้วยเหตุผลนี้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดจึงมีการกล่าวถึงนักบวชของทุกยุค ดังนี้ พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “ดูกร ประชาชนแห่งคัมภีร์! ไฉนไม่เชื่อเครื่องหมายทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่พวกเขาเองได้เป็นพยาน?” ¹ และพระองค์ทรงกล่าวไว้

¹ โกรอ่าน 3:70

เช่นกันว่า : “ดูกร ประชาชนแห่งคัมภีร์! ไฉนพวกเจ้าคลุมสัจธรรมด้วยความเท็จ? ไฉนจงใจซ่อนสัจธรรม?”¹ พระองค์ทรงกล่าวไว้เช่นกันว่า : “ดูกร ประชาชนแห่งคัมภีร์! จงกล่าวว่า ไฉนขับไล่สาวกไปจากหนทางของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า?”² เป็นที่ประจักษ์ว่า “ประชาชนแห่งคัมภีร์” ที่ได้ขับไล่เพื่อนมนุษย์ไปจากหนทางตรงของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า มิได้หมายถึงใครนอกจากนักบวชทั้งหลายในยุคนั้น ซึ่งชื่อและอุปนิสัยใจคอของพวกเขาถูกเปิดเผยไว้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย และได้รับการกล่าวเป็นนัยในวณะและเรื่องราวปรัมปราที่บันทึกอยู่ในคัมภีร์เหล่านั้น หากเจ้าสังเกตด้วยดวงตาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

ด้วยการจ้องมองอย่างไม่คลาดสายตาโดยนัยนาที่ไม่ผิดพลาดของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า จงกวาดตาดูขอบฟ้าแห่งความรู้สวรรค์สักพัก และตรองดูวณะแห่งความสมบูรณ์ที่พระผู้ทรงความนิรันดร์เปิดเผยไว้ เพื่อว่าความลึกลับของอัจฉริยภาพสวรรค์ที่ก่อนหน้านี้ซ่อนอยู่ใต้ม่านแห่งความรุ่งโรจน์ และถนอมไว้ในธรรมวิหารแห่งกรุณาธิคุณของพระองค์ จะถูกสำแดงให้เห็นชัดต่อเจ้า, การปฏิเสธและการคัดค้านของผู้นำศาสนาเหล่านี้มีเหตุส่วนใหญ่มาจากการขาดความรู้ความเข้าใจ พวกเขาไม่เคยเข้าใจหรือหยั่งถึงวณะที่เอ๋ยโดยบรรดาพระผู้เปิดเผยความงามของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว ซึ่งอธิบายเครื่องหมายต่างๆ ที่ควรนำมาก่อนการเสด็จมาของพระผู้สำแดงองค์ในอนาคต ดังนั้นพวกเขาจึงชูง้างแห่งการกบฏ ปลุกปั่นการทำอันตรายและปลุกระดม, เป็นที่ชัดเจนและแจ่มแจ้งว่าความหมายที่แท้จริงของวาทะของวิหคแห่งนิรไตรกาลทั้งหลาย มิได้ถูกเปิดเผยต่อผู้ใดเว้นแต่ผู้ที่สำแดงพระผู้ทรงสภาวะนิรันดร์ และทำนองเพลงของนกในดิงเกลแห่งความวิสุทธิไม่สามารถไปถึงหูใด นอกจากหูของผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาจักรนิรันดร์, ชาวคอปท์ที่ใช้อำนาจบาตรใหญ่ไม่มีวันได้ตีมาจากถ้วยที่แต่ริมฝีปากของชาวเซพท์ที่ยุติธรรม และฟาโรห์ผู้ไม่เชื่อไม่มีหวังที่จะยอมรับมือของพระโมเสสแห่งสัจธรรม ดังที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “ไม่มีใครรู้ความหมายนั้นเว้นแต่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและบรรดาผู้ที่มีความรู้เชี่ยวชาญพอ”³ และกระนั้นพวกเขาก็ยังแสวงหาการตีความคัมภีร์จากบรรดาผู้ที่ถูกห่อหุ้มอยู่ในม่าน และไม่ยอมแสวงหาความรู้แจ้งจากป่อเกิดแห่งความรู้

และเมื่อสมัยของพระโมเสสสิ้นสุดลง และแสงสว่างของพระเยซูซึ่งส่องจากอรุโณทัยของพระวิญญาณมาปกคลุมโลก ประชาชนทั้งหมดของอิสราเอลลุกขึ้นคัดค้านพระองค์ พวกเขาโวยวายว่าพระผู้ซึ่งการเสด็จมาของพระองค์คัมภีร์ไบเบิลทำนายไว้ จำเป็นต้องประกาศใช้และปฏิบัติตามกฎของพระโมเสส ทว่าชายหนุ่มชาวนาซาเรทนี้ผู้ซึ่งกล่าวอ้างสถานะของพระเมสสิยาห์ ได้ยกเลิกกฎการหย่าร้างและวันซาบาท ซึ่งมีน้ำหนักที่สุดในกฎทั้งหมดของพระโมเสส, ยิ่งไปกว่านั้นไหนละเครื่องหมายของพระผู้สำแดงองค์ที่จะเสด็จมา? ประชาชนเหล่านี้ของอิสราเอลแม้กระทั่งราบจนปัจจุบัน ก็ยังคงคาดหวังพระผู้สำแดงองค์นั้นที่คัมภีร์ไบเบิลทำนาย

¹ โครอ่าน 3:71

³ โครอ่าน 76:9

² โครอ่าน 3:99

ไว้! พระผู้แสดงความวิสุทธิมากมายเท่าไร พระผู้เปิดเผยแสงสว่างนิรันดรมากมายเท่าไร ได้มาปรากฏนับแต่สมัยของพระโมเสส และกระนั้นอิสราเอลซึ่งถูกห่อหุ้มอยู่ในม่านทึบที่สุดแห่งความฟุ้งซ่านอันชั่วร้ายและจินตนาการผิดๆ ก็ยังคาดหวังว่าเทพจอมปลอมที่เป็นงานฝีมือของเธอเองจะมาปรากฏด้วยเครื่องหมายทั้งหลายที่เธอนึกคิดเอาเอง! ดังนั้นพระผู้เป็นเจ้าจึงจับพวกเขาเพราะบาปของพวกเขา ดับพลังแห่งความศรัทธาในตัวพวกเขา และทรมาณพวกเขาด้วยเปลวไฟอเวจี, และนี่มิใช่เพราะเหตุผลใดเว้นแต่อิสราเอลไม่ยอมเข้าใจความหมายของวาทะทั้งหลาย ที่เปิดเผยไว้ในคัมภีร์ไบเบิลเกี่ยวกับเครื่องหมายต่างๆ ของการเปิดเผยพระธรรมที่จะมาถึง, เนื่องด้วยเธอไม่เคยเข้าใจแก่นแท้จริงของเครื่องหมายเหล่านั้น และดูภายนอกเหมือนว่าเหตุการณ์ทั้งหลายดังกล่าวไม่เคยบังเกิดขึ้น ดังนั้นเธอยังคงถูกพรากจากการยอมรับความงามของพระเยซู และการได้เห็นพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้า และพวกเขายังคงรอคอยการเสด็จมาของพระองค์! ตั้งแต่โบราณกาลตราบนานยุคนี้ วงศ์ตระกูลและชนชาติทั้งหมดของโลกได้ยึดถือความคิดที่ฟุ้งซ่านและไม่เหมาะสมดังกล่าว และดังนั้นพรากตนเองจากธาราใสไหลรินมาจากน้ำพุแห่งความบริสุทธิ์และความวิสุทธิ

ในการคลี่คลายความสับสนเหล่านี้ เราได้อ้างถึงวณะบางท่อนที่เปิดเผยต่อศาสนทูตทั้งหลายในอดีต ซึ่งอยู่ในธรรมจารึกต่างๆ ของเราก่อนหน้านี้ที่ตรัสต่อมิตรสหายคนหนึ่งด้วยภาษาที่ไพเราะของฮีบราฮู, และบัดนี้เป็นการตอบสนองคำขอร้องของเจ้า ในหน้าเหล่านี้เราจะอ้างถึงวณะท่อนเดียวกันเหล่านั้นที่เอ่ยเวลานี้ด้วยสำเนียงอันน่าพิศวงของอิรัก เพื่อว่าผู้ที่กระหายจัดในพงไพรแห่งความห่างไกล จะได้ไปถึงมหาสมุทรที่พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่ และบรรดาผู้ที่ระโหยอยู่ในที่ร้างแห่งการพรากจากกัน จะได้รับการนำทางไปยังบ้านแห่งการกลับมาอยู่ร่วมกันซึ่งนิรันดร, ดังนั้นหมอกแห่งความหลงผิดจะถูกพัดเป่า และแสงอำไพแห่งการนำทางสวรรค์จะรุ่งอรุณขึ้นมาบนขอบฟ้าแห่งหัวใจของมนุษย์, เราวางใจในพระผู้เป็นเจ้า และเราร้องขอความช่วยเหลือจากพระองค์ เพื่อว่าจากปากกานี้จะมีการหลั่งสิ่งที่จะกระตุ้นวิญญาณของมนุษย์ เพื่อว่าพวกเขาทั้งหมดจะลุกขึ้นมาจากเตียงแห่งความไม่เอาใจใส่ของตน และเงี่ยหูฟังเสียงกรอบแครงของโบไม้สวรรค์จากทุกภาษาที่พระหัตถ์แห่งอาณาจักรสวรรค์ได้ปลุกไว้ในเรขวาทของพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์ โดยการอนุญาตของพระผู้เป็นเจ้า

สำหรับบรรดาผู้ที่ได้รับการประสาทด้วยปัญญา เป็นที่ชัดเจนและแจ่มแจ้งว่าเมื่อไฟแห่งความรักของพระเยซูเผาผลาญมานทีเป็นข้อจำกัดของชาวยิว และอำนาจของพระองค์เป็นที่ปรากฏชัดและนำมาบังคับใช้บางส่วน พระองค์ซึ่งเป็นพระผู้เปิดเผยความงามที่มองไม่เห็น วันหนึ่งขณะที่ตรัสต่อสาวกทั้งหลาย ทรงกล่าวถึงการจะล่องลับไปของพระองค์ และโดยการจุดไฟแห่งการตายจากกันในห้องใจของพวกเขา ทรงกล่าวต่อพวกเขาว่า : "เราไปแล้วจะกลับมาหาเจ้าอีก" และอีกที่หนึ่งพระองค์กล่าวว่า : "เราไปแล้วและอีกพระองค์หนึ่งจะมา ผู้ซึ่งจะบอกเจ้าทั้งหมดที่เราไม่ได้บอก และจะบรรลุลทั้งหมดที่เรากล่าวไว้" คำกล่าวทั้งสองนี้มีเพียงความหมาย

เดียว หากเจ้าไตร่ตรองดูบรรดาพระผู้สำแดงเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้าของด้วยธรรม
ทรรศนะ

ผู้สังเกตที่เห็นแจ้งทุกคนจะยอมรับว่า ในยุคศาสนาของคัมภีร์โกรอ่าน ทั้ง
คัมภีร์และศาสนาของพระเยซูได้รับการรับรอง, ในเรื่องของชื่อทั้งหลายพระโมฮัมหมัด
เองทรงประกาศว่า : “เราคือพระเยซู” พระองค์ยอมรับสัจธรรมของเครื่องหมาย คำ
พยากรณ์และวาทีทั้งหลายของพระเยซู และให้การยืนยันว่าทั้งหมดล้วนเป็นของ
พระผู้เป็นเจ้าของ, ในความหมายนี้ทั้งตัวตนของพระเยซูและธรรมชาติของพระองค์ไม่
แตกต่างจากตัวตนของพระโมฮัมหมัดและคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ เนื่องด้วยทั้ง
สองได้สนับสนุนศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของ เอ่ยคำสรรเสริญพระองค์ และเปิดเผย
บทบัญญัติของพระองค์ ดังนี้ที่พระเยซูเองประกาศว่า : “เราไปแล้วจะกลับมาหาเจ้า
อีก”, จงพิจารณาดวงอาทิตย์ หากดวงอาทิตย์พูดตอนนี้ว่า “เราคือดวงอาทิตย์
เมื่อวาน” ดวงอาทิตย์นั้นย่อมพูดความจริง, และหากดวงอาทิตย์นั้นเมื่อคำนึงถึง
ลำดับเวลา กล่าวอ้างว่าเป็นอย่างอื่นที่ไม่ใช่ดวงอาทิตย์เมื่อวาน ดวงอาทิตย์นั้นก็ยัง
พูดความจริงเช่นกัน, ทำนองเดียวกันหากเป็นที่กล่าวว่า ทุกวันเป็นเพียงหนึ่งและวัน
เดียวกัน ก็ถูกต้องและเป็นความจริง, และหากเป็นที่กล่าวว่า วันทั้งหลายเป็นคนละ
วันกันตามชื่อและลักษณะเฉพาะที่ตั้งไว้ ก็เป็นความจริงเช่นกัน, เพราะแม้ว่าทุกวัน
เหมือนกัน กระนั้นเรายอมรับชื่อที่ตั้งไว้ต่างกัน คุณลักษณะที่เจาะจงและ
ลักษณะเฉพาะของแต่ละวัน, ดังนี้จึงคิดถึง ความต่างจากกัน ความผิดแผกและ
เอกภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะของพระผู้สำแดงความวิสุทธิองค์ต่างๆ เพื่อว่าเจ้าจะ
เข้าใจการกล่าวเป็นนัยถึงความสลับของความต่างจากกันและเอกภาพ โดยพระ
ผู้สร้างนามและคุณลักษณะทั้งปวง และค้นพบคำตอบสำหรับคำถามของเจ้าที่ว่า
ทำไมพระผู้เป็นความงามนิรันดรนั้น ณ เวลาต่างๆ ทรงเรียกพระองค์เองด้วยชื่อและ
สมญานามที่ต่างกัน

หลังจากนั้นสหายและสาวกทั้งหลายของพระเยซูถามพระองค์เกี่ยวกับ
สัญลักษณ์ต่างๆ ที่จำเป็นต้องขังการกลับมาสำแดงองค์ของพระองค์ พวกเขาถาม
ว่าสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด? หลายครั้งที่พวกเขาถามพระผู้เป็นความงามที่ไม่มีที่
เสมอ และทุกครั้งทีพระองค์ตอบ พระองค์ทรงอธิบายเครื่องหมายพิเศษอย่างหนึ่งที่
ควรนำมาก่อนการมาถึงของยุคศาสนาตามพันธสัญญา บันทึกทั้งหลายในกอสเปว
สี่เล่มให้การยืนยันสิ่งนี้

พระผู้ทรงถูกประทุษร้ายนี้จะยกเพียงหนึ่งในกรณีเหล่านี้มากล่าว เป็นการ
ประทานพรที่ยังถูกปกปิดไว้ในคลังของพฤกษาที่ศักดิ์สิทธิ์และซ่อนเร้นให้แก่
มนุษยชาติเพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าของ เพื่อว่ามนุษย์ทั้งหลายที่เป็นสังขารจะไม่ถูก
พรากจากส่วนแบ่งของผลไม้ออมตะอีกต่อไป และจะเข้าถึงหยดน้ำค้างของธาราแห่ง
ชีวิตนิรันดร ซึ่งกำลังประทานมาให้มวลมนุษยชาติจากแบกแดด “ที่พักอาศัยแห่ง
สันติสุข” เราไม่ได้ขอการตอบแทนหรือรางวัล “เราหล่อเลี้ยงวิญญาณของเจ้าเพื่อ

เห็นแก่พระผู้เป็นเจ้า เราไม่ได้แสวงหาการชดเชยหรือคำขอบคุณจากเจ้า”¹ นี่คือนมอาหารที่ประสาทชีวิตนิรันดร์ให้แก่ผู้ที่หัวใจบริสุทธิ์และจิตวิญญาณสว่าง นี่คือนมปังที่ได้รับการกล่าวถึงว่า : “พระผู้เป็นนาย ขอทรงส่งขนมปังของพระองค์จากสวรรค์ลงมาให้เรา”² ขนมปังนี้จะไม่มีวันหมดหรือไม่ให้ผู้ที่สมควรจะได้ ขนมปังนี้เติบโตขึ้นนิรันดร์จากพสกษาแห่งกรุณาธิคุณ ขนมปังนี้ลงมาจากนภาแห่งความยุติธรรมและความปราณีในทุกฤดูกาล ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “เจ้าไม่เห็นสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าเปรียบเป็นถ้อยคำที่ดีหรือ? สำหรับพสกษาที่ดีจะมีรากที่ยึดแน่น มีกิ่งที่งอกไปถึงท้องฟ้าและออกผลในทุกฤดูกาล”³

น่าเสียดาย! ที่มนุษย์พราดตนเองจากของขวัญที่ดั่งงามนี้ พระพรที่ไม่มีเสื่อมสูญนี้ ชีวิตนิรันดร์นี้, เป็นความจำเป็นที่มนุษย์จะเห็นค่าของอาหารที่มาจากท้องฟ้านี้ เพื่อว่าโดยความโปรดปรานที่วิเศษของดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม คนตายอาจกลับมามีชีวิต และดวงวิญญาณที่อับเฉาจะได้รับพลังชีวิตจากพระวิญญาณที่ไม่รู้สิ้น, ดุกรภราดรของเรา จงเร่งรีบ เพื่อว่าขณะที่ยังมีเวลาริมฝีปากของเราจะได้ลิ้มอีกน้ำอมตะ เพราะสายลมแห่งชีวิตซึ่งเวลานี้กำลังพัดมาจากนครของพระผู้เป็นที่รักยิ่งจะไม่ยืนานาน แม่น้ำแห่งวาทะศักดิ์สิทธิ์ที่กำลังหลั่งไหลจำเป็นต้องหยุด และอานนของเรชวานไม่สามารถเปิดตลอดกาล, วันนั้นจะมาถึงอย่างแน่นอน คือวันที่นกในดิงเกลแห่งสวรรค์จะบินจากที่พักอาศัยบนโลกของตนขึ้นไปยังรังสวรรค์ เมื่อนั้นจะไม่มีทำนองเพลงของนกนี้ให้ได้ยินอีกต่อไป และความงามของดอกกุหลาบจะหยุดเปล่งประกาย, ดังนั้นจงใช้เวลานี้ ก่อนที่ความรุ่งโรจน์ของวสันตฤดูสวรรค์จะสิ้นสุดลง และวิหคแห่งนิรันดร์กาลจะยุติขับขานทำนองเพลง เพื่อว่าการได้ยินในจิตของเจ้าจะไม่ถูกพราดจากการสดับฟังเสียงร้องเรียกของวิหคนี้ นี่คือนำเสนอของเราสำหรับเจ้าและผู้เป็นที่รักยิ่งของพระผู้เป็นเจ้า, ใครก็ตามที่ปรารถนา ขอให้เขาหันมา ใครก็ตามที่ไม่ปรารถนา ขอให้เขาหันหนีไป แท้จริงแล้วพระผู้เป็นเจ้าไม่ขึ้นกับเขาและสิ่งที่เขาอาจเห็นหรือเป็นพยาน

เหล่านี้คือทำนองเพลงที่ร้องโดยพระเยซูบุตรของแมรี ด้วยสำเนียงแห่งอานุภาพที่น่าเกรงขามในเรชวานแห่งกอสเปว ซึ่งเปิดเผยเครื่องหมายทั้งหลายที่จำเป็นต้องนำมาก่อนการเสด็จมาของพระผู้สำแดงองค์หลังจากพระองค์ ในกอสเปวเล่มแรกตามการกล่าวของแมทธิว เป็นที่บันทึกไว้ว่า : และเมื่อพวกเขาถามพระเยซูเกี่ยวกับเครื่องหมายทั้งหลายของการเสด็จมาของพระองค์ พระองค์ทรงกล่าวต่อพวกเขาว่า : “ทันใดหลังจากการกตซี⁴ ในวันเหล่านั้นั้น ดวงอาทิตย์จะมีด ดวงจันทร์จะไม่เรืองแสง ดวงดาวทั้งหลายจะตกลงมาจากนภา และมหาอำนาจทั้งหลายของโลกจะสั่นคลอน : และเมื่อนั้นเครื่องหมายของบุตรแห่งมนุษย์จะปรากฏขึ้นบนนภา : และเมื่อนั้นชนเผ่าทั้งหมดของโลกจะเสร์้าโศก และพวกเขาจะเห็นบุตรแห่ง

¹ โครอ่าน 76:9

² โครอ่าน 5:117

³ โครอ่าน 14:24

⁴ ภาษากรีกใช้คำว่า Thlipsis มีสองความหมาย : แรงกดดันและการกตซี

มนุษย์เสด็จมาในก้อนเมฆบนนภาด้วยอาณูภาพและความรุ่งโรจน์ที่ยิ่งใหญ่ และพระองค์จะส่งทูตสวรรค์ทั้งหลายของพระองค์มากับเสียงแตรที่เกรียงไกร”¹ เมื่อถอดความเป็นภาษาเปอร์เซีย² ความหมายของวาทะเหล่านี้คือดังต่อไปนี้ : เมื่อการกดขี่และความทุกข์ทรมานที่จะบังเกิดกับมนุษยชาติจะเกิดขึ้น เมื่อนั้นดวงอาทิตย์จะถูกจับไม่ให้ส่องแสง ดวงจันทร์จะไม่เรืองแสง ดวงดาวทั้งหลายบนนภาจะตกลงมาบนพิภพ และเสาทั้งหลายของโลกจะสั่นคลอน, ณ เวลานั้นเครื่องหมายทั้งหลายของบุตรแห่งมนุษย์จะปรากฏขึ้นบนนภา นั่นคือ เมื่อเครื่องหมายเหล่านี้ปรากฏขึ้น พระผู้เป็นความงามตามพันธสัญญาและเป็นสสารของชีวิต จะก้าวออกจากอาณาจักรของภพที่มองไม่เห็นมาสู่อาณาจักรของภพที่มองเห็น , และพระองค์ทรงกล่าวว่า : ณ เวลานั้นชนชาติและวงศ์ตระกูลทั้งหมดที่อาศัยอยู่บนโลกจะรำไห่และเสรำไศก และพวกเขาจะเห็นพระผู้เป็นความงามสวรรค์นั้นเสด็จมาจากนภาโดยการขี่ก้อนเมฆด้วยอาณูภาพ ความโอฬารและความอำไพ ส่งทูตสวรรค์ทั้งหลายของพระองค์มากับเสียงแตรที่เกรียงไกร, ทำนองคล้ายกันในกอสเปวอีกสามเล่มตามการกล่าวของลูค มาร์คและจอห์น ถ้อยแถลงเดียวกันเหล่านี้ถูกบันทึกไว้, เนื่องด้วยเราได้กล่าวถึงสามเล่มนี้ไว้อย่างละเอียดแล้วในธรรมจารึกทั้งหลายของเราที่เปิดเผยเป็นภาษาอาหรับ เราไม่ขอกกล่าวถึงสามเล่มนี้ในหน้าเหล่านี้ และจำกัดตัวเราเองอยู่ที่การอ้างอิงอยู่ที่เล่มเดียว

เนื่องด้วยนักบวชคริสเตียนทั้งหลายหาได้เข้าใจความหมายและมองไม่เห็นจุดหมายและจุดประสงค์ของวาทะเหล่านี้ และยึดถือการตีความวาทะของพระเยซูตามตัวอักษร พวกเขาจึงถูกพราจจากกรุณาธิคุณที่หลังไหลมาจากการเปิดเผยพระธรรมของพระโมฮัมหมัดและพระพรที่พลังลงมา, พวกคนเขลาในชุมชนคริสเตียนที่เอาตามตัวอย่างของบรรดาผู้นำศาสนาของตน ก็ถูกขวางกั้นไม่ให้เห็นความงามของกษัตริย์แห่งความรุ่งโรจน์ทำนองเดียวกัน เนื่องด้วยเครื่องหมายต่างๆ ที่จะมีมากับรุ่งอรุณของดวงอาทิตย์ของยุคศาสนาของพระโมฮัมหมัด ไม่บังเกิดขึ้นจริง, ดั่งนี้ยุคทั้งหลายได้ผ่านไปและศตวรรษทั้งหลายหมุนเวียนไป และพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ที่สุดนั้นได้กลับไปยังสถานที่วิเวกในอธิปไตยโบราณกาลของตน, อีกครั้งหนึ่งพระวิญญูญาณนิรันดร์หายใจเข้าไปในแตรลึกลับ และดลให้คนตายรีบออกมาจากหลุมฝังศพแห่งความไม่เอาใจใส่และความหลงผิดของตน ไปยังอาณาจักรแห่งการนำทางและกรุณาธิคุณ, และกระนั้นชุมชนที่คาดหวังนั้นก็ยังร้องว่า : สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด? เมื่อใดที่พระศาสดาตามพันธสัญญาผู้เป็นจุดหมายของการคาดหวังของเรา จะถูกสำแดงให้เห็นชัด เพื่อที่เราจะลุกขึ้นเพื่อชัยชนะของศาสนาของพระองค์ เสียสละทรัพย์สมบัติของเราเพื่อเห็นแก่พระองค์ และสละชีวิตของเราในหนทางของพระองค์? ทำนองเดียวกันจินตนาการผิดๆ ดังกล่าวได้ทำให้ชุมชนอื่นๆ

¹ วรรคนี้พระบาฮาอูลลาห์คัดมาเป็นภาษาอาหรับและตีความด้วยภาษาเปอร์เซีย

² คัมภีร์ไบเบิล ลุก 21:33

หลงไปจากโควซาร์แห่งความปรานีที่ไม่รู้สิ้นของพระผู้ทรงบริหาร และสาละวนอยู่กับความคิดที่เหลวไหลของตนเอง

นอกจากวรรคนี้ยังมีวาทะอีกท่อนหนึ่งในกอสเปวซึ่งพระองค์ทรงกล่าวว่า : “สวรรค์และโลกจะมลายสิ้น : แต่วาทะของเราจะไม่มลายสิ้น”¹ ดังนี้สาวกทั้งหลายพระเยซูได้ยืนยันว่า กฎของกอสเปวจะไม่มีวันถูกยกเลิก และเมื่อใดก็ตามที่พระองค์เป็นความงามตามพันธสัญญาถูกสำแดงให้เห็นชัดและเครื่องหมายทั้งหมดถูกเปิดเผย พระองค์จำเป็นต้องยืนยันและสถาปนากฎที่ประกาศไว้ในกอสเปว เพื่อว่าจะไม่มีศาสนาใดเหลืออยู่ในโลกนอกจากศาสนาของพระองค์, นี่คือการเชื่อมูลฐานของพวกเขา และพวกเขาเชื่อมั่นถึงขนาดว่า หากบุคคลหนึ่งถูกสำแดงให้เห็นชัดพร้อมกับเครื่องหมายทั้งหมดตามพันธสัญญา และเผยแพร่งานที่ชัดกับกฎตามตัวอักษรของกอสเปว วางใจได้ว่าพวกเขาจะปฏิเสธบุคคลนั้น จะไม่ยอมจำนนต่อกฎของเขา จะประกาศว่าเขาเป็นคนไม่เชื่อศาสนา และจะหัวเราะเยาะเย้ยเขาอย่างดูถูก, นี้ได้รับการพิสูจน์โดยสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อดวงอาทิตย์แห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระโมฮัมหมัดถูกเปิดเผย, หากพวกเขาใช้ปัญญาอย่างถ่อมตัวแสวงหาความหมายที่แท้จริงของวาทะเหล่านี้จากพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของในทศวรรษศาสนา ซึ่งการเข้าใจผิดวาทะเหล่านี้ที่เปิดเผยไว้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ได้ทำให้มนุษย์ถูกพรากจากการยอมรับซาตราตุร โมนทาฮา พระผู้เป็นจุดประสงค์สุดท้ายแน่นอนว่าพวกเขาย่อมได้รับการนำทางไปสู่แสงสว่างของดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมและยอมจะค้นพบความลึกซึ้งทั้งหลายของความรู้และอัจฉริยภาพสวรรค์

บัดนี้คนรับใช้ผู้นี้จะแบ่งปันหยดน้ำค้างจากมหาสมุทรแห่งสัจธรรมที่ยังไม่ถึงให้แก่เจ้า ซึ่งถนอมไว้ในวาระศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ เพื่อว่าหัวใจที่เห็นแจ้งจะเข้าใจคำกล่าวเป็นนัยและนัยทั้งหลายของวาทะของพระผู้สำแดงความวิสุทธิทั้งหลาย เพื่อว่าราชศักดิ์ที่ดำเนินไม่อยู่ของพระวาระของพระผู้เป็นเจ้าของ จะไม่ชัดขวางพวกเขาจากการไปถึงมหาสมุทรแห่งนามและคุณลักษณะทั้งหลายของพระองค์ หรือพรากพวกเขาจากการยอมรับตะเกียงของพระผู้เป็นเจ้าของ ซึ่งเป็นศูนย์กลางการเปิดเผยสาระอันเป็นที่สุดดีของพระองค์

ในเรื่องวาทะ “หันไต่หลังจากการกดขี่ในวันเหล่านั้น” วาทะเหล่านี้หมายถึงเวลาที่มนุษย์จะถูกกดขี่และทุกข์ทรมาน เวลาที่ร่องรอยที่ยังเหลืออยู่ของดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมและผลไม้ของพฤษชาแห่งความรู้และอัจฉริยภาพ จะอันตรายอันไปจากท่ามกลางมนุษย์ เวลาที่บังเหียนของมนุษยชาติจะตกอยู่ในเงื้อมมือของพวกเขา โง่เขลาเบาปัญญา เวลาที่อานนแห่งความเข้าใจและเอกภาพสวรรค์ซึ่งเป็นจุดประสงค์ที่แท้และสูงสุดในสรรพโลก จะถูกปิด เวลาที่ความรู้บางอย่างจะเปิดทางให้ความฟุ้งซ่านอันเหลวไหล และความทุจริตจะช่วงชิงสถานะของความชอบธรรม, สภาพดังกล่าวเช่นนี้เป็นที่เห็นได้ในยุคนี้เมื่อบังเหียนของทุกชุมชนตกอยู่ในเงื้อมมือของบรรดา

¹ “ความเศร้าโศก” ซึ่งเชื่อว่าลิขิตโดย
อิหม่ามที่สิบสอง

ผู้นำที่โง่เขลา ที่นำไปตามอำเภอใจและกิเลสของตน, การกล่าวถึงพระผู้เป็นเจ้าของตนกลายเป็นนามที่ว่างเปล่า พระวณะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ท่ามกลางพวกเขากลายเป็นอักษรที่ตาย, กิเลสของพวกเขาที่มีอิทธิพลโน้มน้ำหนักถึงขนาดว่าตะเกียงแห่งมโนธรรมและการใช้เหตุผลถูกดับในหัวใจของพวกเขา และถึงแม้ว่าองค์แห่งอานุภาพสวรรค์ได้ไขอานนแห่งความรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าของ และแสงสว่างแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าของและกรุณาธิคุณสวรรค์ได้ให้ความสว่างและแรงบันดาลใจแก่สาระของสรรพสิ่ง ในลักษณะที่ประตูไปสู่ความรู้เปิดอยู่ในแต่ละสิ่งและทุกสิ่ง และร่องรอยของดวงอาทิตย์ถูกสำแดงให้เห็นชัดเจนในทุกอะตอม, และทั้งๆ ที่มีการเปิดเผยความรู้สวรรค์ทั้งหมดนี้อย่างอ่อนกอนนัตซึ่งห้อมล้อมโลก พวกเขาก็ยังจินตนาการอย่างไร้สาระว่า ประตูไปสู่ความรู้ถูกปิดและการปลั่งความปราณีนิ่งไป, ด้วยยึดติดความฟุ้งซ่านอันเหลวไหล พวกเขาหลงไกลไปจากอวาทโศกแห่งความรู้สวรรค์ หัวใจของพวกเขาดูเหมือนจะไม่โอนเอียงเข้าหาความรู้และประตูไปสู่ความรู้ พวกเขาไม่คิดถึงการสำแดงความรู้ เนื่องด้วยในความฟุ้งซ่านอันเหลวไหล พวกเขาได้พบประตูไปสู่ความร่ำรวยทางโลก ทว่าในการสำแดงพระผู้เปิดเผยความรู้ พวกเขาไม่พบสิ่งใดนอกจากเสียงร้องเรียกให้เสียสละตนเอง, ดังนั้นพวกเขายึดมั่นสิ่งแรกและหนีจากสิ่งหลังเป็นธรรมดา แม้ว่าพวกเขายอมรับในหัวใจว่ากฎของพระผู้เป็นเจ้าของหนึ่งและสิ่งเดียวกัน กระนั้นพวกเขาก็ออกคำบัญชาใหม่จากทุกทิศทาง และประกาศโครงการใหม่ในทุกฤดูกาล ไม่มีสองคนไหนที่พบว่าเห็นตรงกันในกฎเดียวกัน เพราะพวกเขาไม่ได้แสวงหาพระผู้เป็นเจ้าของแต่แสวงหากิเลสของตนเอง และไม่ได้ย่างเท้าบนหนทางใดนอกจากหนทางแห่งความหลงผิด, พวกเขามองเห็นจุดหมายสุดท้ายของความอุตสาหะของตนในความเป็นผู้นำ และถือว่าความทะนงและความลำพองคือการบรรลุความปรารถนาของหัวใจขั้นสูงสุดของตน, พวกเขาวางกลอุบายที่เลวทรามของตนไว้เหนือโครงการสวรรค์ ปฏิเสธการยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของ สาละวนอยู่กับการวางแผนที่เห็นแก่ตัว และเดินในหนทางของผู้สร้างเป็นคนดี, ด้วยพลังและความแข็งแกร่งทั้งหมดพวกเขาพยายามรับประกันความปลอดภัยให้ตนเองในการไขว่คว้าอย่างใจแคบ ด้วยเกรงว่าการเสียความน่าเชื่อถือแม้เพียงน้อยนิดจะบั่นทอนอำนาจของตนและทำให้การรอดความโอ้อวดของตนมีมลทิน, หากดวงตาได้รับการเจิมและสว่างด้วยยาหยอดตาแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าของ ดวงตานั้นจะค้นพบอย่างแน่นอนว่า สัตว์ป่าตะกละจำนวนหนึ่งมารวมตัวกันเหมือนบขาคาวิญญูญาณของมนุษย์

“การกตขี” ไตหรือที่ร้ายกว่าที่เสามา? “การกตขี” ไตหรือที่สาหัสกว่าการที่วิญญูญาณดวงหนึ่งซึ่งแสวงหาสัจธรรม และปรารถนาจะเข้าถึงความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าของ ไม่รู้ว่าจะไปหาที่ไหนและแสวงหาจากใคร? เพราะความคิดเห็นแตกต่างกันเหลือหลาย และหนทางเข้าถึงพระผู้เป็นเจ้าของทวีจำนวนขึ้น, “การกตขี” นี้คือลักษณะเฉพาะที่เป็นสาระสำคัญของทุกการเปิดเผยพระธรรม ดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมจะไม่ถูกสำแดงให้เห็นชัดเจนนอกจากว่าจะเกิดการกตขีนี้ เพราะรุ่งอรุณแห่งการนำทางสวรรค์จำเป็นต้องตามมาหลังจากความมืดตอนกลางคืนแห่งความหลงผิด, ด้วย

เหตุผลนี้ในบันทึกลำดับเหตุการณ์และคำพยากรณ์ทั้งหมดจึงมีการกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ กล่าวคือ ความมอยติธรรมนั้นจะปกคลุมผิวโลกและความมืดจะห่อหุ้มมนุษยชาติ, เนื่องด้วยคำพยากรณ์ที่กล่าวถึงเป็นที่รู้จักกันดี และคนรับใช้ผู้นี้มีจุดประสงค์จะกล่าวอย่างย่อ พระองค์จะละเว้นการคัดเนื้อหาของคำพยากรณ์เหล่านี้มาไว้ที่นี่

หาก "การกตซี" นี้ (ซึ่งตามตัวอักษรหมายความว่า *การกตตัน*) ถูกตีความว่าโลกจะหดตัว หรือหากความฟุ้งซ่านอันเหลวไหลของมนุษย์นี้ภพความหายนะคล้ายกันทั้งหลายที่จะบังเกิดกับมนุษยชาติ เป็นที่ชัดเจนและแจ่มแจ้งว่าเหตุการณ์ทั้งหลายดังกล่าวจะไม่มีวันเกิดขึ้น, พวกเขาจะคัดค้านอย่างแนบแน่นว่า เงื่อนไขจำเป็นที่ต้องมาก่อนการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์นี้ยังไม่ถูกสำแดงให้เห็นชัด ดังกล่าวคือสิ่งที่พวกเขาเคยโต้แย้งและยังโต้แย้งอยู่เวลานี้, ทว่า "การกตซี" นี้หมายถึงการขาดแคลนความสามารถที่จะได้มาซึ่งความรู้ทางธรรมและเข้าใจพระวาระของพระเจ้า นี่หมายความว่าเมื่อดวงตะวันแห่งสัจธรรมลับฟ้าไป และกระจกทั้งหลายที่สะท้อนแสงสว่างของพระองค์จากไป มนุษยชาติจะทุกข์ทรมานด้วย "การกตซี" และความยากลำบาก ไม่รู้ว่าจะหันไปหาการนำทางที่ไหน, ดังนี้เราสั่งสอนเจ้าในการตีความคำพยากรณ์ และเปิดเผยความลึกซึ้งของอัจฉริยภาพสวรรค์ต่อเจ้า เพื่อว่าเจ้าจะได้เข้าใจความหมายของเรื่องราวเหล่านั้น และเป็นพวกที่ได้ตีความถ้อยแห่งความรู้และความเข้าใจสวรรค์

และบัดนี้เกี่ยวกับวาทะของพระองค์ "ดวงอาทิตย์จะมีมืด ดวงจันทร์จะไม่เรืองแสง ดวงดาวทั้งหลายจะตกลงมาจากนภา" พจน์ "ดวงอาทิตย์" และ "ดวงจันทร์" ที่กล่าวไว้ในธรรมลิขิตของศาสนทูตทั้งหลายของพระเจ้า มิได้หมายถึงดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ในจักรวาลที่เห็นได้เท่านั้น ไม่เลย ความหมายที่พจน์ทั้งสองหมายถึงมีน่านับการ ในทุกกรณีมีนัยสำคัญเฉพาะแนบอยู่, ดังนี้ "ดวงอาทิตย์" นัยหนึ่งหมายถึงดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมทั้งหลาย ผู้ซึ่งขึ้นมาจากอรุณทัยแห่งความรู้รุ่งโรจน์บรมโบราณ และอาบโลกด้วยกรุณาธิคุณจากเบื้องบนที่แผ่มาอย่างเหลือล้น ดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมเหล่านี้คือพระเจ้าผู้สำแดงองค์สากลของพระเจ้าเป็นเจ้าในภพทั้งหลายแห่งคุณลักษณะและนามของพระองค์, ดังเช่นดวงอาทิตย์ที่เห็นได้ช่วยพัฒนาการของสรรพสิ่งบนโลก เช่น ต้นไม้ ผลไม้ สีของต้นไม้และผลไม้ แร่ธาตุทั้งหลายของพิภพ และทั้งหมดที่เห็นได้ในสรรพโลก ตามที่ประกาศิตไว้โดยพระเจ้าเป็นเจ้า พระผู้เป็นหนึ่งแท้จริง พระผู้เป็นที่บูชา เช่นกันโดยการดูแลรักใคร่และอิทธิพลที่ให้การอบรม ธรรมามิตย์ทั้งหลายทำให้ต้นไม้แห่งเอกภาพสวรรค์ ผลไม้แห่งความเป็นหนึ่งของพระองค์ ใบไม้แห่งการปลอ่ยวาง ดอกไม้แห่งความรู้และความมั่นใจ ไม้พุ่มแห่งอัจฉริยภาพและวาทะ ดำรงอยู่และถูกสำแดงให้เห็นชัด, ดังนี้โดยการรุ่งขึ้นของธรรมมาทิตย์เหล่านี้ของพระเจ้าเป็นเจ้า โลกถูกเปลี่ยนใหม่ ธาราแห่งชีวิตนิรันดร์หลังไหล คลื่นแห่งความเมตตารักใคร่สอดซัด ก้อนเมฆแห่งกรุณาธิคุณรวมตัวกัน และสายลมแห่งความอารีพัดมายังสรรพสิ่ง, ความอบอุ่นที่ธรรมมาทิตย์เหล่านี้ของพระเจ้าเป็นเจ้าแผ่ออกมาและไฟที่ไม่รู้ดับที่พวกเขาจุดขึ้นมา

นี้เอง ที่ทำให้ประทีปแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้าของโลกใหม่อย่างร้อนแรงในหัวใจของมนุษยชาติ, โดยกรุณาธิคุณที่เหลือล้นของพระผู้เป็นสัญลักษณ์แห่งความปล่อยางเหล่านี้เอง ที่พระวิญญานแห่งชีวิตนิรันดรถูกหายใจเข้าไปในร่างของคนตาย, วางใจได้ว่าดวงอาทิตย์ที่เห็นได้เป็นเพียงเครื่องหมายหนึ่งของความอำไพของดวงตะวันแห่งสัจธรรมนั้น ดวงอาทิตย์นั้น ซึ่งไม่มีที่เสมอ ไม่มีที่คล้ำคลึงหรือหัดเทียม, ทุกสิ่งมีชีวิต เคลื่อนไหวและดำรงอยู่โดยพระองค์, ทุกสิ่งถูกสำแดงให้เห็นชัดโดยกรุณาธิคุณของพระองค์ และทุกสิ่งกลับไปหาพระองค์ ทุกสิ่งปรากฏขึ้นมาจากพระองค์ และทุกสิ่งกลับไปยังคลังแห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์, สรรพสิ่งมาจากพระองค์และกลับไปสู่ที่เก็บรักษากฎของพระองค์

การที่ธรรมาติตย์เหล่านี้บางครั้งบางคราวดูเหมือนถูกจำกัดอยู่ที่ชื่อที่ตั้งไว้และคุณลักษณะเฉพาะ ดังที่เจ้าสังเกตมาและกำลังสังเกตอยู่เวลานี้ เป็นเพราะความเข้าใจที่ไม่สมบูรณ์และจำกัดของปัญญาของบางคนเท่านั้น ไม่เช่นนั้นแล้วทุกเวลาและตลอดนิรันดรกาล พวกเขาทรงความประเสริฐเหนือทุกนามที่ใช้สรรเสริญ และวิสุทธิพ้นจากทุกคุณลักษณะที่ใช้พรรณนา, สารของทุกนามไม่มีหวังจะเข้าถึงราชสำนักแห่งความวิสุทธิของพวกเขา และคุณลักษณะที่สูงส่งและบริสุทธิ์ที่สุดไม่มีวันเข้าหาราชสำนักแห่งความรุ่งโรจน์ของพวกเขา, ศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงความสูงส่งอย่างวัดไม่ได้และประเสริฐเหนือความเข้าใจของมนุษย์ ผู้ซึ่งไม่มีวันรู้เกี่ยวกับศาสนทูตเว้นแต่โดยความเป็นบุคคลของศาสนทูตเอง, การสรรเสริญบรรดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเลือกสรรโดยคนอื่นใดนอกจากตัวพวกเขาเอง หาใช่ความรุ่งโรจน์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พวกเขาเป็นที่สุดดีเหนือการสรรเสริญของมนุษย์ และประเสริฐเหนือความเข้าใจของมนุษย์!

พจน์ "ดวงอาทิตย์" ในธรรมลิขิตของ "ดวงวิญญานที่ไม่ต่างพร้อย" ถูกนำมาใช้หลายครั้งกับศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ผู้เป็นตราสัญลักษณ์ที่เรื่อรองแห่งความปล่อยาง, ในธรรมลิขิตเหล่านั้นมีวาหะดังต่อไปนี้บันทึกอยู่ใน "บทอธิษฐานแห่งโนดเบห์" ¹: "ดวงอาทิตย์ที่สว่างไสวไปไหน? ดวงจันทร์ที่เรืองแสงและดวงดาวที่เปล่งประกายจากไปไหน?" ดังนี้เป็นที่ประจักษ์ว่าพจน์ "ดวงอาทิตย์" "ดวงจันทร์" และ "ดวงดาว" โดยเบื้องต้นหมายถึงศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า นักบุญ สหายของพวกเขา ธรรมาติตย์ทั้งหลายซึ่งแสงสว่างแห่งความรู้ของพวกเขาได้สาดความสว่างมายังภพทั้งหลายที่มองเห็นและมองไม่เห็น

อีกนัยหนึ่งพจน์เหล่านี้หมายถึงนักบวชของยุคศาสนาก่อน ซึ่งมีชีวิตอยู่ในสมัยของการเปิดเผยพระธรรมต่อมา และกุมบังเหียนของศาสนาไว้ในเงื้อมมือของตน หากนักบวชเหล่านี้สว่างด้วยแสงของการเปิดเผยพระธรรมครั้งหลัง พวกเขาจะเป็นที่ยอมรับของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและจะส่องแสงนิรันดร, ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะถูกประกาศว่าเป็นความมืด ถึงแม้ว่าดูภายนอกเหมือนว่าพวกเขาเป็นผู้นำของมนุษย์ก็ตาม เนื่องด้วยความเชื่อและความไม่เชื่อ การนำทางและความหลงผิด ธรรมปิติ

¹ โกรอ่าน 55:5

และทุกขเวทนา แสงสว่างและความมืด ล้วนขึ้นกับการรับรองของพระองค์ผู้เป็นดวงตะวันแห่งสัจธรรม, ในทุกยุคใครก็ตามในหมู่นักบวชที่ได้รับการยืนยันความศรัทธาจากพระผู้เป็นพ่อเกิดของความรู้ที่แท้จริงในวันแห่งการคิดบัญชี แท้จริงแล้วเขากลายเป็นผู้รับวิชา ความโปรดปรานสวรรค์และแสงสว่างแห่งปัญญาที่แท้จริงไม่เช่นนั้นแล้วเขาจะถูกตีตราว่ามีความผิดฐานเบาปัญญา ปฏิเสธ หมิ่นศาสนาและกดขี่

เป็นที่ประจักษ์และเห็นชัดสำหรับผู้สังเกตที่เห็นแล้งทุกคนว่า ดั่งเช่นแสงสว่างของดวงดาวที่เลื่อนไปต่อความอำไพที่โชติช่วงของดวงอาทิตย์ ดาราแห่งความรู้ทางโลก อัจฉริยภาพ และปัญญา อันตรธานไปเมื่อเผชิญกับความรุ่งโรจน์ที่สว่างไสวของดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม ซึ่งเป็นดวงตะวันแห่งความรู้แล้งของพระผู้เป็นเจ้า

การที่พจน "ดวงอาทิตย์" ถูกนำมาใช้กับบรรดาผู้นำศาสนาก็เป็นเพราะตำแหน่งที่สูงส่ง ชื่อเสียงและกิตติศัพท์ของพวกเขา, ดังกล่าวคือนักบวชทั้งหลายที่ได้การยอมรับทุกแห่งหนในทุกยุค ผู้ซึ่งพูดด้วยอำนาจ และชื่อเสียงของพวกเขาเป็นที่ยอมรับนับถือกันดี, หากพวกเขามีความคล้ายคลึงกับดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมพวกเขาจะถูกนับอย่างแน่นอนว่าเป็นดาราที่ประเสริฐสุดของดาราทั้งปวง ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะได้การยอมรับว่าเป็นศูนย์รวมของไฟนรก ดังที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : "แท้จริงแล้วทั้งดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ต่างก็ถูกตัดสินลงโทษด้วยการทรมานของไฟนรก" ¹ ไม่ต้องสงสัยว่าเจ้าคุณเคยกับการตีความพจน "ดวงอาทิตย์" และ "ดวงจันทร์" ที่กล่าวไว้ในวณะท่อนนี้ ดังนั้นไม่จำเป็นต้องกล่าวถึง , ใครก็ตามที่อยู่ในกลุ่มของ "ดวงอาทิตย์" และ "ดวงจันทร์" นี้ นั่นคือ เอาตามตัวอย่างของผู้นำเหล่านี้ในการหันหน้าไปหาความจอมปลอม และหันหนีจากสัจธรรม ไม่ต้องสงสัยว่าเขาออกมาจากความมืดมัวของนรกและกลับไปที่นี่

ดูกร ผู้แสวงหา บัดนี้เป็นความจำเป็นแน่สำหรับเราที่จะยึดถืออูวาโกลโวสกา เพื่อว่าเราจะลาจากคำคินมิดแห่งความหลงผิด และอ้าแขนรับแสงอรุณแห่งการนำทางสวรรค์ เราจะไม่หนีไปจากใบหน้าแห่งการปฏิเสธและแสวงหากำบังแห่งความมั่นใจหรือ? เราจะไม่ทำให้ตัวเองหลุดพ้นจากความรู้สึกกลัวความมืดมัวของซาตานแล้วรีบไปหาแสงสว่างของพระผู้เป็นความงามสวรรค์ที่กำลังรุ่งขึ้นมาหรือ? ในลักษณะนี้เราประทานผลไม้จากพฤษาแห่งความรู้สวรรค์ให้แก่เจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้อาศัยอยู่ในเรขานแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ด้วยความดีใจและเบิกบาน

อีกนัยหนึ่งพจน "ดวงอาทิตย์" "ดวงจันทร์" และ "ดวงดาว" หมายถึงกฎและคำสอนทั้งหลายที่นำมาใช้และประกาศไว้ในทุกยุคศาสนา เช่น กฎของการอธิษฐานและการถือศีลอด, ตามกฎของคัมภีร์ไกรอ่านเมื่อความงามของศาสนทูตโมฮัมหมัดผ่านพ้นมานไป กฎทั้งสองนี้ถือว่าเป็นกฎมูลฐานและผูกมัดที่สุดในยุคศาสนาของพระองค์, เนื้อหาของเรื่องราวปรัมปราและบันทึกลำดับเหตุการณ์ให้การยืนยันสิ่งนี้

¹ ไกรอ่าน 55:5

ซึ่งไม่จำเป็นต้องนำมาอ้างอิงที่นี่เพราะเป็นที่รู้กันกว้างขวาง ไม่เพียงเท่านั้น ที่จริงแล้วในทุกยุคศาสนากฎเกี่ยวกับการอธิษฐานเป็นที่เน้นและบังคับใช้ทุกแห่งหน, บันทึกคำสอนปรัมปราทั้งหลายที่ถือว่าเป็นของบรรดาผู้ที่เป็นแสงสว่างที่แผ่มาจากดวงตะวันแห่งสัจธรรม ซึ่งเป็นสาระของศาสนทูตโมฮัมหมัด ให้การยืนยันเรื่องนี้

คำสอนปรัมปราทั้งหลายแสดงให้เห็นความจริงที่ว่า ในทุกยุคศาสนากฎของการอธิษฐานเป็นองค์ประกอบมูลฐานของการเปิดเผยพระธรรมของศาสนทูตทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าของ ซึ่งรูปแบบและวิธีปฏิบัติของกฎนี้ถูกปรับให้เข้ากับเงื่อนไขจำเป็นของทุกยุคที่ต่างกันไป, เนื่องด้วยการเปิดเผยพระธรรมถัดมาทุกครั้งได้ยกเลิกธรรมเนียมปฏิบัติ การแต่งตัวและคำสอนต่างๆ ที่สถาปนาไว้อย่างชัดเจน เจาะจงและมั่นคงโดยยุคศาสนาก่อน ดังนั้นสิ่งเหล่านี้ถูกแสดงออกเป็นสัญลักษณ์ด้วยพจน์ "ดวงอาทิตย์" และ "ดวงจันทร์" "เพื่อว่าพระองค์จะพิสูจน์แล้วว่า ใครในพวกเจ้าดีกว่าในการกระทำ" ¹

ยิ่งไปกว่านั้นในคำสอนปรัมปราดังกล่าว พจน์ "ดวงอาทิตย์" และ "ดวงจันทร์" ถูกนำมาใช้กับการอธิษฐานและการถือศีลอด ดังที่มีการกล่าวว่า : "การถือศีลอดคือการให้ความสว่าง การอธิษฐานคือแสงสว่าง" วันหนึ่งนักบวชชื่อดังคนหนึ่งมาเยี่ยมเรา ขณะที่เรากำลังสนทนากับเขา เขากล่าวถึงคำสอนที่คัดมาข้างบนนี้ เขากล่าวว่า "เนื่องด้วยการถือศีลอดทำให้ความร้อนของร่างกายเพิ่มขึ้น การถือศีลอดจึงถูกเปรียบเป็นแสงของดวงอาทิตย์ และเนื่องด้วยการอธิษฐานในยามค่ำคืนทำให้มนุษย์สดชื่น การอธิษฐานจึงถูกเปรียบเป็นรัศมีของดวงจันทร์" ดังนั้นเราตระหนักเลยว่า ชายผู้นาสงสารนั้นไม่ได้รับการโปรดแม้แต่หยดเดียวจากมหาสมุทรแห่งความเข้าใจที่แท้จริง และหลงไปไกลจากพุ่มไม้ลูกใหม่แห่งอัจฉริยภาพสวรรค์, จากนั้นเราให้ข้อสังเกตแก่เขาอย่างสุภาพโดยกล่าวว่า "การตีความคำสอนปรัมปรานี้ของท่านผู้มีเกียรติเป็นที่แพร่หลายในหมู่ประชาชนในปัจจุบัน จะตีความให้ต่างจากนี้ไม่ได้หรือ?" เขากถามเราว่า "จะตีความว่าอย่างไร?" เราตอบว่า : "พระโมฮัมหมัดผู้เป็นตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย และเป็นผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าของเลือกสรรที่เลื่องลือที่สุด ได้เปรียบยุคศาสนาของคัมภีร์โครอ่านเป็นนภาเพราะความสูงส่งอิทธิพลสูงสุดและราชศัสดาของยุคศาสนานั้น และเพราะความจริงที่ว่ายุคศาสนานั้นรวมศาสนาทั้งปวงไว้, และเนื่องด้วยดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ประกออดกันเป็นดาราที่เจิดจ้าและเด่นที่สุดในนภา ทำนองคล้ายกันในนภาแห่งศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของ ดาราที่ฉายแสงสองดวงถูกบัญญัติไว้คือการถือศีลอดและการอธิษฐาน 'อิสลามคือนภา การถือศีลอดคือดวงอาทิตย์ การอธิษฐานคือดวงจันทร์ในนภา'"

นี่คือจุดประสงค์ที่เป็นรากฐานของวามะที่เป็นสัญลักษณ์ของพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของทั้งหลาย, ดังนั้นการนำพจน์ "ดวงอาทิตย์" และ "ดวงจันทร์" มาใช้กับสิ่งต่างๆ ที่กล่าวไว้แล้ว ได้รับการสาธิตและพิสูจน์ความชอบด้วยเหตุผลโดยเนื้อหาของวามะศักดิ์สิทธิ์และคำพยากรณ์ที่บันทึกไว้ ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนและแจ่ม

¹ โกรอ่าน 67:2

แจ้งว่า วาหะ “ดวงอาทิตย์จะมืด ดวงจันทร์จะไม่เรืองแสง ดวงดาวทั้งหลายจะตกลงมาจากนภา” หมายถึงความต้อตันของบรรดานักบวช และการยกเลิกกฎต่างๆ ที่สถาปนาไว้อย่างมั่นคงโดยการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ ซึ่งทั้งหมดนี้พระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของบอกล่วงหน้าด้วยภาษาที่เป็นสัญลักษณ์, ไม่มีใครเว้นแต่ผู้ที่ชอบธรรมที่จะได้ตีความจากถ้อยนี้ ไม่มีใครนอกจากผู้ที่มีศาสนาที่ได้ส่วนแบ่งจากถ้อยนี้ “ผู้ชอบธรรมจะตีความจากถ้อยที่เจือด้วยน้ำพุการบูร”¹

ไม่มีข้อสงสัยว่าในการเปิดเผยพระธรรมที่มารับช่วงต่อทุกครั้ง “ดวงอาทิตย์” และ “ดวงจันทร์” แห่งคำสอน กฎ บทบัญญัติ และข้อห้ามต่างๆ ที่สถาปนาไว้ในยุคศาสนาที่มาก่อน และทอดเงามาปกคลุมประชาชนในยุคนั้น กลับมืดลง นั่นคือหมดกำลังและหมดอิทธิพลในน้ำ, บัดนี้จึงพิจารณาดู หากประชาชนแห่งกอสเปว มองเห็นความหมายของพจน์ที่เป็นสัญลักษณ์ “ดวงอาทิตย์” และ “ดวงจันทร์” หากพวกเขาไม่เป็นเหมือนพวกที่แข็งขืนและวิปริต แล้วแสวงหาความรู้แจ้งจากพระผู้ทรงเป็นผู้เปิดเผยความรู้สวรรค์ พวกเขาจะเข้าใจจุดประสงค์ของพจน์เหล่านี้เป็นอย่างดี และจะไม่ทนทุกข์หรือถูกกดขี่โดยความมืดของกิเลสที่เห็นแก่ตัวของตน, ไซแล้ว แต่เนื่องด้วยพวกเขาหาได้มาซึ่งความรู้ที่แท้จริงจากแหล่งกำเนิด พวกเขาจึงมลายอยู่ในหุบเขาที่เต็มไปด้วยอันตรายของความต้อตันและความเชื่อที่ผิด พวกเขายังคงไม่ตื่นขึ้นมารับรู้ว่า เครื่องหมายทั้งหมดที่ทำนายไว้ถูกสำแดงให้เห็นชัดแล้ว ดวงอาทิตย์ตามพันธสัญญารุ่งอรุณขึ้นมาบนขอบฟ้าแห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์แล้ว และ “ดวงอาทิตย์” และ “ดวงจันทร์” แห่งคำสอน กฎและวิชาของยุคศาสนามืดลงและลับฟ้าไปแล้ว

และบัดนี้ด้วยการจ้องมองและปีกที่มั่นคง เจ้าจงเข้าไปในหนทางแห่งความมั่นใจและสัจธรรม “จงกล่าวว้ : นี่คืพระผู้เป็นเจ้า จากนั้นจงปล่อยให้พวกเขาให้ความบันเทิงตนเองด้วยการค่อนแคะ”² ดังนี้เจ้าจะได้รับกรนับเป็นพวกสหายที่พระองค์กล่าวถึงว้ : “พวกที่กล่าวว่า ‘พระผู้เป็นนายของเราคือพระผู้เป็นเจ้า’ และยังคงแน่วแน่ในหนทางของพระองค์ แท้จริงแล้วทูตสวรรค์จะลงมาหาพวกเขา”³ เมื่อนั้นเจ้าจะเป็นพยานต่อความลึกลับเหล่านี้ทั้งหมดด้วยตาของเจ้าเอง

ดูกร ภราดรของเรา! จงก้าวด้วยวิญญาน เพื่อว่าด้วยความฉับไวราวกับพริบตา เจ้าจะผ่านพงไพรแห่งความห่างไกลและการตายจากกัน ไปถึงเรขานแห่งการกลับมาอยู่ร่วมกันชั่วนิรันดร์ และสนทนากับพระวิญญานสวรรค์ในลมหายใจเดียว เพราะด้วยเท้าของมนุษย์ เจ้าไม่มีหวังจะเดินทางข้ามระยะทางที่วัดไม่ได้เหล่านี้หรือไปถึงเป้าหมายของเจ้า, ขอสันติสุขจงมีแต่ผู้ที่แสงสว่างแห่งสัจธรรมนำทางไปสู่สัจธรรมทั้งหมด และผู้ที่ในนามของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ายืนอยู่ในหนทางของศาสนาของพระองค์ บนชายฝั่งแห่งปัญญาที่แท้จริง

¹ โครอ่าน 76:5

³ โครอ่าน 41:30

² โครอ่าน 6:91

นี่คือความหมายของวจนะศกดีลีลธิ์ : “แต่ไม่เลย! เราขอสาบานต่อพระผู้เป็นนายแห่งตะวันออกและตะวันตก”¹ เนื่องด้วย “ดวงอาทิตย์ทั้งหลาย” ที่กล่าวถึงต่างก็มีสถานที่ขึ้นและตกโดยเฉพาะของตนเอง, และเนื่องด้วยบรรดานักอภิบาลคัมภีร์โกรอ่านหาได้เข้าใจความหมายที่เป็นสัญลักษณ์ของ “ดวงอาทิตย์” เหล่านี้ พวกเขาจึงพยายามตีความวจนะท่อนที่คัดมาข้างบน พวกเขาบางคนยืนยันว่า เพราะความจริงที่ว่าดวงอาทิตย์แต่ละวันขึ้นมาจากตำแหน่งที่ต่างกัน พลัน “ตะวันออก” และ “ตะวันตก” จึงกล่าวไว้เป็นพหูพจน์ บางคนเขียนว่าวจนะท่อนนี้หมายถึงสี่ฤดูกาลของปี เนื่องด้วยตำแหน่งของการรุ่งอรุณและการตกของดวงอาทิตย์ต่างกันไปตามการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล ดังกล่าวนี่คือความลึกซึ้งของความเข้าใจของพวกเขา! ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังคงโยนความผิดพลาดและความเบาปัญญาไปที่บรรดาพระผู้เป็นมณเฑาะว์แห่งความรู้ ผู้เป็นสัญลักษณ์แห่งอัจฉริยภาพที่ไม่มีที่ตำหนิและบริสุทธิ์ที่สุด

ทำนองเดียวกันจากถ้อยแถลงที่แจ่มแจ้ง มีพลัง เป็นที่ยุติและไม่คลุมเครือเหล่านี้ เจ้าจงพยายามเข้าใจความหมายของ “การผ่านภา” ซึ่งเป็นเครื่องหมายหนึ่งที่จำเป็นต่อนำมาก่อนการมาถึงของชั่วโมงสุดท้าย วันแห่งการฟื้นคืนชีพ, ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “เมื่อนภาจะถูกผ่าออกเป็นชิ้นๆ”² “นภา” หมายถึงนภาแห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ ซึ่งได้รับการยกขึ้นมากับการสำแดงองค์ทุกครั้ง และถูกฉีกออกเป็นชิ้นๆ กับการสำแดงองค์ถัดมาทุกครั้ง “ถูกผ่าออกเป็นชิ้นๆ” หมายความว่า ยุคศานาก่อนถูกแทนที่และยกเลิก เราขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า! สำหรับผู้ที่เห็นแจ้ง การที่นภาถูกผ่าออกเป็นชิ้นๆ เป็นการกระทำที่ยิ่งใหญ่กว่าการผ่าท้องฟ้า! จงไตร่ตรองดูสักพัก การที่การเปิดเผยพระธรรมสวรรค์หนึ่งซึ่งได้รับการสถาปนาไว้อย่างมั่นคงมาหลายปี ซึ่งภายใต้เงาของการเปิดเผยพระธรรมนี้ ทุกคนที่อ้าแขนรับได้รับการเลี้ยงดูและช่วยพัฒนาการ, โดยแสงสว่างของกฎของการเปิดเผยพระธรรมนี้มนุษย์หลายชั่วคนได้รับการฝึกวินัย, ความกล้าเลศของวจนะของการเปิดเผยพระธรรมนี้มนุษย์ได้ยินบิดาของตนเล่าให้ฟัง จนดวงตาของมนุษย์ไม่เห็นสิ่งใดนอกจากอิทธิพลซึมซาบของกรุณาธิคุณของการเปิดเผยพระธรรมนี้ และหูที่เป็นสังขารไม่ได้ยินสิ่งใดนอกจากราชศักดิ์ดาที่ก้องกังวานของคำบัญชาของการเปิดเผยพระธรรมนี้, การกระทำใดหรือที่ยิ่งใหญ่กว่าการที่การเปิดเผยพระธรรมดังกล่าวถูก “ผ่าออกเป็นชิ้นๆ” โดยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และถูกล้มเลิกด้วยการมาปรากฏของวิญญานดวงเดียว? จงใคร่ครวญดู นี่คือการกระทำที่ยิ่งใหญ่กว่าสิ่งที่มนุษย์ที่นำเวทนาและเบาปัญญาเหล่านี้ได้จินตนาการความหมายของ “การผ่านภา” หรือไม่?

ยิ่งไปกว่านั้นจงพิจารณาดูความยากลำบากและความขมขื่นในชีวิตของพระผู้เปิดเผยความงามสวรรค์ทั้งหลาย, จงใคร่ครวญดู โดยลำพังและไม่ได้รับความช่วยเหลือ พวกเขาเผชิญโลกและชนชาติทั้งหมดของโลก และเผยแพร่กฎของพระ

¹ โกรอ่าน 70:40

² โกรอ่าน 82:1

ผู้เป็นเจ้าของอย่างไร! ไม่ว่าจะการประทัดประหารที่กระทำต่อดวงวิญญาณที่วิสุทธิ ล้ำค่า และอ่อนโยนเหล่านั้นจะรุนแรงเพียงไร พวกเขาในขีดสุดของอาณาภาพของตนก็ยังคงอดทน และทุกๆ ที่มีอำนาจเหนือกว่า พวกเขาก็ทนความทุกข์ทรมานและสู้ทน

ทำนองเดียวกันจงพยายามเข้าใจความหมายของ "การเปลี่ยนแปลงพื้นดิน" เจ้าจงรู้ไว้ว่าบนหัวใจใดก็ตามที่ความปราณีจาก "นภา" แห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ พลังลงมาอย่างเหลือล้นราวกับฝน พื้นดินของหัวใจเหล่านั้นจะถูกเปลี่ยนอย่างแท้จริงเป็นพื้นดินแห่งความรู้และอัจฉริยภาพสวรรค์ ไม่พุ่มแห่งเอกภาพเช่นใดที่ดินของหัวใจของพวกเขาทำให้งอกขึ้นมา! ดอกไม้แห่งความรู้และอัจฉริยภาพที่แท้จริงเช่นใดที่อกที่สว่างของพวกเขาผลิออกมา! หากพื้นดินของหัวใจของพวกเขายังไม่เปลี่ยน ดวงวิญญาณดังกล่าวซึ่งไม่ได้รับการสอนแม้แต่อักษรเดียว ไม่ได้ไปหาครู ไม่ได้เข้าโรงเรียน สามารถเอ่ยวณะและแสดงความรู้อย่างที่ไม่มีใครสามารถเข้าใจได้อย่างไร? เราคิดว่าพวกเขาถูกหล่อจากดินเหนียวแห่งความรู้ที่ไม่มีรูปลักษณ์ และนาวดด้วยน้ำแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์, ดังนั้นจึงเป็นที่กล่าวว่า : "ความรู้คือแสงสว่างที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าเสด็จมายังหัวใจของใครก็ตามที่พระองค์ประสงค์" ความรู้ชนิดนี้เองที่นำสรรเสริญตลอดมา ไม่ใช่ความรู้อันจำกัดที่ผุดขึ้นมาจากปัญญาที่มัวและถูกม่านบัง ความรู้ที่จำกัดนี้พวกเขาถึงกับแอบยิ้มกันและกันและภูมิใจกับสิ่งนี้ อย่างหลงตัวเอง!

ขอให้หัวใจของมนุษย์ทั้งหลายได้รับการชำระให้ปลอดจากข้อจำกัดที่มนุษย์ทำขึ้นเองและความคิดที่คลุมเครือเหล่านั้นที่ยัดเยียดให้แก่พวกเขา! บางทีพวกเขาอาจจะสว่างด้วยแสงของดวงอาทิตย์แห่งความรู้ที่แท้จริง และเข้าใจความลึกซึ้งทั้งหลายของอัจฉริยภาพสวรรค์, บัดนี้จงพิจารณาดู หากดินที่แล้งและแห้งผากของหัวใจเหล่านี้ยังคงไม่เปลี่ยน พวกเขาจะกลายเป็นผู้รับการเปิดเผยความลึกซึ้งทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และเป็นผู้เปิดเผยสาระของพระองค์ได้อย่างไร? ดังนั้นพระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : "ในวันนั้น วันที่พื้นดินจะเปลี่ยนไปเป็นอีกพื้นดินหนึ่ง" ¹

สายลมแห่งความอารีของกษัตริย์แห่งสรรพโลกได้ทำให้แม้แต่พื้นดินของโลกเปลี่ยน หากเจ้าไตร่ตรองความลึกซึ้งทั้งหลายของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ในหัวใจของเจ้า

และบัดนี้จงทำความเข้าใจความหมายของวณะท่อนนี้ : "ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพพื้นดินทั้งหมดจะเป็นแค่กำมือของพระองค์ นภาทั้งหลายจะถูกพับไว้ด้วยกันในมือขวาของพระองค์, ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระองค์! พระองค์ถูกยกไว้สูงเหนือบรรดาผู้ที่ร่วมวงกับพระองค์!" ² และบัดนี้จงเป็นธรรมในการลงความเห็นของเจ้า หากวณะท่อนนี้มีความหมายตามที่มนุษย์นึกคิด อาจมีคนถามว่าจะมีประโยชน์อะไรสำหรับมนุษย์? ยิ่งไปกว่านั้นเป็นที่ประจักษ์และเห็นชัดว่า ไม่มีมือที่ดวงตา

¹ โครอ่าน 14:48

² โครอ่าน 39:67

มนุษย์มองเห็นได้สามารถกระทำสิ่งดังกล่าวได้สำเร็จ หรือถือได้ว่าเป็นการกระทำที่เกิดจากสภาวะอันประเสริฐของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว, ไม่เพียงเท่านั้น การยอมรับสิ่งดังกล่าวไม่ใช่อื่นใดนอกจากการหมั่นศาสนาทั้งสิ้น การบิดเบือนสังฆธรรมทั้งหมด, และหากเป็นที่นึกคิดว่า วณะที่อนันนี้หมายถึงพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่จะถูกขอให้ทำสิ่งดังกล่าวในวันแห่งการพิพากษา นี้เช่นกันดูเหมือนว่าห่างไกลจากความจริงและไม่มีประโยชน์แน่นอน, ในทางตรงกันข้ามพจน์ "พื้นดิน" หมายถึงพื้นดินแห่งปัญญาและความรู้ และ "นภา" หมายถึงนภาแห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์, จงใคร่ครวญดู ด้วยเงื้อมมืออันทรงอำนาจในมือหนึ่งพระองค์ทรงเปลี่ยนพื้นดินแห่งความรู้และปัญญาที่แต่เดิมกางออกให้เป็นเพียงกำมือเดียว และอีกมือหนึ่งทรงกางพื้นดินใหม่ที่ประเสริฐอย่างยิ่งในหัวใจทั้งหลายของมนุษย์ ดังนี้ทำให้ดอกไม้ที่สดและสวยงามที่สุด ต้นไม้ที่ยิ่งใหญ่และสูงส่งที่สุด งอกออกมาจากอกที่สว่างของมนุษย์

ทำนองเดียวกันจงใคร่ครวญดูว่า นภาทั้งหลายที่ถูกยกขึ้นมาในยุคศาสนาทั้งหลายในอดีตถูกพบไว้ด้วยกันอย่างไรในมือขวาแห่งอานูภาพ, นภาทั้งหลายแห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ถูกยกขึ้นมาอย่างไรโดยบัญชาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และประดับด้วยดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาวแห่งบทบัญญัติอันน่าพิศวงของพระองค์, ดังกล่าวคือความลึกซึ้งทั้งหลายของพระวณะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าซึ่งถูกเปิดม่านคลุมออกและสำแดงให้เห็นชัด เพื่อว่าเจ้าจะได้เข้าใจแสงอรุณแห่งการนำทางสวรรค์ จะได้ดับตะเกียงแห่งความฟุ้งซ่านอันเหลวไหล จินตนาการอันไร้สาระ ความลึกลับและความสงสัยด้วยอานูภาพแห่งการวางใจและการสละ และจุดแสงสว่างแห่งความมั่นใจและความรู้สวรรค์ที่เกิดใหม่ในห้วงในสุดของหัวใจของเจ้า

แท้จริงแล้วจงรู้ไว้ว่า จุดประสงค์ที่เป็นรากฐานของพจน์ที่เป็นสัญลักษณ์และคำกล่าวเป็นนัยที่ยากจะเข้าใจทั้งหมดนี้ ที่มาจากบรรดาพระผู้เปิดเผยศาสนาที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า คือเพื่อจะทดสอบและพิสูจน์ชนชาติทั้งหลายของโลก เพื่อว่าพื้นดินของหัวใจที่บริสุทธิ์และสว่างจะแยกได้จากดินที่แล้งและเสื่อมสภาพ, ตั้งแต่โบราณกาลดังกล่าวคือวิธีของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าท่ามกลางบรรดาผู้ที่พระองค์สร้างและบันทึกของคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายให้การยืนยันเรื่องนี้

และทำนองเดียวกันจงใคร่ครวญดูวณะที่เปิดเผยไว้เกี่ยวกับ "เกบเบรห์" ¹ เมื่อพระโมฮัมหมัดผู้เป็นดวงอาทิตย์แห่งความเป็นศาสนทูต หนีจากอรุโณทัยแห่งบาสะ ² ไปยังยาสริบ ³ พระองค์ขณะอธิษฐานยังคงหันหน้าไปหาเยรูซาเลมซึ่งเป็นนครศักดิ์สิทธิ์ จนกระทั่งถึงเวลาที่ชาวยิวเริ่มเอ่ยถ้อยคำที่ไม่เหมาะสมต่อพระองค์ เป็นถ้อยคำซึ่งหากนำมากล่าวขอมไม่เหมาะสมกับหน้าเหล่านี้ และจะทำให้ผู้อ่านเหนื่อยหน่าย พระโมฮัมหมัดขุนเคื่องถ้อยคำเหล่านี้เป็นอย่างยิ่ง, ขณะที่อยู่ในภวังค์ของสมาธิและความพิศวง พระองค์จ้องมองบนนภา พระองค์ได้ยินสุรเสียงที่เมตตาของ

¹ ทิศทางที่ต้องหันหน้าไปหาเวลาอธิษฐาน

³ เมดินา

² เมกกะ

เกเบรียวกกล่าวว่า : “เราเห็นเจ้าจากเบื้องบนกำลังหันหน้าขึ้นหันทานภา แต่เราจะให้เจ้าหันไปหาเกเบเบรห์ที่จะทำให้เจ้ายินดี” ¹ วันต่อมาขณะที่พระโมฮัมหมัดพร้อมกับบรรดาสหายของพระองค์กำลังสวดบทอธิษฐานเที่ยงวัน และได้ทำริคัท ² ที่บัญญัติไว้ไปแล้วสองครั้ง สุธเสียงของเกเบรียวเป็นที่ได้ยินอีกครั้งว่า : “จงหันหน้าของเจ้าไปหาสุเหร่าศักดิ์สิทธิ์” ^{3,4} เมื่ออธิษฐานมาได้ครึ่งหนึ่งพระโมฮัมหมัดทรงหันหน้าออกจากเยรูซาเลมไปหาคาเบรห์ทันที ครั้นแล้วความมอกสันขวัญหนีอย่างกินลึกครอบงำสหายทั้งหลายของพระโมฮัมหมัดอย่างทันใด ความศรัทธาของพวกเขาสิ้นคลอนอย่างหนัก พวกเขาตระหนกอย่างยิ่งจนหลายคนหยุดอธิษฐานกลางคันและเลิกศรัทธาศาสนา แท้จริงแล้วพระเจ้าไม่ก่อความอลหม่านนั้นนอกจากจะทดสอบและพิสูจน์คนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์ ไม่เช่นนั้นแล้วพระองค์ผู้ทรงเป็นกษัตริย์ในอุดมคติสามารถคงเกเบเบรห์ไว้ไม่เปลี่ยนแปลงได้อย่างง่ายดาย และให้เยรูซาเลมเป็นตำแหน่งของการบูชาต่อไปสำหรับยุคศาสนาของพระองค์ ด้วยวิธีนี้ไม่ถอนเกียรติของการเป็นที่ยอมรับที่เคยประทานให้แก่นครศักดิ์สิทธิ์นั้น

ศาสนทูตมากมายที่ถูกส่งลงมาในฐานะพระผู้นำชาวของพระวณะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านับตั้งแต่พระโมเสสถูกส่งมาให้เห็นชัด เช่น เดวิด พระเยซู และองค์อื่นๆ ในหมู่พระเจ้าผู้ส่งองค์ทั้งหลายที่ประเสริฐกว่า ผู้ซึ่งมาปรากฏ ช่วงเวลาระหว่างการเปิดเผยพระธรรมของพระโมเสสและพระโมฮัมหมัด ไม่มีองค์ใดเคยเปลี่ยนแปลงกฎของเกเบเบรห์, พระผู้นำชาวเหล่านี้ของพระเจ้าผู้เป็นนายแห่งสรรพโลก ล้วนบอกประชาชนให้หันไปในทิศทางเดียวกัน, ในสายตาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้เป็นกษัตริย์ในอุดมคติ สถานที่ทั้งหมดบนพิภพเป็นหนึ่งและสิ่งเดียวกัน เว้นแต่สถานที่ที่พระองค์กำหนดไว้เพื่อจุดประสงค์ที่เจาะจงในสมัยของพระเจ้าผู้ส่งองค์ทั้งหลายของพระองค์, ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “ตะวันออกและตะวันตกเป็นของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า : ดังนั้นไม่ว่าพวกเจ้าจะหันไปทางไหน มีพระพักตร์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอยู่” ⁵ แม้ว่ามีสวรรค์ในข้อเท็จจริงเหล่านี้ โฉนเกเบเบรห์ถูกเปลี่ยน ซึ่งทอดความมอกสันขวัญหนีดังกล่าวมาในหมู่ประชาชน ทำให้สหายทั้งหลายของพระโมฮัมหมัดหวั่นไหวและโยนความสับสนอย่างยิ่งเข้ามาท่ามกลางพวกเขา, ไซแล้ว สิ่งทั้งหลายดังกล่าวที่โยนความมอกสันขวัญหนีในเข้ามาในหัวใจของมวลมนุษย์ บังเกิดขึ้นก็เพียงเพื่อว่า วิญญาณแต่ละดวงจะถูกทดสอบโดยเกณฑ์การทดสอบของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เพื่อว่าคนจริงจะเป็นที่ทราบและแยกได้จากคนจอมปลอม, ดังนี้พระองค์ทรงเปิดเผยหลังจากที่เกิดรอยแยกในหมู่ประชาชนว่า : “เราไม่ได้กำหนดสิ่งที่เจ้าจะมีไว้เป็นเกเบเบรห์ แต่เพื่อว่าเราจะได้แยกผู้ที่ปฏิบัติตามอัครสาวกจากผู้ที่สับัดหน้าหนี” ⁶ “ลาที่ตกใจกลัวกำลังหนีสิ่งโต” ⁷

¹ โครอ่าน 2:144

² การหมอบราบ

³ ที่เมกกะ

⁴ โครอ่าน 2:149

⁵ โครอ่าน 2:115

⁶ โครอ่าน 2:143

⁷ โครอ่าน 74:50

หากเจ้าไตรตรองวาทะเหล่านี้ในหัวใจเพียงสักพัก เจ้าจะพบอานนแห่งความเข้าใจไขออกต่อหน้าเจ้าอย่างแน่นอน และจะมองเห็นความรู้ทั้งปวงและความสลับกลับของความรู้เหล่านั้นถูกเปิดมาคลุมออกต่อดวงตาของเจ้า, สิ่งทั้งหลายดังกล่าวเกิดขึ้นเพียงเพื่อว่า วิญญาณทั้งหลายของมนุษย์จะได้พัฒนาและได้รับการปลดปล่อยจากกรงขังแห่งอิตตาและกิเลส ไม่เช่นนั้นแล้วกษัตริย์ในอุดมคตินั้นในสาระของพระองค์ไม่ขึ้นกับความเข้าใจของทุกชีวิตมาตลอดนิรันดรกาล และในสภาวะของพระองค์เองจะยังคงประเสริฐเหนือการบูชาของทุกดวงวิญญาณชั่วนิรันดร, สายลมเดียวแห่งความมั่งคั่งของพระองค์เพียงพอที่จะสวมมวลมนุษย์ชาติด้วยเสื้อคลุมแห่งความมั่งคั่ง และหยุดเดียวจากมหาสมุทรแห่งกรุณาธิคุณอันเหลือล้นของพระองค์ เพียงพอที่จะประทานความรุ่งโรจน์ของชีวิตนิรันดรให้แก่ทุกชีวิต, แต่เนื่องด้วยจุดประสงค์สวรรค์มีโองการว่า คนจริงควรแยกจากคนจอมปลอม และดวงอาทิตย์ควรแยกจากเงา ดังนั้นในทุกฤดูกาลพระองค์ได้เทบททดสอบจากอาณาจักรแห่งความรุ่งโรจน์ของพระองค์ลงมาบนมนุษยชาติ

หากมนุษย์ทำสมาธิใคร่ครวญดูชีวิตของศาสนทูตทั้งหลายในอดีต พวกเขาจะรู้และเข้าใจวิธีของศาสนทูตเหล่านี้ได้โดยง่าย จนการกระทำและวาทะทั้งหลายที่ขัดกับความปรารถนาทางโลกของตนไม่มาเป็นمانบังตนอีกต่อไป และดังนั้นจะเผาผลาญมานกั้นทุกฝืนด้วยไฟที่กำลังลุกอยู่ในพุ่มไม้แห่งความรู้สวรรค์ และจะอาศัยอย่างปลอดภัยอยู่บนบัลลังก์แห่งสันติสุขและความมั่นใจ, ตัวอย่างเช่น จงพิจารณาดูพระโมเสสบุตรของอิมราน ซึ่งเป็นหนึ่งในศาสนทูตที่ประเสริฐทั้งหลายและเป็นพระผู้เป็นจุดกำเนิดของคัมภีร์ที่เปิดเผยจากสวรรค์เล่มหนึ่ง ในตอนต้นของชีวิตก่อนการประกาศภารกิจของพระองค์ วันหนึ่งขณะที่เดินผ่านตลาดพระองค์เห็นชายสองคนต่อสู้กัน คนหนึ่งขอความช่วยเหลือจากพระโมเสสเพื่อสู้กับคู่ต่อสู้ ครั้นแล้วพระโมเสสเข้าช่วยและสังหารเขา บันทึกในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ให้การยืนยันเรื่องนี้ หากนำรายละเอียดมากล่าวจะยืดยาวและขัดจังหวะวิถีของการกถาเหตุผล, รายงานเกี่ยวกับอุบัติการณ์นี้แพร่กระจายไปทั่วทั้งเมือง และตามที่เนื้อหาในคัมภีร์เป็นพยาน พระโมเสสกลัวมาก, เมื่อคำเตือน : "ดูกร โมเสส! ความจริงแล้วเหล่าหัวหน้าปรึกษากันเพื่อจะสังหารเจ้า" ¹ มาถึงหูของพระองค์ พระโมเสสออกจากเมืองและไปพำนักอยู่ในมิเดียในการรับใช้โซเอ็บ, ขณะที่กลับมาพระโมเสสเข้าไปในหุบเขาศักดิ์สิทธิ์ซึ่งตั้งอยู่ในพวงร่างแห่งไซนาย และที่นั่นทรงเห็นนิมิตของกษัตริย์แห่งความรุ่งโรจน์จาก "พฤษชาติที่มีไชของตะวันออกหรือตะวันตก" ² ที่นั่นพระองค์ได้ยินสุรเสียงปลุกเร้าวิญญาณของพระวิญญาณที่พุดมาจากไฟที่ถูกจุดขึ้นมา บัญชาพระองค์ให้สาธตแสงแห่งการนำทางสวรรค์ให้แก่ประชาชนของฟาโรห์ เพื่อว่าโดยการปลดปล่อยพวกเขาจากเงาของหุบเขาแห่งอิตตาและกิเลส พระองค์จะทำให้พวกเขาสามารถไปถึงทุ่งหญ้าแห่งธรรมปีติ และโดยการช่วยให้พวกเขาหลุดพ้นจากความมุงนงในความห่างไกลโดยซัลซาบิลแห่งการสละ ทรงดลให้พวกเขาเข้าไปในนครสันติสุขอันเป็นที่

¹ โครอ่าน 28:20

² โครอ่าน 24:35

สถิตของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, เมื่อพระโมเสสมาหาฟาโรห์และส่งมอบธรรมสารให้แก่เขา ตามที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าบัญชา ฟาโรห์พูดหยาบหยามว่า: “เจ้าไม่ใช่ผู้ที่ก่อฆาตกรรม และกลายเป็นคนไม่เชื่อศาสนาหรือ?” ดังนี้ตามที่เล่าโดยพระผู้เป็นนายแห่งราช ศักดา ฟาโรห์พูดกับพระโมเสสว่า: “การกระทำอะไรที่เจ้าทำลงไป! เจ้าเป็นหนึ่งใน พวกที่ไม่รู้จักคุณ พระโมเสสกล่าวว่า: ‘เราทำสิ่งนั้นจริงๆ และเราเป็นหนึ่งในพวกที่ หลงผิด และเราหนีท่านไปตอนที่เรากลัวท่าน แต่พระผู้เป็นนายของเราประทาน อัศจรรย์ภาพให้แก่เรา และทำให้เราเป็นหนึ่งในอัครสาวกของพระองค์’”¹

และบัดนี้จงไตร่ตรองในหัวใจของเจ้าความโกลาหลที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าปลุกขึ้นมา จงใคร่ครวญดูบททดสอบแปลกประหลาดนานัปการที่พระองค์ใช้ทดสอบคนรับใช้ ทั้งหลายของพระองค์, จงพิจารณาว่า พระองค์ทรงเลือกบุคคลหนึ่งอย่างทันทีใด จากในหมู่คนรับใช้ของพระองค์ และทรงมอบหมายพันธกิจแห่งการนำทางสวรรค์ ให้แก่เขา ผู้ซึ่งเป็นที่รู้กันว่ามี ความผิดฐานฆ่าคนตาย ผู้ซึ่งตัวเขาเองยอมรับความ โหดร้ายของตน ผู้ซึ่งในสายตาของโลกได้รับการเลี้ยงดูในบ้านของฟาโรห์ และ เลี้ยงอาหารที่โต๊ะของเขาเป็นเวลาเกือบสามสิบปี, พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผู้เป็นกษัตริย์ที่ทรง อำนาจเบ็ดเสร็จ ไม่สามารถหรือที่จะรังมือของพระโมเสสจากการก่อฆาตกรรม เพื่อ ว่าการฆ่าคนจะไม่ถูกชี้มาที่พระองค์ ซึ่งก่อให้เกิดความงุนงงและความรังเกียจในหมู่ ประชาชน?

ท่านเองเดียวกันจงใคร่ครวญดูสภาวะและสภาพของแมรี โบหน้าที่สวยงามที่สุด ของเธองงอย่างหนัก และกรณีของเธอสาหัสอย่างยิ่ง จนเธอทุกข์ใจอย่างขมขื่น ที่ได้เกิดมา พยานต่อเรื่องนี้คือเนื้อหาของวาทะศักดิ์สิทธิ์ที่มีการกล่าวว่า หลังจาก ที่แมรีให้กำเนิดพระเยซู เธอคร่ำครวญต่อสถานการณ์ที่เลวร้ายของเธอและร้องว่า: “โอ ขอให้ข้าพเจ้าได้ตายก่อนนี้ และเป็นสิ่งที่ถูกลืม ถูกลืมไปเลย!”² เราขอ สาบานต่อพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า! ความเศร้าโศกดังกล่าวกลิ่นกินหัวใจและเขย่าชีวิต, ความ อกสันขวัญหนีดังกล่าวของวิญญาน ความหมดอาลัยดังกล่าว มีเหตุมาจากสิ่งอื่น ใดไม่ได้ นอกจากการตำหนิของศัตรูและการค่อนแคะของพวกที่ไม่มีศาสนาและ วิปริต, จงใคร่ครวญดู แมรีจะให้คำตอบอะไรแก่ประชาชนรอบๆ เธอได้? เธอจะอ้าง ได้อย่างไรว่าเด็กทารกซึ่งบิดาของเธอไม่เป็นที่ทราบ ตั้งครรภ์โดยพระวิญญาน บริสุทธิ์? ดังนั้นแมรีผู้มีใบหน้าอมตะที่ถูกผ้าคลุมไว้ ได้อุ้มลูกของเธอแล้วกลับไป บ้าน, ทนไต่ดวงตาของประชาชนมองมาที่เธอ พวกเขาเปล่งเสียงว่า: “ดูกร ภคินี แห่งแอรอน! บิดาของเจ้าไม่ใช่บุรุษแห่งความชั่วช้า มารดาของเจ้าหาใช่สาวไม่ บริสุทธิ์”³

และบัดนี้จงทำสมาธิใคร่ครวญดูความโกลาหลครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดนี้ บททดสอบที่ สาหัสนี้, แม้ด้วยสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าก็ทรงประทานความรุ่งโรจน์ของ ความเป็นศาสนทูตให้แก่สภะนั้นของพระวิญญาน ผู้เป็นที่รู้กันในหมู่ประชาชนว่า

¹ โครอ่าน 26:19

³ โครอ่าน 19:28

² โครอ่าน 19:22

ไม่มีบิดา และทำให้พระเยซูเป็นพยานหลักฐานของพระองค์สำหรับทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก

จงดูว่า วิธีของพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทั้งหลายตามที่ประกาศไว้โดยกษัตริย์แห่งสรรพโลก ตรงกันข้ามกับวิธีและความต้องการของมนุษย์อย่างไร! เมื่อเจ้าเข้าใจสาระของความลึกลับสวรรค์เหล่านี้ เจ้าจะเข้าใจจุดประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระผู้มีเสน่ห์ พระผู้เป็นที่รักยิ่ง, เจ้าจะถือว่าวาทะและการกระทำของพระผู้เป็นประมุขที่ทรงมหิทธิธานุภาพนั้นเป็นหนึ่งในสิ่งเดียวกัน ในลักษณะที่อะไรก็ตามที่เจ้าเห็นในการกระทำของพระองค์ เจ้าจะพบสิ่งเดียวกันในคำพูดของพระองค์ อะไรก็ตามที่เจ้าอ่านในคำพูดของพระองค์ เจ้าจะเห็นสิ่งนั้นในการกระทำของพระองค์, ดังนั้นดูภายนอกเหมือนว่าการกระทำและวาทะดังกล่าวคือไฟแห่งความพยายามสำหรับคนชั่วช้า แต่ภายในแล้วคือธाराแห่งความปรานีสำหรับผู้ที่ชอบธรรม, หากดวงตาของหัวใจเปิดออก หัวใจนั้นจะมองเห็นว่า วณะที่เปิดเผยจากนภาแห่งพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นหนึ่งในสิ่งเดียวกันและสิ่งเดียวกันกับการกระทำที่มาจากอาณาจักรแห่งอานุภาพสวรรค์

ดูกร ภราดร! และบัดนี้จงเอาใจใส่ หากสิ่งทั้งหลายดังกล่าวถูกเปิดเผยในยุคศาสนานี้ และเหตุการณ์ทั้งหลายดังกล่าวเกิดขึ้นในเวลา นี้ ประชาชนจะทำอะไร? เราขอสาบานต่อพระผู้เป็นผู้อบรมที่แท้จริงของมนุษยชาติ และเป็นผู้เปิดเผยพระวณะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าว่า ประชาชนจะประกาศอย่างทันใดโดยไม่ต้องสงสัยว่า พระองค์เป็นคนไม่เชื่อศาสนา และจะตัดสินประหารชีวิตพระองค์ พวกเขาไม่เงี่ยหูฟังเสียงที่ประกาศว่า : ดูซิ! พระเยซูปรากฏขึ้นมาจากลมหายใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพระโมเสสถูกเรียกให้มารับงานที่กำหนดโดยพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า! หากเสียงสุดคณานับเปล่งขึ้น จะไม่มีหูใดฟังหากเรากล่าวว่า เด็กที่ไม่มีบิดาได้รับการประทานพันธกิจของความเป็นศาสนทูต หรือฆาตกรคนหนึ่งได้นำธรรมสาร "แท้จริงแล้ว แท้จริงแล้วเราคือพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า" มาจากเปลวไฟของพุ่มไม้ลุกไหม้

หากดวงตาแห่งความยุติธรรมถูกเปิดออก ดวงตานั้นจะมองเห็นอย่างรวดเร็ว ง่ายดายตามสิ่งที่กล่าวมาว่า พระองค์ พระผู้ทรงเป็นเหตุและจุดประสงค์สุดท้ายของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ถูกสำแดงให้เห็นชัดในยุคนี, แม้ว่าเหตุการณ์คล้ายๆ กันยังไม่เกิดขึ้นในยุคศาสนานี้ กระนั้นประชาชนยังคงยึดติดกับจินตนาการที่ไร้สาระพวกวายร้ายยึดถือ ซอกกล่าวหาที่ใช้กับพระองค์ร้ายแรงเพียงไร! การประหารที่กระทำต่อพระองค์รุนแรงเพียงไหน! เป็นซอกกล่าวหาและการประหารที่มนุษย์ไม่เคยเห็นหรือได้ยินที่คล้ายกัน!

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผู้ทรงความยิ่งใหญ่! เมื่อสายธารแห่งวาทะมาถึงขั้นนี้ เรามองเห็นและดูซิ! สุนทรสของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ากำลังโชนมาจากอรุโณทัยแห่งการเปิดเผยพระธรรม และสายลมยามเช้ากำลังพัดมาจากซีกบาของพระผู้ทรงความนิรันดร์ ขาวนี้ทำให้หัวใจเบิกบานใหม่และยังความดีใจที่วัดไม่ได้ให้แก่วิญญาณ การเปิดเผยพระธรรมนี้ทำให้ทุกสิ่งเปลี่ยนใหม่ และนำของขวัญที่นับและประเมินไม่ได้มาจากพระผู้

เป็นมิตรที่ไม่มีทางรู้ได้, เสื้อคลุมแห่งการสรรเสริญของมนุษย์ไม่สามารถหวังจะ
 เหมาะกับความสูงที่ประเสริฐของการเปิดเผยพระธรรมนี้ และเสื้อกั๊กแห่งวาทะไม่มีวัน
 เข้ารูปกับร่างกายที่เร่องรองของการเปิดเผยพระธรรมนี้, การเปิดเผยพระธรรมนี้
 คลี่คลายความลึกลับซ่อนเร้น และโดยไม่ใช้วาจาเปิดเผยความลับของพจนานุกรม
 สอนความเศร้าโศกและการคร่ำครวญให้แก่กในดิงเกลที่ซับซ้อนอยู่บนคอบไม้แห่ง
 ความห่างไกลและการตายจากกัน สิ่งสอนศิลปะของหนทางแห่งความรักและแสดง
 ความลับของการยอมจำนนหัวใจให้แก่กเหล่านั้น, สำหรับดอกไม้ในเรชวานแห่ง
 การกลับมาอยู่ร่วมกันในสวรรค์ การเปิดเผยพระธรรมนี้เปิดเผยการทำให้เป็นที่รัก
 ของคนรักที่คลั่งไคล้ เปิดม่านคลุมเสน่ห์ของผู้มีความเป็นธรรม ประทานความ
 ลึกลับของสัจธรรมให้แก่บุขาในอุทยานแห่งความรัก และฝากสัญลักษณ์แห่งความ
 ล้ำลึกที่สุดไว้ภายในอูราของคนรัก, ณ ชั่วโมงนี้กรุณาธิคุณของการเปิดเผยพระ
 ธรรมนี้พลั่งอย่างเหลือล้นจนพระวิญญูญาณบริสุทธิ์เองอิจฉา! การเปิดเผยพระธรรมนี้
 ส่งผ่านคลื่นในทะเลมาให้หยดน้ำ และประสาทผัสสุลิตด้วยความอำไพของดวงอาทิตย์,
 ความอารีของการเปิดเผยพระธรรมนี้ไหลล้นมามากมายถึงขนาดว่าตัวดวงที่เหม็น
 ที่สุดแสวงหากลิ่นหอมของขะมัดเซียง และค้างคาวแสวงหาแสงอาทิตย์, การเปิดเผย
 พระธรรมนี้ได้กระตุ้นคนตายด้วยลมหายใจแห่งชีวิต และดลให้พวกเขารีบออกมา
 จากหลุมที่ฝังร่างของตน, การเปิดเผยพระธรรมนี้สถาปนาคนเขลาบนเก้าอี้แห่งวิชา
 และยกผู้กตขี้ขี้ขึ้นมาบนบัลลังก์แห่งความยุติธรรม

จักรวาลเปี่ยมด้วยพระพรอนเอนอนันต์เหล่านี้ กำลังรอคอยชั่วโมงที่อิทธิของ
 พรสวรรค์ที่มองไม่เห็นของการเปิดเผยพระธรรมนี้ จะถูกสำแดงให้เห็นชัดในโลกนี้
 เมื่อผู้ที่ระโหยและกระหายจัดจะไปถึงโควซาร์ที่มีชีวิตของพระผู้เป็นที่รักยิ่งของตน
 และผู้แพร่ที่หลงทางซึ่งหลงอยู่ในพงไพรแห่งความห่างไกลและศุนยภาพ จะเข้าไป
 ในธรรมวิหารแห่งชีวิตและได้กลับมาอยู่ร่วมกันกับผู้ที่ปรารถนาของหัวใจของตน
 , เมล็ดพืชศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้จะงอกในดินของหัวใจของผู้ใด? ดอกไม้ที่มีสภาวะที่
 แท้จริงมองไม่เห็นจะงอกออกมาจากอุทยานของวิญญูญาณของผู้ใด? แท้จริงแล้วเรา
 กล่าวว่า เปลวไฟของพุ่มไม้แห่งความรักกำลังลุกไหม้อย่างร้อนแรงในไชนายแห่ง
 หัวใจถึงขนาดว่า สายธารแห่งวาทะศักดิ์สิทธิ์ที่หลังไหลไม่มีวันดับเปลวไฟนี้ได้
 มหาสมุทรทั้งหลายไม่มีวันบรรเทาความกระหายจัดของอสุรกายนี้ได้ และนกฟีนิกซ์
 แห่งไฟที่ไม่รู้ดับนี้ไม่สามารถอาศัยอยู่ที่ใดนอกจากในแสงที่เปล่งมาจากพระพักตร์
 ของพระผู้เป็นที่รักยิ่ง ดูกร ภราดร! ดังนั้นจงจุดตะเกียงแห่งจิตวิญญูญาณภายใน
 หัวใจห้องในสุดของเจ้าด้วยน้ำมันแห่งอัจฉริยภาพ และปกป้องตะเกียงนี้ด้วยครอบ
 แก้วแห่งปัญญา เพื่อว่าลมหายใจของพวกไม่เชื่อศาสนาจะดับเปลวไฟหรือลดความ
 เจิดจ้าของตะเกียงนี้ไม่ได้, ดังนั้นเราได้ให้ความสว่างแก่กภาพแห่งวาทะด้วยความอำไพ
 ของดวงอาทิตย์แห่งปัญญาและอัจฉริยภาพสวรรค์ เพื่อว่าหัวใจของเจ้าจะพบความ
 สงบ และเจ้าจะได้เป็นพวกที่เห็นด้วยปีกแห่งความมั่นใจ ขึ้นไปบนนภแห่งความรัก
 ของพระผู้เป็นนายของตน พระผู้ทรงปราณี

และบัดนี้เกี่ยวกับวาทะของพระองค์ : “และเมื่อนั้นเครื่องหมายของบุตรแห่งมนุษย์จะปรากฏบนนภา” วาทะเหล่านี้หมายความว่า เมื่อดวงอาทิตย์แห่งคำสอนสวรรค์ถูกบดบัง ดวงดาวแห่งกฎที่สถาปนาไว้โดยพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตกลงมา และดวงจันทร์แห่งความรู้ที่แท้จริงซึ่งเป็นผู้อบรมมนุษย์ชาติถูกบดบัง เมื่อมาตรฐานทั้งหลายแห่งการนำทางสวรรค์และความปิติในธรรมย้อนกลับ และยามเช้าแห่งสัจธรรมและความชอบธรรมจมลงไปในรัตติกาล เมื่อนั้นเครื่องหมายของบุตรแห่งมนุษย์จะปรากฏบนนภา “นภา” นี้หมายถึงนภาที่มองเห็น เนื่องด้วยเมื่อใกล้จะถึงชั่วโมงที่ดวงตะวันบนนภาแห่งความยุติธรรมจะถูกสำแดงให้เห็นชัด เรือแห่งการนำทางสวรรค์จะแล่นบนทะเลแห่งความรุ่งโรจน์ ดวงดาวหนึ่งจะปรากฏบนนภา เป็นสัญญาณบอกประชาชนเกี่ยวกับการจะมาถึงของแสงสว่างที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนั้น ทำนองเดียวกันบนนภาที่มองไม่เห็น ดาวดวงหนึ่งจะถูกสำแดงให้เห็นชัด ผู้ซึ่งจะเป็นสัญญาณนำมาก่อนรุ่งอรุณของยามเช้าที่แท้จริงและสูงส่งนั้นสำหรับชนชาติทั้งหลายของโลก เครื่องหมายสองประการนี้บนนภาที่มองเห็นและมองไม่เห็น ได้ประกาศการเปิดเผยพระธรรมของศาสนทูตแต่ละองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ตามที่เชื่อกันโดยทั่วไป

หนึ่งในศาสนทูตเหล่านี้คือพระอับราฮัมผู้เป็นพระสหายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ก่อนที่พระองค์จะสำแดงตนเอง นิมรอตได้ฝัน ครั้นแล้วเขาเรียกบรรดาผู้ทำนาในอนาคตมา ผู้ซึ่งแจ้งให้นิมรอตทราบการขึ้นมาของดาวดวงหนึ่ง ทำนองเดียวกันมีผู้ประกาศข่าวล่วงหน้าคนหนึ่งมาปรากฏ ผู้ซึ่งประกาศการเสด็จมาของพระอับราฮัมไปทั่วดินแดน

หลังจากพระอับราฮัม พระโมเสสผู้ทรงสนทนากับพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเสด็จมา บรรดาผู้ทำนาในอนาคตในสมัยของพระองค์เตือนฟาโรห์ด้วยถ้อยคำเหล่านี้ : “ดาวดวงหนึ่งได้ขึ้นมาบนนภา และดูซิ! นี้บอกล่วงหน้าถึงการตั้งครุฑเด็กคนหนึ่งซึ่งจะกุมชะตาของเจ้าและชะตาของประชาชนของเจ้าไว้ในมือของเขา” ทำนองเดียวกันมีปราชญ์คนหนึ่งมาปรากฏ ผู้ซึ่งในความมึดยามค่ำคืน นำชาวที่นำยินดีมาบอกประชาชนของอิสราเอล ซึ่งให้การปลอบโยนแก่วิญญาณและให้การรับประกันแก่หัวใจของพวกเขา บันทึกต่างๆ ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ให้การยืนยันเรื่องนี้, หากจะกล่าวถึงรายละเอียด สารนี้จะหนาขึ้นจนเป็นหนังสือ ยิ่งไปกว่านั้นไม่ใช่ความปรารถนาของเราที่จะเล่าเรื่องต่างๆ ในสมัยที่ผ่านไปแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นพยานให้เราว่า แม้แต่สิ่งที่เรากล่าวตอนนี้ก็เป็นเพราะความรักใคร่ที่ห่วงใยของเราต่อเจ้าเพียงอย่างเดียว เพื่อว่าคนยากไร้ของพิภพจะไปถึงชายฝั่งทะเลแห่งความมั่งคั่ง คนเขลาจะได้รับการนำไปสู่มหาสมุทรแห่งความรู้สวรรค์ และพวกที่กระหายความเข้าใจจะได้ดื่มชัลซาบิลแห่งอัจฉริยภาพของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, ไม่เช่นนั้นแล้วคนรับใช้ผู้นี้ถือว่าการพิจารณาบันทึกเหล่านั้นเป็นความผิดพลาดที่ร้ายแรงและการละเมิดที่สาหัส

ทำนองเดียวกันเมื่อชั่วโมงแห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระเยซูใกล้เข้ามา นักบวชเมกัสสามสี่คนซึ่งตระหนักว่าดวงดาวของพระเยซูได้ปรากฏบนนภา จึงออกแสวงหาและติดตามดวงดาวนั้นจนกระทั่งมาถึงนครซึ่งเป็นศูนย์กลางอำนาจของ

อาณาจักรของฮีรอด อิทธิพลควบคุมของอติปไตยของเขาในสมัยนั้นครอบคลุมหมดทั้งดินแดนนั้น

นักบวชมากัสเหล่านี้กล่าวว่า : “ผู้ที่กำเนิดมาเป็นกษัตริย์ของชาวยิวอยู่ที่ไหน? เพราะเราเห็นดวงดาวของเขาทางตะวันออกและมาเพื่อบูชาเขา!”¹ เมื่อพวกเขาได้ออกค้นหา ก็พบว่า ในเบทเลเฮมในดินแดนแห่งจูเดีย เด็กคนนั้นกำเนิดแล้ว นี่คือเครื่องหมายที่ถูกสำแดงบนนภาที่มองเห็น, ในเรื่องเครื่องหมายบนนภาที่มองไม่เห็น ซึ่งเป็นนภาแห่งปัญญาและความรู้สวรรค์ เครื่องหมายนั้นคือยาห์ยาบุตรของเซคาไรยาผู้ที่ให้ข่าวการสำแดงองค์ของพระเยซูแก่ประชาชน ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “พระผู้เป็นเจ้าประกาศยาห์ยาต่อเจ้า ซึ่งเขาจะเป็นพยานต่อพระวณะจากพระผู้เป็นเจ้า ต่อผู้ที่ยิ่งใหญ่และบริสุทธิ์”² พลัน “พระวณะ” หมายถึงพระเยซู ซึ่งการเสด็จมาของพระองค์ยาห์ยาทำนายไว้ ยิ่งไปกว่านั้นในคัมภีร์สวรรค์ทั้งหลายเป็นที่ลึกลับว่า : “จอห์นเดอะแบพติสท์กำลังเทศน์ในพงธำแห่งจูเดียและกล่าวว่า พวกเจ้าจงสำนึกผิด : เพราะอาณาจักรสวรรค์อยู่แค่เอื้อม”³ จอห์นหมายถึงยาห์ยา

ทำนองเดียวกันก่อนที่ความงามของพระโมฮัมหมัดจะถูกเปิดม่านคลุมออก เครื่องหมายทั้งหลายบนนภาที่มองเห็นถูกสำแดงให้เห็นชัด ในเรื่องเครื่องหมายบนนภาที่มองไม่เห็น มีชายสี่คนมาปรากฏซึ่งตามติดกันมาประกาศข่าวที่น่ายินดีของการรุ่งขึ้นของธรรมมาทิตย์นั้นต่อประชาชน, รุชเบห์ซึ่งภายหลังชื่อว่าซัลมาน ได้รับเกียรติในการรับใช้พวกเขา เมื่อจุดจบของหนึ่งในสี่คนนี้ใกล้เข้ามา เขาจะส่งรุชเบห์ไปหาอีกคนหนึ่ง จนกระทั่งถึงคนที่สี่ผู้ซึ่งเมื่อรู้สึกถึงความตายของตนใกล้แล้ว เขากล่าวต่อรุชเบห์ว่า : “ดูกร รุชเบห์! เมื่อเจ้ายกร่างของเราไปฝังแล้ว จงไปยังฮีลาซ เพราะที่นั่นดวงตะวันของพระโมฮัมหมัดจะรุ่งขึ้นมา ขอความสุขจงมีแต่เจ้า เพราะเจ้าจะได้เห็นพระพักตร์ของพระองค์!”

และบัดนี้เกี่ยวกับศาสนาที่น่าพิศวงและประเสริฐสุดนี้ แท้จริงแล้วจงรู้ไว้ว่า นักดาราศาสตร์มากมายได้ประกาศการมาปรากฏของดวงดาวของศาสนานี้บนนภาที่มองเห็น ทำนองเดียวกันบนพิภพมีอาหมัดและคาเซมมาปรากฏ⁴ ผู้เป็นดวงประทีปคู่ที่สว่างไสว ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้สุสานของทั้งคู่มีความศักดิ์สิทธิ์!

จากทั้งหมดที่เรากล่าวมาเป็นที่ชัดเจนและแจ่มแจ้งว่า ก่อนการเปิดเผยพระผู้เป็นกระจกสะท้อนสาระของพระผู้เป็นเจ้าแต่ละองค์ เครื่องหมายต่างๆ ที่เป็นสัญญาณบอกการมาถึงของพวกเขา จำเป็นต้องถูกเปิดเผยบนนภาที่มองเห็น และบนนภาที่มองไม่เห็นซึ่งเป็นสถานที่อยู่ของดวงอาทิตย์แห่งความรู้ ดวงจันทร์แห่งอัจฉริยภาพ ดวงดาวแห่งปัญญาและวาตะ, เครื่องหมายบนนภาที่มองไม่เห็น จำเป็นต้องถูกเปิดเผยในตัวตนของบุรุษที่สมบูรณ์นั้น ผู้ซึ่งก่อนการปรากฏของพระผู้สำแดงองค์แต่ละพระองค์ จะอบรมและเตรียมวิญญานทั้งหลายของมนุษย์

¹ คัมภีร์ไบเบิล แมทธิว 2:2
² โครอ่าน 3:39

³ คัมภีร์ไบเบิล แมทธิว 3:1-2
⁴ เซค อาหมัด และ ซียิด คาเซม

สำหรับการมาถึงของธรรมาติตยพระผู้เป็นแสงสว่างแห่งเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้าของใน หมุ่มมนุษย์

และบัดนี้ในเรื่องของวาทะของพระองค์ที่ว่า : “และเมื่อนั้นชนเผ่าทั้งหมดของโลก จะเสรำโศก และพวกเขาจะเห็นบุตรแห่งมนุษย์เสด็จมาในก้อนเมฆบนนภาด้วย อาณาภพและความรุ่งโรจน์ที่ยิ่งใหญ่” วาทะเหล่านี้หมายความว่า ในสมัยนั้นมนุษย์ จะเสรำโศกต่อการการสูญเสียดวงอาติตยแห่งความงามสวรรค์ ดวงจันทร์แห่ง ความรู้ และดวงดาวแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ ครั้นแล้วพวกเขาจะเห็นพระพักตร์ของ พระศาสดาตามพันธสัญญา พระผู้เป็นความงามอันเป็นที่บูชา เสด็จลงมาจากนภา และซีก้อนเมฆ, นี้หมายความว่าพระผู้เป็นความงามสวรรค์จะถูกสำแดงให้เห็นชัด จากนภาแห่งพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของ และจะมาปรากฏในรูปธรรมวิหารของ มนุษย์, พจน์ “นภา” เป็นสัญลักษณ์แห่งความสูงส่งและความประเสริฐ เนื่องด้วย นภาเป็นสถานที่เปิดเผยพระผู้สำแดงความวิสุทธิ พระผู้เป็นอรุโณทัยแห่งความ รุ่งโรจน์บรมโโบราณ, แม้จะคลอดอกออกมาจากครรภมารดา พระผู้ทรงสภาวะบรม โโบราณเหล่านี้ในความเป็นจริงแล้วเสด็จลงมาจากนภาแห่งพระประสงค์ของพระผู้ เป็นเจ้าของ, แม้จะอาศัยอยู่บนโลกนี้ ที่อยู่อาศัยที่แท้จริงของพวกเขาคือสถานที่วิเวก แห่งความรุ่งโรจน์ในอาณาจักรเบื้องบน, ขณะที่เดินอยู่ในหมุ่มมนุษย์ พวกเขาเห็น อยู่บนนภาอันเป็นที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้าของ พวกเขาอย่างก้าวบนหนทางแห่งจิต วิญาณโดยปราศจากเท้า และขึ้นไปสู่ยอดอันประเสริฐแห่งเอกภาพของพระผู้เป็น เจ้าของโดยปราศจากปีก, ทุกลมหายใจชั่วแล่นพวกเขาข้ามผ่านความไพศาลของ อวกาศ และทุกขณะพวกเขาเดินทางข้ามอาณาจักรที่มองเห็นและมองไม่เห็น, บน บัลลังก์ของพวกเขาเป็นที่ลิขิตไว้ว่า : “ไม่มีสิ่งใดขัดขวางพระองค์ไม่ให้สาละวนอยู่ กับสิ่งอื่นใด” และบนที่ประทับของพวกเขาเป็นที่จารึกไว้ว่า : “แท้จริงแล้ววิธีของ พระองค์ต่างกันทุกวัน”¹ พวกเขาถูกส่งมาโดยอาณาภพที่เหนือธรรมดาของพระผู้ ทรงดำรงอยู่ก่อนยุคสมัย และได้รับการเชิดชูโดยพระประสงค์ที่ประเสริฐของพระผู้ เป็นเจ้าของ พระผู้เป็นกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นี่คือการหมายของวาทะ : “เสด็จมาใน ก้อนเมฆบนนภา”

ในวาทะของธรรมาติตยทั้งหลาย พจน์ “นภา” ถูกนำมาใช้กับสิ่งต่างๆ มากมาย เช่น “นภาแห่งบัญชา” “นภาแห่งพระประสงค์” “นภาแห่งจุดประสงค์ของพระผู้เป็น เจ้าของ” “นภาแห่งความรู้สวรรค์” “นภาแห่งความมั่นใจ” “นภาแห่งวาทะ” “นภาแห่ง การเปิดเผยพระธรรม” “นภาแห่งการปกปิด” และที่คล้ายกัน ในทุกกรณีพระองค์ ให้ความหมายพิเศษอย่างหนึ่งแก่พจน์ “นภา” ซึ่งนัยของแต่ละความหมายไม่ได้ เปิดเผยต่อผู้ใดนอกจากบรรดาผู้ที่ถูกพาเข้าไปถึงความลึกลับสวรรค์ และได้ตีมาจาก ถ้วยแห่งชีวิตอมตะ ตัวอย่างเช่นพระองค์กล่าวว่า : “นภามีสิ่งยังชีพสำหรับเจ้า และ บรรจุสิ่งที่สัญญาไว้กับเจ้า”² ขณะที่พื้นดินนี้เองที่ให้ผลิตผลยังชีพ, ทำนอง เดียวกันเป็นที่กล่าวไว้ว่า : “นามทั้งหลายลงมาจากนภา” ขณะที่นามเหล่านั้น

¹ โกรอ่าน 55:29

² โกรอ่าน 51:22

ออกมาจากปากของมนุษย์, หากเจ้าชำระกระจกแห่งหัวใจของเจ้าให้ปลอดจากธุลีแห่งความประสงค์ร้าย เจ้าย่อมจะเข้าใจความหมายของพจน์ที่เป็นสัญลักษณ์ที่หลาย ที่เปิดเผยโดยพระวณะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่ครอบคลุมทุกสิ่ง ซึ่งถูกสำแดงให้เห็นชัดในทุกยุคศาสนา และจะค้นพบความลึกซึ้งทั้งหลายของความรู้สวรรค์ อย่างไรก็ตามจนกว่าเจ้าจะเผาผลาญมานแห่งวิชาที่เหลวไหลที่แพร่หลายในหมู่มนุษย์ ด้วยเปลวไฟแห่งความปล่อยวางอย่างสิ้นเชิง เจ้าจึงจะสามารถเห็นยามเช้าที่สว่างไสวแห่งความรู้ที่แท้จริง

แท้จริงแล้วจงรู้ไว้ว่าความรู้มีสองชนิด : ความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและความรู้ของชาตาน ความรู้หนึ่งเอ่อล้นมาจากน้ำพุแห่งแรงบันดาลใจสวรรค์ อีกความรู้หนึ่งเป็นเพียงการสะท้อนความคิดที่ไร้สาระและคลุมเครือ, บ่อเกิดของความรู้แรกคือพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเอง แรงจูงใจของความรู้หลังคือการกระชิบของกิเลสที่เห็นแก่ตัว, ความรู้หนึ่งได้รับการนำทางด้วยหลักธรรม : “จงเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะสอนเจ้า”¹ อีกความรู้หนึ่งเป็นเพียงการยืนยันสัจธรรมที่ว่า : “ความรู้คือมานที่ร้ายกาจที่สุดระหว่างมนุษย์และพระผู้สร้างของเขา” ความรู้แรกออกผลเป็นความอดทน ความปรารถนาที่จริงจัง ปัญญาที่แท้จริงและความรัก ขณะที่ความรู้หลังไม่ออกผลอะไรนอกจากความโอหัง ความอวดดีและหลงตัวเอง, กลิ่นของคำสอนมีดเหล่านี้ที่ปกคลุมโลก ไม่สามารถตรวจับได้ในคำพูดของพระผู้เป็นท่านนายแห่งวาทะศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ผู้ซึ่งอธิบายความหมายของความรู้ที่แท้จริง, ต้นไม้ของคำสอนดังกล่าวไม่สามารถออกผลอะไรเว้นแต่ความสามานย์และความพยศ ความเกลียดชังและความอิจฉา ผลไม้ของต้นไม้นี้เป็นพิษถึงตาย เงาของต้นไม้คือไฟที่เผาผลาญ, เป็นที่กล่าวไว้อย่างเข้าท่าเพียงไรว่า : “จงจับเสื้อคลุมของพระผู้เป็นยอดปรารถนาของหัวใจของเจ้า และทิ้งความอับอายทั้งหมดของเจ้าไป จงบอกผู้มีปัญญาทางโลกให้ไปเกิด ไม่ว่าชื่อของพวกเขาจะยิ่งใหญ่เพียงไร”

ดังนั้นหัวใจจำเป็นต้องได้รับการชำระให้ปลอดจากคำพูดเหลวไหลของมนุษย์และวิสุทธิพ้นจากทุกเสน่หาทางโลก เพื่อว่าหัวใจนั้นจะค้นพบความหมายซ่อนเร้นของแรงบันดาลใจจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และกลายเป็นคลังแห่งความลึกซึ้งของความรู้สวรรค์ ดังนี้เป็นที่กล่าวไว้ว่า : “ผู้ที่ย่างก้าวบนเส้นทางหิมะขาวและเดินตามรอยเท้าของเสาศรีมชั้น จะไม่มีวันไปถึงที่พักอาศัยของตน นอกจากว่ามีมือของเขาจะไม่มีสิ่งทั้งหลายทางโลกที่มนุษย์หวงแหน” นี่คือนิสัยที่จำเป็นอันดับแรกสำหรับใครก็ตามที่ย่างเท้าบนหนทางนี้ จงไตร่ตรองดูสิ่งนี้เพื่อว่าด้วยดวงตาที่ไม่ถูกม่านบัง เจ้าจะสังเกตเห็นสัจธรรมของถ้อยคำเหล่านี้

เราได้ออกไปนอกจุดประสงค์ของการก่อกองเหตุผลของเรา ถึงแม้ว่าสิ่งใดก็ตามที่กล่าวถึงมีแต่ช่วยยืนยันจุดประสงค์ของเรา พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นพยาน! ไม่ว่าเราปรารถนาเพียงไรที่จะกล่าวอย่างย่อ กระนั้นเรารู้สึกว่าเราไม่สามารถรั้งปากกาของเราได้, แม้ทั้งหมดที่เรากล่าวมา ไข่มุกสุดคณานับเพียงไรที่ยังไม่ถูกเจาะรูอยู่ใน

¹ โกรอ่าน 2:282

เปลือกหอยแห่งหัวใจของเรา! ฮูรีแห่งความหมายซ่อนเร้นมากมายเพียงไรที่ยังถูกปกปิดอยู่ในห้องแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์! ไม่มีใครเคยเข้าไปใกล้พวกเธอ ฮูรี "ผู้ซึ่งไม่มีมนุษย์หรือจิตวิญญาณใดเคยแตะต้องมาก่อน" ¹ แม้ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ดูเหมือนราวกับว่าไม่มีแม่อักษรเดียวในจุดประสงค์ของเราถูกเอ่ยออกมา ไม่มีแม่เครื่องหมายเดียวถูกเผยออกมาเกี่ยวกับจุดหมายของเรา, เมื่อไรจะพบผู้แสวงหาที่ศรัทธาผู้ซึ่งจะสวมชุดแสงบุญ ไปถึงคาเบห์แห่งความปรารถนาของหัวใจ และค้นพบความลึกกลับทั้งหลายของวาทะสวรรค์โดยปราศจากหูหรือลิ้น?

ด้วยถ้อยแถลงที่เรื่องจริง เป็นที่ยุติและแจ่มแจ้งเหล่านี้ ความหมายของ "นภา" ในวาระก่อนที่กล่าวมาก่อนนี้จึงเป็นที่ชัดเจนและประจักษ์ และบัดนี้เกี่ยวกับวาระของพระองค์ที่ว่า บุตรแห่งมนุษย์จะ "เสด็จมาในก้อนเมฆบนนภา" พจน์ "ก้อนเมฆ" หมายถึงสิ่งทั้งหลายที่ขัดกับวิถีและความปรารถนาของมนุษย์, ดังที่พระองค์เปิดเผยไว้ ในวาระก่อนที่คัดกล่าวแล้วว่า : "ทุกครั้งที่พระผู้เป็นอิสราเอลองค์หนึ่งเสด็จมายังเจ้ากับสิ่งที่วิญญาณของเจ้าไม่ปรารถนา พวกเจ้าล้าพองด้วยความทะนง โดยกล่าวหาบางองค์ว่าเป็นผู้อวดอ้างและสังหารองค์อื่น" ² "ก้อนเมฆ" เหล่านี้นัยหนึ่งหมายถึงการยกเลิกกฎต่างๆ การล้มเลิกยุคศตวรรษก่อนๆ การยกเลิกพิธีกรรมและธรรมเนียมที่ปฏิบัติกันในกลุ่มมนุษย์ การเช็ดขูผู้ศรัทธาที่ไม่รู้หนังสือให้อยู่เหนือบรรดาผู้รู้ที่ต่อต้านศาสนา อีกนัยหนึ่งก้อนเมฆเหล่านี้หมายถึงการมาปรากฏของพระผู้เป็นความงามอมตะ ในรูปของมนุษย์ที่เป็นสังขารกับข้อจำกัดของความเป็มนุษย์ เช่น การกินและดื่ม ความยากจนและความร่ำรวย ความรุ่งโรจน์และความตกต่ำ การนอนและการตื่น และสิ่งอื่นๆ ที่ทอดความสงสัยเข้ามาในจิตใจของมนุษย์ และทำให้มนุษย์หันหนีไป มานทั้งหมดดังกล่าวถูกกล่าวไว้เป็นสัญลักษณ์ว่า "ก้อนเมฆ"

เหล่านี้คือ "ก้อนเมฆ" ที่ทำให้นภาแห่งความรู้และความเข้าใจของทุกคนที่อาศัยอยู่บนพิภพถูกผ่าออกเป็นชิ้นๆ ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : "ในวันนั้นนภาจะถูกผ่าออกโดยก้อนเมฆ" ³ ดังที่ก้อนเมฆบังดวงตาของมนุษย์ไม่ให้มองเห็นดวงอาทิตย์ เช่นกันสิ่งเหล่านี้ขวางวิญญาณไม่ให้มองเห็นแสงสว่างของธรรมาหิตย สิ่งที่เป็นพยานต่อเรื่องนี้ออกมาจากปากของพวกเขาที่ไม่เชื่อที่เปิดเผยไว้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ : "และพวกเขาบอกว่า : 'กิริยาอะไรนี้ของอิสราเอล? เขากินอาหาร และเดินตามถนน, เราจะไม่เชื่อนอกจากว่าทูตสวรรค์จะถูกส่งมาและมีส่วนร่วมในคำเตือนของเขา?'"⁴ ทำนองคล้ายกันศาสนทูตองค์อื่นๆ ก็ต้องเจอความยากจนและความทุกข์ทรมาน ความหิว ความยุ่งยากและความบังเอิญของโลกนี้, เนื่องด้วยบุคคลศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ไม่พ้นจากสิ่งจำเป็นและความต้องการดังกล่าว ประชาชนจึงหลงอยู่ในพงไพรแห่งความสงสัยเคลือบแคลงใจ และเป็นทุกข์กับความฉงนและงุนงง, พวกเขาประหลาดใจว่า บุคคลดังกล่าวถูกส่งลงมาจากพระผู้เป็นเจ้าของเขา ยืนยันอิทธิพล

¹ โครอ่าน 55 :56

² โครอ่าน 2 :87

³ โครอ่าน 25:25

⁴ โครอ่าน 25:7

เหนือกว่าชนชาติและวงศ์ตระกูลทั้งหมดของโลก และอ้างตนเป็นเป้าหมายของสรรพโลกได้อย่างไร ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “หากไม่ใช่เพราะเจ้า เราจะไม่สร้างทุกสิ่งที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก” และกระนั้นบุคคลนี้กลับไม่พ้นจากสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ดังกล่าว? ไม่ต้องสงสัยว่าเจ้าต้องรับทราบความทุกข์ทรมาน ความยากจน ความขมขื่น และความตกต่ำที่บังเกิดกับศาสนทูตทุกองค์ของพระผู้เป็นเจ้าและสหายทั้งหลายของพระองค์ เจ้าต้องได้ยินมาแล้วว่า ศิระชะของสาวกทั้งหลายของพวกเขาถูกส่งเป็นของขวัญไปยังเมืองต่างๆ พวกเขาถูกขวางอย่างร้ายกาจเพียงไร จากสิ่งที่ตนได้รับบัญชา, พวกเขาแต่ละคนและทุกคนตกเป็นเหยื่อในมือของศัตรูศาสนาของพระองค์ และต้องทนทุกข์กับสิ่งใดก็ตามที่ศัตรูสั่ง

เป็นที่ประจักษ์ว่า การเปลี่ยนแปลงทั้งหลายที่เกิดขึ้นในทุกยุคศาสนา เป็นก้อนเมฆมืดที่คั่นอยู่ระหว่างดวงตาแห่งความเข้าใจของมนุษย์และธรรมาที่ตยที่ส่องแสงมาจากอรุโณทัยแห่งสาระของพระผู้เป็นเจ้า, จงพิจารณาดูว่า มนุษย์หลายชั่วคนได้เลียนแบบบิดาของตนอย่างตาบอด และได้รับการฝึกฝนตามหนทางและธรรมเนียมที่กำหนดไว้ตามการบงการของศาสนาของตนอย่างไร, ดังนั้นหากพวกเขาค้นพบอย่างทันใดว่า บุรุษคนหนึ่งซึ่งมีชีวิตอยู่ท่ามกลางพวกเขา และเท่าเทียมกับพวกเขาในแง่ของข้อจำกัดทุกอย่างของความเป็นมนุษย์ ได้ลุกขึ้นล้มเลิกกิจกรรมทุกข้อที่สถาปนาไว้โดยศาสนาของพวกเขา ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ใช้ฝึกวินัยพวกเขาหลายศตวรรษ และทุกคนที่ต่อต้านและปฏิเสธศาสนานี้พวกเขาถือว่าเป็นพวกไม่เชื่อศาสนา เสเพลและชั่วช้า แน่แน่นอนว่าพวกเขาย่อมถูกมานับและขวางไม่ให้ยอมรับสัจธรรมของพระองค์, สิ่งดังกล่าวเป็นเสมือน “ก้อนเมฆ” ที่บังตาบรรดาผู้ที่ชีวิตภายในของตนไม่ได้ลิ้มชัลซาบิลแห่งการปล่อยวาง หรือดีมจากโควซาร์แห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า, คนพวกนี้เมื่อคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมเหล่านี้จะถูกมานับถึงขนาดว่า โดยไม่เฉลียวใจสักนิดพวกเขาจะประกาศว่าพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้ไม่เชื่อศาสนา และตัดสินประหารชีวิตพระองค์, เจ้าต้องได้ยินสิ่งดังกล่าวเกิดขึ้นในทุกยุค และเวลานี้ก็กำลังสังเกตเห็นสิ่งเหล่านี้ในสมัยนี้

ดังนั้นเป็นความจำเป็นที่เราจะพยายามสุดกำลัง เพื่อว่าด้วยความช่วยเหลือที่มองไม่เห็นของพระผู้เป็นเจ้า ม่านมืดเหล่านี้ ก้อนเมฆแห่งบททดสอบที่ส่งมาจากนภาเหล่านี้ จะไม่บังเราไม่ให้เห็นความงามของพระพักตร์ที่เรืองรองของพระองค์ เพื่อว่าเราจะมองเห็นพระองค์โดยตัวพระองค์เองเท่านั้น, และหากเราขอพยานหลักฐานของสัจธรรมของพระองค์ เราควรพึงพอใจกับพยานหลักฐานเดียวและอันเดียวเท่านั้น เพื่อว่าด้วยวิธีนี้เราจะเข้าถึงพระผู้เป็นต้นกำเนิดของกรุณาธิคุณอันไม่รู้สิ้น และเมื่ออยู่ต่อหน้าของพระองค์ ความอุดมทั้งหมดของโลกเลื่อนหายไปเป็นสูญญภาพ เพื่อว่าเราจะหยุดค่อนแคะพระองค์ทุกวัน และเลิกยึดติดความฟุ้งซ่านอันเหลวไหลของตนเอง

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกรุณา! แม้ว่ามีคำเตือนเป็นภาษาสัญลักษณ์ที่นำพิศวงและคำกล่าวเป็นนัยที่ล้าลึกในวันทั้งหลายในอดีต ซึ่งมุ่งหมายจะปลุกชนชาติทั้งหลายของโลก และป้องกันพวกเขาไม่ให้ถูกพรากจากส่วนแบ่งของมหาสมุทรที่ขาดชัด

คลื่นแห่งกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้า กระนั้นสิ่งทั้งหลายดังกล่าวดังที่เป็นพยานมา ได้บังเกิดขึ้นแล้ว! ในคัมภีร์กุ่มีอ่านการกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ ดังที่เป็นพยานโดยวณะ ท่อนนี้ : “พวกเขาสามารถคาดหวังสิ่งใดนอกจากว่า พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จลงมาหา พวกเขาใต้เงาของก้อนเมฆ?”¹ นักบวชจำนวนหนึ่งผู้ซึ่งยึดมั่นตามตัวอักษรของ พระวณะของพระผู้เป็นเจ้า ได้ถือวณะท่อนนี้ว่าเป็นหนึ่งในเครื่องหมายทั้งหลาย ของการฟื้นคืนชีพที่คาดหวังนั้น ซึ่งเกิดจากความฟุ้งซ่านอันเหลวไหลของพวกเขา, ทั้งนี้แม้ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า การกล่าวคล้ายๆ กันมีอยู่ในคัมภีร์สวรรค์เกือบทุกเล่ม และถูกบันทึกไว้ในทุกวรรคที่เกี่ยวข้องกับเครื่องหมายทั้งหลายของพระผู้สำแดงองค์ที่ เสด็จมา

ท่านเองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวว่า : “ในวันที่นภาจะปล่อยควันที่เห็นได้ชัด ออกมาซึ่งจะปกคลุมมนุษยชาติ : นี่จะเป็นการทรمانที่เจ็บปวด”² สิ่งเหล่านี้ซึ่งขัด กับความปรารถนาของคนชั่วร้าย พระผู้ทรงความรู้โรจน์ทรงประกาศไว้เป็น เกณฑ์การทดสอบและมาตรฐานที่พระองค์ใช้พิสูจน์คนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์ เพื่อว่าคนยุติธรรมจะแยกได้จากคนชั่วช้า คนศรัทธาจะแยกได้จากคนไม่เชื่อศาสนา , พลนที่เป็นสัญลักษณ์ “ควัน” หมายถึงความขัดแย้งที่ร้ายแรง การล้มเลิกและยุติ มาตรฐานทั้งหลายที่ยอมรับกัน และการทำลายบรรดาผู้สนับสนุนมาตรฐานดังกล่าว อย่างใจแคบโดยสิ้นเชิง, ควันใดหรือที่หีบและมีอานุภาพเหนือกว่าควันที่ปกคลุมชน ชาติทั้งหมดของโลกอยู่เวลานี้ ซึ่งกลายเป็นสิ่งที่ทรมานพวกเขา และพวกเขา ปลดปล่อยตัวเองให้พ้นออกมาไม่ได้อย่างสิ้นหวัง ไม่ว่าจะพยายามมากเพียงไร? ไฟ แห่งอวดตานี้กำลังลุกไหม้อยู่ภายในพวกเขาอย่างร้อนแรงถึงขนาดว่าทุกชั่วขณะ พวกเขาดูเหมือนถูกทรมานด้วยการทรมานใหม่ๆ, พวกเขายิ่งได้รับการบอกมาก เท่าไรว่า ศาสนาที่น่าพิศวงของพระผู้เป็นเจ้านี้ การเปิดเผยพระธรรมจากพระผู้ทรง ความสูงส่งที่สุดนี้ ถูกสำแดงให้เห็นชัดต่อมวลมนุษยชาติแล้ว และกำลังยิ่งใหญ่และ แข็งแกร่งขึ้นทุกวันที่ละน้อย เปลวไฟในหัวใจของพวกเขาก็ยิ่งร้อนแดงขึ้นเท่านั้น, พวกเขาถึงสังเกตเห็นความเข้มแข็งที่ไม่ยอมแพ้ การสละที่ประเสริฐ ความแน่วแน่ อย่างไม่หวั่นไหวของสหายผู้วิสุทธิทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้ามากเท่าไร ผู้ซึ่งโดย ความช่วยเหลือของพระผู้เป็นเจ้า กำลังประเสริฐขึ้นและรุ่งโรจน์ขึ้นทุกวัน ความเสีย ขวัญก็ยิ่งกัดกินวิญญาณพวกเขาลึกมากเท่านั้น, ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้ เป็นเจ้า ในสมัยนี้อานุภาพของพระวณะของพระผู้เป็นเจ้ามีอิทธิพลเหนือกว่ามนุษย์ จนพวกเขาไม่กล้าเอ่ยสักคำ, หากพวกเขาเผชิญหน้ากับสหายคนหนึ่งของพระผู้ เป็นเจ้า ผู้ซึ่งหากสามารถทำได้จะสละหนึ่งหมื่นชีวิตอย่างอิสระและเบิกบานเป็นพลี แต่พระผู้เป็นที่รักยิ่งของตน พวกเขาจะกล่าวอย่างหนักจนถึงกับประกาศความศรัทธา ในพระองค์ทันที ขณะที่อย่างลับๆ เป็นการส่วนตัวพวกเขาจะว่าร้ายและสาปแช่งพระ นามของพระองค์! ดังที่พระองค์เปิดเผยไว้ว่า : “และเมื่อพวกเขาพบเจ้า พวกเขา กล่าววว่า ‘เราเชื่อ’ แต่เมื่อพวกเขาแยกตัวไป พวกเขาก็ดปล่อยให้มือของตนใส่เจ้า

¹ โครอ่าน 2:210

² โครอ่าน 44:10

ด้วยความโกรธแค้น จงกล่าวว่า : 'จงตายในความโกรธแค้นของเจ้า!' พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าอย่างแท้จริง" ¹

อีกไม่นานดวงตาของเจ้าจะมองเห็นธงแห่งอาณาจักรสวรรค์ลือออกมาทั่วทุกภูมิภาค และเครื่องหมายแห่งอำนาจที่มีชัยและอธิปไตยของพระองค์จะเป็นที่เห็นชัดในทุกดินแดน, เนื่องด้วยนักบวชเกือบทั้งหมดหาได้เข้าใจความหมายของวาทะท่อนเหล่านี้ และไม่เข้าใจนัยของวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ดังนั้นพวกเขาได้ตีความวาทะท่อนเหล่านี้อย่างเบาปัญญาตามความคิดที่ผิดและเหลวไหลของตน, พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่แท้จริงองค์เดียวคือพยานของเรา! พวกเขาจำเป็นต้องอาศัยธรรมทรศนะเล็กน้อยถึงจะสามารถรวบรวมทั้งหมดที่เราตั้งใจอธิบายไว้ในวาทะสองท่อนนี้ด้วยภาษาที่เป็นสัญลักษณ์ และดังนั้นจะไปถึงรุ่งเช้าที่สว่างไสวแห่งความมั่นใจโดยกรุณาธิคุณของพระผู้ทรงปราณี, ดังกล่าวคือลำนําของทำนองเพลงสวรรค์ ซึ่งวิหคอมตะบนพิมานที่ซับซ้อนอยู่บนซัดเดรย์แห่งบาฮาพลังออกมาให้เจ้า เพื่อว่าโดยการอนุญาตของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า เจ้าจะได้ย่างเท้าบนหนทางแห่งความรู้และอัจฉริยภาพสวรรค์

และบัดนี้เกี่ยวกับวาทะของพระองค์ : "และพระองค์จะส่งทูตสวรรค์ทั้งหลายของพระองค์..." "ทูตสวรรค์" หมายถึงบรรดาผู้ซึ่งแข็งแรงแรงขึ้นโดยอาณาจักรของวิญญาณ และเผาผลาญลักษณะเฉพาะและข้อจำกัดทั้งหมดของความเป็นมนุษย์ด้วยไฟแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และสวมตนเองด้วยคุณลักษณะของพระผู้ทรงสภาวะที่ประเสริฐสุดและของเชรูบิม, บุรุษศักดิ์สิทธิ์อิหม่ามซาเดค ² ในคำสรรเสริญเชรูบิมของเขาได้กล่าวไว้ว่า : "ที่นั่นเหล่าสหายซื่อหะของเรายืนอยู่หลังบัลลังก์" การตีความวาทะ "หลังบัลลังก์" มีต่างๆ มากมายนานัปการ, นัยหนึ่งซึ่งบ่งว่าไม่มีชาวซื่อหะที่แท้จริงดำรงอยู่ ดังที่เขากล่าวไว้ในอีกวรรคหนึ่งว่า : "ศาสนิกชนที่แท้จริงเปรียบได้กับศิลาที่แปรโลหะเป็นทอง" ในเวลาต่อมาเขากล่าวต่อผู้ที่ฟังเขาว่า "เจ้าเคยเห็นศิลาที่แปรโลหะเป็นทองหรือไม่?" จงใคร่ครวญดูว่าภาษาที่เป็นสัญลักษณ์นี้ซึ่งคมคายกว่าวาจาใดๆ ไม่ว่าจะตรงเพียงไหน ให้การยืนยันอย่างไรว่าไม่มีศาสนิกชนที่แท้จริงดำรงอยู่ ดังกล่าวคือคำให้การยืนยันของอิหม่ามซาเดค, และบัดนี้จงพิจารณาดูว่า บรรดาผู้ซึ่งถึงแม้ว่าตนเองไม่ได้สุดสุดศรัทธาแห่งความเชื่อไปประมาณผู้อื่นว่าเป็นคนไม่เชื่อศาสนา ซึ่งความเชื่อเองเป็นที่รับรองและพิสูจน์โดยวาทะของผู้นั้น คนแบบนี้ไม่เป็นธรรมอย่างไรและมีมากมายเพียงไร

และบัดนี้เนื่องด้วยชีวิตศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ได้ทำให้ตนเองวิสุทธิพ้นจากทุกข้อจำกัดของความเป็นมนุษย์ ได้รับการประสาทด้วยคุณลักษณะของผู้มีธรรม และได้รับการประดับด้วยลักษณะเฉพาะอันประเสริฐของผู้ที่ได้รับพร ดังนั้นพวกเขาได้รับชื่อว่าเป็น "ทูตสวรรค์" ดังกล่าวคือความหมายของวาทะท่อนเหล่านี้ ซึ่งแต่ละวาทะได้รับการอธิบายโดยการช่วยเหลือของพระธรรมที่แจ่มแจ้งที่สุด การถกเหตุผลที่ให้ความเชื่อมั่นที่สุด และหลักฐานที่ได้รับการพิสูจน์อย่างดีที่สุด

¹ โกรอ่าน 3:119

² อิหม่ามที่หกของนิกายซื่อหะ

เนื่องด้วยสาวกทั้งหลายของพระเยซูไม่เคยเข้าใจความหมายซ่อนเร้นของวาหะเหล่านี้ และเนื่องด้วยเครื่องหมายทั้งหลายที่พวกเขาและบรรดาผู้นำศาสนาของพวกเขาคาดหมาย หาได้มาปรากฏ ดังนั้นพวกเขาไม่ยอมรับสัจธรรมของพระผู้สำแดงความวิสุทธิทั้งหลายตั้งแต่สมัยของพระเยซูที่ถูกสำแดงให้เห็นชัดแม้จนกระทั่งบัดนี้, ดังนั้นพวกเขาได้พรากตนเองจากการปลั่งกรุณาธิคุณอันวิสุทธิของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและความมหัศจรรย์ของวาหะสวรรค์ของพระองค์, ดังกล่าวคือสถานะต่ำของพวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพนี้! พวกเขาหาได้เข้าใจว่า หากเครื่องหมายทั้งหลายของพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าในทุกยุคมาปรากฏให้เห็นตำตาตามเนื้อหาของคำพยากรณ์ที่ยอมรับกัน จะไม่มีใครสามารถปฏิเสธหรือหันหนีไป ผู้ที่ได้พระจะแยกไม่ได้จากผู้นำเวทนา ผู้ละเมิดจะแยกไม่ได้จากผู้ที่เกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, จงวินิจฉัยอย่างเป็นธรรม : หากคำพยากรณ์ทั้งหลายที่บันทึกอยู่ในกอสเปอบังเกิดขึ้นจริงตามตัวอักษร หากพระเยซูบุตรของแมรีกับทูตสวรรค์ทั้งหลายเสด็จลงมาจากนภานก่อนเมฆให้เห็นตำตา ใครหรือจะกล้าไม่เชื่อ ใครหรือจะกล้าปฏิเสธสัจธรรมและดูหมิ่น? ไม่เพียงเท่านั้น ความอกสั่นขวัญหนีจะครอบงำทุกคนที่อาศัยอยู่ในโลกอย่างทันใด จนไม่มีดวงวิญญาณใดสามารถเอ่ยสักคำ ไหนเลยจะปฏิเสธหรือยอมรับสัจธรรม, เป็นเพราะความเข้าใจผิดของพวกเขาเกี่ยวกับสัจธรรมเหล่านี้เองที่นักบวชคริสเตียนมากมายคัดค้านพระโมฮัมหมัด และพูดคัดค้านด้วยถ้อยคำว่า : “หากท่านเป็นศาสนทูตตามพันธสัญญาจริง เช่นนั้นทำไมท่านไม่มีทูตสวรรค์มาด้วยตามที่คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของเราทำนายไว้ ซึ่งจำเป็นต้องลงมาพบกับพระผู้เป็นความงามตามพันธสัญญา เพื่อช่วยพระองค์ในการเปิดเผยพระธรรมและทำหน้าที่เป็นผู้เตือนประชาชนของพระองค์?” ดังที่พระผู้ทรงความรู้โรจน์บันทึกถ้อยแถลงของพวกเขาไว้ว่า : “ทำไมไม่มีทูตสวรรค์ถูกส่งลงมาหาเขา เพื่อว่าเขาจะได้เป็นผู้เตือนกับพระองค์?”¹

ข้อคัดค้านและข้อขัดแย้งดังกล่าวคงอยู่มาในทุกยุคและทุกศตวรรษ ประชาชนมักสาละวณอยู่กับปาฐกถาจอมปลอมดังกล่าวเสมอ โดยคัดค้านอย่างไร้สาระว่า : “ทำไมไม่มีเครื่องหมายนี้หรือเครื่องหมายนั้นมาปรากฏ?” ความยุ่งยากดังกล่าวบังเกิดขึ้นกับพวกเขาก็เพียงเพราะว่า พวกเขายึดถือหนทางของนักบวชในยุคที่พวกเขามีชีวิตอยู่ และเลียนแบบนักบวชอย่างตาบอดในการยอมรับหรือปฏิเสธพระผู้เป็นสาระแห่งการปล่อยวางเหล่านี้ พระผู้ทรงสภาวะเป็นเจ้าของเจ้าและวิสุทธิเหล่านี้, เพราะจมอยู่ในกิเลสที่เห็นแก่ตัวและไขว่คว้าสิ่งที่ไม่ยั่งยืนและโสมม ผู้นำเหล่านี้ถือว่าธรรมาติตย์เหล่านี้มาต่อต้านมาตรฐานความรู้ความเข้าใจของตน และเป็นปรปักษ์ต่อหนทางและการวินิจฉัยของตน, เนื่องด้วยพวกเขาตีความพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า คำพูดและคำสอนปรีมปราของบรรดาอักษรแห่งเอกภาพตามตัวอักษรและอรรถาธิบายไปตามความเข้าใจที่บกพร่องของตนเอง ดังนั้นพวกเขาได้พรากตนเองและประชาชนทั้งหมดของตนจากกรุณาธิคุณและความปรานีของพระผู้เป็น

¹ โกรอ่าน 25:7

เจ้าที่พลังมาอย่างเหลือล้น, และกระนั้นพวกเขาก็เป็นพยานต่อคำสอนปรัมปราที่รู้จักกันดีนี้ : “แท้จริงแล้วพระวณะของเราเข้าใจยาก เข้าใจยากอย่างนางงง” ในอีกกรณีหนึ่งเป็นที่กล่าวว่า : “ศาสนาของเราทดสอบอย่างเจ็บปวดและนางงงอย่างยิ่ง ไม่มีใครสามารถทนได้เว้นแต่ผู้ที่สวรรค์โปรดปราน ศาสนาผู้ที่ได้รับแรงดลใจหรือผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าได้ทดสอบความศรัทธาแล้ว” บรรดาผู้นำศาสนาเหล่านี้ยอมรับว่าเงื่อนไขทั้งสามที่เจาะจงนี้ไม่ตรงกับตน สองเงื่อนไขแรกอยู่เกินเอื้อมของพวกเขาอย่างเห็นชัด สำหรับเงื่อนไขที่สามเป็นที่ประจักษ์ว่า ไม่มีเวลาใดที่พวกเขาสามารถต้านทานบททดสอบทั้งหลายที่พระผู้เป็นเจ้าส่งมา และเมื่อเกณฑ์การทดสอบของพระผู้เป็นเจ้ามาปรากฏ พวกเขามิได้แสดงตัวเป็นอื่นใดนอกจากซีโลหะ

พระผู้เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่! แม้วายอมรับสัจธรรมของคำสอนปรัมปรานี้ นักบวชเหล่านี้ซึ่งยังคงสงสัยและโต้เถียงกันเกี่ยวกับศาสนศาสตร์ที่คลุมเครือของศาสนาของตน กลับอ้างตนเป็นผู้ตีความกฎที่ล้าลึกของพระผู้เป็นเจ้า และเป็นผู้อรรถาธิบายความลึกซึ้งที่สำคัญของพระวณะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์, พวกเขายืนยันอย่างมั่นใจว่า คำพยากรณ์ที่ขี้งการเสด็จมาของอิหม่ามกอเอมที่คาดหมายยังไม่บรรลุขณะที่พวกเขาเองหาได้สุดสุดนครสแห่งความหมายของคำพยากรณ์เหล่านี้ และยังคงไม่รับรู้ความจริงว่าเครื่องหมายทั้งหมดที่ทำนายไว้บังเกิดขึ้นแล้ว หนทางของศาสนาศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าถูกเปิดเผยแล้ว และแม้กระทั่งเวลานี้กลุ่มผู้ศรัทธากำลังผ่านไปบนหนทางนั้นอย่างฉับไวประดุจสายฟ้าแลบ ขณะที่นักบวชเบาปัญญาเหล่านี้รอคอยคาดหวังที่จะเป็นพยานต่อเครื่องหมายทั้งหลายที่ทำนายไว้ จงกล่าวว่า ดูกร พวกเจ้าผู้เบาปัญญา! จงรอไปเถิด ดังที่พวกก่อนหน้าเจ้ากำลังรอ!

หากพวกเขาถูกถามเกี่ยวข้องกับเครื่องหมายทั้งหลายที่จำเป็นต้องนำมาก่อนการเปิดเผยและการขึ้นมาของดวงอาทิตย์ของยุคศาสนาของพระโมฮัมหมัด ซึ่งเราได้กล่าวถึงแล้ว และยังไม่มีเครื่องหมายใดเหล่านั้นบังเกิดขึ้นตามตัวอักษร และหากกล่าวต่อพวกเขาว่า : “ทำไมเจ้าปฏิเสธคำกล่าวอ้างที่เสนอมาโดยคริสเตียนและชนชาติของศาสนาอื่นๆ และถือว่าพวกเขาเป็นคนไม่เชื่อศาสนา” โดยไม่รู้ว่าจะให้คำตอบอะไร พวกเขาจะตอบว่า : “คัมภีร์เหล่านี้ถูกเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และไม่ใช่อะไรและไม่เคยเป็นของพระผู้เป็นเจ้า” จงใคร่ครวญดู : ถ้อยคำในท่อนเหล่านี้เองให้การยืนยันที่จับใจต่อความจริงว่า คัมภีร์เหล่านี้เป็นของพระผู้เป็นเจ้า ถ้อยคำอีกท่อนที่คล้ายกันถูกเปิดเผยไว้ในคัมภีร์โกรอ่านเช่นกัน หากพวกเจ้าเป็นผู้ที่เข้าใจ แท้จริงแล้วเรากล่าวว่า ตลอดช่วงเวลานี้พวกเขาหาได้เข้าใจเลยว่า อะไรหมายถึงการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา

ใช่แล้ว ในข้อเขียนและวาหะของบรรดาผู้ที่เป็นกระจกสะท้อนดวงอาทิตย์ของยุคศาสนาของพระโมฮัมหมัด มีการกล่าวถึง “การดัดแปลงโดยผู้มีสภาวะประเสริฐ” และ “การเปลี่ยนแปลงโดยผู้ดุษณี” อย่างไรก็ตามบรรดาทั้งหลายดังกล่าวพาดพิงถึงบางกรณีเฉพาะเท่านั้น หนึ่งในกรณีเหล่านี้คือเรื่องราวของอิบเน่สุรียา, เมื่อประชาชนแห่งเคย์บาร์ถามศุนย์รวมของการเปิดเผยพระธรรมของพระโมฮัมหมัด เกี่ยวกับการลงโทษการมีชู้ที่กระหำระหว่างชายที่แต่งงานแล้วและหญิงที่แต่งงานแล้ว

พระโมฮัมหมัดตอบว่า : “กฎของพระเจ้าเป็นเจ้าคือขวางก้อนหินใส่จนตาย” ครั้นแล้วพวกเขาคัดค้านว่า : “ไม่มีกฎดังกล่าวเปิดเผยไว้ในเพนทาทุค” พระโมฮัมหมัดตอบว่า : “ในหมู่นักบวชยิวของเจ้า ใครที่พวกเจ้าถือว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับกัน และมีความรู้ที่แน่นอนเกี่ยวกับสัจธรรม?” พวกเขาเห็นพ้องกันว่าอิบเนสรียา ครั้นแล้วพระโมฮัมหมัดเรียกตัวเขามาและกล่าวว่า : “เราขอสั่งเจ้าโดยการเป็นพยานของพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของ พระผู้ทรงผ่าทะเลสำหรับเจ้า บันดาลให้อาหารลงมายังเจ้าและก้อนเมฆทอดเงาคลุมเจ้า พระผู้ทรงปลดปล่อยเจ้าจากฟาโรห์และประชาชนของเขา และยกเจ้าขึ้นมาเหนือมวลมนุษย์ ขอให้เจ้าบอกเราว่า พระโมเสสมิ้องการไว้อย่างไรเกี่ยวกับการมีชู้ระหว่างชายที่แต่งงานแล้วและหญิงที่แต่งงานแล้ว” เขาตอบว่า “ข้าแต่พระโมฮัมหมัด! การขวางก้อนหินใส่จนตายคือกฎ” พระโมฮัมหมัดให้ข้อสังเกตว่า “เช่นนั้นทำไมกฎนี้ถูกยกเลิกและไม่ใช้กันต่อไปในหมู่ชาวยิว?” เขาตอบและกล่าวว่า : “เมื่อเนบูซัดเนซาร์ส่งมอบเยรูซาเลมให้เปลวไฟและสังหารชาวยิว มีเพียงไม่กี่คนรอดชีวิต นักบวชทั้งหลายในยุคนั้นเมื่อพิจารณาถึงชาวยิวที่มีจำนวนสุดจำกัด และชาวอมาลีไคท์ที่มีเป็นฝูง ได้ปรึกษากันและได้ข้อสรุปว่า หากพวกเขาบังคับใช้กฎของเพนทาทุค ผู้รอดชีวิตทุกคนที่ได้รับการปลดปล่อยจากมือของเนบูซัดเนซาร์ จะถูกสังหารตามการตัดสินของคัมภีร์นี้, เพราะการพิจารณาดังกล่าวพวกเขาจึงยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตทั้งหมด” ระหว่างนั้นเกเบรียวลหัวใจที่สว่างของพระโมฮัมหมัดด้วยวณะเหล่านี้ : “พวกเขาบิดเบือนเนื้อหาของพระวณะของพระเจ้า”¹

นี่คือหนึ่งในกรณีทั้งหลายที่ได้พาดพิงถึง แท้จริงแล้ว “การบิดเบือน” เนื้อหาไม่ได้หมายถึงสิ่งที่ดวงวิญญาณที่เบาปัญญาและน่าเวทนาเหล่านี้นึกคิด ดังที่บางคนยืนยันว่า บรรดานักบวชยิวและคริสเตียนได้ลบลวาทะท่อนที่ยกย่องและสรรเสริญพระพักตร์ของพระโมฮัมหมัดออกไปจากคัมภีร์ และสอดแทรกสิ่งที่ตรงกันข้ามเข้าไปแทน, ถ้อยคำเหล่านี้ไร้สาระและหมดเท็จทั้งสิ้นเพียงไร! ชายคนหนึ่งที่เคยในคัมภีร์เล่มหนึ่ง และถือว่าคัมภีร์นั้นได้รับแรงดลใจจากพระเจ้า สามารถตัดข้อความในคัมภีร์นั้นได้หรือ? ยิ่งไปกว่านั้นเพนทาทุคได้แพร่กระจายไปบนพื้นผิวโลกทั้งหมด และไม่ถูกจำกัดอยู่ที่เมกกะและเมดิना เพื่อว่าพวกเขาจะได้แอบเปลี่ยนแปลงและบิดเบือนเนื้อหาของคัมภีร์นี้เป็นการส่วนตัว ไม่เลย แต่การเปลี่ยนแปลงเนื้อหาหมายความว่าสิ่งที่บรรดานักบวชมุสลิมกำลังยุงอยู่ในปัจจุบันนี้ นั่นคือการตีความคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าตามจินตนาการที่เหลวไหลและความปรารถนาที่ไร้สาระของตน, และเนื่องด้วยชาวยิวในสมัยของพระโมฮัมหมัดได้ตีความวาทะเหล่านั้นในเพนทาทุคที่กล่าวถึงการสำแดงองค์ของพระองค์ตามความนึกคิดของตนเอง และไม่ยอมพอใจกับวาทะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ พวกเขาจึงโดนข้อหา “การบิดเบือน” เนื้อหา, ท่านองคาลัยกันในยุคนี้เป็นที่ชัดเจนว่า ประชาชนแห่งคัมภีร์โกรอ่านได้บิดเบือนเนื้อหาของคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าอย่างไร

¹ โกรอ่าน 4:45

เกี่ยวกับเครื่องหมายทั้งหลายของพระผู้สำแดงองค์ที่คาดหวัง และตีความเนื้อหาเหล่านั้นตามที่ตนปรารถนาและอยากให้เป็น

ในอีกกรณีหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวว่า : “พวกเขาส่วนหนึ่งได้ยินพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าของ และจากนั้นหลังจากที่เข้าใจแล้ว พวกเขาบิดเบือนพระวจนะนั้น และรู้ว่าตนได้ทำไป”¹ เช่นกันวจนะท่อนนี้ชี้บ่งว่า ความหมายของพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าของถูกบิดเบือน หาใช่ตัววจนะถูกลบออก บรรดาผู้ที่จิตใจปกติให้การยืนยันสิ่งธรรมนี้

เช่นกันในอีกกรณีหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวว่า : “ความวิบัติสำหรับผู้ที่คัดลอกคัมภีร์ให้ผิดไปด้วยมือของตนเองแล้วกล่าวว่า : ‘นี่มาจากพระผู้เป็นเจ้าของ’ เพื่อว่าพวกเขาจะขายสิ่งนั้นด้วยราคาที่ไร้เมตตา”² วจนะท่อนนี้ถูกเปิดเผยเป็นการพาดพิงถึงนักบวชและผู้นำทั้งหลายของศาสนายิว, เพื่อที่จะเอาใจคนรำรวย เอาค่าตอบแทนทางโลก และระบายความอิจฉาและความเชื่อที่ผิดของตน นักบวชเหล่านี้ได้เขียนสารนิพนธ์จำนวนหนึ่ง เป็นการพิสูจน์แย้งคำกล่าวอ้างของพระโมฮัมหมัด สนับสนุนการยกเหตุผลของตนด้วยหลักฐานทั้งหลายดังกล่าวซึ่งไม่เหมาะที่จะกล่าวถึง และกล่าวอ้างว่าการยกเหตุผลเหล่านี้มาจากเนื้อหาของเพนทาทอค

สิ่งเดียวกันนี้อาจเห็นได้ในปัจจุบัน จงพิจารณาว่ามีการประมาณอย่างเหลือล้นเพียงใด ที่เหล่านักบวชที่เบาปัญญาในยุคนี้เขียนต่อต้านศาสนาที่น่าพิศวงที่สุดนี้! พวกเขาจินตนาการอย่างไรสาระเพียงไรว่า การให้ร้ายเหล่านี้สอดคล้องกับวจนะในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าของ และสอดคล้องกับวาหะของบุรุษผู้เห็นแจ้ง!

จุดประสงค์ของเราในการเล่าสิ่งเหล่านี้คือเพื่อจะเตือนเจ้าว่า หากพวกเขายืนยันว่าวจนะบางท่อนที่มีการกล่าวถึงเครื่องหมายที่กล่าวไว้ในกอสเปว ถูกบิดเบือน หากพวกเขาปฏิเสธวจนะเหล่านี้ และยึดถือวจนะและคำสอนปรัมปราอื่น ๆ แทน เจ้าควรรู้ไว้ว่าถ้อยคำของพวกเขาผิดเพี้ยนทั้งสิ้นและเป็นการให้ร้ายล้วนๆ, ใช่แล้ว “การเปลี่ยนแปลง” เนื้อหาตามนัยที่เรากล่าวถึงได้เกิดขึ้นจริงในกรณีเฉพาะต่างๆ ซึ่งเราได้กล่าวถึงมาบ้างแล้ว เพื่อให้เป็นที่เห็นชัดสำหรับผู้สังเกตทุกคนที่เห็นแจ้งว่า ความเชี่ยวชาญในวิชาของมนุษย์ประทานมาให้บุรุษศักดิ์สิทธิ์ที่ไม่ได้รับการศึกษาสามสี่พระองค์ เพื่อว่าผู้กตัญญูที่ประสงค์ร้ายจะยุติการโต้แย้งว่า วจนะบางท่อนชี้บ่ง “การเปลี่ยนแปลง” เนื้อหา และพูดเป็นเชิงว่าเรากล่าวถึงสิ่งเหล่านี้โดยขาดความรู้, ยิ่งไปกว่านั้นวจนะเหล่านี้เกือบทุกท่อนที่ชี้บ่ง “การเปลี่ยนแปลง” เนื้อหา ถูกเปิดเผยเป็นการพาดพิงถึงประชาชนชาวยิว หากพวกเขาสำรวจเกาะแห่งการเปิดเผยคัมภีร์ไกรอ่าน

เรายังได้ยินผู้เบาปัญญาของโลกจำนวนหนึ่งยืนยันว่า เนื้อหาที่แท้จริงของกอสเปวจากสวรรค์ไม่มีอยู่ในหมู่คริสเตียน เนื้อหาเหล่านั้นได้ขึ้นไปบนสวรรค์แล้ว พวกเขาหลงผิดอย่างร้ายแรงเพียงไร! ไม่รับรู้ความจริงอย่างไรว่าถ้อยแถลงดังกล่าวป้าย

¹ ไกรอ่าน 2:75

² ไกรอ่าน 2:79

การใช้อำนาจบาตรใหญ่และความอยุติธรรมที่ร้ายแรงที่สุดให้พระผู้ทรงบริหารผู้รักใคร่และกรุณา! ดวงตะวันแห่งความงามของพระเยซูเมื่อหายไปจากสายตาของประชาชนของพระองค์และขึ้นไปสู่สวรรค์ที่สี่ ทำให้คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในหมู่ผู้ที่พระองค์สร้าง หายไปด้วยได้อย่างไร? จะมีอะไรเหลือให้ประชาชนนั้นยึดถือตั้งแต่การลี้ภัยของดวงตะวันของพระเยซู จนกระทั่งดวงอาทิตย์แห่งยุคศาสนาของพระโมฮัมหมัดรุ่งขึ้นมา? กฎอะไรจะสามารถเป็นสิ่งค้ำจุนและชี้แนะพวกเขา? ประชาชนดังกล่าวจะกลายเป็นเหยื่อของความพิโรธที่พยาบาทของพระผู้เป็นเจ้าของ พระผู้ทรงพยาบาทที่มีอำนาจเบ็ดเสร็จได้อย่างไร? พวกเขาจะถูกแสร้งเขียนลงโทษอย่างเจ็บปวดโดยกษัตริย์แห่งสวรรค์ได้อย่างไร? เหนืออื่นใดการหลังกรรณาคิณของพระผู้ทรงโอบอ้อมอารีจะถูกหยุดได้อย่างไร? มหาสมุทรแห่งความปรานีที่ห้วงโยจะหยุดนิ่งได้อย่างไร? เราแสวงหาที่ลี้ภัยกับพระผู้เป็นเจ้าของจากสิ่งที่ผู้ที่พระองค์สร้างนึกคิดเกี่ยวกับพระองค์! พระองค์ทรงความประเสริฐเหนือความเข้าใจของพวกเขา!

สหายที่รัก! เวลาในขณะที่แสงอรุณนิรันดรของพระผู้เป็นเจ้าของกำลังรุ่งขึ้นมา ขณะที่รัศมีของวณะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์: "พระผู้เป็นเจ้าของคือแสงสว่างของสวรรค์และโลก" ¹ กำลังสาดความสว่างมายังมวลมนุษยชาติ ขณะที่วาทะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์: "พระผู้เป็นเจ้าของประสงค์จะทำให้แสงสว่างของพระองค์สมบูรณ์" ² กำลังประกาศความลวงล้ำไม่ได้ของธรรมวิหารของพระองค์ และพระหัตถ์ที่ทรงอำนาจเบ็ดเสร็จที่แสดงคำให้การยืนยันของพระองค์: "พระองค์ทรงกุมอาณาจักรของทุกสิ่งไว้ในเงื้อมมือของพระองค์" กำลังเหยียดออกมาหาชนชาติและวงศ์ตระกูลทั้งหมดของโลก เป็นความจำเป็นที่เราจะเตรียมความอดสาหะ เพื่อว่าโดยกรรณาคิณและความอารีของพระผู้เป็นเจ้าของ เราอาจจะได้เข้าไปในนครสวรรค์: "แท้จริงแล้วเราเป็นของพระผู้เป็นเจ้าของ" และอาศัยอยู่ภายในสันนิวาสน์ประเสริฐ: "และเรากลับไปสู่พระองค์", โดยการอนุญาตของพระผู้เป็นเจ้าของ เป็นหน้าที่ของเจ้าที่จะชำระดวงตาแห่งหัวใจของเจ้าให้ปลอดจากสิ่งที่เป็นโลกีย์ เพื่อว่าเจ้าจะตระหนักในความไม่รู้สิ้นของความรู้สวรรค์ และมองเห็นสัจธรรมอย่างชัดเจนจนไม่จำเป็นต้องมีข้อพิสูจน์มาสาธิตสภาวะที่แท้จริงของพระองค์ หรือหลักฐานใดมาเป็นพยานต่อคำให้การยืนยันของพระองค์

ดูกร ผู้แสวงหาที่รักใคร่! หากเจ้าเห็นอยู่ในอาณาจักรอันวิสุทธิของจิตวิญญาณ เจ้าจะมองเห็นพระผู้เป็นเจ้าของชัดแจ้งและประเสริฐเหนือสิ่งทั้งปวง ในลักษณะที่ดวงตาของเจ้าจะไม่เห็นสิ่งใดนอกจากพระองค์ "พระผู้เป็นเจ้าของอยู่โดยลำพัง ไม่มีใครอื่นนอกจากพระองค์" สถานะนี้สูงส่งยิ่งถึงขนาดที่ไม่มีพยานหลักฐานใดเป็นพยานได้ หรือหลักฐานใดแสดงสัจธรรมของสถานะนี้ได้ถูกต้อง, หากเจ้าสำรวจอาณาจักรศักดิ์สิทธิ์ของสัจธรรม เจ้าจะพบว่าทุกสิ่งเป็นที่รู้โดยแสงสว่างแห่งการยอมรับพระองค์เท่านั้น พระองค์เป็นที่รู้โดยพระองค์เองเสมอ

¹ โครอ่าน 24:35

² โครอ่าน 9:33

มาและตลอดไป และหากเจ้าอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งพยานหลักฐาน จงพึงพอใจกับสิ่งที่พระองค์เองเปิดเผยไว้ว่า : “ไม่เพียงพอสำหรับพวกเขาหรือที่เราส่งคัมภีร์ลงมาให้เจ้า?” ¹ นี่คือนพยานหลักฐานที่พระองค์เองประกาศไว้ ไม่มีและจะไม่มีวันมีข้อพิสูจน์ที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ : “ข้อพิสูจน์นี้คือพระวจนะของพระองค์ ตัวพระองค์เองซึ่งเป็นพยานหลักฐานของสัจธรรมของพระองค์”

และบัดนี้เราขอวิงวอนประชาชนแห่งคัมภีร์บายัน ผู้รู้ทั้งปวง บรรดาปราชญ์ นักบวช และพยานทั้งหลายในหมู่พวกเขา อย่าได้ลืมความปรารถนาและคำตักเตือนที่เปิดเผยไว้ในคัมภีร์ของพวกเขา, ขอให้พวกเขาจ้องมองแก่นของศาสนาของพระองค์ทุกเวลา เพื่อว่าเมื่อพระองค์ผู้ทรงเป็นสาระของสัจธรรม เป็นสภาวะความเป็นจริงที่ซ่อนเร้นของสิ่งทั้งปวง เป็นบ่อเกิดของแสงสว่างทั้งหมด ถูกสำแดงให้เห็นชัด พวกเขาจะไม่ยึดติดกับบางวรรคในคัมภีร์ และทำร้ายพระองค์อย่างที่เคยทำในยุคศาสนาของคัมภีร์โกรอ่าน, เพราะแท้จริงแล้วพระองค์ พระผู้ทรงเป็นกษัตริย์แห่งอาณาจักรสวรรค์ ทรงอาณาภพที่จะดับลมหายใจแห่งชีวิตในคัมภีร์บายันทั้งเล่มและประชาชนแห่งคัมภีร์บายันด้วยอักษรเดียวจากวจนะที่นำพิศวงของพระองค์ และประทานชีวิตใหม่ที่นิรันดร์แก่พวกเขาด้วยอักษรเดียว และทำให้พวกเขาลุกขึ้นแล้วรีบออกมาจากหลุมศพแห่งกิเลสที่เห็นแก่ตัวและไร้สาระของตน, จงเอาใจใส่และเฝ้าระวัง และจำไว้ว่า สิ่งทั้งปวงมาถึงจุดสมบูรณ์ที่ความเชื่อในพระองค์ การมาถึงยุคของพระองค์ และความตระหนักในการสถิตอยู่ของพระองค์ “ไม่มีความเคร่งศาสนาในการหันหน้าของเจ้าไปทางตะวันออกหรือตะวันตก แต่ผู้เคร่งศาสนาคือผู้ที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าและยุคสุดท้าย” ² ดูกร ประชาชนแห่งคัมภีร์บายัน จงเงี่ยหูฟังสัจธรรมที่เราตักเตือนเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะแสวงหาที่กำบังในเงาที่แผ่ออกมาจากลุ่มมวลมนุษยชาติในยุคของพระผู้เป็นเจ้า

¹ โกรอ่าน 29:51

² โกรอ่าน 2:176

ภาคที่สอง [Part Two]

แท้จริงแล้วพระองค์ผู้ทรงเป็นดวงตะวันแห่งสัจธรรมและผู้เปิดเผยพระผู้ทรงสภาวะสูงสุด ทรงครองอธิปไตยที่โต้แย้งไม่ได้เหนือทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลกตลอดกาล แม้ไม่พบมนุษย์คนใดในโลกที่เชื่อฟังพระองค์แท้จริงแล้วพระองค์ไม่ขึ้นกับอธิปไตยทางโลกทั้งปวงแม้ว่าพระองค์จะขัดสนที่สุด, ดังนี้เราเปิดเผยความลึกลับทั้งหลายของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าต่อเจ้า และประทานมณีแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ให้แก่เจ้า เพื่อว่าเจ้าจะได้เห็นด้วยปีกแห่งการสละขึ้นไปสู่ยอดสุดที่ถูกซ่อนเร้นจากดวงตาของมนุษย์

นัยและจุดประสงค์สำคัญที่เป็นรากฐานของวจนะเหล่านี้คือ เพื่อจะเปิดเผยและสาธิตต่อผู้ที่หัวใจบริสุทธิ์และผู้ที่จิตวิญญาณวิสุทธิว่า บรรดาพระผู้เป็นดวงตะวันแห่งสัจธรรมและกระจกสะท้อนแสงแห่งเอกภาพสวรรค์ ไม่ว่าจะถูกส่งลงมายังโลกนี้จากสันนิบาตที่มองไม่เห็นแห่งความรุ่งโรจน์บรมโหราณ เพื่ออบรมวิญญาณของมนุษย์และประสาทสรรพสิ่งด้วยกรุณาธิคุณไม่ว่าในยุคหรือวัฏจักรใดก็ตาม ได้รับการประสาทเสมอด้วยอนุภาพบิบบังคับทั้งหมดและอธิปไตยที่เอาชนะไม่ได้, เพราะพระผู้เป็นมณีที่ซ่อนเร้นเหล่านี้ ผู้เป็นทรัพย์ที่ปกปิดไว้และมองไม่เห็นเหล่านี้ เป็นที่เห็นชัดในตัวเอง และทรงพิสูจน์ความเป็นจริงของวจนะศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ : “แท้จริงแล้วพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ากระทำสิ่งใดตามที่พระองค์ประสงค์และประกาศิตสิ่งใดก็ตามที่พระองค์ปรารถนา”

สำหรับทุกหัวใจที่สว่างและเห็นแจ้ง เป็นที่ประจักษ์ว่าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระผู้เป็นสาระที่ไม่อาจรู้ได้ พระผู้ทรงสภาวะเป็นเจ้าของ ทรงความประเสริฐยิ่งเหนือทุกคุณลักษณะของมนุษย์ เช่น การมีรูปกาย การขึ้นการลง การออกไปข้างนอกและการถอยกลับมา, ความรุ่งโรจน์ของพระองค์หาใช่สิ่งที่สิ้นของมนุษย์จะสรรเสริญพระองค์ได้เพียงพอ หรือหัวใจของมนุษย์จะเข้าใจความลึกลับที่หยั่งไม่ถึงของพระองค์, พระองค์ถูกมานคลุ่มอยู่ในอนันตกาลบรมโหราณของสาระของพระองค์มาตลอด และจะคงอยู่ในสภาวะความเป็นจริงของพระองค์ที่ซ่อนเร้นจากสายตาของมนุษย์ชั่ววันรันดร์ “ไม่มีการมองใดมองเห็นพระองค์ แต่พระองค์มองเห็นทั้งหมด พระองค์คือพระผู้ทรงความล้าลึก พระผู้ทรงสังเกตเห็นทุกสิ่ง”¹ ไม่มีการเชื่อมต่อของการสื่อสารโดยตรงที่สามารถเชื่อมพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ากับผู้ที่พระองค์สร้าง พระองค์ทรงความประเสริฐเหนือการแยกจากกันและการรวมเข้าด้วยกันทั้งปวง เนื้อความใกล้เคียงและความห่างไกลทั้งปวง, ไม่มีเครื่องหมายใดสามารถชี้บ่งว่าพระองค์อยู่หรือไม่อยู่ เนื่องด้วยทั้งหมดที่อยู่ในสวรรค์และบนโลกเกิดขึ้นมาโดยวจนะเดียวของ

¹ โกรอ่าน 6:103

บัญชาของพระองค์ และทั้งหมดก้าวออกจากศุนยภาพโดยสมบูรณ์เข้ามาสู่อณาจักรแห่งการดำรงอยู่ซึ่งเป็นโลกที่มองเห็น โดยความปรารถนาของพระองค์ ซึ่งเป็นพระประสงค์ปฐมเอง

พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงกรุณา! มีความสัมพันธ์ใดๆ ที่ดำรงอยู่หรือความเชื่อมโยงใดที่เป็นไปได้ระหว่างพระวณะของพระองค์กับบรรดาผู้ที่ถูกสร้างด้วยพระวณะนั้น ที่นึกคิดได้หรือ? วณะ : “พระผู้เป็นเจ้าของจะให้เจ้าระวังพระองค์เอง”¹ เป็นพยานที่แน่ชัดต่อความเป็นจริงของการก่อกำเนิดของเรา และวณะ “พระผู้เป็นเจ้าของอยู่โดยลำพัง ไม่มีใครอื่นนอกจากพระองค์” คือคำให้การยืนยันที่แน่นอนของสัจธรรมของการก่อกำเนิดนี้, ศาสนทูตทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าของและบรรดาผู้ที่ศาสนทูตเหล่านั้นเลือกสรร นักบวช ปราชญ์ และผู้มีปัญญาทั้งปวงของทุกชั่วอายุ ยอมรับความสามารถของตนอย่างเป็นเอกฉันท์ที่จะบรรลุถึงความเข้าใจสาระสวรรค์นั้นของสัจธรรมทั้งปวง และสารภาพความไม่อาจเข้าถึงพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าของสภาวะส่วนลึกที่สุดของทุกสิ่ง

ดังนั้นประตูไปสู่ความรู้เกี่ยวกับพระผู้ทรงดำรงอยู่ก่อนยุคสมัยจึงถูกปิดต่อหน้าชีวิตทั้งปวง, ตามคำกล่าวของพระองค์ : “กรุณาธิคุณของพระองค์อยู่เหนือสิ่งทั้งหมด กรุณาธิคุณของเราห้อมล้อมทั้งหมดดังกล่าว” พระผู้เป็นเจ้าของก่อให้เกิดแห่งกรุณาธิคุณที่ไม่รู้สิ้น ทรงบันดาลให้มณีที่เรืองรองแห่งความวิสุทธิทั้งหลายปรากฏออกมาจากอาณาจักรแห่งจิตวิญญาณ ในรูปอันประเสริฐของธรรมวิหารของมนุษย์ และถูกสำแดงให้เห็นชัดต่อมวลมนุษย์ เพื่อว่าพวกเขาจะบอกความลึกลับของพระผู้ทรงสภาวะที่ไม่เปลี่ยนแปลงให้โลกรู้ และบอกเล่าความล้ำลึกของสาระที่ไม่มีเสื่อมสูญของพระองค์, พระผู้เป็นเจ้าของวิสุทธิเหล่านี้ พระผู้เป็นเจ้าของอภินิหารแห่งความรุ่งโรจน์บรมโบราณเหล่านี้ ทุกพระองค์เป็นผู้รธาธิบายบนพิภพของพระผู้เป็นเจ้าของสุริยะ สาระและจุดประสงค์สุดท้ายของจักรวาล, ความรู้ อานุภาพและอภินิหารของพวกเขามาจากพระองค์ ความงามของพระพักตร์ของพวกเขาเป็นเพียงภาพสะท้อนของพระองค์ และการเปิดเผยพระธรรมของพวกเขาเป็นเพียงเครื่องหมายแห่งความรุ่งโรจน์อมรของพระองค์, พวกเขาคือคลังแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าของและเป็นที่ยึดถืออันจรรยภาพสวรรค์ กรุณาธิคุณที่ไม่รู้สิ้นถูกส่งผ่านมาทางพวกเขา และแสงสว่างที่ไม่มีเลื่อนถูกเปิดเผยโดยทางพวกเขา ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “ไม่มีความแตกต่างใดๆ ระหว่างพระองค์และพวกเขา เว้นแต่ว่าพวกเขาคือคนรับใช้ของพระองค์ และถูกสร้างด้วยพระองค์” นี่คือนัยสำคัญของคำสอนปรัมปรา : “เราคือพระองค์เอง และพระองค์คือเราเอง”

คำสอนปรัมปราและคำพูดที่กล่าวถึงหัวข้อของเราโดยตรงมีต่างๆ มากมาย นานัปการ เราได้ละเว้นจากการคัดสิ่งเหล่านี้มากแล้วเพื่อเห็นแก่ความรวบรัด ไม่เพียงเท่านั้น สิ่งใดก็ตามที่อยู่ในสวรรค์และสิ่งใดก็ตามที่อยู่บนโลก คือหลักฐานโดยตรงของการเปิดเผยคุณลักษณะและนามทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของในสิ่งนั้น

¹ โกรอ่าน 3:28

เนื่องด้วยภายในทุกอะตอมมีเครื่องหมายทั้งหลายถนอมไว้ ซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่จับใจของการเปิดเผยแสงสว่างที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้ เราคิดว่า หากมิใช่เพราะอิทธิของการเปิดเผยนี้ จะไม่มีชีวิตใดดำรงอยู่ได้, ดาราแห่งความรู้ทั้งหลายที่ส่องแสงในอะตอมหนึ่งนั้นสว่างไสวเพียงไร และมหาสมุทรแห่งอัจฉริยภาพที่สาตชัตอยู่ในหยดน้ำนั้นกว้างใหญ่เพียงไหน! ระดับขั้นสูงสุดของการเปิดเผยนี้เป็นจริงอยู่ในมนุษย์ผู้ซึ่งในบรรดาสรรพสิ่ง ได้รับการสวมเสื้อคลุมแห่งพรสวรรค์ดังกล่าว และได้รับเลือกเป็นพิเศษสำหรับความรุ่งโรจน์ของความเป็นเอกดังกล่าว, เพราะในมนุษย์มีศักยภาพของการเปิดเผยคุณลักษณะและนามทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า ในระดับขั้นที่ไม่มีสิ่งมีชีวิตอื่นใดเป็นเลิศหรือเหนือกว่า, นามและคุณลักษณะทั้งหมดเหล่านี้ใช้ได้กับมนุษย์ ดังที่พระองค์กล่าวไว้ว่า : “มนุษย์คือความลึกลับของเรา และเราคือความลึกลับของมนุษย์” มีวจนะอเนกอนันต์ถูกเปิดเผยไว้ซ้ำในคัมภีร์สวรรค์และคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมด ซึ่งแสดงหัวข้อที่ล้ำลึกและสูงส่งที่สุดนี้, ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “เราจะแสดงเครื่องหมายของเราในโลกและภายในตัวพวกเขาเองต่อพวกเขาอย่างแน่นอน”¹ เช่นกันพระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “และในตัวเจ้าเองเช่นกัน : เมื่อนั้นพวกเจ้าจะไม่เห็นเครื่องหมายของพระผู้เป็นเจ้าหรือ?”² และอีกเช่นกันพระองค์ทรงเปิดเผยว่า : “และอย่าเป็นเหมือนกับพวกที่ลืมนพระผู้เป็นเจ้า และดังนั้นพระองค์ได้ทำให้พวกเขาลืมนตัวเอง”³ ที่เกี่ยวโยงกันนี้พระองค์ผู้ทรงเป็นกษัตริย์นिरันดร ขอให้วิญญานของทุกคนที่อาศัยอยู่ในธรรมวิหารลึกลับเป็นพลีแด่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “ผู้ที่รู้จักพระผู้เป็นเจ้าคือผู้ที่รู้จักตนเอง”

ดูกร สหายผู้มีเกียรติและเป็นที่ยืนชมนับถือ! เราขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้า หากเจ้าไตร่ตรองวจนะเหล่านี้ในหัวใจของเจ้า เจ้าจะพบประตูไปสู่อัจฉริยภาพสวรรค์และความรู้ที่ไม่รู้สิ้นเปิดออกต่อหน้าเจ้าอย่างแน่นอน

จากที่กล่าวมาเป็นที่ประจักษ์ว่า ทุกสิ่งในสภาวะสวณลิกที่สุดของตน ให้การยืนยันการเปิดเผยนามและคุณลักษณะทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าภายในตนเอง แต่ละสิ่งตามขีดความสามารถของตน ชีบ่งและแสดงออกซึ่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า, การเปิดเผยนี้ทั่วถึงและทรงอิทธิฤทธิ์ยิ่งถึงขนาดห้อมล้อมทุกสิ่งที่ยังมองเห็นและมองไม่เห็น, ดังนี้พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “สิ่งอื่นใดหรือนอกจากพระองค์ที่มีอานุภาพในการเปิดเผยที่พระองค์ไม่มี ที่สามารถสำแดงพระองค์? ดวงตาที่มองไม่เห็นพระองค์คือดวงตาที่บอด” ทำนองเดียวกันพระผู้เป็นกษัตริย์นिरันดรทรงกล่าวว่า : “ไม่มีสิ่งใดที่ข้าพเจ้ามองเห็น เว้นแต่สิ่งที่ข้าพเจ้ามองเห็นพระผู้เป็นเจ้าอยู่ภายใน พระผู้เป็นเจ้าอยู่ก่อนและหลังสิ่งนั้น” เช่นกันในเรื่องราวปรัมปราของโคเมลเขียนไว้ว่า : “จงมองดู แสงสว่างได้ส่องมาจากยามเช้าแห่งนिरันดรกาล และดูซิ! คลื่นของแสงนี้ทะลุผ่านสภาวะสวณลิกที่สุดของมวลมนุษย์” มนุษย์ซึ่งประเสริฐและสมบูรณ์ที่สุดในสรรพสิ่ง เป็นเลิศกว่าสรรพสิ่งในด้านความเข้มข้นของการเปิดเผยนี้ และแสดงออก

¹ โกรอ่าน 41:53

³ โกรอ่าน 59:19

² โกรอ่าน 51:21

ซึ่งความรุ่งโรจน์ของการเปิดเผยนี้ได้บริบูรณ์กว่า, และในบรรดามนุษย์ทั้งมวล ผู้ที่เชี่ยวชาญที่สุด เป็นเอกที่สุดและเป็นเลิศที่สุด คือบรรดาพระผู้สำแดงดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม ไม่เพียงเท่านั้น ทุกคนนอกจากพระผู้สำแดงเหล่านี้ ดำรงอยู่โดยปฏิบัติการของพระประสงค์ของพวกเขา เคลื่อนไหวและมีชีวิตโดยการปล้ำกรรณาธิคุณของพวกเขา “หากมิใช่เพราะเจ้าเราจะไม่สร้างสวรรค์ขึ้นมา” ไม่เพียงเท่านั้น ทุกคนเลื่อนหายไปเป็นศูนย์ภาพเมื่ออยู่ ณ เบื้องหน้าอันวิสุทธิของพวกเขา และกลายเป็นสิ่งที่ถูกลืม, ลึนของมนุษย์ไม่มีทางยกย่องสรรเสริญพระองค์ได้อย่างเหมาะสม และวาทของมนุษย์ไม่มีทางคลี่คลายความสลับซับซ้อนของพวกเขา, พระผู้เป็นธรรมวิหารแห่งความวิสุทธิเหล่านี้ พระผู้เป็นกระจกปฐุมที่สะท้อนแสงสว่างของความรุ่งโรจน์ที่ไม่รู้เลื่อนเหล่านี้ เป็นเพียงการแสดงออกของพระผู้ทรงเป็นผู้ที่มองไม่เห็นของผู้ที่มองไม่เห็นทั้งปวง, โดยการเปิดเผยมณีแห่งคุณความดีสวรรค์เหล่านี้ นามและคุณลักษณะทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า เช่น ความรู้และอำนาจ อธิปไตยและอำนาจปกครอง ความปรานีและอัจฉริยภาพ ความรุ่งโรจน์ ความอารี และกรรณาธิคุณ ถูกสำแดงให้เห็นชัด

คุณลักษณะเหล่านี้ของพระผู้เป็นเจ้า ไม่ได้และไม่เคยประทานเป็นพิเศษให้แก่ศาสนทูตบางองค์ และไม่ให้องค์อื่น, ไม่เลย ศาสนทูตทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้นำชาวที่วิสุทธิ ได้รับการเลือกสรรและเป็นที่ยอมรับโดยไม่มียกเว้น คือผู้แสดงนามทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า คือธรรมสรีระของคุณลักษณะทั้งหลายของพระองค์, พวกเขาแตกต่างกันเพียงความเข้มของการเปิดเผยพระธรรมและอำนาจของแสงธรรม ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “เราได้ทำให้อัครสาวกบางองค์เป็นเลิศกว่าองค์อื่น”¹ ดังนั้นเป็นที่เห็นชัดและประจักษ์ว่า ภายในธรรมวิหารของศาสนทูตและผู้ที่เป็นเจ้าเลือกสรรเหล่านี้ มีแสงสว่างแห่งนามที่ไม่รู้สิ้นและคุณลักษณะที่ประเสริฐทั้งหลายของพระองค์สะท้อนอยู่ ถึงแม้ว่าแสงสว่างของบางคุณลักษณะเหล่านี้ อาจถูกหรือไม่ถูกเปิดเผยภายนอกจากธรรมวิหารที่เรีองรองเหล่านี้ต่อดวงตาของมนุษย์, การที่บางคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าไม่ถูกสำแดงภายนอกโดยพระผู้เป็นสาระแห่งความปล่อยวางเหล่านี้ ไม่ได้แสดงนัยว่า พวกเขาผู้ทรงเป็นอรุโณทัยแห่งคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าและคลังแห่งนามที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ไม่ได้ครอบครองคุณลักษณะนั้นจริง, ดังนั้นดวงวิญญาณที่สว่างเหล่านี้ พระพักตร์ที่งดงามเหล่านี้ แต่ละองค์และทุกองค์ได้รับการประสาทด้วยคุณลักษณะทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า เช่น อธิปไตย อำนาจปกครอง และที่คล้ายกัน แม้อูภายนอกเหมือนว่าพวกเขาถูกถอดราชศัสดาทั้งหมดทางโลก, สำหรับทุกดวงตาที่เห็นแจ้ง นี่เป็นที่ประจักษ์และเห็นชัด ไม่จำเป็นต้องมีข้อพิสูจน์หรือหลักฐาน

ใช่แล้ว เนื่องด้วยชนชาติทั้งหลายของโลก หาได้แสวงหาความหมายซ่อนเร้นของวณะศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าจากพระผู้เป็นน้ำพุแห่งความรู้สวรรค์ที่เรีองรองและใส พวกเขาจึงระโหย หมดเรียวแรงและกระหายอย่างหนัก อยู่ในหุบเขาแห่ง

¹ โกรอ่าน 2:253

ความนึกคิดอันเหลวไหลและความตื้อตึง, พวกเขาหลงไปไกลจากน้ำจืดที่ดับกระหาย และมารวมตัวกันอยู่รอบเกลือที่แสบร้อน นักพิราบแห่งนิรันดรกาลพูดเกี่ยวกับพวกเขาไว้ว่า : “และหากพวกเขาเห็นหนทางแห่งความชอบธรรม พวกเขาจะไม่ไปตามหนทางนั้น แต่หากพวกเขาเห็นหนทางแห่งความหลงผิด พวกเขาจะไปตามหนทางนั้น นี่เป็นเพราะว่าพวกเขาถือว่าเครื่องหมายของเราเป็นการหลอกลวงและไม่เอาใจใส่เครื่องหมายเหล่านี้”¹

สิ่งที่เห็นมาในยุคนาสนาที่น่าพิศวงและประเสริฐนี้ ให้การยืนยันเรื่องนี้ วจนะ ศักดิ์สิทธิ์สุดคณานับลงมาจากนภาแห่งอำนาจและกรุณาธิคุณ กระนั้นไม่มีใครหันมาหาหรือเลิกยึดถือถ้อยคำของมนุษย์ ซึ่งไม่มีแม้แต่อักษรเดียวที่ผู้พูดเข้าใจสิ่งที่ตนพูด, ด้วยเหตุผลนี้ประชาชนจึงสงสัยสัจธรรมที่ตั้งข้อสงสัยไม่ได้เช่นสัจธรรมเหล่านี้ และทำให้ตนเองถูกพรากจากเรขวาทแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและทุ่งหญ้าอันรื่นรมย์แห่งอัจฉริยภาพสวรรค์

และบัดนี้ขอกลับมาถกเหตุผลของเราต่อเกี่ยวกับคำถามว่า : ทำไมอธิปไตยของอิหม่ามกอเอมที่ได้รับการยืนยันอยู่ในเนื้อหาของคำพยากรณ์ที่บันทึกไว้ และส่งต่อกันมาโดยดวงดาวที่เรืองแสงทั้งหลายในยุคนาสนาของพระโมฮัมหมัด ยังไม่ถูกสำแดงให้เห็นชัดเจนแต่เนิ่นๆ? ไม่เพียงเท่านั้น สิ่งที่เกิดขึ้นกลับตรงกันข้าม สาวกและสหายทั้งหลายของพระองค์ไม่ได้ถูกมนุษย์เล่นงานหรือ? พวกเขายังคงเป็นเหยื่อของการต่อต้านอย่างดุร้ายของศัตรูไม่ใช่หรือ? ปัจจุบันนี้พวกเขาไม่ได้ใช้ชีวิตอย่างคนที่ตกต่ำและหมดหนทางหรือ? ใช่แล้ว อธิปไตยที่ถือว่าเป็นของอิหม่ามกอเอมและถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายคือความเป็นจริง คือสัจธรรมที่ไม่มีใครสามารถสงสัย, อยากรู้ก็ตามอธิปไตยนี้ไม่ใช่อธิปไตยที่ปัญญาของมนุษย์ทั้งหลายจินตนาการอย่างผิดๆ ยิ่งไปกว่านั้นศาสนทูตทั้งหลายในอดีตแต่ละองค์และทุกองค์เมื่อใดก็ตามที่ทรงประกาศการเปิดเผยพระธรรมที่จะมาถึงต่อประชาชนในยุคของตน ได้กล่าวอย่างเจาะจงเสมอถึงอธิปไตยที่พระผู้สร้างองค์ตามพันธสัญญาจำเป็นต้องได้รับการประสาท บันทึกในคัมภีร์ทั้งหลายในอดีตเป็นพยานต่อเรื่องนี้, อธิปไตยนี้ไม่ได้ถือว่าเป็นของอิหม่ามกอเอมองค์เดียวและเพียงผู้เดียว ไม่เลย ที่จริงแล้วคุณลักษณะของอธิปไตย นามและคุณลักษณะอื่นทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ได้ประทานเสมอมาและตลอดไปให้แก่พระผู้สร้างองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทั้งหมดที่มาก่อนและหลังอิหม่ามกอเอม เนื่องด้วยพระผู้สร้างองค์เหล่านี้ตั้งที่อธิบายไว้แล้ว คือธรรมสรีระของคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระผู้ที่ไม่มองเห็น พระผู้เปิดเผยความลับสวรรค์

ยิ่งไปกว่านั้นอธิปไตยหมายถึงถึงอาณาเขตที่ห้อมล้อมและซึบซาบสรรพสิ่ง ซึ่งอิหม่ามกอเอมใช้ในตัวเอง ไม่ว่าพระองค์ปรากฏต่อโลกและสมรราชศักดิ์ดาแห่งอำนาจปกครองทางโลกหรือไม่ นี่ขึ้นกับความประสงค์และความยินดีของอิหม่ามกอเอมเองเท่านั้น, เจ้าจะยอมรับอย่างไม่ลังเลว่าพจน์อธิปไตย ความมั่งคั่ง ชีวิต ความตาย

¹ โกรอ่าน 7:145

การพิพากษาและการฟื้นคืนชีพ ที่กล่าวไว้ในคัมภีร์ทั้งหลายในอดีต ไม่ใช่สิ่งที่ประชาชนชั่วอายุนี้นึกคิดและจินตนาการอย่างไร้สาระ ไม่เพียงเท่านั้น อธิปไตยยังหมายถึงอธิปไตยที่อยู่ภายในตัวและใช้โดยพระเจ้าผู้สร้างดวงตะวันแห่งสัจธรรมในทุกยุคศาสนา, อธิปไตยนั้นคืออิทธิพลเหนือกว่าทางธรรมที่พระองค์ใช้เต็มขีดกับทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก และจะเปิดเผยตนเองต่อโลกเมื่อถึงเวลาเป็นสัดส่วนโดยตรงกับขีดความสามารถและจิตวิญญาณที่พร้อมรับธรรมะของโลก ดังเช่นอธิปไตยของพระโมฮัมหมัดพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระเจ้า เป็นที่ชัดเจนและแจ่มแจ้งในหมู่ประชาชนในปัจจุบัน, เจ้าทราบดีว่าอะไรบังเกิดกับศาสนาของพระองค์ในสมัยต้นของยุคศาสนาของพระองค์, ความทุกข์ทรมานที่น่าเวทนาเพียงไรที่มีมือของพวกไม่เชื่อศาสนาและหลงผิด เหล่านักบวชในยุคนั้นและพรรคพวก ได้ก่อให้เกิดแก่พระเจ้าผู้เป็นสาระแห่งจิตวิญญาณ พระผู้ทรงสภาวะที่บริสุทธิ์และวิสุทธิที่สุดนั้น! หนามและไม้หนามมากล้นเพียงไรที่พวกเขาโรยไว้บนหนทางของพระองค์! เป็นที่ประจักษ์ว่าประชาชนชั่วอายุที่น่าเวทนานั้นด้วยความนึกคิดที่ชั่วร้ายของชาตान ถู่ว่าทุกความบาดเจ็บที่ทำต่อพระเจ้าผู้ทรงสภาวะอมตะนั้น คือวิธีการบรรลุถึงความเบิกบานในธรรมที่ยั่งยืน เนื่องด้วยเหล่านักบวชที่ยอมรับกันในยุคนั้น เช่น อับดุลเลาะห์ อุบาย, อาบู อามิรผู้เป็นฤาษี, คับอิบเน อาซราฟและนาซรีอิบเน ฮาริส ล้วนปฏิบัติต่อพระองค์ในฐานะที่เป็นผู้รอดอ้าง และประกาศว่าพระองค์เป็นคนวิกลจริตและผู้ให้ร้าย พวกเขากล่าวหาพระองค์อย่างเจ็บปวดถึงขนาดว่าในการเล่าคำกล่าวหาดังกล่าว พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของห้ามน้ำหมึกไม่ให้ไหล ห้ามปากกาของเราไม่ให้ขยับ ห้ามหน้ากระดาษไม่ให้รองรับ การใส่ความอย่างประสงค์ร้ายเหล่านี้ได้ปลุกประชาชนให้ลุกขึ้นและทรมานพระองค์, และการทรมานนั้นดุร้ายเพียงไรหากเหล่านักบวชแห่งยุคเป็นหัวหน้าผู้ยุยง หากพวกเขาประณามพระองค์ต่อเหล่าสาวกของตน ขับพระองค์ออกไปจากท่ามกลางสาวกเหล่านั้น และประกาศว่าพระองค์เป็นผู้ร้าย! สิ่งเดียวกันนี้ไม่ได้บังเกิดกับคนรับใช้ผู้หนึ่งดังที่ทุกคนเป็นพยานหรือ?

เพราะเหตุผลนี้พระโมฮัมหมัดทรงร้องว่า : “ไม่มีศาสนทูตองค์ใดของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของโดนทำร้ายอย่างที่เราโดน” และในคัมภีร์โบราณมีบันทึกคำให้ร้ายและคำตำหนิทั้งหมดที่เอ่ยว่าพระองค์ และความทุกข์ทรมานทั้งหมดที่พระองค์ประสบ ลงไปดูลูกคัมภีร์นั้น เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับทราบสิ่งที่บังเกิดกับการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์, สถานการณ์ที่เลวร้ายของพระองค์นั้นสาหัสถึงขนาดว่า ทุกคนยุติการสื่อสารกับพระองค์และสหายทั้งหลายของพระองค์ช่วงเวลาหนึ่ง ใครก็ตามที่ยุ่งเกี่ยวกับพระองค์จะตกเป็นเหยื่อของความโหดร้ายที่ไม่ลดละของศัตรูทั้งหลายของพระองค์

ที่เกี่ยวข้องกันนี้เราขออ้างถึงวณะเพียงท่อนหนึ่งจากคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เล่มนั้น หากเจ้าสังเกตวณะท่อนนี้ด้วยดวงตาที่เห็นแจ้ง เจ้าจะเสร์ไรไศกและคร่ำครวญในวันที่เหลือทั้งหมดของชีวิตต่อการถูกทำร้ายของพระโมฮัมหมัด พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่ถูกประทุษร้ายและกดขี่นั้น, วณะท่อนนั้นถูกเปิดเผย ณ เวลาที่พระโมฮัมหมัดระโหยอย่างเหนื่อยอ่อนและทุกข์ใจภายใต้ผู้นำหนักของการต่อต้านและการ

ทรมานไม่หยุดของประชาชน, ท่ามกลางความเจ็บปวดทรมานนี้ สุรเสียงของ เกเบรียลซึ่งเรียกร้องมาจากซาตราตุร โมนทฮาธา เป็นที่ไต่ยินว่า : “แต่ถ้าการต่อต้าน ของพวกเขาสาหัสสำหรับเจ้า หากเจ้าทำได้ จงแสวงหาช่องลงไปใต้พื้นดินหรือ บันไดขึ้นไปบนนภา”¹ นัยของวาหะนี้คือ กรณีของพระองค์ไม่มีทางแก้ไข พวกเขาจะไม่ยังมีมือจากพระองค์ นอกจากว่าพระองค์จะซ่อนตัวอยู่ใต้ความลึกของพื้นดิน หรือบินขึ้นไปบนนภา

จงพิจารณาดูว่า การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันยิ่งใหญ่มากเพียงไร! จงมองดู ประมุข ผู้ซึ่งคุกเข่าต่อนามของพระองค์มีจำนวนมากมายเพียงไร! ชาติและราชอาณาจักรที่ แสวงหาที่กำบังของเงาของพระองค์ แสดงความภักดีต่อศาสนาของพระองค์ และ ภาคภูมิใจในศาสนานั้น มีจำนวนมากมายเพียงไหน! ปัจจุบันนี้มีถ้อยคำสรรเสริญ ซึ่งสดุดีนามที่วิสุทธิของพระองค์ด้วยความต่ำต้อยที่สุดขึ้นไปจากยอดมุข และจาก ยอดหอสูงบนสุเหร่ามีเสียงร้องก้องซึ่งเรียกประชาชนกลุ่มใหญ่ของพระองค์ให้มา บูชาพระองค์, แม้แต่กษัตริย์ทั้งหลายของโลกที่ไม่ยอมอ้าแขนรับศาสนาของพระองค์ และไม่ยอมถอดเสื้อผ้าแห่งความไม่เชื่อ ก็ยังสารภาพและยอมรับความยิ่งใหญ่และ ราชศักดิ์ที่มีอาณาภาพท่วมทับของพระผู้เป็นดวงตะวันแห่งความเมตตารักใคร่นั้น, ดังกล่าวคืออธิปไตยทางโลกของพระองค์ ซึ่งหลักฐานของอธิปไตยนี้เจ้ามองเห็น จากทุกด้าน อธิปไตยนี้จำเป็นต้องถูกเปิดเผยและสถาปนาในช่วงที่พระผู้สำแดงองค์ ของพระผู้เป็นเจ้าของแต่ละองค์มีชีวิตอยู่ หรือหลังจากที่พระองค์เสด็จขึ้นไปสู่สันนิวาสนที่ แท้จริงในอาณาจักรเบื้องบน, สิ่งที่เจ้าเห็นในปัจจุบันเป็นเพียงการยืนยันสัจธรรมนี้, อยากรู้ก็ตามอิทธิพลเหนือกว่าทางธรรมนั้นที่หมายถึงโดยเบื้องต้น มีอยู่ภายในและ เวียนอยู่รอบพระผู้สำแดงองค์ทั้งหลายตั้งแต่นิรันดรกาลจนถึงนิรันดรกาล และไม่มี วันแยกจากพวกเขาได้แม้ชั่วขณะ, อธิปไตยของอำนาจเหนือกว่าทางธรรมนี้ห้อม ล้อมทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก

ต่อไปนี้เป็นหลักฐานของอธิปไตยที่ใช้โดยพระโหมฮัมหมัดผู้เป็นดวงตะวันแห่งสัจ ธรรม, เจ้าไม่ได้ยินหรือว่า พระองค์แยกแสงสว่างออกจากความมืด แยกผู้ชอบ ธรรมจากผู้ไม่มีศีลธรรม แยกคนที่เชื่อจากคนไม่เชื่อศาสนา ด้วยวจนะทอนเดียว อยากรู้? เครื่องหมายและการกล่าวเป็นนัยทั้งหมดเกี่ยวกับวันแห่งการพิพากษาที่ เจ้าไต่ยินมา เช่น การฟื้นคืนชีพคนตาย วันแห่งการคิดบัญชี การพิพากษาครั้ง สุดท้ายและอื่นๆ ถูกสำแดงให้เห็นชัดโดยการเปิดเผยวจนะทอนนั้น วจนะที่เปิดเผย ไว้เหล่านี้คือพระพรสำหรับผู้ชอบธรรมผู้ซึ่งเมื่อไต่ยินวจนะดังกล่าวร้องอุทานว่า : “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระผู้เป็นนายของเรา เราไต่ยินและเชื่อฟังแล้ว” แต่คือคำ สาปสำหรับประชาชนที่อัยธรรมผู้ซึ่งเมื่อไต่ยินวจนะดังกล่าวยืนยันว่า : “เราได้ยิน และชัดขึ้นแล้ว” วจนะเหล่านี้ซึ่งคมเหมือนกับดาบของพระผู้เป็นเจ้าของ ได้แยกผู้ที่ ศรัทธาจากผู้ไม่เชื่อศาสนา และตัดขาดบิดาจากบุตร, เจ้าได้เป็นพยานอย่าง แน่นนอนแล้วว่า พวกที่ประกาศความศรัทธาในพระองค์และพวกที่ปฏิเสธพระองค์ ได้

¹ โกรอ่าน 6:35

ทำสงครามกันและแสวงหาทรัพย์สินของกันและกันอย่างไร บิดาจำนวนมากมายเท่าไรได้หันหนีไปจากบุตรของตน คนรักจำนวนมากมายเท่าไรหลีกเลี่ยงผู้ที่รักยิ่งของตน! ดาบวิเศษนี้ของพระเจ้าเป็นเจ้าคมกริบอย่างไรปราณีถึงขนาดที่ฝ่าความสัมพันธ์ทุกอย่างออกจากกัน! ในอีกด้านหนึ่งจงพิจารณาดูอานุภาพเชื่อมสามัคคีของพระวณะของพระองค์, จงสังเกตดูว่าพวกที่ท่ามกลางของตนชาตานั้นแห่งอิตตาเพาะเมล็ดแห่งความประสงค์ร้ายและความเกลียดชังมาหลายปี ถูกหลอมและผสานเข้าด้วยกันอย่างไรโดยความภักดีของพวกเขาต่อการเปิดเผยพระธรรมที่นำพิศวงและเหนือธรรมดานี้ จงดูราวกับว่าพวกเขาออกมาจากห้องเดียวกัน, ดังกล่าวคือพลังอำนาจผสานของพระวณะของพระเจ้าที่เป็นเจ้า ที่เชื่อมหัวใจของบรรดาผู้ที่สละทุกสิ่งนอกจากพระองค์ ผู้ซึ่งเชื่อในเครื่องหมายทั้งหลายของพระองค์ และดื่มโควซาร์แห่งกรุณาธิคุณที่วิสุทธิของพระเจ้าจากพระหัตถ์แห่งความรุ่งโรจน์, ยิ่งไปกว่านั้นชนชาติมากมายเพียงไรที่มีความเชื่อต่างๆ มากมาย มีความเชื่อทางศาสนาที่ขัดแย้งกัน มีนิสัยใจคอตรงกันข้ามกัน ผู้ซึ่งโดยสุคนธรสพื้นชีวิตแห่งวสันตฤดูสวรรค์ที่โชนมาจากเรชวานของพระเจ้า ได้รับการสวมเสื้อคลุมแห่งเอกภาพสวรรค์ และดื่มจากถ้วยแห่งความเดียวของพระองค์!

นี่คือนัยสำคัญของวาทะที่รู้จักกันดี : “สุนัขป่าและแกะจะกินด้วยกัน”¹ จงมองดูความโง่เขลาเบาปัญญาของพวกที่ยังคงคาดหวังเหมือนกับชาติทั้งหลายในอดีตว่าจะได้เป็นพยานต่อเวลาที่สัตว์ป่าเหล่านี้จะกินด้วยกันในทุ่งเลี้ยงสัตว์เดียวกัน! ดังกล่าวคือสถานะที่ต่ำของพวกเขา เราคิดว่า ริมฝีปากของพวกเขาไม่เคยแตะถ้วยแห่งความเข้าใจ และเท้าของพวกเขาไม่เคยย่างบนหนทางแห่งความยุติธรรม, นอกจากนี้จะมีประโยชน์อันใดต่อโลกหากสิ่งดังกล่าวเกิดขึ้นจริง? พระองค์ทรงกล่าวไว้เข้าทำเพียงไรเกี่ยวกับพวกเขา : “หัวใจก็มีแต่พวกเขาหาได้เข้าใจ ดวงตาก็มีแต่พวกเขาหาได้มองเห็น!”²

จงพิจารณาดูว่า ด้วยวณะท่อนเดียวนี้ที่ลงมาจากนภาแห่งพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า โลกและทุกสิ่งที่อยู่ในโลกถูกนำมาคิดบัญชีกับพระองค์อย่างไร, ใครก็ตามที่ยอมรับสัจธรรมของพระองค์และหันมาหาพระองค์ ผลงานที่ดีของเขามีน้ำหนักกว่าการทำคามผิดของเขา และบาปทั้งหมดของเขาได้รับการไถ่และการอภัย, ด้วยวิธีนี้สัจธรรมของวณะเหล่านี้เกี่ยวกับพระองค์ถูกสำแดงให้เห็นชัด : “พระองค์จับไว้ในการคิดบัญชี” ดังนี้พระเจ้าเปลี่ยนความอยุติธรรมเป็นความชอบธรรม หากเจ้าสำรวจอาณาจักรแห่งความรู้สวรรค์ และหยั่งความลึกกลับของอัจฉริยภาพของพระองค์, ทำนองเดียวกันใครก็ตามที่ได้ดื่มถ้วยแห่งความรักได้รับส่วนแบ่งของตนจากมหาสมุทรแห่งกรุณาธิคุณอนันต์และการหลังความปราณีนิรันดร์ และเข้าไปสู่ชีวิตแห่งความศรัทธา ซึ่งเป็นชีวิตสวรรค์ที่นิรันดร์, แต่ผู้ที่หันหนีไปจากถ้วยนั้นถูกตัดสินลงโทษด้วยความตายนิรันดร์, พงษ์ “ชีวิต” และ “ความตาย” ที่พูดไว้ในคัมภีร์ทั้งหลาย หมายถึงชีวิตแห่งศรัทธาและความตายของการไม่

¹ คัมภีร์ไบเบิล โยฮานา 65:25

² โครอ่าน 7:178

เชื่อ, ประชาชนทั่วไปเพราะไม่เข้าใจความหมายของวณะเหล่านี้ จึงปฏิเสธและดูหมิ่นตัวพระผู้สำแดงองค์ พราศตนเองจากแสงสว่างแห่งการนำทางสวรรค์ของพระองค์ และไม่ทำตามตัวอย่างของพระผู้เป็นความงามอมตะนั้น

เมื่อแสงสว่างแห่งการเปิดเผยพระธรรมของคัมภีร์โกรอ่าน ถูกจุดขึ้นมาภายในห้องของหัวใจที่วิสุทธิของพระโมฮัมหมัด พระองค์ประกาศคำวินิจฉัยยุคสุดท้าย คำวินิจฉัยการฟื้นคืนชีพ การพิพากษา ชีวิตและความตาย ต่อประชาชน ครั้นแล้วธงแห่งการกบฏถูกสาวขึ้น และประตูแห่งการเย้ยหยันถูกเปิดตายออก, ดังนั้นพระองค์ผู้ทรงเป็นพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าของ ได้บันทึกดั่งที่พวกไม่เชื่อศาสนาพูดไว้ว่า : “และหากเจ้ากล่าวว่า ‘หลังจากความตายพวกเจ้าจะได้รับการฟื้นคืนชีพอย่างแน่นอน’ พวกไม่เชื่อศาสนาจะร้องอุทานอย่างแน่นอนว่า ‘นี่ไม่ใช่สิ่งใดนอกจากเวทย์มนต์ซัดๆ’”¹ เช่นกันพระองค์ทรงกล่าวว่า : “หากเจ้าเคยพิศวง คำพูดของพวกเขานำพิศวงอย่างแน่นอน ‘อะไรกัน! เมื่อเรากลายเป็นธูลี เราจะได้ฟื้นกลับมาในการสร้างครั้งใหม่หรือ?’”² ดั่งนี้ในอีกรรคหนึ่งพระองค์อุทานด้วยความพิโรธว่า : “เราเหนือยล้ากับการสร้างครั้งแรกหรือ? กระนั้นพวกเขาสงสัยเกี่ยวกับการสร้างครั้งใหม่หรือ!”³

เนื่องด้วยบรรดานักอธิบายคัมภีร์โกรอ่านและผู้ที่เกี่ยวข้องตามตัวอักษรของคัมภีร์นี้ เข้าใจความหมายซ่อนเร้นของวณะของพระผู้เป็นเจ้าของผิด และหาได้เข้าใจจุดประสงค์ที่เป็นสาระสำคัญของวณะเหล่านี้ พวกเขาจึงหาทางสาธิตว่า ตามหลักไวยากรณ์เมื่อใดก็ตามที่พจน์ “อิสฮา” (หมายความว่า “ถ้า” หรือ “เมื่อ”) นำหน้ากิริยาอดีต นั้นเป็นการกล่าวถึงอนาคตเสมอ, ต่อมาพวกเขาจงนอย่างยิ่งในการพยายามอธิบายวณะบางท่อนในคัมภีร์ที่ไม่มีพจน์นี้ ดั่งที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “และมีเสียงเป่าแตร ดุซึ! นี่คือนวันที่ถูกคุกคาม! และทุกดวงวิญญาณถูกเรียกมาคิดบัญชีกับเขาผู้ปลัดต้นและพยาน”⁴ ในการอธิบายวณะท่อนนี้และท่อนทั้งหลายที่คล้ายกัน ในบางกรณีพวกเขาถกเหตุผลว่ามีพจน์ “อิสฮา” แสดงนัยอยู่ ในบางกรณีพวกเขาโต้แย้งอย่างเหลวไหลว่า เนื่องด้วยวันแห่งการพิพากษานั้นหลีกเลี่ยงไม่ได้ วันนั้นจึงถูกกล่าวถึงว่าเป็นเหตุการณ์ในอดีตไม่ใช่อนาคต, การใช้เหตุผลสรุปของพวกเขาไร้สาระเพียงไร! ความตาบอดของพวกเขาสาหัสเพียงไร! พวกเขาไม่ยอมรับเสียงเป่าแตรซึ่งเป็นที่ชัดเจนในพระธรรมนี้ว่า ถูกเป่าโดยการเปิดเผยพระธรรมของพระโมฮัมหมัด, พวกเขาพราศตนเองจากพระวิญญาณฟื้นชีวิตของพระผู้เป็นเจ้าของที่หายใจเข้าไปในแตรนี้ และคาดหวังอย่างเบาปัญญาที่จะได้ยินเสียงแตรของเซร์ฟของพระผู้เป็นเจ้าของ ซึ่งเป็นเพียงหนึ่งในคนรับใช้ของพระองค์! เซร์ฟเองซึ่งเป็นทูตสวรรค์แห่งวันพิพากษาและผู้เหมือนเขา ไม่ได้ถูกลิขิตโดยวาหะของพระโมฮัมหมัดเองหรือ? จงกล่าวว่า : อะไรกัน! พวกเจ้าจะแลกลสิ่งที่เป็นประโยชน์สำหรับ

¹ โกรอ่าน 11:7

² โกรอ่าน 13:5

³ โกรอ่าน 50:15

⁴ โกรอ่าน 50:20

เจ้ากับสิ่งที่ชั่วร้ายหรือ? สิ่งที่เราเจ้าแลกเปลี่ยนมาอย่างไม่ซื่อแน่นาเวทนา! แนอนว่าพวกเจ้าเป็นชนชาติที่ชั่วร้ายและสูญเสียว่างสาหัส

ไม "แตร" หมายถึงเสียงแตรร้องเรียกของการเปิดเผยพระธรรมของพระโมฮัมหมัด ซึ่งเปาอยู่ในใจกลางจักรวาล และ "การฟื้นคืนชีพ" หมายถึงการฟื้นของพระองค์เองขึ้นมาประกาศศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า, พระองค์บอกผู้ที่ผิดพลาดและต้อดิ่งให้ลุกขึ้นและรีบออกมาจากหลุมศพแห่งร่างกายของพวกเขา สวมพวกเขาด้วยเสื้อคลุมแห่งความศรัทธาที่สวยงาม และกระตุ้นพวกเขาด้วยลมหายใจแห่งชีวิตใหม่ที่นาพิศวง, ดังนี้ ณ ชั่วโมงที่พระโมฮัมหมัดผู้เป็นความงามสวรรค์นั้น ตั้งใจจะเปิดเผยหนึ่งในความลึกลับที่ซ่อนเร้นอยู่ในพจน์ที่เป็นสัญลักษณ์ "การฟื้นคืนชีพ" "การพิพากษา" "สวรรค์" และ "นรก" เกเบรียลซึ่งเป็นสุรเสียงของแรงบันดาลใจเป็นที่ได้ยินกล่าวว่า : "อีกไม่นานพวกเขาจะสายหัวต่อเจ้าและพูดว่า 'สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อไร?' จงกล่าวว่า : 'อาจะใกล้แล้ว'" ¹ นัยของวณะท่อนเดียนี้เพียงพอสำหรับชนชาติทั้งหลายของโลก หากพวกเขาไตร่ตรองดูในหัวใจของตน

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกรุณา! ชนชาตินั้นได้หลงไกลไปจากหนทางของพระผู้เป็นเจ้าเพียงไหน! ถึงแม้ว่าวันแห่งการฟื้นคืนชีพเริ่มขึ้นแล้วโดยการเปิดเผยพระธรรมของพระโมฮัมหมัด แม้ว่าแสงสว่างและสัญลักษณ์ของพระองค์ได้ห้อมล้อมโลกและทั้งหมดที่อยู่ในโลก กระนั้นชนชาตินั้นก็ยังเย้ยหยันพระองค์ ถวายตัวให้กับเทวรูปที่เหล่านักบวชในยุคนั้นนึกคิดด้วยจินตนาการที่เหลวไหลและไร้สาระของตน และพรากตนเองจากแสงสว่างแห่งกรุณาธิคุณสวรรค์และการหลังความปราณีของพระผู้เป็นเจ้า ไซแล้ว แมลงปีกแข็งที่นาเวทนาไม่มีทางได้กลิ่นสุคนธรสแห่งความวิสุทธิและค้ำคาวแห่งความมืดไม่มีทางเผชิญหน้ากับความอำไพของดวงอาทิตย์

สิ่งทั้งหลายดังกล่าวได้เกิดขึ้นในยุคของพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าทุกองค์ ดังที่พระเยซูกล่าววว่า : "เจ้าต้องเกิดอีกครั้ง" ² เช่นกันพระองค์ทรงกล่าววว่า : "มนุษย์ไม่สามารถเข้าไปในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า เว้นแต่ว่าเขาจะเกิดจากน้ำและพระวิญญาณ สิ่งที่เกิดจากเนื้อหนึ่งคือเนื้อหนึ่ง และสิ่งที่เกิดจากพระวิญญาณคือวิญญาณ" ³ ความหมายของวาทะเหล่านี้คือ ในทุกยุคศาสนาใครก็ตามที่เกิดจากพระวิญญาณและได้รับการกระตุ้นด้วยลมหายใจของพระผู้สำแดงความวิสุทธิ แท้จริงแล้วคือพวกที่บรรลุถึง "ชีวิต" และ "การฟื้นคืนชีพ" และได้เข้าไปใน "สวรรค์" แห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า, และใครก็ตามที่ไม่ใช่พวกเขาถูกตัดสินลงโทษด้วย "ความตาย" และ "การถูกพราก" ด้วย "ไฟ" แห่งความไม่เชื่อและด้วย "ความพิโรธของพระผู้เป็นเจ้า", ในคัมภีร์ หนังสือและบันทึกลำดับเหตุการณ์ทั้งหมด ความตาย ไฟ ความตาบอด การขาดความเข้าใจและการได้ยิน คือคำตัดสินที่ประกาศลงโทษบรรดาผู้ที่ริมฝีปากของตนไม่ได้ลี้ภัยสวรรค์แห่ง

¹ โกรอ่าน 17:51

² คัมภีร์ไบเบิล จอห์น 3:7

³ คัมภีร์ไบเบิล จอห์น 3:5-6

ความรู้ที่แท้จริง และหัวใจของตนถูกพรากจากกรุณาธิคุณของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในยุคนั้นของตน ดังที่บันทึกไว้ก่อนนี้ว่า : “หัวใจก็มีแต่พวกเขาหาได้เข้าใจ” ¹

ในอีกรรคหนึ่งของกอสเปวเขียนไว้ว่า : และมาวันหนึ่งบิดาของหนึ่งในสาวกทั้งหลายของพระเยซูตาย” สาวกคนนั้นรายงานการตายของบิดาต่อพระเยซู และขอลาไปฝังศพบิดา ครั้นแล้วพระเยซูผู้เป็นสาระแห่งความปล่อยาวนั้น ทรงตอบและกล่าวว่า : “ขอให้คนตายฝังคนตายของเขา” ²

ทำนองเดียวกันประชาชนสองคนแห่งคูเฟไปหาอิหม่ามอาลีผู้บัญชาการของผู้ที่ศรัทธา คนหนึ่งเป็นเจ้าของบ้านหลังหนึ่งและต้องการขายบ้านนี้ อีกคนหนึ่งจะเป็นผู้ซื้อ ทั้งสองตกลงกันว่าควรทำธุรกรรมนี้และเขียนสัญญาโดยให้อิหม่ามอาลีทราบ อิหม่ามอาลีผู้บรรณาธิบายกฎของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของกล่าวต่อเสมียนว่า : “จงเขียนว่า : ‘คนตายคนหนึ่งได้ซื้อบ้านจากคนตายอีกคนหนึ่ง บ้านนั้นมีขอบเขตสี่ด้าน ด้านหนึ่งเหยียดไปถึงหลุมศพ อีกด้านหนึ่งเหยียดไปถึงห้องฝังศพ ด้านที่สามเหยียดไปถึงสิรห์ ด้านที่สี่เหยียดไปถึงสวรรค์หรือไม่ก็นรก” จงใคร่ครวญดูว่า หากวิญญาณสองดวงนี้ได้รับการกระตุ้นโดยเสียงแตรร้องเรียกของอิหม่ามอาลี หากทั้งสองลุกขึ้นมาจากหลุมศพแห่งความหลงผิด ทั้งสองยอมไม่ได้รับการประกาศคำวินิจฉัยว่าตายอย่างแน่นอน

ในทุกยุคและทุกศตวรรษ จุดประสงค์ของศาสนทูตทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและบรรดาผู้ที่พวกเขาเลือกสรร มิใช่อื่นใดนอกจากจะยืนยันนัยสำคัญทางจิตวิญญาณของพจน์ “ชีวิต” “การฟื้นคืนชีพ” และ “การพิพากษา”, หากใครไต่ตรองวาทะนี้ของอิหม่ามอาลีในหัวใจสักพักหนึ่ง แน่แน่นอนว่าเขาจะค้นพบความลึกลับทั้งหมดที่ซ่อนอยู่ในพจน์ “หลุมศพ” “ห้องฝังศพ” “สิรห์” “สวรรค์” และ “นรก” แต่โอ! ช่างแปลกและน่าสงสารเพียงไร! จงดูว่า ประชาชาติทั้งหมดถูกคุมขังอยู่ภายในห้องฝังศพแห่งอัสตานา และถูกฝังอยู่ภายใต้ก้อนบั้งแห่งกิเลสทางโลก! หากเจ้าบรรลุน้ำค้างเพียงหยดเดียวจากธาราใสแห่งความรู้สวรรค์ เจ้าจะตระหนักเลยว่า ชีวิตที่แท้จริงไม่ใช่ชีวิตของเนื้อหนัง แต่เป็นชีวิตของวิญญาณ เพราะชีวิตของเนื้อหนังมีเหมือนกันทั้งมนุษย์และสัตว์ ทว่าชีวิตของวิญญาณมีแต่ในผู้ที่หัวใจบริสุทธิ์ ที่ได้ตีมาจากมหาสมุทรแห่งความศรัทธาและทานผลไม้แห่งความมั่นใจ, ชีวิตนี้ไม่รู้จักตาย และการดำรงอยู่นี้สวมมงกุฎแห่งความเป็นอมตะ ดังที่กล่าวไว้ว่า : “ผู้ที่เป็นศาสนิกชนที่แท้จริงมีชีวิตอยู่ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า” หาก “ชีวิต” หมายถึงชีวิตบนโลกนี้ เป็นที่ประจักษ์ว่าความตายจำเป็นต้องมาถึง

ทำนองคล้ายกันบันทึกของคัมภีร์ทั้งหมด เป็นพยานต่อสัจธรรมที่สูงส่งนี้และวณะที่ประเสริฐสุดนี้ ยิ่งไปกว่านั้นวณะท่อนนี้ของคัมภีร์โครอ่าน ซึ่งเปิดเผยไว้เกี่ยวกับฮัมเซห์ผู้เป็น “เจ้าชายของผู้สละชีวิตทั้งหลาย” ³ และอาบู จาห์ล คือหลักฐานที่เร่องรองและพยานหลักฐานที่แน่นอนของสัจธรรมของคำพูดของเรา :

¹ โครอ่าน 7:178

³ สมญานามของลุงของพระโมฮัมหมัด

² คัมภีร์ไบเบิล ลุก 9:60

“คนตายที่เรากระตุ้นและกำหนดแสงสว่างให้เขาเดินในหมู่มนุษย์ จะเป็นเหมือนกับผู้ที่ความเหมือนของตนอยู่ในความมืดได้หรือ ซึ่งเขาจะไม่ออกมาจากความมืดนั้น?”¹ วจนะท่อนนี้ลงมาจากนภาแห่งพระประสงค์ปฐม ณ เวลาที่ฮัมเซห์ได้รับการสวมเสื้อกั๊กศักดิ์สิทธิ์แห่งความศรัทธาแล้ว และอาบยาจาล์ไม่ลดราวาศอกในการต่อต้านและความไม่เชื่อของเขา, จากต้นธารของอำนาจเบ็ดเสร็จและบ่อเกิดของความวิสุทธิอันนัต มีการพิพากษามาประสาทชีวิตนิรันดร์ให้แก่ฮัมเซห์ และลงโทษอาบยาจาล์ให้ตกนรกชั่วกาลปาวสาน, นี่คือนิยามที่ทำให้ไฟแห่งความไม่เชื่อเปล่งแสงด้วยเปลวที่ร้อนแรงที่สุดในหัวใจของพวกเขาไม่เชื่อศาสนา และยั่วโทษพวกเขาอย่างเปิดเผยให้ปฏิเสธสัจธรรมของพระองค์ พวกเขาไว้วางเสียงดังว่า : “ฮัมเซห์ตายเมื่อไร? เขาฟื้นขึ้นมาเมื่อไร? ชีวิตดังกล่าวประสาทให้เขาชั่วโม่งไหน?” เนื่องด้วยพวกเขาไม่เข้าใจนัยสำคัญของคำพูดที่ประเสริฐเหล่านี้ ไม่แสวงหาความรู้แจ้งจากบรรดาผู้บรรยายศาสนาผู้เป็นที่ยอมรับ เพื่อว่าเหล่านี้จะพรมโควซาร์แห่งความรู้สวรรค์ให้แก่พวกเขา ดังนั้นไฟแห่งการทำอันตรายดังกล่าวจึงถูกจุดขึ้นในหมู่พวกเขา

เจ้าได้เป็นพยานในปัจจุบันว่า แม้ว่าจะมีความอำไพที่สว่างไสวของดวงอาทิตย์แห่งความรู้สวรรค์ ประชาชนทั้งหมดไม่ว่าสูงศักดิ์หรือต่ำต้อย ก็ได้ยึดถือแนวทางของพวกเขาเป็นการสำแดงอย่างน่าสมเพชของเจ้าชายแห่งความมืด, ประชาชนขอร้องพวกเขาเป็นประจําให้ช่วยไขความซับซ้อนของศาสนาของพวกเขา และเพราะขาดความรู้พวกเขาจึงให้คำตอบอย่างไม่สามารถทำให้ชื่อเสียงและเงินทองของตนเสียหาย, เป็นที่ประจักษ์ว่า ดวงวิญญาณเหล่านี้ซึ่งต่ำช้าและน่าเวทนาเหมือนแมลงปีกแข็งเอง ไม่มีส่วนแบ่งจากสายลมแห่งนิรันดรกาลที่อบอวลด้วยชมดเชียง และไม่เคยเข้าไปในเรซวานแห่งความปีติสวรรค์ ดังนั้นพวกเขาจะโหยสुकนธรสแห่งความวิสุทธิที่ไม่เสื่อมสูญไปให้ผู้อื่นได้อย่างไร? ดังกล่าวคือหนทางของพวกเขา และดังกล่าวจะคงอยู่ตลอดไป, ผู้ที่หันมาหาพระองค์และปฏิเสธพวกเขาที่เป็นการสำแดงของซาตานเท่านั้น ที่จะเข้าถึงความรู้ของพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า, ดังนั้นพระผู้เป็นเจ้าได้ยืนยันกฎของยุคแห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์อีกครั้งและจารึกกฎนี้ด้วยปากกาแห่งอนุภาพบนธรรมจาริกลับที่ซ่อนอยู่ภายใต้ม่านแห่งความรุ่งโรจน์สวรรค์, หากเจ้าเอาใจใส่วจนะเหล่านี้ หากเจ้าไตร่ตรองความหมายภายนอกและความหมายข้างในของวจนะเหล่านี้ในหัวใจของเจ้า เจ้าจะเพ่งความสนใจมาที่นัยสำคัญของปัญหาที่ยากจะเข้าใจทั้งหมด ซึ่งในยุคนี้ได้กลายเป็นสิ่งขวางกั้นที่ข้ามพ้นไม่ได้ระหว่างมนุษย์และและความรู้เกี่ยวกับวันแห่งการพิพากษา, เมื่อนั้นเจ้าจะไม่มีคำถามมาทำให้เจ้างุนงงใจอีกต่อไป เราหวังด้วยความยินดีว่าถ้าเป็นพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า เจ้าจะไม่กลับจากชายฝั่งมหาสมุทรแห่งความปราณีสวรรค์อย่างแร้นแค้นและยังกระหาย หรือกลับมาอย่างขัดสนจากที่คุ้มภัยที่ไม่

¹ โกรอ่าน 6:122

เสื่อมสูญแห่งความปรารถนาของหัวใจของเจ้า บัดนี้ขอดูว่าการค้นหาและความ
 อุตสาหะของเจ้าจะบรรลุสิ่งใด

ขอกลับมาต่อ : จุดประสงค์ของเราในการอธิบายสังฆธรรมเหล่านี้คือ เพื่อจะ
 สาธิตอภิปไตยของพระผู้เป็นกษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งหลาย, จงเป็นธรรม : อภิปไตยนี้
 ซึ่งโดยการเอ่ยพระวณะเดียว ได้สำแดงอิทธิพลแผ่ซ่าน อำนาจเหนือกว่า และราช
 ศักดาที่น่าเกรงขามดังกล่าว, ที่เหนือกว่าคืออภิปไตยนี้หรืออำนาจปกครองทางโลก
 ของกษัตริย์บนพิภพเหล่านี้ ผู้ซึ่งแม้จะหวังโยเข้าแผ่นดินและช่วยเหลือคนยากไร้ ก็
 วางใจได้แต่ความภักดีภายนอกที่ไม่จริง ส่วนในหัวใจของมนุษย์กษัตริย์เหล่านี้หา
 ได้บันดาลใจให้เกิดความรักหรือความเคารพ? อภิปไตยนั้นโดยอิทธิฤทธิ์ของวณะ
 เดียว ไม่ได้กำราบ กระตุ้นและให้ชีวิตใหม่แก่ทั้งโลกหรือ? อะไรกัน! ฤสิทธิ์ต่ำต้อย
 สามารถเปรียบกับพระผู้ทรงเป็นพระผู้เป็นนายของพระผู้เป็นนายทั้งหลายได้หรือ?
 ลึนโง่หรือกล้าเอ่ยถึงความแตกต่างที่ไพศาลที่อยู่ระหว่างทั้งสอง? ไม่เพียงเท่านั้น
 การเปรียบเทียบทั้งหมดไม่พอที่จะไปถึงเขตคุ้มครองอันศักดิ์สิทธิ์ของอภิปไตยของ
 พระองค์, หากมนุษย์ใคร่ครวญดู เขาจะมองเห็นอย่างแน่นอนว่า แม้คนรับใช้ ณ
 ธรณีประตูของพระองค์ก็ปกครองสรรพสิ่ง! สิ่งนี้มีให้เห็นมาแล้ว และจะถูกสำแดงให้
 เห็นชัดในอนาคต

นี่คือเพียงหนึ่งในความหมายของอภิปไตยทางธรรมที่เราได้อธิบายไว้ตามขีด
 ความสามารถและใจที่พร้อมรับของประชาชน, เพราะพระองค์ พระผู้ทรงขับเคลื่อน
 ทุกชีวิต พระพักตร์ผู้เป็นที่สดุดีนั่น คือบ่อเกิดของอิทธิฤทธิ์ดังกล่าวอย่างที่พระผู้ถูก
 ประทุษร้ายนี้ไม่สามารถเปิดเผย และประชาชนที่ไม่คู่ควรนี้ไม่สามารถเข้าใจ,
 พระองค์ทรงความประเสริฐยิ่งเหนือการสรรเสริญอภิปไตยของพระองค์โดยมนุษย์
 พระองค์เป็นที่สดุดีเหนือกว่าสิ่งที่พวกเขาถือว่ามาจากพระองค์!

และบัดนี้จงไตร่ตรองสิ่งนี้ในหัวใจของเจ้า : หากอภิปไตยหมายถึงอภิปไตยและ
 อำนาจปกครองทางโลก หากอภิปไตยแสดงนัยถึงการยอมอยู่ใต้อำนาจและความ
 ภักดีภายนอกของชนชาติและวงศ์ตระกูลทั้งหมดของโลก ซึ่งตั้งนี้แล้วบรรดาผู้เป็นที่
 รักของพระองค์จะได้รับการเชิดชูและมีชีวิตอยู่อย่างสงบ ศัตรูทั้งหลายของพระองค์
 จะตกต่ำและถูกรุกราน รูปแบบของอภิปไตยดังกล่าวย่อมไม่ใช่ความจริงเกี่ยวกับ
 พระผู้เป็นเจ้าเอง พระผู้เป็นบ่อเกิดของอำนาจปกครองทั้งปวง ซึ่งทุกสิ่งให้การ
 ยินยั้นราชศักดิ์และอาณาภาพของพระองค์, เพราะเจ้าไม่ได้เป็นพยานหรือว่า
 มนุษยชาติโดยทั่วไปตกอยู่ภายใต้อิทธิพลควบคุมของศัตรูทั้งหลายของพระองค์
 อย่างไร? พวกเขาทั้งหมดไม่ได้หันหนีไปจากหนทางแห่งความยินดีของพระองค์
 หรือ? พวกเขาไม่ได้ทำสิ่งที่พระองค์ห้ามหรือ และไม่ทำหรือถึงกับไม่ยอมรับและ
 ต่อต้านสิ่งที่พระองค์บัญชาหรือเปล่า? มิตรสหายของพระองค์ไม่เคยเป็นเหยื่อของ
 การใช้อำนาจบาตรใหญ่ของศัตรูของพระองค์หรือ? สิ่งทั้งหมดเหล่านี้ชัดเจนยิ่งกว่า
 ความอำไพของดวงอาทิตย์เที่ยงวัน

ดูกร ผู้แสวงหาที่ตั้งข้อสงสัย ดั่งนั้นจงรู้ไว้ว่าอธิปไตยทางโลก ไม่มีและจะไม่มีวันมีค่าในสายตาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและบรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรร ยิ่งไปกว่านั้นหากอิทธิพลเหนือกว่าและอำนาจปกครองถูกตีความหมายถึงอำนาจสูงสุดทางโลกและอำนาจที่ไม่จริง จะเป็นไปไม่ได้เพียงไรสำหรับเจ้าที่จะอธิบายวจนะเหล่านี้ : “และแท้จริงแล้วกองทัพของเราจะพิชิต” ¹ “พวกเขายินดีที่จะดับแสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยปากของพวกเขา : แต่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าประสงค์จะทำให้แสงสว่างของพระองค์สมบูรณ์แม้ว่าพวกไม่เชื่อศาสนาจะรังเกียจแสงนั้น” ² “พระองค์คือพระผู้ทรงมีอิทธิพลเหนือทุกสิ่ง” ทำนองคล้ายกันคัมภีร์โคโรอันเกือบทั้งหมดให้การยืนยันสั่งธรรมนี้

หากการโต้เถียงที่เหลวไหลของดวงวิญญาณที่เบาปัญญาและนำดูหมิ่นเหล่านี้เป็นความจริง พวกเขาจะไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากปฏิเสธวาทะที่วิสุทธิและคำกล่าวเป็นนัยสวรรค์เหล่านี้ทั้งหมด, เพราะไม่มีนักรบคนใดบนโลกที่เป็นเลิศและอยู่ใกล้พระผู้เป็นเจ้าของเจ้ากว่าอิหม่ามฮุสเซนบุตรของอิหม่ามอาลี ผู้ไม่มีที่เสมอและไม่มีเปรียบปาน “ในโลกไม่มีใครเสมอหรือทัดเทียมกับเขา” กระนั้นเจ้าต้องได้ยืนยันสิ่งที่บังเกิดขึ้นกับเขา “คำสาปของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าอยู่บนหัวของประชาชนที่ใช้อำนาจบาตรใหญ่!” ³

หากวจนะ “และแท้จริงแล้วกองทัพของเราจะพิชิต” ถูกตีความตามตัวอักษรเป็นที่ประจักษ์ว่าการตีความนี้ใช้ไม่ได้กับบรรดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเลือกสรรและกองทัพของพระองค์ เนื่องด้วยอิหม่ามฮุสเซนซึ่งวีรกรรมของเขาเป็นที่เห็นชัดประจักษ์ดวงอาทิตย์ ถูกบดขยี้และถูกพิชิต และสุดท้ายแล้วดื่มถ้วยน้ำแห่งการสละชีวิตในคาบิล่า ดินแดนแห่งทัพ, ทำนองคล้ายกันวจนะศักดิ์สิทธิ์ “พวกเขายินดีที่จะดับแสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยปากของพวกเขา : แต่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าประสงค์จะทำให้แสงสว่างของพระองค์สมบูรณ์แม้ว่าพวกไม่เชื่อศาสนาจะรังเกียจแสงนั้น” หากตีความวจนะท่อนนี้ตามตัวอักษรก็จะไม่มีวันตรงกับความจริง, เพราะในทุกยุคทุกภพนอกเหนือว่าแสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าถูกดับโดยชนชาติทั้งหลายของโลก และตะเกียงทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าถูกดับโดยพวกเขา เช่นนั้นแล้วจะอธิบายความเหนือกว่าของอธิปไตยของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นตะเกียงเหล่านี้ได้อย่างไร? อิทธิฤทธิ์ของพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่จะ “ทำให้แสงสว่างของพระองค์สมบูรณ์” จะมีความหมายอะไรได้? ดังที่เป็นพยานแล้วว่า ความเกลียดชังของพวกไม่เชื่อศาสนานั้นรุนแรงมาก จนไม่มีธรรมมาติตย์เหล่านี้เองที่เคยพบสถานที่กำบัง หรือได้ดื่มถ้วยน้ำแห่งความสงบ, พวกเขาถูกกดขี่อย่างหนัก จนคนที่ต่ำที่สุดก็ทำร้ายพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าชีวิตเหล่านี้ได้ตามใจชอบ ความทุกข์ทรมานเหล่านี้เป็นที่สังเกตและวัดโดยประชาชน, ดั่งนั้นประชาชนดังกล่าวสามารถเข้าใจและอธิบายวจนะเหล่านี้ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า วจนะแห่งความรุ่งโรจน์อันนันทที่ท่อนเหล่านี้ได้อย่างไร?

¹ โครอัน 37:173

³ โครอัน 11:18

² โครอัน 9:33

แต่จุดประสงค์ของวจนะทอนเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาเฝ้าคิด ไม่เพียงเท่านั้น พจน์ "อิทธิพลเหนือกว่า" "อานุภาพ" และ "อำนาจ" แสดงนัยถึงสถานะและความหมายที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ตัวอย่างเช่น จงพิจารณาดูอานุภาพแผ่ซ่านของหยดเลือดทั้งหลายของอิหม่ามฮุสเซนที่พรมลงบนพื้นดิน, โดยความศักดิ์สิทธิ์และอิทธิฤทธิ์ของเลือดนั้น อำนาจเหนือกว่าและอิทธิพลอะไรที่รฐีเองมีต่อร่างกายและวิญญาณของมนุษย์ทั้งหลาย! ถึงขนาดว่าผู้ที่แสวงหาการหายจากความเจ็บป่วย ได้รับการรักษาโดยการสัมผัสกับรฐีของพื้นดินศักดิ์สิทธิ์นั้น และใครก็ตามที่ปรารถนาจะคุ้มครองทรัพย์สินของตน ได้เก็บรักษาดินศักดิ์สิทธิ์นั้นเล็กน้อยไว้ในบ้านด้วยความเข้าใจและความศรัทธาอย่างแท้จริง ปกป้องรักษาทรัพย์สมบัติทั้งหมดของตน, เหล่านี้คือการสำแดงอิทธิฤทธิ์ของเลือดนี้ที่เห็นภายนอก, และหากเราจะเล่าคุณที่ซ่อนเร้นของเลือดนี้ พวกเขาจะพูดอย่างแน่นอนว่า : "แท้จริงแล้วเขาถือว่ารฐีเป็นพระผู้เป็นนายของนายทั้งหลาย และได้ละทิ้งศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของโดยสิ้นเชิง"

ยิ่งไปกว่านั้นจงระลึกถึงสภาพแวดล้อมที่น่าอดสูของการสละชีวิตของอิหม่ามฮุสเซน, จงใคร่ครวญดูความเตี้ยตายของเขา ดูภายนอกเหมือนว่าไม่พบใครที่จะช่วยเขา ไม่มีใครอุ้มร่างของเขาไปฝังอย่างไร, และกระนั้นจงดูในยุคนี้ว่า คนมากมายเพียงไรจากสุดมุมทั้งหลายของโลก สวมชุดแสวงบุญมาแสวงหาตำแหน่งที่เขาสละชีวิต เพื่อว่าพวกเขาจะได้วางศีรษะบนธรณีประตูของสุญปของเขา! ดังกล่าวคืออิทธิพลเหนือกว่าและอานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าของ! ดังกล่าวคือความรุ่งโรจน์ของอำนาจปกครองและราชศักดิ์ดาของพระองค์!

อย่าคิดว่าเพราะว่าสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นหลังจากการสละชีวิตของอิหม่ามฮุสเซน ดังนั้นความรุ่งโรจน์ทั้งหมดนี้ไม่มีประโยชน์สำหรับเขา, เพราะวิญญาณที่วิสุทธิดวงนั้นเป็นอมตะ ดำเนินชีวิตของพระผู้เป็นเจ้าของ และอาศัยอยู่ในสถานที่วิเวกแห่งความรุ่งโรจน์บนซัดเดรย์แห่งการกลับมาอยู่ร่วมกันบนสวรรค์, พระผู้เป็นสาระแห่งชีวิตเหล่านี้คือตัวอย่างที่เรื่อรองของการพลี พวกเขาได้สละและจะยังคงสละชีวิต ทรัพย์สมบัติ วิญญาณ จิต และทั้งหมดของตนต่อไปในหนทางของพระผู้เป็นที่รักยิ่ง, โดยพวกเขา ไม่มีสถานะใดไม่ว่าจะประเสริฐเพียงไหน เป็นที่หวงแหนอย่างมีคุณค่า ได้มากกว่านี้ เพราะคนรักทั้งหลายไม่มีความปรารถนาใดนอกจากความยินดีของพระผู้เป็นที่รักยิ่งของตน และไม่มีจุดมุ่งหมายใดเว้นแต่การกลับไปอยู่ร่วมกับพระองค์

หากเราปรารถนาจะแย้มพรายความลึกลับทั้งหลายของการสละชีวิตของอิหม่ามฮุสเซน และเปิดเผยผลของการสละชีวิตนั้นต่อเจ้า หน้ากระดาษเหล่านี้ไม่มีทางพอหรือครอบคลุมความหมายได้ถ้วนทั่ว, ความหวังของเราคือหากเป็นพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของ สายลมแห่งความปรานีจะพัดพา และวสันตฤดูทางธรรมจะสวมเสื้อคลุมแห่งชีวิตใหม่ให้แก่ต้นไม้แห่งชีวิต เพื่อว่าเราจะค้นพบความลึกลับทั้งหลายของอัจฉริยภาพสวรรค์ และไม่ขึ้นกับความรู้เกี่ยวกับทุกสิ่งโดยการบิบาลของพระองค์, เรายังไม่เห็นใครนอกจากดวงวิญญาณจำนวนมากหยิบมือที่ซัดสน

ชื่อเสียง ผู้ซึ่งบรรลุลถึงสถานะนี้, ขอให้อนาคตแย้มสิ่งที่การพิพากษาของพระผู้เป็นเจ้าของจะประกาศิต และธรรมวิหารแห่งโองการของพระองค์จะเปิดเผย, ด้วยวิธีนี้เราเล่าความมหัศจรรย์ของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าให้เจ้าฟัง และพลังลำนนำของท่านองเพลงสวรรค์เข้าไปในหูของเจ้า เพื่อเจ้าจะบรรลุลถึงสถานะแห่งความรู้ที่แท้จริง และได้ทานผลไม้ของสถานะนี้, ดังนั้นจงรู้ไว้เป็นที่แน่นอนว่า ดาราแห่งราชศักดิ์ดาสวรรค์เหล่านี้แม้สถานที่อาศัยของพวกเขาจะอยู่บนพื้นดิน แต่สันนิวาสนที่แท้จริงของพวกเขาคือที่ประทับแห่งความรุ่งโรจน์ในอาณาจักรเบื้องบน, แม้ว่าไร้สินทรัพย์สมบัติทางโลก พวกเขา ก็เห็นอยู่ในอาณาจักรแห่งความร่ำรวยที่วัดไม่ได้, และขณะที่ถูกทดสอบอย่างเจ็บปวดในกำมือของศัตรู พวกเขา ก็นั่งอยู่บนมือขวาแห่งอำนาจและอำนาจปกครองสวรรค์, ท่ามกลางความมืดแห่งความตกต่ำของพวกเขา มีแสงสว่างแห่งความรุ่งโรจน์ที่ไม่รู้เลือนสอมายังพวกเขา และบนความหมัดหนทางของพวกเขา มีสัญลักษณ์แห่งอธิปไตยที่เอาชนะไม่ได้ไปรยลงมา

ดังนั้นพระเยซูบุตรของแมรี วันหนึ่งขณะที่นั่งอยู่และพูดลำนนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงเอ่ยวาหะเหล่านี้ : “ดูกร ประชาชน! อาหารของเราคือหญ้าในทุ่งที่เราใช้ระงับความหิว เต็มของเราคือพื้นดิน ตะเกียงของเรายามค่ำคืนคือแสงจันทร์ และน้ำของเราคือเหง้าของเราเอง, จงมองดู ใครบนพิภพหรือที่ร่ำรวยกว่าเรา?” ความชอบธรรมของพระผู้เป็นเจ้าของเป็นพยาน! ทรัพย์สมบัตินับพันๆ วนรอบความยากจนนี้ และอาณาจักรแห่งความรุ่งโรจน์มากมาย โหยหาความตกต่ำนี้! หากเจ้าเข้าถึงหยดเดียวของมหาสมุทรแห่งความหมายซ่อนเร้นของวาหะเหล่านี้ เจ้าจะละทิ้งโลกและทั้งหมดที่อยู่ในโลกแน่นอน และจะเผาผลาญตัวเจ้าเองในเปลวของไฟที่ไม่รู้ดับประดุจณกพีนิคซ์

ท่านองเดียวกันเป็นที่เล่ากันว่า วันหนึ่งสหายคนหนึ่งบนเกี่ยวกับความยากจนของตนต่ออหิมามซาเดค ครั้นแล้วอหิมามซาเดคผู้เป็นความงามอมตะนั้นตอบว่า : “แท้จริงแล้วเจ้าร่ำรวยและได้ดื่มอีกน้ำแห่งความมั่งคั่ง” ดวงวิญญาณที่ทุกข์ทรมานเพราะความยากจนนั้นจงงนต่อวาหะที่เอ่ยโดยไบหน้าที่เรื่องรอนนั้นและกล่าวว่า : “ความร่ำรวยของข้าพเจ้าอยู่ที่ไหน ข้าพเจ้าไม่มีแม้แต่เหรียญเดียว?” ครั้นแล้วอหิมามซาเดคให้ข้อสังเกตว่า : “เจ้าไม่มีความรักของเราหรือ?” เขาตอบว่า : “ใช่แล้ว ข้าพเจ้ามีความรักของท่าน ข้าแต่ท่านผู้เป็นเชื้อสายของพระโมฮัมหมัด!” และอหิมามซาเดคถามเขาโดยกล่าวว่า : “เจ้าจะแลกความรักนี้กับหนึ่งพันดินนาหรือ?” เขาตอบว่า : “ไม่ ข้าพเจ้าจะไม่มีวันแลกความรักนี้แม้จะให้โลกและทั้งหมดที่อยู่ในโลกแก่ข้าพเจ้า!” จากนั้นอหิมามซาเดคกล่าวว่า : “ผู้ที่มีทรัพย์ดังกล่าวถูกเรียกว่าจนได้อย่างไร?”

ความยากจนนี้และความร่ำรวยเหล่านี้ ความตกต่ำและความรุ่งโรจน์นี้ อำนาจปกครองนี้ อำนาจและที่คล้ายกัน ที่ดวงวิญญาณที่ทะนงและเบาปัญญาเหล่านี้ หมายตาและหมายใจ ล้วนเลือนหายไปเป็นศูนย์ภาพโดยสิ้นเชิงในราชสำนักนั้น! ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “ดูกร มนุษย์ทั้งหลาย! พวกเจ้าเป็นเพียงยาจกที่ต้อง

อาศัยพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า แต่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าคือผู้ร่ำรวย พระผู้ทรงเพียงพอในตัวเอง”¹ ดังนั้น “ความร่ำรวย” หมายถึงการไม่ขึ้นกับสิ่งอื่นทั้งหมดนอกจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และ “ความยากจน” หมายถึงการขาดสิ่งที่เป็นของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

ทำนองคล้ายกันจงระลึกถึงวันที่ชาวยิวมาล้อมพระเยซูบุตรของแมรี และกดดันพระองค์ให้ประกาศคำกล่าวอ้างว่าเป็นพระเมสไซยะและศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า เพื่อว่าพวกเขาจะประกาศว่าพระองค์เป็นผู้ไม่เชื่อศาสนา และตัดสินประหารชีวิตพระองค์, จากนั้นพวกเขานำตัวพระองค์ พระผู้เป็นดวงตะวันบนนภาแห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ ไปหาไฟเลทและคยาฟาสซึ่งเป็นนักบวชชั้นนำของยุคนั้น, พระระดับหัวหน้ามาชุมนุมกันในวัง และประชาชนเป็นฝูงเช่นกันมารวมตัวกันเพื่อจะเป็นพยานต่อความทรमानของพระองค์ เย้ยหยันและทำร้ายพระองค์, แม้ว่าพวกเขาซักถามพระองค์ซ้ำแล้วซ้ำอีกโดยหวังว่าพระองค์จะประกาศคำกล่าวอ้างของตน กระนั้นพระเยซูเงียบและไม่พูด, ในที่สุดผู้ที่ถูกคำสั่งของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าลุกขึ้นและเข้าไปหาพระเยซู คาดคั้นพระองค์โดยกล่าวว่า “เจ้าไม่ได้อ้างตนว่าเป็นพระเมสไซยะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าหรือ? เจ้าไม่ได้กล่าวว่า ‘เรคือกษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งหลาย วาจะของเราคืออาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และเรคือผู้ละเมิดวันซาบาท’ หรือหรือ?” ครั้นแล้วพระเยซูเงยศีรษะขึ้นและกล่าวว่า : “เจ้ามองไม่เห็นบุตรแห่งมนุษย์นั่งอยู่บนมือขวาแห่งอาณภาพและอำนาจหรือ?” เหล่านี้คือวาหะของพระองค์ และกระนั้นจงพิจารณาดูว่า ดูภายนอกเหมือนว่าพระองค์ไม่มีอาณภาพอะไรเลยเว้นแต่อาณภาพภายในที่เป็นของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ซึ่งห้อมล้อมทั้งหมดที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก, เราจะทำเรื่องทุกอย่างที่บังเกิดกับพระองค์หลังจากที่พระองค์เอ่ยวาหะเหล่านี้ได้อย่างไร? เราจะพรรณนาพฤติกรรมที่น่าเกลียดของพวกเขาต่อพระองค์อย่างไร? สุดท้ายแล้วพวกเขาถ่อมความทุกซ์ทรमानใส่ตัวตนที่วิสุทธิ์ของพระองค์ จนพระองค์บินขึ้นไปสู่สวรรค์ที่สี่

เป็นที่บันทึกไว้เช่นกันในกอสเปอโดยลูกว่า วันหนึ่งพระเยซูเดินผ่านชาวยิวคนหนึ่งซึ่งป่วยเป็นอัมพาตและนอนอยู่บนที่นอน เมื่อเขาเห็นพระองค์เขารู้ว่าพระองค์คือใคร และร้องขอความช่วยเหลือจากพระองค์ พระเยซูกล่าวต่อเขาว่า : “จงลุกขึ้นจากเตียงของเจ้า บาปของเจ้าได้รับการอภัย” ชาวยิวบางคนที่ยืนอยู่ที่นั่นคัดค้านโดยกล่าวว่า : “ใครสามารถให้อภัยบาปได้นอกจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเท่านั้น?” พระองค์อ่านความคิดของพวกเขาออกทันที พระเยซูทรงตอบพวกเขาว่า : “เป็นเรื่องง่ายกว่าที่จะพูดกับผู้ป่วยอัมพาตว่า จงลุกขึ้น เก็บเตียงของเจ้าและเดิน หรือพูดว่าบาปของเจ้าได้รับการอภัย? เพื่อว่าพวกเขาจะรู้ว่าบุตรแห่งมนุษย์มีอาณภาพบนโลกที่จะให้อภัย”² นี่คือนิยายที่แท้จริง ดังกล่าวคืออาณภาพของบรรดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเลือกสรร! สิ่งทั้งหมดเหล่านี้ที่เรากล่าวซ้ำแล้วซ้ำอีก และรายละเอียดทั้งหลายที่เราคัดมาจากแหล่งต่างๆ มากมาย ไม่มีจุดประสงค์อื่นใดนอกจากจะช่วยให้เจ้าเข้าใจความหมายของคำกล่าวเป็นนัยทั้งหลายในวาหะของบรรดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

¹ โกรอ่าน 35:15

² ดู คัมภีร์ไบเบิล ลุก 5:18-26

เลือกสรร เพื่อมิให้บางวาทะเหล่านี้ทำให้เท้าของเจ้าสะดุดหรือหัวใจของเจ้าหวาดหวั่น

ดังนั้นด้วยการก้าวอย่างแน่วแน่เราจะย่างเท้าไปบนหนทางแห่งความมั่นใจ เพื่อว่าสายลมที่พัดมาจากทุ่งหญ้าแห่งความยินดีของพระผู้เป็นเจ้า จะโชยสุคนธรสแห่งการเป็นที่ยอมรับของพระผู้เป็นเจ้ามายังเรา และทำให้เราแม้เป็นสังขารที่จะสูญสิ้นไปถึงอาณาจักรแห่งความรุ่งโรจน์อนันต์, เมื่อนั้นเจ้าจะเข้าใจความหมายซ่อนเร้นของอธิปไตยและที่คล้ายกันที่พูดไว้ในเรื่องราวปรัมปราและคัมภีร์ทั้งหลาย, ยิ่งไปกว่านั้นเป็นที่ประจักษ์และทราบต่อเจ้าแล้วว่า สิ่งเหล่านั้น ที่ชาวยิวและคริสเตียนยึดถือ และการค่อนข้างที่พวกเขาถ่อมใส่ความงามของพระโมฮัมหมัด สิ่งเดียวกันเหล่านี้เป็นที่สนับสนุนในยุคนี้โดยประชาชนแห่งคัมภีร์ไครอ่าน และเป็นพยานอยู่ในการประณาม "จุดของคัมภีร์บายัน" ของพวกเขา ขอให้ดวงวิญญาณของทุกคนที่อาศัยอยู่ในอาณาจักรแห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์เป็นพลีแด่พระองค์! จงมองดูความเบาปัญญาของพวกเขา : พวกเขาเอ่ยถ้อยคำเดียวกันที่เอ่ยโดยชาวยิวในอดีตและหารู้ไม่ว่า วาจาของพระองค์เกี่ยวกับพวกเขาเข้าท่าและเป็นจริงเพียงไร : "จงปล่อยให้พวกเขาสนุกกับการค่อนข้าง!"¹ "ดูกร พระโมฮัมหมัด! ขณะที่เจ้ามีชีวิตพวกเขาพล่านด้วยความนึกคิดที่ไร้สาระของตน"²

เมื่อพระผู้ที่ไม่เห็น พระผู้ทรงความนิรันดร์ พระผู้เป็นสาระสวรรค์ บันดาลให้ดวงตะวันแห่งพระโมฮัมหมัดรุ่งขึ้นมาบนขอบฟ้าแห่งความรู้ สิ่งหนึ่งที่เหล่านักบวชยิวยกมาก่อนแด่พระองค์คือ หลังจากพระโมเสสไม่ควรมีศาสนทูตถูกส่งมาจากพระผู้เป็นเจ้า ไซแล้ว ในคัมภีร์ทั้งหลายมีการกล่าวถึงดวงวิญญาณหนึ่งผู้ซึ่งจำเป็นต้องถูกสำแดงให้เห็นชัด ผู้ซึ่งจะทำให้ศาสนาของพระโมเสสก้าวหน้าและส่งเสริมประโยชน์ของประชาชนของพระองค์ เพื่อว่ากฎของยุคศาสนาของพระโมเสสจะห้อมล้อมทั้งพิภพ, ดังนั้นในคัมภีร์ของกษัตริย์แห่งความรุ่งโรจน์อนันต์พระองค์ได้กล่าวถึงถ้อยคำที่เอ่ยโดยบรรดาผู้ที่เร่รอนไปในหุบเขาแห่งความห่างไกลและความหลงผิด : "ชาวยิวกล่าวว่า 'มือของพระผู้เป็นเจ้าถูกล่ามโซ่' มือของพวกเขาเองถูกล่ามโซ่! และพวกเขาถูกสาปสำหรับสิ่งที่ได้พูดไป 'ไม่' มือทั้งสองของพระองค์เหยียดออก!"³ "มือของพระผู้เป็นเจ้าอยู่เหนือมือของพวกเขา"⁴

ถึงแม้ว่าบรรดานักอธิบายคัมภีร์ไครอ่านได้เล่าสภาพแวดล้อมของการเปิดเผยวาจาต่อหน้าในลักษณะต่างๆ มากมาย กระนั้นเจ้าควรพยายามทำความเข้าใจจุดประสงค์ของวาจาต่อหน้านี้ พระองค์ทรงกล่าวว่า : สิ่งที่ชาวยิวนึกคิดนั้นผิดอย่างไร? มือของพระผู้เป็นกษัตริย์ที่แท้จริง พระผู้ทรงบันดาลพระพักตร์ของพระโมเสสให้เห็นชัด และประทานเสื้อคลุมแห่งความเป็นศาสนทูตให้แก่พระโมเสส มือของพระผู้ทรงเป็นดังกล่าวถูกล่ามโซ่และตีตรวนได้อย่างไร? เป็นที่นึกคิดได้อย่างไรว่าพระองค์ไม่สามารถชูพระผู้นำชาวอียิปต์หนึ่งขึ้นมาหลังจากพระโมเสส? จงมองดูความเลอะ

¹ ไครอ่าน 6:91

² ไครอ่าน 15:72

³ ไครอ่าน 5:64

⁴ ไครอ่าน 48:10

เทอะของคำพูดของพวกเขา คำพูดดังกล่าวได้หลงไปจากหนทางแห่งความรู้และความเข้าใจไกลเพียงไหน! จงสังเกตดูในยุคนี้เช่นกันว่า ประชาชนทั้งหมดเหล่านี้ได้สาละวนอยู่กับความเลอะเทอะที่เบาปัญญาดังกล่าวอย่างไร, เป็นเวลาหนึ่งพันปีพวกเขาได้อ่านออกเสียงวจนะท่อนนี้ และประกาศคำตำหนิชาวยิวโดยไม่ตั้งใจ โดยไม่ตระหนักเลยว่าพวกเขาเองก็กำลังพูดความรู้สึกนึกคิดและความเชื่อของประชาชนชาวยิวอย่างเปิดเผยและเป็นการส่วนตัว! แน่แน่นอนว่าเจ้าทราบการโต้แย้งที่เหลวไหลของพวกเขาว่า การเปิดเผยพระธรรมทั้งหมดสิ้นสุดแล้ว อานนแห่งความปราณีสวรรค์ถูกปิดแล้ว จะไม่มีดวงอาทิตย์ขึ้นมาอีกจากอรุโณทัยแห่งความวิสุทธิอันนันทมหาสมุทรแห่งความอารีนิรันดร์หยุดนิ่งแล้วตลอดกาล และจากธรรมวิหารแห่งความรุ่งโรจน์บรมโบราณพระผู้นำชาวของพระผู้เป็นเจ้าจะไม่ถูกสำแดงให้เห็นชัดอีกต่อไป, ดังกล่าวคือระดับความเข้าใจของประชาชนที่ใจแคบและน่าดูถูกเหล่านี้ ประชาชนเหล่านี้นึกคิดว่า การไหลของกรุณาธิคุณที่ห้อมล้อมทุกสิ่งและความปราณีที่เหลือล้นของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งไม่มีจิตใจใดเพ่งพินิจได้ว่าจะยุติ ได้หยุดแล้ว พวกเขาลุกขึ้นจากทุกด้านและเตรียมการใช้อำนาจบาตรใหญ่ พยายามสุดกำลังที่จะดับเปลวไฟของพุ่มไม้ลุกไหม้ของพระผู้เป็นเจ้าด้วยน้ำขมแห่งความนึกคิดที่ไร้สาระของตน ไม่รับรู้ว่าจะครอบแก้วแห่งอานุภาพจะคุ้มครองตะเกียงของพระผู้เป็นเจ้าไว้ภายในที่มั่นอันทรงอำนาจของตนเอง, ความขัดสนเต็มทีที่ชนชาตินี้ตกลงไปเพียงพอสำหรับพวกเขาแน่นอน เนื่องด้วยพวกเขาขาดการมองเห็นจุดประสงค์ที่แท้และความรู้เกี่ยวกับความลึกกลับและสารัตถะของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า, เพราะกรุณาธิคุณสูงสุดและเป็นเลิศที่สุดที่ประทานให้แก่มนุษย์คือกรุณาธิคุณแห่ง “การเข้าถึงที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้า” และการยอมรับพระองค์ ซึ่งสัญญาไว้กับประชาชนทั้งหมด นี้คือระดับขั้นสูงสุดของกรุณาธิคุณที่ประทานให้แก่มนุษย์โดยพระผู้ทรงอารี พระผู้ดำรงอยู่ก่อนยุคสมัย และคือความเต็มเปี่ยมของความอารีที่แท้ที่ประทานให้แก่บรรดาผู้ที่พระองค์สร้าง, ไม่มีใครในชนชาตินี้ที่ได้รับกรุณาธิคุณและความอารีนี้ หรือได้รับเกียรติด้วยความเป็นเอกที่ประเสริฐสุดนี้, วจนะที่เปิดเผยไว้มากมายเท่าไรเป็นพยานอย่างชัดแจ้งต่อสัจธรรมที่มีน้ำหนักที่สุดและหัวข้อที่ประเสริฐนี้! และกระนั้นพวกเขาได้ปฏิเสธและเข้าใจความหมายของสัจธรรมนี้ผิดไปตามกิเลสของตนเอง ดังที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “สำหรับพวกที่ไม่เชื่อในเครื่องหมายของพระผู้เป็นเจ้า หรือไม่เชื่อว่าตนจะได้พบพระองค์อีก คนเหล่านี้จะสิ้นหวังด้วยความปราณีของเรา และการลงโทษเขียนตีที่สาหัสรอคอยพวกเขาอยู่” ¹ เช่นกันพระองค์ทรงกล่าวว่า : “พวกที่คิดอยู่ในใจว่าตนจะเข้าถึงที่สถิตของพระผู้เป็นนายของตน และจะกลับไปสู่พระองค์” ² เช่นกันในอีกกรณีหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวว่า : “พวกที่ถือว่าตนต้องพบกับพระผู้เป็นเจ้าแน่นอนกล่าวว่า ‘บ่อยแค่นี้ที่กองทัพขนาดเล็กพิชิตกองทัพที่มีกำลังมากมาย!’” ³ ยังมีอีกกรณีหนึ่งพระองค์ทรงเปิดเผยว่า : “เช่นนั้นขอให้ผู้ที่หวังจะเข้าถึงที่สถิตของพระผู้เป็นนายของตน ทำงานที่ชอบธรรม” ⁴ และเช่นกันพระองค์

¹ โครอ่าน 29:23

² โครอ่าน 2:46

³ โครอ่าน 2:249

⁴ โครอ่าน 18:111

ทรงกล่าวว่า : “พระองค์จัดระเบียบทุกสิ่ง พระองค์ทำเครื่องหมายของพระองค์ชัดเจน เพื่อว่าเจ้าจะมีศรัทธามั่นในการเข้าถึงที่สถิตของพระผู้เป็นนายของเจ้า” ¹

ชนชาตินี้ปฏิบัติเสวจนะท่อนเหล่านี้ทั้งหมดที่ให้การยืนยันสภาวะความเป็นจริงอย่างแน่ชัดของ “การเข้าถึงที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้า” ไม่มีหัวข้อใดได้รับการเน้นยืนยันกว่าในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย แม้กระนั้นพวกเขาได้พรากตนเองจากตำแหน่งที่สูงส่งและประเสริฐสุดนี้ สถานะที่รุ่งโรจน์และยิ่งใหญ่ที่สุดนี้, บางคนโต้แย้งว่า “การเข้าถึงที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้า” หมายถึง “การเปิดเผย” พระผู้เป็นเจ้าในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ, หากพวกเขายืนยันว่า “การเปิดเผย” พระผู้เป็นเจ้าหมายถึง “การเปิดเผยอย่างเป็นสากล” เป็นที่ชัดเจนและประจักษ์ว่า การเปิดเผยดังกล่าวมีอยู่แล้วในทุกสิ่ง, สัจธรรมของสิ่งนี้เราได้พิสูจน์แล้ว เนื่องด้วยเราได้สาธิตแล้วว่า ทุกสิ่งคือผู้รับและผู้เปิดเผยความอำไพของกษัตริย์ในอุดมคตินั้น และเครื่องหมายทั้งหลายของการเปิดเผยดวงอาทิตย์นั้น ซึ่งเป็นบ่อเกิดของความอำไพทั้งหมด ดำรงอยู่และเห็นชัดอยู่ในกระจกของชีวิตทั้งหลาย ไม่เพียงเท่านั้น หากมนุษย์จ้องมองด้วยดวงตาที่เห็นแจ้งในธรรม เขาจะมองเห็นอย่างรวดเร็วง่ายดายว่าไม่มีสิ่งใดดำรงอยู่ได้โดยปราศจากการเปิดเผยความอำไพของพระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นกษัตริย์ในอุดมคติ, จงพิจารณาดูว่าสรรพสิ่งให้การยืนยันอย่างจับใจต่อการเปิดเผยแสงสว่างที่ซ่อนเร้นนั้นภายในตนเองอย่างไร, จงมองดูภายในทุกสิ่งว่า อานนทั้งหลายของเราของพระผู้เป็นเจ้าถูกเปิดอย่างไร เพื่อว่าผู้แสวงหาทั้งหลายจะได้ไปถึงนครแห่งความเข้าใจและอัจฉริยภาพ และเข้าไปในอุทยานแห่งความรู้และอานุภาพ, ภายในทุกอุทยานพวกเขาจะมองเห็นเจ้าสาวลับแห่งความหมายซ่อนเร้นถูกถนอมไว้ภายในห้องแห่งวาทะ ด้วยความมั่งคั่งที่สุดและทรงเครื่องเต็มที่, วจนะเกือบทั้งหมดในคัมภีร์โครอ่านซึบงและเป็นพยานต่อหัวข้อธรรมะนี้, วจนะ : “ไม่มีสิ่งใดเลยที่ไม่ได้สรรเสริญพระองค์” ² คือพยานหลักฐานที่จับใจต่อหัวข้อนี้ และ “เราสังเกตทุกสิ่งและจดไว้” ³ คือพยานที่ซื่อสัตย์ของหัวข้อนี้, บัดนี้หาก “การเข้าถึงที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้า” หมายถึงการเข้าถึงความรู้ของการเปิดเผยดังกล่าว เป็นที่ประจักษ์ว่ามวลมนุษย์ได้เข้าถึงที่สถิตของพระพักตร์ที่ไม่มีเปลี่ยนแปลงของกษัตริย์ผู้ไม่มีที่เสมอมนั้นแล้ว เช่นนั้นทำไมจำกัดการเปิดเผยดังกล่าวอยู่ที่วันแห่งการฟื้นคืนชีพ?

และหากพวกเขายืนยันว่า “ที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้า” หมายถึง “การเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้าที่เฉพาะเจาะจง” ที่ซูฟีบางคนพูดออกมาว่าเป็น “การพลังที่วิสุทธิที่สุด” หากนี้อยู่ในสาระเอง เป็นที่ประจักษ์ว่าสิ่งนี้อยู่ในความรู้สวรรค์ชั้นนิรันดร์, สมมุติว่าข้อสันนิษฐานนี้เป็นจริง “การเข้าถึงที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้า” นัยนี้เป็นไปไม่ได้อย่างชัดเจนสำหรับทุกคน เนื่องด้วยการเปิดเผยนี้ถูกจำกัดอยู่ที่สาระที่ซ่อนเร้นที่สุดซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดเข้าถึงได้, “หนทางถูกปิดกั้น และการแสวงหาทั้งหมดถูกปฏิเสธ” ปัญญาของบรรดาผู้เป็นที่โปรดปรานของสวรรค์ไม่ว่าจะเห็นสูงแค่ไหน

¹ โครอ่าน 13:2

³ โครอ่าน 78:29

² โครอ่าน 17:44

ไม่มีทางเข้าถึงสถานะนี้ เช่นนั้นความเข้าใจของปัญญาที่จำกัดและถูกบดบังทั้งหลายจะยิ่งเข้าไม่ถึงเพียงไร

และหากพวกเขาบอกว่า "ที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้า" หมายถึง "การเปิดเผยรองของพระผู้เป็นเจ้า" ซึ่งได้รับการตีความว่าเป็น "การพลังที่วิสุทธิ" นี่เป็นที่ยอมรับว่าใช้ได้กับสรรพโลก นั่นคือ ในอาณาจักรแห่งการสำแดงปฐมและดั้งเดิมของพระผู้เป็นเจ้า, การเปิดเผยดังกล่าวถูกจำกัดอยู่ที่ศาสนทูตและผู้ทีพระองค์เลือกสรรทั้งหลาย เนื่องด้วยไม่มีใครที่ยิ่งใหญ่กว่าพวกเขาเคยดำรงอยู่ในสถานะที่เป็นอยู่ ทุกคนยอมรับและเป็นพยานต่อสัจธรรมนี้, ศาสนทูตและผู้ทีพระผู้เป็นเจ้าเลือกสรรเหล่านี้ คือผู้รับและผู้เปิดเผยคุณลักษณะและนามที่ไม่มีเปลี่ยนแปลงทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาคือกระจกที่สะท้อนแสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้าอย่างถูกต้องและตรงตามความจริง, สิ่งใดก็ตามที่เข้ากับพวกเขา ในความเป็นจริงแล้วเข้ากับพระผู้เป็นเจ้าเอง พระผู้ทีมองเห็นและพระผู้ทีมองไม่เห็น, ความรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นจุดกำเนิดของทุกสิ่งและการเข้าถึงพระองค์ เป็นไปไม่ได้นอกจากโดยความรู้เกี่ยวกับและการเข้าถึงพระผู้ทรงสถานะที่เร่องรองเหล่านี้ ผู้มาจากดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม, ดังนั้นการเข้าถึงที่สถิตของดาราที่วิสุทธิเหล่านี้ คือการเข้าถึง "ที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้า" เอง, ความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าถูกเปิดเผยจากความรู้ของพวกเขา ความเร่องรองของพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้าถูกสำแดงให้เห็นชัดเจนจากแสงสว่างของพระพักตร์ของพวกเขา, โดยคุณลักษณะนานัปการของพระผู้เป็นสาระแห่งการปล่อยวางเหล่านี้ ผู้ซึ่งเป็นทั้งแรกและสุดท้าย เป็นที่เห็นและซ่อนเร้น เป็นที่ประจักษ์ว่าพระผู้เป็นดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมคือ "พระผู้เป็นแรกและสุดท้าย พระผู้เป็นที่เห็นและเป็นที่ซ่อนเร้น" ¹ ทำนองเดียวกันกับนามที่สูงส่งและคุณลักษณะที่ประเสริฐอื่น ๆ ของพระผู้เป็นเจ้า, ดังนั้นใครก็ตามและในยุคศาสนาใดก็ตาม ที่ยอมรับและเข้าถึงที่สถิตของดาราที่รุ่งโรจน์ สว่างไสวและล้ำเลิศที่สุดเหล่านี้ ได้เข้าถึง "ที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้า" เองอย่างแท้จริง และได้เข้าไปในนครแห่งชีวิตอมตะและนิรันดร์ การเข้าถึงที่สถิตดังกล่าวเป็นไปได้ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพเท่านั้น ซึ่งเป็นวันแห่งการฟื้นขึ้นมาของพระผู้เป็นเจ้าเองโดยการเปิดเผยพระธรรมที่ห้อมล้อมทุกสิ่งของพระองค์

นี่คือความหมายของ "วันแห่งการฟื้นคืนชีพ" ที่พูดไว้ในคัมภีร์ทั้งหมด และประกาศต่อประชาชนทั้งปวง, จงใคร่ครวญดู มีวันที่มีค่ากว่า ยิ่งใหญ่กว่าและรุ่งโรจน์กว่านี้ที่นึกคิดได้หรือ เพื่อว่ามนุษย์จะเต็มใจสละภรรณาคุณของวันนั้นและพรากตนเองจากพระพรของวันนั้น ซึ่งเสมือนกับการพลังของวสันตฤดู กำลังหลั่งลงมายังมวลมนุษยชาติราวกับฝนจากนภาแห่งความปรานี? ดังนั้นหลังจากที่ได้สาธิตอย่างเป็นที่ยุติแล้วว่า ไม่มีวันใดยิ่งใหญ่กว่าวันนี้ ไม่มีการเปิดเผยใดรุ่งโรจน์กว่าการเปิดเผยพระธรรมนี้ และได้อธิบายข้อพิสูจนที่มีน้ำหนักและไม่มีผิดพลาดทั้งหมดนี้แล้ว ซึ่งไม่มีปัญญาใดที่เข้าใจสามารถตั้งข้อสงสัยได้ ไม่มีผู้มีวิชาคนใดสามารถ

¹ โกรอ่าน 57:3

มองข้ามได้ มนุษย์จะพรวดตนเองจากภรรยานาคที่อาวรีนี้ โดยการโต้แย้งที่เหลวไหลของประชาชนแห่งความสงสัยและความฟุ้งซ่านได้อย่างไร? พวกเขาไม่ได้ยินเรื่องราวปรัมปราที่รู้จักกันดีหรือ : “เมื่ออิหม่ามกอเอมฟีนขึ้นมา วันนั้นคือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ”? ท่านองเดียวกันบรรดาอิหม่ามผู้เป็นแสงสว่างแห่งการนำทางสวรรค์ที่ดับไม่ได้ ได้ตีความวณะท่อนนี้ : “พวกนั้นจะคาดหวังอะไรได้นอกจากว่าพระผู้เป็นเจ้าของเขาจะมาหาพวกเขาในเงาของก้อนเมฆ”¹ ซึ่งเป็นเครื่องหมายที่พวกเขาถืออย่างไม่มีข้อสงสัยว่า เป็นหนึ่งในลักษณะเฉพาะทั้งหลายของวันแห่งการฟื้นคืนชีพ เป็นการกล่าวถึงอิหม่ามกอเอมและการสำแดงองค์ของพระองค์

ดูกร ภราดรของเรา ดังนั้นจงพยายามทำความเข้าใจความหมายของ “การฟื้นคืนชีพ” และชำระหูของเจ้าให้ปลอดจากคำพูดเหลวไหลของประชาชนที่ถูกปฏิเสธเหล่านี้, หากเจ้าก้าวเข้าไปในอาณาจักรแห่งการปล่อยวางอย่างสิ้นเชิง เจ้าจะให้การยืนยันอย่างไม่ลังเลว่า ไม่มีวันใดยิ่งใหญ่กว่าวันนี้ ไม่มีการฟื้นชีพใดน่าเกรงขามกว่าการฟื้นคืนชีพนี้ที่นึกคิดได้, ผลงานที่ชอบธรรมเดียวที่ทำในวันนี้ เท่ากับการกระทำที่ดีงามทั้งหมดที่มนุษย์ทั้งหลายทำเป็นกิจวัตรมาหลายศตวรรษสุดคณานับ ไม่เพียงเท่านั้น เราขอการอภัยจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสำหรับการเปรียบเทียบดังกล่าว! เพราะแท้จริงแล้วรางวัลที่การกระทำดังกล่าวสมควรได้ อยู่เหนือและเกินกว่าการประเมินของมนุษย์เหลือหลาย, เนื่องด้วยดวงวิญญาณที่ไม่เห็นแจ้งและนำเวทนาเหล่านี้ หาได้เข้าใจความหมายที่แท้จริงของ “การฟื้นคืนชีพ” และ “การเข้าถึงที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า” ดังนั้นพวกเขายังคงถูกพรากอย่าสิ้นเชิงจากภรรยานาคนี้, ถึงแม้ว่าจุดประสงค์มูลฐานเพียงอย่างเดียวของการเรียนรู้ทั้งปวง และความเหนียวแน่นและตรากตรำในการเรียนรู้คือ การบรรลุถึงและยอมรับสถานะนี้ กระนั้นพวกเขาทั้งหมดล้วนจมอยู่ในการไล่ตามการศึกษาทางวัตถุ, พวกเขาไม่ยอมพักผ่อนหย่อนใจแม้แต่ขณะเดียว และไม่สนใจพระองค์เลย พระผู้เป็นสารของการเรียนรู้ทั้งปวง และเป็นจุดหมายเดียวของการค้นหาของพวกเขา! เราคิดว่า ริมฝีปากของพวกเขาไม่เคยแตะถ้วยแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และไม่ดูเหมือนว่าไปถึงแม้แต่หยดน้ำค้างเดียวจากการหลังภรรยานาคสวรรค์

จงพิจารณาดูว่าในวันแห่งการเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ผู้ที่เข้าไม่ถึงภรรยานาคของ “ที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า” และหาได้ยอมรับพระผู้สำแดงองค์ของพระองค์ จะถูกเรียกอย่างยุติธรรมว่าเป็นผู้รู้ได้อย่างไร แม้ว่าเขาจะใช้เวลาหลายกัลป์ในการไล่ตามความรู้ และได้มาซึ่งวิชาอันจำกัดทางวัตถุทั้งหมดของมนุษย์? เป็นที่ประจักษ์อย่างแน่นอนว่า เขาไม่มีทางได้รับการพิจารณาว่ามีความรู้ที่แท้จริง ขณะที่ผู้ไม่รู้หนังสือที่สุดของมวลมนุษย์หากได้รับเกียรติของความเป็นเอกสูงสุดนี้ เขาจะได้รับการนับอย่างแท้จริงว่าเป็นหนึ่งในบรรดาผู้รู้ทางธรรม ซึ่งความรู้ของเขาเป็นของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า เพราะมนุษย์ดังกล่าวได้เข้าถึงจุดสูงสุดของความรู้และไปถึงยอดสุดของการเรียนรู้

¹ โครอ่าน 2:210

สถานะนี้คือหนึ่งในเครื่องหมายทั้งหลายของวันแห่งการเปิดเผยพระธรรมเช่นกัน ดังที่มีการกล่าวไว้ว่า : “พระองค์จะเชิดชูผู้ที่ตกต่ำในหมู่พวกเจ้า และจะทำให้ผู้ที่อยู่สูงตกต่ำ” และทำนองเดียวกันพระองค์ทรงเปิดเผยไว้ในคัมภีร์โคโรอ่านว่า : “และเราปรารถนาจะแสดงความโปรดปรานต่อพวกที่ถูกทำให้ต่ำลงในดินแดน และทำให้พวกเขาเป็นผู้นำทางธรรมในหมู่มนุษย์ และทำให้พวกเขาเป็นทายาทของเรา”¹ เป็นที่เห็นแล้วว่าในยุคนี้นักบวชมากมายเพียงใดเพราะว่าปฏิเสธพระผู้เป็นสัจธรรม ได้ตกลงไปอาศัยอยู่ในกันบังแห่งความเขลา และชื่อของพวกเขาถูกลบออกไปจากบัญชีรายชื่อของผู้ที่รุ่งโรจน์และมีวิชา และคนเขลามากมายเพียงใดเพราะว่ายอมรับศาสนา ได้เห็นสูงขึ้นไปถึงยอดสุดแห่งความรู้ และชื่อของพวกเขาถูกจารึกโดยปากกาแห่งอนุภาพบนธรรมจารึกแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า ดังนี้ “พระผู้เป็นเจ้าจะยกเลิกหรือยืนยันสิ่งที่พระองค์ปรารถนา เพราะบ่อเกิดของการเปิดเผยพระธรรมอยู่กับพระองค์”² ดังนั้นเป็นที่กล่าวไว้ว่า “การแสวงหาหลักฐานเมื่อข้อพิสูจน์เป็นที่ยอมรับแล้ว เป็นเพียงการกระทำที่ไม่เหมาะสม และการสาละวนอยู่กับการไขว่คว้าความรู้เมื่อได้เข้าถึงจุดหมายของการเรียนรู้ทั้งปวงแล้ว เป็นที่น่าตำหนิอย่างแท้จริง” จงกล่าวว่า ดูกร ประชาชนของโลก! จงมองดูชายหนุ่มที่เป็นเสมือนเปลวไฟนี้ ที่ลามอย่างรวดเร็วไปสู่ความลึกที่ไร้ขอบเขตของพระวิญญูญาณ เป็นการประกาศข่าวต่อเจ้าว่า : “ดูซิ : ตะเกียงของพระผู้เป็นเจ้ากำลังส่องแสง” และเรียกเจ้าให้เอาใจใส่ศาสนาของพระองค์ ซึ่งแม้ว่าซ่อนเร้นอยู่ภายใต้ม่านแห่งความอำไพบรมโบราณ ก็ส่องแสงอยู่เหนืออรุโณทัยแห่งความวิสุทธิอันนิตย์ในดินแดนอิรัก

ดูกร เพื่อนของเรา หากวิหคแห่งปัญญาของเจ้าสำรวจฉนภาแห่งการเปิดเผยพระธรรมของคัมภีร์โคโรอ่าน หากวิหคนี้ตรึงตรองดูอาณาจักรแห่งความรู้สวรรค์ที่คลื่อออกมาในคัมภีร์นั้น วางใจได้ว่าเจ้าจะพบประตูแห่งความรู้จำนวนนับไม่ถ้วนเปิดออกต่อหน้าเจ้า, เจ้าจะยอมรับอย่างแน่นอนว่า สิ่งทั้งหมดเหล่านี้ที่ขัดขวางชนชาตินี้ในยุคนี้ไม่ให้ไปถึงชายฝั่งมหาสมุทรแห่งกรุณาธิคุณอันนิตย์ คือสิ่งเดียวกันในยุคศาสนาของพระโมฮัมหมัดที่ขัดขวางประชาชนในยุคนี้ไม่ให้ยอมรับธรรมมาทิตยนั้น และไม่ให้การยืนยันสัจธรรมของพระองค์, เช่นกันเจ้าจะเข้าใจความลึกกลับทั้งหลายของ “การกลับมา” และ “การเปิดเผย” และจะอาศัยอยู่อย่างปลอดภัยภายในห้องที่สูงส่งที่สุดแห่งความมั่นใจและความวางใจ

และมาวันหนึ่ง ปฏิบัติจำนวนหนึ่งของพระผู้เป็นความงามที่ไม่มีที่เสมอมนั้น ซึ่งเป็นพวกที่หลงไกลไปจากเขตคุ้มครองที่ไม่มีเสื่อมสูญของพระผู้เป็นเจ้า ได้พุดดูถูกพระโมฮัมหมัดด้วยถ้อยคำเหล่านี้ : “แท้จริงแล้วพระผู้เป็นเจ้าได้ทำปฏิญญากับเราว่าเราไม่ต้องเชื่ออัครสาวกจนกว่าเขาจะนำเสนอเราด้วยเครื่องบูชาญูที่ไฟจากนภาจะเผาผลาญ”³ ความหมายของวจนะท่อนนี้คือ พระผู้เป็นเจ้าได้ทำปฏิญญากับพวกเขาว่า พวกเขาไม่ควรเชื่อในพระผู้นำชาวองศ์ใดๆ นอกจากว่าพระผู้นำชาวนั้น

¹ โคโรอ่าน 28:5

³ โคโรอ่าน 3:183

² โคโรอ่าน 13:41

แสดงปาฏิหาริย์ของเอเบลและเคน นั่นคือ สละเครื่องบูชาอันและไฟจากนภาเผาผลาญเครื่องบูชาอันนั้น ดังที่พวกเขาได้ยินในเรื่องนี้เล่าในเรื่องราวของเอเบล ซึ่งถูกบันทึกอยู่ในคัมภีร์ต่างๆ สำหรับสิ่งนี้พระโมฮัมหมัดทรงตอบว่า : “อัครสาวกทั้งหลายก่อนหน้าเราได้เสด็จมายังเจ้าแล้วด้วยพยานหลักฐานทั้งหลายที่แน่นอน และด้วยสิ่งที่เจ้าพูด ไฉนเจ้าจึงสังหารพวกเขา? จงบอกเรามาถ้าพวกเจ้าเป็นบรูษแห่งสวรรค์”¹ และบัดนี้จึงมีความเป็นธรรม ประชาชนที่มีชีวิตอยู่ในสมัยของพระโมฮัมหมัด สามารถดำรงอยู่เมื่อพันๆ ปีก่อนหน้านั้นในยุคของอดัมหรือศาสนทูตอื่นๆ ได้อย่างไร? ทำไมพระโมฮัมหมัดผู้เป็นสารแห่งวาจาสุดท้าย ตั้งข้อหาประชาชนในยุคของพระองค์ว่าฆาตกรรมเอเบลหรือศาสนทูตอื่นๆ? เจ้าไม่มีทางเลือกอื่นวันแต่จะถือว่าพระโมฮัมหมัดเป็นคนหลอกลวงหรือคนโง่ ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงห้าม! หรือยืนยันว่าประชาชนชั่วช้าเหล่านั้นคือประชาชนเดียวกัน ผู้ซึ่งในทุกยุคต่อต้านและค่อนแคะศาสนทูตและพระผู้นำชาวทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า จนกระทั่งในที่สุดพวกเขาทำให้ทุกองค์สละชีวิต

จงไตร่ตรองสิ่งนี้ในหัวใจ เพื่อว่าพายุที่นาอภิมย์แห่งความรู้สวรรค์ซึ่งกำลังพัดมาจากทุ่งหญ้าแห่งความปรานี จะโชยสุคนธรสของวาทะของพระผู้เป็นที่รักยิ่งมายังเจ้า และดลให้วิญญาณของเจ้าไปถึงเรซวานแห่งความเข้าใจ, เนื่องด้วยคนดีอดันในทุกยุคหาได้หยั่งถึงความหมายที่ลึกกว่าของวาทะที่มีน้ำหนักและเต็มไปด้วยความหมายเหล่านี้ และจินตนาการว่าคำตอบของศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าไม่เกี่ยวข้องกับคำถามทั้งหลายที่พวกเขาถาม ดังนั้นพวกเขาหาว่าพระผู้เป็นสารแห่งความรู้และความเข้าใจเหล่านี้โง่เขลาเบาปัญญา

ทำนองเดียวกันในเวลานะอีกก่อนหนึ่งพระโมฮัมหมัดเอ่ยคัดค้านประชาชนในยุคนั้น พระองค์ทรงกล่าวว่า : “ถึงแม้ว่าก่อนนี้พวกเขาเคยอธิษฐานเพื่อช่วยชนะต่อพวกที่ไม่เชื่อ กระนั้นเมื่อพระผู้ที่พวกเขารู้จักเสด็จมายังพวกเขา พวกเขาไม่เชื่อในพระองค์, คำสาปของพระผู้เป็นเจ้าตกอยู่กับพวกที่ไม่เชื่อศาสนา!”² จงใคร่ครวญดูว่าวาระก่อนนี้แสดงนัยเช่นกันอย่างไรว่า ประชาชนที่มีชีวิตอยู่ในสมัยของพระโมฮัมหมัด คือประชาชนเดียวกันในสมัยของศาสนทูตทั้งหลายในอดีต ที่โต้แย้งและต่อสู้เพื่อส่งเสริมและสอนศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า, และกระนั้นประชาชนรุ่นที่มีชีวิตอยู่ในสมัยของพระเยซูและพระโมเสส และพวกที่มีชีวิตอยู่ในสมัยของพระโมฮัมหมัด ได้รับการพิจารณาว่าเป็นประชาชนเดียวกันได้อย่างไร? ยิ่งไปกว่านั้นพระผู้ที่พวกเขารู้จักมาก่อนคือพระโมเสสผู้เปิดเผยเพนทาทัก และพระเยซูผู้เป็นจุดกำเนิดกำเนิดกอสเปอ แม้กระนั้นทำไมพระโมฮัมหมัดกล่าวว่า : “เมื่อพระผู้ที่พวกเขารู้จักเสด็จมายังพวกเขา” นั่นคือพระเยซูหรือพระโมเสส “พวกเขาไม่เชื่อในพระองค์”? พระโมฮัมหมัดไม่ดูภายนอกเหมือนว่าถูกเรียกด้วยอีกชื่อที่ต่างกันหรือ? พระองค์ไม่ได้ออกมาจากอีกเมืองที่ต่างกันหรือ? พระองค์ไม่ได้พูดอีกภาษาที่ต่างกันและ

¹ โครอ่าน 3:182

² โครอ่าน 2:89

เปิดเผยอีกกฎที่ต่างกันหรือ? เช่นนั้นสัจธรรมของวณะท่อนนี้ จะได้รับการพิสูจน์ และความหมายของวณะท่อนนี้จะเป็นที่ชัดเจนได้อย่างไร?

ดังนั้นจงพยายามเข้าใจความหมายของ "การกลับมา" ที่เปิดเผยไว้อย่างชัดเจน ในคัมภีร์โกรอ่านเอง และยังไม่มีการเข้าใจ, เจ้าพูดว่าอะไร? หากเจ้าพูดว่าพระโมฮัมหมัดคือ "การกลับมา" ของศาสนทูตทั้งหลายในอดีตดังที่วณะท่อนนี้เป็นพยาน พระสหายทั้งหลายของพระองค์ก็ต้องเป็น "การกลับมา" ของพระสหายทั้งหลายในอดีตเช่นกัน ดังที่เนื้อหาของวณะท่อนต่างๆ ที่กล่าวไว้ข้างบนเป็นพยานอย่างชัดเจนต่อ "การกลับมา" ของประชาชนเมื่อก่อน, และหากเจ้าปฏิเสธสิ่งนี้แน่นอนว่าเจ้าได้ปฏิเสธสัจธรรมของคัมภีร์โกรอ่าน ซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่แน่นอนที่สุดของพระเจ้าสำหรับมนุษย์, ทำนองเดียวกันจงพยายามทำความเข้าใจนัยสำคัญของ "การกลับมา" "การเปิดเผย" และ "การฟื้นคืนชีพ" ที่เห็นในสมัยของพระเจ้าผู้สำแดงสารของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทั้งหลาย เพื่อว่าด้วยตาของเจ้าเองเจ้าจะมองเห็น "การกลับมา" ของวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในร่างที่วิสุทธิและสว่าง จะล้างมลทินแห่งความเขลาออก และจะชำระอัครทูตที่มีดมนด้วยน้ำแห่งความปราณีที่ไหลมาจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อเกิดแห่งความรู้สัจธรรม เพื่อว่าโดยอานุภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและแสงสว่างแห่งการนำทางสัจธรรม เจ้าจะได้แยกเข้ามาแห่งความอำไพนิรันดร์จากคำคืนแห่งความหลงผิดที่มีดมน

ยิ่งไปกว่านั้นเป็นที่ประจักษ์ต่อเจ้าว่า พระผู้รับมอบความรับผิดชอบจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าถูกสำแดงให้เห็นชัดเจนต่อชนชาติทั้งหลายของโลก ในฐานะที่เป็นผู้ อรรถาธิบายสนับสนุนศาสนาใหม่และผู้ถือธรรมสารใหม่, เนื่องด้วยวิหคแห่งบัลลังก์ สวรรค์เหล่านี้ล้วนถูกส่งลงมาจากนภาแห่งพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และเนื่องด้วยพวกเขาเหล่านั้นถูกขึ้นประกาศศาสนาที่ต้านทานไม่ได้ของพระองค์ พวกเขาจึงได้รับการพิจารณาว่าเป็นวิญญาณดวงเดียวกันและบุคคลเดียวกัน, เพราะพวกเขา ล้วนตีมาจากถ้วยแห่งความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเดียวกัน และทานผลไม้จากพฤษชา แห่งความเป็นหนึ่งเดียวกัน พระผู้สำแดงองค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเหล่านี้แต่ละองค์มีสองสถานะ หนึ่งคือสถานะแห่งนามธรรมล้วนและเอกภาพที่แท้ ในแง่นี้หากเจ้าเรียก พวกเขาทั้งหมดด้วยนามเดียวกัน และถือว่าพวกเขามีคุณลักษณะเดียวกัน เจ้ามิได้ หลงไปจากสัจธรรม ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยว่า : "เรามีได้ทำให้พระเจ้าผู้นำชาวองค์ใด ของพระองค์ต่างจากอีกองค์หนึ่ง!" ¹ เพราะพวกเขาทั้งหมดเรียกประชาชนของโลก ให้มายอมรับเอกภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และประกาศโควซาร์แห่งความอารีและ กรุณาธิคุณที่ไม่รู้สิ้นต่อประชาชน, พวกเขาเหล่านั้นได้รับการสวมด้วยเสื้อคลุมแห่ง ความเป็นศาสนทูต และได้รับเกียรติด้วยเสื้อกั๊กแห่งความรุ่งโรจน์, ดังนี้พระโมฮัมหมัดผู้เป็นจุดของคัมภีร์โกรอ่านทรงเปิดเผยไว้ว่า : "เราคือศาสนทูตทั้งหมด" ทำนองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวว่า : "เราคืออดัมแรก โนอาห์ พระโมเสสและพระ เยชู" ถ้อยแถลงคล้ายกันกล่าวไว้โดยอิหม่ามอาลี, คำพูดดังกล่าวนี้ซึ่งชี้บ่งเอกภาพ

¹ โกรอ่าน 2:285

ที่แท้ของพระผู้บรรดาธิบายสนับสนุนความเป็นหนึ่งทั้งหลาย ยังมาจากบรรดาพระผู้เป็นช่องของวาหะอมตะของพระผู้เป็นเจ้าของ และบรรดาพระผู้เป็นคลังของมณีแห่งความรู้สวรรค์ และถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์ต่างๆ, พระพักตร์เหล่านี้คือผู้รับบัญชาของพระผู้เป็นเจ้าของ และอรุณทัยแห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์, การเปิดเผยพระธรรมนี้ได้รับการเชิดชูไว้เหนือมานแห่งพหุพจน์และจำนวน ดังนี้พระองค์ทรงกล่าวว่า : “ศาสนาของเราเป็นเพียงหนึ่ง”¹ เนื่องด้วยศาสนาเป็นหนึ่งและสิ่งเดียวกัน พระผู้บรรดาธิบายสนับสนุนศาสนาทั้งหลายจำเป็นต้องเป็นหนึ่งและคนเดียวกัน ทำนองเดียวกันอิหม่ามทั้งหลายของศาสนาของพระโมฮัมหมัดซึ่งเป็นตะเกียงแห่งความมั่นใจ กล่าวไว้ว่า : “พระโมฮัมหมัดคือองค์แรกของเรา พระโมฮัมหมัดคือองค์สุดท้ายของเรา พระโมฮัมหมัดคือทุกองค์ของเรา”

เป็นที่ชัดเจนและประจักษ์ต่อเจ้าว่า ศาสนาทุกหนทุกแห่งคือธรรมวิหารของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของ ผู้ทรงมาปรากฏในชุดเสื้อผ้าที่หลากหลายมากมาย หากเจ้าสังเกตด้วยดวงตาที่แยกแยะ เจ้าจะมองเห็นพวกเขาอาศัยอยู่ในธรรมวิหารเดียวกัน เห็นอยู่ในนภาเดียวกัน ประทับอยู่บนบัลลังก์เดียวกัน เอ่ยวาจาเดียวกัน และประกาศศาสนาเดียวกัน, ดังกล่าวคือเอกภาพของพระผู้เป็นสาระแห่งชีวิตทั้งหลาย พระผู้เป็นดาราแห่งความอำไพที่ไม่รู้สิ้นและวัดไม่ได้ ดังนั้นหากหนึ่งในพระผู้สำแดงความวิสุทธิเหล่านี้ประกาศว่า : “เราคือการกลับมาของศาสนาทุกหนทุกแห่ง” แท้จริงแล้วพระองค์พูดความจริง, ทำนองเดียวกันในการเปิดเผยพระธรรมครั้งถัดไปทุกครั้ง การกลับมาของการเปิดเผยพระธรรมครั้งก่อนคือความจริง ซึ่งสัจธรรมนี้ได้รับการพิสูจน์เป็นที่แน่นอนแล้ว, เนื่องด้วยการกลับมาของศาสนาทุกหนทุกแห่งของพระผู้เป็นเจ้าของตามที่เขียนโดยยวณะท่อนต่างๆ และเรื่องราวปรัมปรา ได้รับการสาธิตอย่างเป็นที่ยุติแล้ว ดังนั้นการกลับมาของบรรดาผู้ที่พวกเขาเลือกสรรได้รับการพิสูจน์อย่างแน่ชัดแล้วเช่นกัน, การกลับมานี้เป็นที่เห็นชัดในตัวเองจนไม่จำเป็นต้องมีหลักฐานหรือข้อพิสูจน์ใดๆ ตัวอย่างเช่น จงพิจารณาดูหนึ่งในศาสนาทุกหนทุกแห่งคือ โนอาห์ เมื่อพระองค์ได้รับการสวมเสื้อคลุมแห่งความเป็นศาสนาทุก และถูกลดโดยพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าของให้ลุกขึ้นและประกาศศาสนาของพระองค์ ใครก็ตามที่เชื่อในพระองค์และยอมรับศาสนาของพระองค์ ได้รับการประสาธต์ด้วยกรุณาธิคุณของชีวิตใหม่ และกล่าวได้อย่างแท้จริงว่าเขาผู้นั้นเกิดใหม่และได้การฟื้นฟูชีวิตใหม่ เนื่องด้วยก่อนที่เขาจะเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าของและยอมรับพระผู้สำแดงองค์ของพระองค์ เขามีใจเสนาหาในสิ่งทั้งหลายทางโลก เช่น การยึดติดกับสิ่งที่ประโยชน์ทางโลก ยึดติดภรรยา ลูก อาหาร เครื่องดื่มและที่คล้ายกัน จนถึงขนาดว่าทั้งเวลากลางวันและยามค่ำคืน เขาสนใจอยู่อย่างเดียวยังที่จะกอบโกยความร่ำรวยและหาวิธีสำหรับความสนุกสนานและเพลิดเพลิน, นอกจากสิ่งเหล่านี้ก่อนที่เขาจะได้อิ่มน้ำแห่งความศรัทธาที่ฟื้นฟูชีวิต เขายึดถือประเพณีของบรรพบุรุษ และอุทิศตนอย่างแรงกล้าต่อการถือปฏิบัติธรรมเนียมและกฎต่างๆ ของบรรพบุรุษ ถึงขนาดว่า

¹ โกรอ่าน 54:50

เขายอมตายดีกว่าที่จะละเมิดแม้อักษรเดียวของรูปแบบและธรรมเนียมปฏิบัติทั้งหมด เหล่านั้น ซึ่งแพร่หลายอยู่ในหมู่ประชาชนของเขา ดังที่ประชาชนร้องว่า : “แท้จริงแล้วเราพบบิดาของเราที่ศาสนาหนึ่ง และแท้จริงแล้วเราเดินตามรอยเท้าของบิดา”¹

ประชาชนเดียวกันเหล่านี้แม้จะถูกห่อหุ้มอยู่ในม่านแห่งการจำกัดเหล่านี้ทั้งหมด และทั้งๆ ที่ถูกหน่วงเหนี่ยวด้วยการถือปฏิบัติดังกล่าว ทนโตที่พวกเขาได้ดื่มอีกน้ำอมตะแห่งความศรัทธาจากถ้วยแห่งความมั่นใจ จากมือของพระเจ้าผู้สำแดงองค์ของพระเจ้าผู้ทรงความรุ่งโรจน์ พวกเขาเปลี่ยนแปลงไปถึงขนาดว่าพวกเขาสละญาติพี่น้อง ทรัพย์สมบัติ ชีวิต และความเชื่อของตน ไซ้แล้ว ทุกสิ่งนอกจากพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อเห็นแก่พระองค์! ความโหยหาพระเจ้าเป็นเจ้าของพวกเขาต้านไม่อยู่ ความความเบิกบานอย่างปลื้มปิติของพวกเขายกระดับจิตใจถึงขนาดว่า โลกและทั้งหมดที่อยู่ในโลกเลื่อนหายไปเป็นศูนย์ภาพต่อดวงตาของพวกเขา, ประชาชนเหล่านี้ไม่ได้เป็นตัวอย่างของความลึกลับของ “การเกิดใหม่” และ “การกลับมา” หรือ? ไม่เป็นที่เห็นหรือว่าก่อนที่พวกเขาจะได้รับการประสาทด้วยกรุณาธิคุณใหม่ที่นำพิศวงของพระเจ้าเป็นเจ้า ประชาชนเดียวกันเหล่านี้หาทางรับประกันการคุ้มครองชีวิตของตนไม่ให้ถูกทำลายโดยอุบายนับไม่ถ้วน? หนามไม่ทำให้พวกเขาเสียขวัญ และการเห็นสัญญาณจลจอกไม่ทำให้พวกเขาเปิดแนบหรือ? แต่เมื่อครั้งหนึ่งพวกเขาได้รับเกียรติของความ เป็นเอกสูงสุดของพระเจ้าเป็นเจ้า และได้รับการประทานกรุณาธิคุณที่อารีของพระองค์ พวกเขาจะสละหนึ่งหมื่นชีวิตในหนทางของพระองค์อย่างสมัครใจถ้าพวกเขาทำได้! ไม่เพียงเท่านั้น วิญญาณที่วิสุทธิของพวกเขาซึ่งไม่ให้ร่างกายที่เป็นเสมือนกรง ย่อมโหยหาการถูกปลดปล่อย นครบเดี่ยวของกองทัพนั้นจะเผชิญหน้าและต่อสู้กับคนเป็นฝูง! และกระนั้นหากไม่ใช่เพราะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิตของตน พวกเขาสามารถสำแดงการกระทำดังกล่าวซึ่งขัดกับหนทางทั้งหลายของมนุษย์ และเข้ากันไม่ได้กับความต้องการทางโลกของตนได้อย่างไร?

เป็นที่ประจักษ์ว่าไม่มีสิ่งใดที่ขาดการเปลี่ยนแปลงที่ลึกลับนี้ สามารถทำให้จิตวิญญาณและความประพฤติดังกล่าวถูกสำแดงให้เห็นชัดในสภาวะการดำรงอยู่ ซึ่งไม่เหมือนกับนิสัยและกิริยามารยาทเมื่อก่อนของพวกเขาเลย, เพราะความวุ่นวายใจของพวกเขาถูกเปลี่ยนเป็นความสงบ ความสงสัยของพวกเขาถูกเปลี่ยนเป็นความมั่นใจ ความซึ่กิ้วของพวกเขาถูกเปลี่ยนเป็นความกล้าหาญ, ดังกล่าวคืออิทธิฤทธิ์ของน้ำทิพย์ของพระเจ้าเป็นเจ้า ที่เปลี่ยนแปลงวิญญาณของมนุษย์ทั้งหลายอย่างรวดเร็วในพริบตา

ตัวอย่างเช่น จงพิจารณาดูสสารทองแดง หากถูกเก็บรักษาไว้ในเหมืองของมันเองไม่ให้แข็งตัว ภายในระยะเวลาเจ็ดสิบปีทองแดงจะบรรลุถึงสภาวะของทอง

¹ โกรอ่าน 43:22

อย่างไรก็ตามมีบางคนยืนยันว่า ทองแดงเองคือทองที่อยู่ในสภาพที่เป็นโรคเพราะ การแข็งตัว และดังนั้นไปไม่ถึงสภาวะของมันเอง

แม้กระนั้นก็ตามน้ำทิพย์ที่แท้จริงจะทำให้สสารทองแดงบรรลุถึงสภาวะของทอง อย่างทันใด และจะข้ามผ่านระยะต่างๆ ของเวลาเจ็ดสิบปีไปในชั่วขณะเดียว, ทองนี้ ถูกเรียกว่าทองแดงได้หรือไม่? อ่างได้หรือไม่ว่าทองแดงนี้ยังไม่บรรลุถึงสภาวะของ ทอง ขณะที่มิเกณฑ์การทดสอบอยู่ใกล้ๆ สำหรับทดสอบและแยกทองจากทองแดง?

ทำนองเดียวกันโดยอิทธิฤทธิ์ของน้ำทิพย์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ดวงวิญญาณ เหล่านี้ข้ามผ่านโลกแห่งรูปในพริบตาและคืบหน้าเข้าไปในอาณาจักรแห่งความ วิสุทธิ เดินทางผ่านพิภพแห่งข้อจำกัดด้วยก้าวเดียว และไปถึงอาณาจักรที่ไร้ สถานที, เป็นความจำเป็นที่เจ้าจะพยายามสุดกำลังเพื่อไปให้ถึงน้ำทิพย์นี้ ซึ่งในชั่ว แล่นของลมหายใจเดียวทำให้ตะวันตกแห่งความเขลาไปถึงตะวันออกแห่งความรู้ ทำให้ราตรีมืดสว่างด้วยแสงอำไพยามเช้า นำทางผู้พเนจรในพรางแห่งความสงสัยไปสู่ ต้นธารแห่งที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและน้ำพุแห่งความมั่นใจ และประทานเกียรติให้ผู้ ที่เป็นสังขารได้เข้าไปในเรขวาทแห่งความเป็นอมตะ, บัดนี้หากคิดว่าทองนี้คือ ทองแดง ก็คิดได้ทำนองเดียวกันว่าประชาชนเหล่านี้คือคนเดิมก่อนที่พวกเขาจะได้รับ การประสพด้วยความศรัทธา

ดูกร ภราดร จงมองดูว่าความลึกลับที่ซ่อนเร้นทั้งหลายของ "การเกิดใหม่" "การกลับมา" และ "การฟื้นคืนชีพ" ถูกเปิดมาคลุมออกและไขต่อดวงตาของเจ้า โดยวาหะที่เพียงพอสำหรับทุกสิ่ง โต้แย้งไม่ได้และเป็นที่ยุติเหล่านี้อย่างไร พระผู้ เป็นเจ้าทรงยินยอม โดยความช่วยเหลือที่การุณย์และมองไม่เห็นของพระองค์ เจ้า จะถอดเสื้อผ้าเก่าออกจากร่างกายและวิญญาณของเจ้า และสวมเครื่องแต่งกายใหม่ ที่ไม่เสื่อมสูญ

ดังนั้นในทุกยุคศาสนาถัดไป บรรดาผู้ที่อ้าแขนรับศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของ เจ้าก่อนมนุษยชาติที่เหลือ ผู้ซึ่งดื่มน้ำใสแห่งความรู้จากมือของพระผู้เป็นความงาม สวรรค์ และไปถึงยอดที่สูงส่งที่สุดแห่งความศรัทธาและความมั่นใจ สามารถได้รับการ พิจารณาด้วยชื่อ สภาวะความเป็นจริง การกระทำ ถ้อยคำและตำแหน่งว่าเป็น "การกลับมา" ของบรรดาผู้ที่บรรลุความเป็นเอกคล้ายกันในยุคศาสนาก่อน, เพราะ สิ่งใดก็ตามที่ประชาชนในยุคศาสนาก่อนสำแดง สิ่งเดียวกันถูกแสดงโดยประชาชน รุ่นหลังนี้, จงพิจารณาดอกกุหลาบ : ไม่ว่าดอกกุหลาบจะบานในโลกตะวันออก หรือโลกตะวันตก ยังไงก็เป็นดอกกุหลาบ เพราะที่สำคัญในแง่นี้ไม่ใช่รูปโฉมของ ดอกกุหลาบ แต่อยู่ที่กลิ่นและสุนทรียที่ดอกกุหลาบให้

ดังนั้นจงชำระสายตาของเจ้าให้ปลอดจากข้อจำกัดทางโลกทั้งหมด เพื่อว่าเจ้า จะได้มองดูพวกเขาทั้งหมดเป็นผู้แสดงพระนามเดียวกัน เป็นผู้รธาธิบายสนับสนุน ศาสนาเดียวกัน เป็นผู้สำแดงตัวตนเดียวกัน และเป็นผู้เปิดเผยสัจธรรมเดียวกัน และ เจ้าจะเข้าใจ "การกลับมา" ที่ลึกลับของพระวณะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่คลี่ออกมาโดยวา หะเหล่านี้, จงใคร่ครวญดูความประพฤติของสหายทั้งหลายในยุคศาสนาของพระ

โมฮัมหมัดสัฟฟัก จงพิจารณาดูว่าโดยลมหายใจฟื้นชีวิตของพระโมฮัมหมัด พวกเขาได้รับการชำระมลทินของสิ่งไร้แก่นสารทั้งหลายในโลก ได้รับการปลดปล่อยจากกิเลสที่เห็นแก่ตัว และปล่อยวางจากทั้งหมดนอกจากพระองค์อย่างไร, จงมองดูว่าพวกเขาเข้าถึงที่สถิตที่วิสุทธิของพระองค์ ซึ่งเป็นที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้าของก่อนชนชาติทั้งหมดของโลกอย่างไร, พวกเขาสละโลกและทั้งหมดที่อยู่ในโลก และเสียดชีวิตอย่างสมัครใจและเบิกบาน ณ แทบเท้าของพระผู้สำแดงพระผู้ทรงความรู้โรจน้อย่างไร, และบัดนี้จงสังเกตดู "การกลับมา" ของความมุ่งมั่นเดียวกัน ความแน่วแนและการสละเดียวกัน ที่สำแดงออกโดยสหายทั้งหลายของจุดของคัมภีร์บายัน¹ เจ้าได้เป็นพยานแล้วว่าโดยความมหัศจรรย์ของกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นนายของนายทั้งหลาย สหายเหล่านี้ได้สาวรองแห่งการสละที่ประเสริฐบนยอดสุดแห่งความรู้โรจนที่เข้าไม่ถึงอย่างไร, พระผู้เป็นแสงสว่างเหล่านี้มาจากแหล่งกำเนิดเดียวกัน และผลไม่เหล่านี้คือผลไม้ของต้นไม้เดียวกัน, เจ้าไม่สามารถสังเกตเห็นความแตกต่างหรือความต่างจากกันในกลุ่มพวกเขา ทั้งหมดนี้เป็นไปโดยกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าของ! พระองค์ประทานกรุณาธิคุณของพระองค์ให้ผู้ที่พระองค์ประสงค์, พระผู้เป็นเจ้าของทรงโปรด ขอให้เราหลีกเลี่ยงดินแดนแห่งการปฏิเสธ และคืบหน้าเข้าไปในมหาสมุทรแห่งการยอมรับ เพื่อว่าด้วยดวงตาที่ถูกชำระองค์ประกอบทั้งหมดที่ขัดกัน เราจะสังเกตเห็นภาพแห่งเอกภาพและความหลากหลาย ภาพแห่งความผิดแผกและความเป็นหนึ่ง ภาพแห่งความจำกัดและความปล่อยวาง และบินขึ้นไปสู่เขตคุ้มครองสูงสุดและในที่สุดของความหมายที่ซ่อนเร้นของพระวณะของพระผู้เป็นเจ้าของ

ดังนั้นจากถ้อยแถลงนี้เป็นที่ประจักษ์และเห็นชัดว่า หากดวงวิญญาณหนึ่งใน "ตอนจบที่ไม่มีจุดจบ" ถูกสำแดงให้เห็นชัด และลุกขึ้นประกาศและสนับสนุนศาสนาที่ใน "ตอนเริ่มต้นที่ไม่มีจุดเริ่มต้น" อีกดวงวิญญาณหนึ่งเคยประกาศและสนับสนุนก็สามารถประกาศได้อย่างแท้จริงว่า พระผู้ทรงเป็นดวงวิญญาณสุดท้ายและพระผู้ทรงเป็นดวงวิญญาณแรกเป็นหนึ่งและคนเดียวกัน เนื่องด้วยทั้งสองเป็นผู้ อรรถาธิบายสนับสนุนศาสนาเดียวกัน, ด้วยเหตุผลนี้หากจุดของคัมภีร์บายัน ขอให้ชีวิตของทุกคนนอกจากพระองค์เป็นพลีแด่พระองค์ เปรียบพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของทั้งหลายเป็นดวงอาทิตย์ ซึ่งแม้จะขึ้นมาจาก "ตอนเริ่มต้นที่ไม่มีจุดเริ่มต้น" จนกระทั่งถึง "ตอนจบที่ไม่มีจุดจบ" ยังไงก็เป็นดวงอาทิตย์เดียวกัน, ที่นี่หากเจ้ากล่าวว่าดวงอาทิตย์นี้คือดวงอาทิตย์ดวงก่อน เจ้าพูดความจริง และหากเจ้ากล่าวว่าดวงอาทิตย์นี้คือ "การกลับมา" ของดวงอาทิตย์นั้น เจ้าก็พูดความจริงเช่นกัน, ทำนองเดียวกันจากถ้อยแถลงนี้เป็นที่ประจักษ์ว่าพจน์ "สุดท้าย" ใช้ได้กับ "แรก" และพจน์ "แรก" ใช้ได้กับ "สุดท้าย" เนื่องด้วย "แรก" และ "สุดท้าย" ได้ลุกขึ้นประกาศศาสนาเดียวกัน

แม้ว่าหัวข้อนี้จะชัดเจนต่อดวงตาของบรรดาผู้ที่ได้ดื่มอมฤตแห่งความรู้และความมั่นใจ กระนั้นก็มีผู้ที่ไม่เข้าใจความหมายมากมายเพียงไร ที่ยอมให้พจน์ "ตรา

¹ พระบ็อบ

ประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” มาบดบังความเข้าใจของตน และพรากตนจาก กรุณาธิคุณของพระพรอเนกอนันต์ทั้งหมดของพระองค์! พระโมฮัมหมัดเองไม่ได้ ประกาศหรือว่า : “เราคือศาสนทูตทั้งหมด”? พระองค์ไม่ได้กล่าวดังที่เรากล่าวถึง หรือว่า : “เราคืออดัม โนอาห์ พระโมเสสและพระเยซู”? ทำไมพระโมฮัมหมัด พระ ผู้เป็นความงามอมตะนั้น ผู้ทรงกล่าวว่า “เราคืออดัมแรก” จะไม่สามารถกล่าว เช่นกันว่า : “เราคืออดัมสุดท้าย”? เพราะแม้ว่าพระองค์ทรงถือว่าตนเองเป็น “องค์ แรกของศาสนทูตทั้งหลาย” นั่นคืออดัม ทำนองเดียวกัน “ตราประทับของศาสนทูต ทั้งหมด” ใช้ได้กับพระผู้เป็นความงามของพระผู้เป็นเจ้านี้ เป็นที่ยอมรับอย่างชัดเจน ว่า ในการเป็น “องค์แรกของศาสนทูตทั้งหลาย” พระองค์คือ “ตราประทับ” ของ พวกเขาเช่นกัน

ในยุคศาสนานี้ ความลึกลับของหัวข้อนี้ได้เป็นบททดสอบที่เจ็บปวดสำหรับ มวลมนุษยชาติ, จงมองดูว่า บรรดาผู้ซึ่งยึดติดดวงชะตาเหล่านี้ ไม่เชื่อในพระองค์ พระ ผู้ทรงเปิดเผยที่แท้จริงของพวกเขา มีมากมายเพียงไร, เราขอถามว่าชนชาตินี้ถือ ว่าพจน์ “แรก” และ “สุดท้าย” หมายความว่าอะไรเมื่อเกี่ยวข้องกับพระผู้เป็นเจ้า ขอ ความสวดดีจึงมีแต่พระนามของพระองค์? หากพวกเขายืนยันว่า พจน์เหล่านี้เกี่ยว โยงกับจักรวาลนี้ นั่นจะเป็นไปได้อย่างไรในเมื่อระบบที่มองเห็นได้ของสิ่งทั้งหลายยัง ดำรงอยู่อย่างเห็นชัด? ไม่ ในกรณีนี้ “แรก” มิได้หมายถึงอื่นใดนอกจาก “สุดท้าย” และ “สุดท้าย” มิได้หมายถึงอื่นใดนอกจาก “แรก”

ดังเช่นใน “ตอนเริ่มต้นที่ไม่มีจุดเริ่มต้น” พจน์ “สุดท้าย” ใช้ได้อย่างแท้จริงกับ พระผู้เป็นเจ้าผู้ให้การศึกษาส่งที่มองเห็นและสิ่งที่มองไม่เห็น ทำนองเดียวกันพจน์ “แรก” และ “สุดท้าย” ใช้ได้กับพระผู้สำแดงองค์ทั้งหลายของพระองค์ พวกเขาคือผู้ อรรถาธิบายที่เป็นทั้ง “แรก” และ “สุดท้าย” ในเวลาเดียวกัน, ขณะประทับอยู่บนที่ นั่ง “แรก” พวกเขาครองบัลลังก์ “สุดท้าย”, หากมีดวงตาที่เห็นแจ้ง ดวงตานี้จะ มองเห็นอย่างรวดเร็วง่ายดายว่า บรรดาผู้ อรรถาธิบายที่เป็น “แรก” และ “สุดท้าย” “เห็นชัด” และ “ซ่อนเร้น” “ตอนเริ่มต้น” และ “ตราประทับ” มิใช่ใครอื่นนอกจาก พระผู้ทรงสภาวะที่วิสุทธิเหล่านี้ พระผู้เป็นสาระแห่งการปล่อยวางเหล่านี้ ดวง วิญญาณสวรรค์เหล่านี้, และหากเจ้าเห็นในอาณาจักรวิสุทธิแห่ง “พระผู้เป็นเจ้าอยู่ โดยลำพัง ไม่มีใครอื่นนอกจากพระองค์” เจ้าจะพบว่าในราชสำนักนั้น นามทั้งหมด เหล่านี้ไม่มีเลยและถูกสืบทอด, เมื่อนั้นดวงตาของเจ้าจะไม่ถูกบังโดยม่านเหล่านี้ พจน์และคำกล่าวเป็นนัยเหล่านี้อีกต่อไป, สถานะนี้เป็นของสวรรค์และสูงส่งเพียงไร ซึ่งแม้แต่เกเบรียลที่ไม่ได้รับการนำทางก็ไม่มีทางเข้าถึง และวิหคแห่งสวรรค์ที่ไม่ได้ รับการช่วยเหลือก็ไม่มีทางไปถึง

และบัดนี้จงพยายามทำความเข้าใจความหมายของคำพูดนี้ของอิหม่ามอาลีผู้ บัญชาการของผู้ที่ศรัทธา : “การมองทะลุผ่านแห่งความรู้ ไรจน์โดยไม่ได้รับการ ช่วยเหลือ”, ส่วนหนึ่งของ “ม่านแห่งความรู้ ไรจน์” เหล่านี้คือนักบวชและบัณฑิต ทั้งหมดที่มีชีวิตอยู่ในสมัยของพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งเพราะขาด การเห็นแจ้ง รักและกระหายความเป็นผู้นำ จึงไม่ยอมจำนนต่อศาสนาของพระผู้เป็น

เจ้า ไม่เพียงเท่านั้น ถึงกับไม่ยอมเงี้ยวพุงทำนองเพลงสวรรค์, “พวกเขาเอานี้ว่าอดหูตัวเอง”¹ และประชาชนเช่นกันด้วยไม่สนใจพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเลยและถือเอาคนเหล่านี้เป็นเจ้านาย ได้ยอมอยู่ภายใต้อำนาจของผู้นำที่ซีโอะและจอมปลอมเหล่านี้อย่างไม่สงวนท่าที เพราะพวกเขาไม่มีสายตา การได้ยินและหัวใจของตนเอง ที่จะแยกความจริงจากความจอมปลอม

แม้ว่ามีคำตักเตือนที่ได้รับการดลใจจากสวรรค์ของศาสนทูต นักบุญและบรรดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเลือกสรรทั้งหมด ซึ่งบัญชาประชาชนให้มองด้วยตาของตนเองและฟังด้วยหูของตนเอง พวกเขาก็ยังปฏิเสธคำแนะนำเหล่านี้โดยไม่ให้ราคา และได้เชื่อฟังและจะเชื่อฟังบรรดาผู้นำของศาสนาของตนอย่างตาบอดต่อไป, หากคนยากไร้และไม่เป็นที่รู้จัก ขาดเสื้อผ้าของผู้มีวิชา กล่าวต่อพวกเขาว่า: “ดูกรประชาชน! จงเชื่อฟังพระผู้นำข้าทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า”² ด้วยแปลกใจอย่างยิ่งต่อคำกล่าวนี้ พวกเขาจะตอบว่า: “อะไรกัน! เจ้าหมายความว่านักบวชทั้งหมดเหล่านี้ ผู้ธรรมาธิบายวิชาทั้งหมดเหล่านี้ ด้วยอำนาจ ความโอ้อ่าและความเอิกเกริก ได้หลงผิดและหาได้แยกความจริงจากความจอมปลอมหรือ? เจ้าและประชาชนเหมือนเจ้าสร้างทำเป็นเข้าใจสิ่งที่เจ้าไม่เข้าใจหรือไม่?” หากจำนวนและและความสำเร็จของเครื่องแต่งกายได้รับการพิจารณาว่าเป็นเกณฑ์ของวิชาและศีลธรรม ชนชาติทั้งหลายในยุคที่ผ่านมาผู้ซึ่งประชาชนในปัจจุบันไม่เคยเหนือกว่าในด้านจำนวน ความมั่งคั่งและอำนาจ ควรถูกนับว่าเป็นชนชาติที่เหนือกว่าและมีคุณค่ากว่าอย่างแน่นอน

เป็นที่ชัดเจนและประจักษ์ว่า เมื่อใดก็ตามที่พระผู้แสดงความวิสุทธิทั้งหลายถูกเปิดเผย เหล่านักบวชในยุคของพระองค์ได้ขัดขวางประชาชนไม่ให้ไปถึงหนทางแห่งศีลธรรม, บันทึกของคัมภีร์สวรรค์ทั้งหมดให้การยืนยันเรื่องนี้, ไม่มีศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าขององค์ใดผู้ซึ่งถูกสำแดงให้เห็นชัดแล้ว ไม่ตกเป็นเหยื่อของความเกลียดชังที่ไม่ลดละ การประณาม การปฏิเสธ และการสาปแช่งของเหล่านักบวชในยุคของพระองค์! ความวิบัติจึงบังเกิดกับพวกเขาสำหรับความสามานย์ที่มีมือของพวกเขาทำเมื่อก่อน ความวิบัติจึงบังเกิดพวกเขาสำหรับสิ่งที่พวกเขาทำลงอยู่เวลานี้! ม่านแห่งความรุ่งโรจน์ใดหรือที่น่ากลัวกว่าพวกที่เป็นรูปธรรมแห่งความหลงผิดเหล่านี้! ความชอบธรรมของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นพยาน! การมองทะลุผ่านดังกล่าวคือความยิ่งใหญ่ที่สุดของการกระทำทั้งปวง และการฉีกม่านเหล่านี้ออกเป็นชิ้นๆ คือกุศลกรรมสูงสุดของกรรมทั้งปวง! ดูกร ชุมชนแห่งจิตวิญญาณ! ขอให้พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าช่วยเหลือเราและช่วยเหลือเจ้า เพื่อว่าในเวลาของการสำแดงองค์ของพระองค์ พวกเจ้าจะได้รับการช่วยเหลือด้วยความกรุณาให้กระทำสิ่งดังกล่าว และเข้าถึงที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าในสมัยของพระองค์

ยิ่งไปกว่านั้นส่วนหนึ่งของ “ม่านแห่งความรุ่งโรจน์” คือพจน์ต่างๆ เช่น “ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” และที่คล้ายกัน ซึ่งการถอดม่านนี้ออกคือความสำเร็จ

¹ โครอ่าน 2:19

² โครอ่าน 36:20

สูงสุดในสายตาของวิญญาณชั้นต่ำและหลงผิดเหล่านี้, เพราะคำพูดที่ลึกลับเหล่านี้ เพราะ“มานแห่งความรุ่งโรจน์” ที่น่ากลัวเหล่านี้ ทุกคนถูกขัดขวางมิให้มองเห็นแสงสว่างของสัจธรรม, พวกเขาไม่ได้ยินทำนองเพลงของวิหคแห่งสวรรค์นั้น¹ เอ่ยความลึกลับนี้หรือว่า : “เราได้สนับสนุนหนึ่งพันฟาตีเมห์ ซึ่งทุกคนเป็นธิดาของพระโมฮัมหมัดบุตรของอับดุลเลาะห์ ซึ่งเป็น ‘ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย’”? จงมองดูว่าความลึกลับมากมายเพียงไรยังไม่ถูกไขภายในธรรมวิหารแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และมณีแห่งอัจฉริยภาพของพระองค์มากมายเพียงไรยังถูกปกปิดไว้ในคลังที่ล่องล้าไม่ได้ของพระองค์! หากเจ้าไตรตรองสิ่งนี้ในหัวใจของเจ้า เจ้าจะตระหนักว่างานหัตถกรรมของพระองค์ไม่มีจุดเริ่มต้นหรือจุดจบ อาณาจักรของโองการของพระองค์กว้างใหญ่ไพศาลเกินกว่าสิ้นของมนุษย์จะพรรณนา หรือวิหคแห่งปัญญาของมนุษย์จะข้ามผ่าน, การลิขิตโดยการบริบาลของพระองค์ลึกลับเกินกว่าปัญญาจะเข้าใจ สรรพโลกที่พระองค์สร้างไม่มีจุดจบและดำรงอยู่มาตั้งแต่ “ตอนเริ่มต้นที่ไม่มีจุดเริ่มต้น” บรรดาพระผู้สำแดงความงามของพระองค์ไม่มีจุดเริ่มต้น และพวกเขาจะดำเนินต่อไปจนถึง “ตอนจบที่ไม่มีจุดจบ” จงไตรตรองวาทะนี้ในหัวใจของเจ้า และใคร่ครวญดูว่าวาทะนี้ใช้ได้กับดวงวิญญาณที่วิสุทธิทั้งหมดเหล่านี้ได้อย่างไร

ทำนองเดียวกันจงพยายามทำความเข้าใจความหมายของทำนองเพลงของผู้เป็นความงามนิรันดรนั้น นั่นคืออิหม่ามฮุสเซนบุตรของอิหม่ามอาลี ผู้ซึ่งกล่าวต่อซัลมานด้วยถ้อยคำเหล่านี้ : “เราอยู่กับหนึ่งพันอดัม ช่วงเวลาระหว่างอดัมแต่คนและอดัมคนถัดไปคือห้าพันปี และเราประกาศการสืบทอดที่ประทานให้แก่บิดาของเราต่ออดัมแต่ละคน” จากนั้นเขาเล่ารายละเอียดบางอย่างจนกระทั่งเขากล่าวว่า : “เราได้ต่อสู้ในสงครามหนึ่งพันครั้งในหนทางของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า สงครามย่อยและสำคัญน้อยที่สุดคือครั้งที่คล้ายกับสงครามเคย์บาร์ ซึ่งในสงครามครั้งนั้นบิดาของเราต่อสู้และโต้แย้งกับพวกไม่เชื่อศาสนา” บัดนี้จากเรื่องราวปรัมปราทั้งสองนี้จงพยายามทำความเข้าใจความลึกลับของ “ตอนจบ” “การกลับมา” และ “สรรพโลกที่ไม่มีจุดเริ่มต้นหรือจุดจบ”

ดูกร ผู้เป็นที่รักยิ่งของเรา! ทำนองเพลงสวรรค์ประเสริฐอย่างวัดไม่ได้เหนือความพยายามของหูของมนุษย์ที่จะได้ยิน หรือปัญญาของมนุษย์จะเข้าใจความลึกลับของทำนองเพลงนี้! มดที่หมดหนทางจะก้าวเข้าไปในราชสำนักของพระผู้ทรงความรู้โรจน์ได้อย่างไร? และกระนั้นดวงวิญญาณที่อ่อนแอทั้งหลายซึ่งขาดความเข้าใจ ปฏิเสธวาทะที่ยากจะเข้าใจเหล่านี้ และตั้งข้อสงสัยในสัจธรรมของเรื่องราวปรัมปราดังกล่าว ไม่เพียงเท่านั้น ไม่มีใครสามารถเข้าใจเรื่องราวปรัมปราเหล่านั้นนอกจากพวกที่มีหัวใจสว่าง, จงกล่าวว่า พระองค์คือตอนจบที่ในจักรวาลทั้งหมดไม่มีจุดจบสำหรับพระองค์เป็นที่จินตนาการได้ และในสรรพโลกไม่มีจุดเริ่มต้นสำหรับพระองค์เป็นที่นึกคิดได้, ดูกร ชุมชนคนของโลก จงมองดูความอำไพของพระผู้เป็นตอนจบที่เปิดเผยอยู่ในพระผู้สำแดงตอนเริ่มต้น!

¹ อิหม่ามอาลี

ช่างแปลกเพียงไร! ประชาชนเหล่านี้มือหนึ่งยึดถือวจนะในคัมภีร์โกรอ่านและคำสอนปรัมปราของประชาชนแห่งความมั่นใจ ที่พวกเขาพบว่าสอดคล้องกับโน้มน้าวใจและประโยชน์ของตน และอีกมือหนึ่งปฏิเสธวจนะและคำสอนปรัมปราที่ขัดกับกิเลสที่เห็นแก่ตัวของตน “เช่นนั้นพวกเขาเชื่อคัมภีร์บางส่วนและปฏิเสธบางส่วนหรือ?”¹ พวกเขาวิญญูสิ่งที่พวกเขาไม่เข้าใจได้อย่างไร? ดังที่พระผู้เป็นนายแห่งชีวิตหลังจากที่ทรงพูดไว้ในคัมภีร์ที่ไม่ผิดพลาดเกี่ยวกับ “ตราประทับ” ในวาทะที่ประเสริฐของพระองค์ว่า : “พระโมฮัมหมัดคืออัครสาวกของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย”² ได้เปิดเผยคำสัญญาต่อประชาชนทั้งหมดเกี่ยวกับ “การเข้าถึงที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า”, วจนะในคัมภีร์นั้นซึ่งบางท่อนเรากล่าวถึงแล้วให้การยืนยันการเข้าถึงที่สถิตของกษัตริย์อมตะ, พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่แท้จริงองค์เดียวเป็นพยานให้เรา! ไม่มีสิ่งใดประเสริฐหรือชัดเจนกว่า “การเข้าถึงที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า” ที่เปิดเผยไว้ในคัมภีร์โกรอ่าน ขอความสุขสวัสดิ์จงมีแด่ผู้ที่เข้าถึงที่สถิตนั้นในยุคที่ประชาชนส่วนใหญ่หันหนีไปดังที่พวกเขาเป็นพยาน

และกระนั้นโดยความลึกลับของวจนะท่อนแรก พวกเขาได้หันหนีไปจากกรุณาธิคุณที่สัญญาไว้ในวจนะท่อนหลัง ทั้งๆ ที่ “การเข้าถึงที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า” ใน “วันแห่งการฟื้นคืนชีพ” ได้รับการกล่าวไว้อย่างชัดเจนในคัมภีร์นั้น, เป็นที่สาธิตและพิสูจน์อย่างแน่ชัดด้วยหลักฐานทั้งหลายที่ชัดเจนแล้วว่า “การฟื้นคืนชีพ” หมายถึงการฟื้นคืนมาของพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเพื่อประกาศศาสนาของพระองค์ และ “การเข้าถึงที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า” หมายถึงการเข้าถึงที่สถิตของความงามของพระองค์ในบุคคลที่เป็นการสำแดงของพระองค์ เพราะแท้จริงแล้ว “ไม่มีการมองใดมองเห็นพระองค์ แต่พระองค์มองเห็นทั้งหมด”³ แม้ด้วยข้อเท็จจริงที่ไร้ข้อสงสัยและถ้อยแถลงที่แจ่มแจ้งทั้งหมดเหล่านี้ พวกเขาก็ยังยึดติดอย่างเบาปัญญาอยู่กับพจน์ “ตราประทับ” และยังคงถูกพรากรอย่างสิ้นเชิงจากการยอมรับพระผู้ทรงเป็นผู้เปิดเผยทั้งตราประทับและตอนเริ่มต้นในยุคแห่งการมาสถิตอยู่ของพระองค์ “หากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าลงโทษเขื่อนติมนุชย์สำหรับการกระทำที่วิปริตของพวกเขา พระองค์จะไม่เหลือสิ่งที่เคลื่อนไหวไว้บนโลกเลย! แต่พระองค์เลื่อนการลงโทษพวกเขาไปถึงเวลาที่กำหนดไว้”⁴ แต่นอกจากสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด หากชนชาตินี้ไปถึงหยดเดียวจากสายธารใสที่ไหลมาจากวจนะ : “พระผู้เป็นเจ้าของเจ้ากระทำสิ่งใดก็ตามที่พระองค์ประสงค์ และบัญญัติสิ่งใดก็ตามที่พระองค์ปรารถนา” พวกเขาจะไม่ค่อนข้างใดๆ อย่างไม่เหมาะสมเช่นนี้กับพระผู้เป็นศูนย์รวมแห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์, ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า การกระทำและถ้อยคำที่ปวงอยู่ภายในเงื่อมมือแห่งอาณาภาพของพระองค์ “ทุกสิ่งถูกคุมขังอยู่ในอ้อมมือที่ทรงอำนาจของพระองค์ ทุกสิ่งง่ายและเป็นไปได้สำหรับพระองค์” พระองค์ทำสิ่งใดก็ตามสำเร็จได้ตามที่พระองค์ประสงค์ และทำทุกอย่างตามที่พระองค์ปรารถนา “ใครก็ตามที่กล่าวว่า ‘ทำไม่’ หรือ ‘เหตุผลใด’ ได้พูดหมิ่นศาสนา!” หากประชาชนเหล่านี้

¹ โกรอ่าน 2:85

² โกรอ่าน 33:40

³ โกรอ่าน 6:103

⁴ โกรอ่าน 16:61

สลัดการหลับและความไม่เอาใจใส่ออกไป และตระหนักในสิ่งที่มือของพวกเขาได้กระทำ พวกเขาจะเสื่อมสูญอย่างแน่นอน และจะกระโจนเข้ากองไฟด้วยตัวเอง ซึ่งเป็นจุดจบและที่พักอาศัยที่แท้จริงของพวกเขา, พวกเขาไม่ได้ยินสิ่งที่พระองค์เปิดเผยไว้หรือว่า : “พระองค์จะไม่ถูกถามเกี่ยวกับการกระทำของพระองค์?”¹ เมื่อคำนึงถึงวาทะเหล่านี้ มนุษย์กล้าถึงขนาดตั้งคำถามพระองค์และสาละวนอยู่กับคำพูดเหลวไหลได้อย่างไร?

พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงกรุณา! ชนชาตินี้เบาปัญญาและวิปริตอย่างยิ่งถึงขนาดที่พวกเขาหันหน้าเข้าหาความคิดและความปรารถนาของตนเอง และหันหลังให้กับความรู้และความประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของ ขอความศักดิ์สิทธิ์และความสดุดีจงมีแด่พระนามของพระองค์!

จงมีความเป็นธรรม : หากประชาชนเหล่านี้ยอมรับสัจธรรมของวจนะที่เรีองรองและคำกล่าวเป็นนัยที่วิสุทธิเหล่านี้ และยอมรับพระผู้เป็นเจ้าของว่าเป็น “พระผู้กระทำให้ใดก็ตามที่พระองค์ปรารถนา” พวกเขายังคงยึดถือความเลอะเทอะที่จะแจ้งเหล่านี้ต่อไปได้อย่างไร? ไม่เพียงเท่านั้น พวกเขาจะยอมรับและยอมจำนนด้วยวิญญาณทั้งหมดของตนต่อสิ่งใดก็ตามที่พระองค์กล่าว, เราขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้าของ! หากมิใช่เพราะโองการสวรรค์และการลิขิตของพระผู้ทรงบริบาลที่ไม่อาจหยั่งรู้ พิภพเองจะทำลายชนชาตินี้ทั้งหมดจนสิ้นซาก! “อย่างไรก็ตามพระองค์จะเลื่อนการลงโทษพวกเขาจนกว่าจะถึงกำหนดเวลาของวันที่รู้”

หนึ่งพันสองร้อยแปดสิบปีผ่านไปนับแต่รุ่งอรุณของยุคศาสนาของพระโมฮัมหมัด ประชาชนที่ตาบอดและต่ำทรามเหล่านี้ได้อ่านออกเสียงคัมภีร์โกรอ่านทุกรุ่งอรุณ แต่หาได้เข้าใจแม้แต่อักษรเดียวของคัมภีร์นี้! พวกเขาอ่านวจนะท่อนต่างๆ ครั้นแล้วครั้นเล่า ที่ให้การยืนยันความเป็นจริงอย่างชัดเจนของหัวข้อศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ และเป็นพยานต่อสัจธรรมของพระผู้สำแดงความรุ่งโรจน์อนันต์ทั้งหลาย และยังไม่เข้าใจจุดประสงค์ของวจนะเหล่านี้, ตลอดช่วงเวลานี้พวกเขาถึงกับไม่ตระหนักว่าในทุกยุคการอ่านคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายมิใช่เพื่อจุดประสงค์ใด เว้นแต่เพื่อทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของคัมภีร์ และไขความลึกลับทั้งหลายที่ซ่อนเร้นที่สุดในคัมภีร์ หากไม่แล้วการอ่านโดยไม่เข้าใจไม่มีประโยชน์ที่ยั่งยืนสำหรับมนุษย์

และมาวันหนึ่งชายผู้ขัดสนคนหนึ่งมาเยี่ยมดวงวิญญาณนี้ด้วยความกระหายมหาสมุทรแห่งความรู้ของพระองค์ ขณะที่สนทนากับเขามีการกล่าวถึงเครื่องหมายทั้งหลายของวันแห่งการพิพากษา การฟื้นคืนชีพ การฟื้นชีวิต และการคิดบัญชี เขาเร่งเร้าเราให้อธิบายว่าในยุคศาสนาที่น่าพิศวงนี้ ชาติชนทั้งหลายของโลกถูกนำมาคิดบัญชีได้อย่างไรในเมื่อไม่มีใครทราบเรื่องนี้ ครั้นแล้วเราบอกความจริงบางอย่างของวิทยาศาสตร์และอัจฉริยภาพบรมโบราณให้แก่เขาตามระดับความสามารถและความเข้าใจของเขา จากนั้นเราถามเขาโดยกล่าวว่า : “เจ้าไม่ได้

¹ โกรอ่าน 21:23

อ่านคัมภีร์โครอ่านหรือ เจ้าไม่ทราบวณะที่วิสุทธิต่อนนี้หรือ : 'ในวันนั้นมนุษย์และจิตวิญญาณจะไม่ถูกถามเกี่ยวกับบาปของตน?' ¹ เจ้าไม่ทราบหรือว่า 'การถาม' ไม่ได้หมายถึงการถามด้วยลิ้นหรือวาจา ดังที่วณะท่อนนี้เองซึ่งบ่งและพิสูจน์? เพราะหลังจากนั้นเป็นที่กล่าวว่า : 'คนบาปจะเป็นที่รู้จักสีหน้าของเขา และพวกเขาจะถูกจับที่ผมปรกหน้าผากและเท้าของตน'" ²

ดังนั้นชนชาติทั้งหลายของโลกถูกพิพากษาโดยสีหน้าของพวกเขา, โดยสีหน้านี้ความเชื่อที่ผิด ความศรัทธาและความยุติธรรมของพวกเขา ล้วนถูกสำแดงให้เห็นชัด, ดังที่เป็นที่ประจักษ์ในยุคนี้ว่า ประชาชนแห่งความหลงผิดเป็นที่รู้และแยกจากสาวกแห่งการนำทางสวรรค์โดยสีหน้าของพวกเขาได้อย่างไร, หากประชาชนเหล่านี้ไตร่ตรองวณะทั้งหลายในคัมภีร์นั้นในหัวใจของตน เพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าของท่านั้นและไม่มี ความปรารถนาใดนอกจากความยินดีของพระองค์ แน่หนอว่าพวกเขาจะพบสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาแสวงหา, ในวณะทั้งหลายของคัมภีร์นั้น พวกเขาจะพบว่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในยุคศาสนานี้ไม่ว่าใหญ่หรือเล็ก ถูกเปิดเผยและเห็นชัด, ในวณะเหล่านี้พวกเขาจะถึงกับมองเห็นการกล่าวถึงการไปจากดินแดนบ้านเกิดของพระผู้สำแดงนามและคุณลักษณะทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า การต่อต้านและความโอหังอย่างดุเดือดของรัฐบาลและประชาชน สถานที่อาศัยและถิ่นฐานของพระผู้สำแดงองค์สากลในดินแดนที่ถูกกำหนดและระบุไว้เป็นพิเศษ, อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งนี้เว้นแต่ผู้ที่มีหัวใจสว่าง

เราประทับตราหัวข้อของเราด้วยสิ่งที่เคยเปิดเผยต่อพระโมฮัมหมัด เพื่อว่าตราประทับนั้นจะโชยสุคนธรสของขะมัดเซียงอันวิสุทธิที่นำมามนุษย์ไปสู่เรขวานแห่งความอำไพที่ไม่รู้เลือน พระองค์ทรงกล่าว และพระวณะของพระองค์คือสัจธรรม : "และพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงเรียกให้มายังที่พักอาศัยแห่งสันติสุข ³ และพระองค์ทรงนำทางผู้ที่พระองค์ประสงค์ไปในหนทางที่ถูกต้อง" ⁴ "สำหรับพวกเขาคือที่พักอาศัยแห่งสันติสุขกับพระผู้เป็นนายของพวกเขา! และพระองค์จะเป็นผู้คุ้มครองพวกเขาเพราะผลงานของพวกเขา" ⁵ พระองค์ทรงเปิดเผยสิ่งนี้เพื่อว่ากรุณาธิคุณของพระองค์จะห้อมล้อมโลก ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระผู้เป็นนายแห่งสภาวะทั้งปวง!

เราได้อธิบายความหมายของทุกหัวข้อซ้ำและแตกต่างกัน เพื่อว่าวิญญาณทุกดวงไม่ว่าสูงศักดิ์หรือต่ำต้อย จะได้ส่วนแบ่งจากคำอธิบายนั้นตามระดับและความสามารถของตน, ดังนั้นหากเขาไม่สามารถเข้าใจการยกเหตุผลบางตอน เขาก็บรรลุจุดประสงค์ของตนได้โดยการดูที่การยกเหตุผลตอนอื่น "เพื่อว่าคนทุกประเภทจะรู้ว่าระดับกระหายของตนได้ที่ไหน"

¹ โกรอ่าน 55:39

² โกรอ่าน 55:41

³ แบกแดด

⁴ โกรอ่าน 10:25

⁵ โกรอ่าน 6:127

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นพยาน! วิหคแห่งสวรรค์นี้ซึ่งเวลานี้อาศัยอยู่บนพื้นดินสามารถขับขานเพลงสดุดณานับนอกจากทำนองเพลงเหล่านี้ และสามารถคลี่คลายความลึกลับนับไม่ถ้วนนอกจากวาทะเหล่านี้ ทุกโน้ตของวาทะที่ไม่ได้ออกเสียงประเสริฐเหนือกว่าทั้งหมดที่เปิดเผยมาอย่างวัดไม่ได้ และเป็นที่สุดดีอย่างยิ่งเหนือกว่าสิ่งที่หลังไหลมาจากปากกานี้, ขอให้อนาคตเปิดเผยชั่วโมงที่เจ้าสาวแห่งความหมายซ่อนเร้นทั้งหลายจะริบออกมาจากคฤหาสน์ลับโดยเปิดผ้าคลุมหน้าตามที่โองการโดยพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และสำแดงตนเองในอาณาจักรแห่งชีวิตบรมโบราณ, ไม่มีสิ่งใดเป็นไปได้โดยปราศจากการอนุญาตของพระองค์ ไม่มีอาณาเขตใดยืนยงอยู่ได้นอกจากอาณาเขตของพระองค์ และไม่มีพระผู้เป็นเจ้าของอื่นใดนอกจากพระองค์, สรรพโลกเป็นของพระองค์ และศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของเป็นของพระองค์ ทุกสิ่งประกาศการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์ และทุกสิ่งคลี่คลายความลึกลับของพระวิญญาณของพระองค์

ในหน้าก่อนๆ เราได้ให้แต่ละดาราแต่ละดวงที่รุ่งขึ้นมาจากอรุโณทัยแห่งความวิสุทธิอันนั้นมีสองสถานะ หนึ่งในสองนี้คือสถานะแห่งเอกภาพที่แท้ซึ่งเราได้อธิบายไว้แล้ว "เราไม่ได้ทำให้พวกเขาแตกต่างกัน" ¹ อีกสถานะหนึ่งคือสถานะแห่งความแตกต่าง และเกี่ยวโยงกับสรรพโลกและข้อจำกัดทางโลก ในแง่นี้พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าแต่ละองค์มีเอกภาพต่างกัน มีพันธกิจที่กำหนดไว้แน่ชัด มีการเปิดเผยพระธรรมที่ลิขิตไว้ล่วงหน้า และมีข้อจำกัดที่ระบุไว้เป็นพิเศษ พวกเขาแต่ละองค์เป็นที่รู้จักด้วยพระนามต่างกัน ถูกพรรณนาด้วยคุณลักษณะหนึ่งเป็นพิเศษ บรรลุพันธกิจหนึ่งที่แน่ชัด และได้รับมอบหมายการเปิดเผยพระธรรมหนึ่งเฉพาะดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : "เราได้ทำให้อัครสาวกบางองค์เหนือกว่าองค์อื่น พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงตรัสต่อบางองค์ ยกระดับและเชิดชูบางองค์ และสำหรับพระเยซูบุตรของแม่รี เราให้เครื่องหมายที่เห็นชัด และเราเพิ่มความแข็งแกร่งให้ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์" ²

เป็นเพราะความแตกต่างนี้ในสถานะและพันธกิจของพวกเขา วาจาและวาทะต่างๆ ที่หลังไหลมาจากพระผู้เป็นต้นธารของความรู้สวรรค์เหล่านี้ จึงดูเหมือนว่าไปคนละทางและแตกต่างกัน มิฉะนั้นแล้วในสายตาของผู้ที่ถูกพาเข้าไปถึงความลึกลับของอัจฉริยภาพสวรรค์ วาทะทั้งหมดของพวกเขาในความเป็นจริงแล้ว เป็นเพียงการแสดงออกซึ่งสัจธรรมเดียวกัน, เนื่องด้วยประชาชนส่วนใหญ่หาได้ตระหนักในสถานะเหล่านี้ที่เรากล่าวถึง พวกเขาจึงฉงนและสับสนสับสนต่อวาทะที่ต่างกันที่ประกาศโดยพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทั้งหลาย ซึ่งมีสาระเป็นหนึ่งและสิ่งเดียวกัน

เป็นที่ประจักษ์เสมอมาว่าความไปคนละทางของวาทะทั้งหมดเหล่านี้ มีเหตุมาจากความแตกต่างของสถานะ ดังนั้นเมื่อพิจารณาจากมุมมองของความเป็นหนึ่งและความปล่อยวางที่ประเสริฐของพวกเขา คุณลักษณะของความเป็นเจ้า สภาวะความเป็นเจ้า ความเป็นหนึ่งเดียวสูงสุด สาระที่ซ่อนเร้นที่สุด ล้วนใช้ได้กับพระผู้เป็น

¹ โครอ่าน 2:136

² โครอ่าน 2:253

สาระแห่งชีวิตเหล่านี้ เนื่องด้วยพวกเขาต่างก็อาศัยอยู่บนบัลลังก์แห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ และประทับอยู่บนที่นั่งแห่งการปกปิดของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, การเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าถูกสำแดงให้เห็นชัดโดยการมาปรากฏของพวกเขา และความงามของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าถูกเปิดเผยโดยใบหน้าของพวกเขา ดังนั้นเองที่สำเนียงของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเองเป็นที่ได้ยินจากการเอ่ยออกมาโดยพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเหล่านี้

เมื่อพิจารณาดูสถานะที่สองของพวกเขา ซึ่งเป็นสถานะแห่งความแตกต่าง ความต่างจากกัน ข้อจำกัดทางโลก ลักษณะเฉพาะตัวและมาตรฐานทั้งหลาย พวกเขาสำแดงความเป็นทาสอย่างสิ้นเชิง ความขัดสนอย่างแท้จริงและความสงบเสงี่ยมโดยสมบูรณ์ ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “เราคือคนรับใช้ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า”¹ เราเป็นเพียงมนุษย์เหมือนเจ้า”²

จากถ้อยแถลงที่โต้แย้งไม่ได้และสาธิตไว้โดยบริบูรณ์เหล่านี้ จงพยายามทำความเข้าใจความหมายของปัญหาต่างๆ ที่เจ้าถาม เพื่อว่าเจ้าจะแน่วแน่ในศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และไม่สิ้นศรัทธาเพราะความไปคนละทางของวาทะต่างๆ ของศาสนทูตทั้งหลายและบรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรร

หากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผู้โอบล้อมทุกสิ่งองค์ใดประกาศว่า : “เราคือพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า!” แท้จริงแล้วพระองค์ทรงกล่าวถึงธรรมและไม่มีข้อสงสัยติดมา เพราะเป็นที่สาธิตชัดแล้วว่า โดยการเปิดเผยพระธรรม คุณลักษณะและนามทั้งหลายของพวกเขา การเปิดเผยพระธรรม นามและคุณลักษณะทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าถูกสำแดงให้เห็นชัดในโลก, ดังนี้พระองค์ทรงเปิดเผยไว้ว่า : “ล้าธนูเหล่านั้นเป็นของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ไม่ใช่ของเจ้า!”³ และเช่นกันพระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “ความจริงแล้วผู้ที่ปฏิเสธความภักดีต่อเจ้า เท่ากับปฏิเสธความภักดีนั้นต่อพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าอย่างแท้จริง”⁴ และหากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าองค์ใดเปล่งวาทะว่า : “เราคือพระผู้นำข่าวของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า” พระองค์ทรงกล่าวถึงธรรมเช่นกันเป็นธรรมที่ไม่ต้องสงสัย ดังที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “พระโมฮัมหมัดไม่ใช่บิดาของใครในหมู่พวกเจ้า แต่พระองค์คือพระผู้นำข่าวของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า”⁵ เมื่อพิจารณาในมุมมองนี้พวกเขาทั้งหมดเป็นเพียงพระผู้นำข่าวของกษัตริย์ในอุดมคติ นั้น พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่ไม่มีเปลี่ยนแปลงนั้น, และหากพวกเขาทั้งหมดประกาศว่า : “เราคือตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” แท้จริงแล้วพวกเขาเอ่ยแต่ธรรมที่ไม่มีข้อสงสัยแม้แต่น้อย, เพราะพวกเขาทั้งหมดเป็นบุคคลเดียวกัน วิญญาณเดียวกัน จิตเดียวกัน ชีวิตเดียวกัน การเปิดเผยเดียวกัน พวกเขาทั้งหมดเป็นการสำแดง “ตอนเริ่มต้น” และ “ตอนจบ” “แรก” และ “สุดท้าย” “มองเห็นได้” และ “ซ่อนเร้น” ซึ่งทั้งหมดนี้เกี่ยวข้องกับพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าพระวิญญาณที่ซ่อนเร้นที่สุดของพระวิญญาณ

¹ โครอ่าน 19:31

² โครอ่าน 18:110

³ โครอ่าน 8:17

⁴ โครอ่าน 48:10

⁵ โครอ่าน 33:40

ทั้งหลาย และเป็นสาระอนันต์ของสาระทั้งหลาย, และหากพวกเขา กล่าวว่า "เราคือคนรับใช้ของพระเจ้า" นี่คือการจริงที่เห็นชัดและโต้แย้งไม่ได้เช่นกัน เพราะพวกเขาถูกสำแดงให้เห็นชัดในสภาวะที่สูงสุดของความเป็นทาส ซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดสามารถบรรลุถึงสภาวะที่คล้ายกันนี้, ดังนั้นในช่วงเวลาที่พระเจ้าเป็นสาระแห่งชีวิตเหล่านี้ จมลึกอยู่ในตำหาสมุทรแห่งความวิสุทธินิรันดร์และบรมโบราณ หรือเวลาที่พวกเขาเห็นขึ้นสู่อุดที่สูงสุดแห่งความลึกกลับสวรรค์ พวกเขาอ้างวาทะของตนว่าเป็นสุรเสียงของพระเจ้า เป็นเสียงร้องเรียกของพระเจ้าเอง, หากดวงตาที่เห็นแจ้งเปิดออก ดวงตานี้จะมองเห็นว่าในสภาวะนี้ พวกเขาถือว่าตนเองเลื่อนหายไปอย่างสิ้นเชิงและไม่ดำรงอยู่เมื่อเผชิญกับพระเจ้าทรงชิมซาบทุกสิ่ง พระเจ้าไม่มีเสื่อม, เราคิดว่า พวกเขาถือว่าตนเองเป็นศุนยภาพโดยสิ้นเชิง พวกเขาหลงความเห็นว่า การกล่าวถึงตนในราชสำนักนั้นเป็นการกระทำที่หมิ่นศาสนา, เพราะการกระชบอย่างเบาที่สุดของอวดตาในราชสำนักดังกล่าวคือ หลักฐานของการยืนยันตนเองและการดำรงอยู่ที่ไม่ขึ้นกับใคร, ในสายตาของบรรดาผู้ที่มาถึงราชสำนักนั้น การชวนให้คิดดังกล่าวในตัวตนเองคือการละเมิดที่สาหัส, และสาหัสยิ่งกว่าเพียงไหนหากกล่าวถึงสิ่งอื่นต่อหน้าพระองค์ หากหัวใจของมนุษย์ ลึน จิตใจหรือวิญญาณของเขา สลลวนอยู่กับผู้ใดนอกจากพระเจ้าเป็นที่รักยิ่ง หากดวงตาของเขามองดูใบหน้าอื่นใดนอกจากความงามของพระองค์ หากหูของเขาเงี่ยฟังทำนองเพลงใดนอกจากเสียงของพระองค์ และหากเท้าของเขาอย่างบนหนทางใดนอกจากหนทางของพระองค์

ในยุคนี้สายลมของพระเจ้าโชยมา และพระวิญญาณของพระองค์ชิมซาบทุกสิ่ง ดังกล่าวคือการปลั่งกรุณาธิคุณของพระองค์ที่ปากกาต้องหยุดนิ่งและลื่นหลุดไม่ออก

ด้วยสถานะนี้พวกเขาได้กล่าวอ้างตนเป็นสุรเสียงของพระเจ้าและที่คล้ายกัน ขณะที่ด้วยสถานะของความเป็นผู้นำชาว พวกเขาได้ประกาศตนเป็นพระเจ้าผู้นำชาวของพระเจ้า ในทุกกรณีพวกเขาได้เปล่งวาทะที่สอดคล้องกับความจำเป็นของโอกาส และถือว่าการประกาศทั้งหมดเหล่านี้มาจากพวกเขาเอง เป็นการประกาศที่ครอบคลุมจากอาณาจักรแห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ไปจนถึงอาณาจักรของสรรพโลก จากอาณาจักรของพระเจ้าไปจนถึงอาณาจักรของการดำรงอยู่ทางโลก ดังนั้นเองที่อะไรก็ตามที่เป็นวาทะของพวกเขาก็ไม่ว่าจะเกี่ยวโยงกับอาณาจักรของพระเจ้า ความเป็นนาย ความเป็นศาสนทูต ความเป็นพระผู้นำชาว ความเป็นผู้อภิบาล ความเป็นอัครสาวกหรือความเป็นทาสรับใช้ ล้วนเป็นความจริงอย่างไม่มีข้อสงสัยแม้แต่น้อย, ดังนั้นคำพูดเหล่านี้ที่เราคัดมาสนับสนุนการถกเหตุผลของเรา ต้องนำมาพิจารณาอย่างตั้งใจ เพื่อว่าวาทะที่ไปคนละทางของบรรดาพระเจ้าสำแดงองค์ของพระเจ้าที่มองไม่เห็นได้และอรุโณทัยแห่งความวิสุทธิจะยุติการรณนปัญญาและทำให้วิญญาณว้าวุ่น

วณะที่เอ่ยโดยดาราแห่งสัจธรรมทั้งหลายจำเป็นต้องได้รับการไตร่ตรอง และหากนัยสำคัญของวณะเหล่านั้นไม่เป็นที่เข้าใจ ควรแสวงหาความรู้แจ้งจากพระเจ้า

พิทักษ์คลังแห่งความรู้ทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเขาจะอธิบายความหมายและไขความลึกกลับของวจนะเหล่านั้น, เพราะเป็นความจำเป็นที่มนุษย์จะไม่ตีความวจนะ ศักดิ์สิทธิ์ตามความเข้าใจที่บกพร่องของตนเอง หรือปฏิเสธและไม่ยอมรับสัจธรรมของวจนะเมื่อพบว่าขัดกับความปรารถนาและความโน้มเอียงในใจของตน, เพราะปัจจุบันนี้ดังกล่าวคือวิธีการของนักบวชและบัณฑิตทั้งหลายแห่งยุค ผู้ซึ่งครองที่นั่งแห่งความรู้และวิชา ให้ชื่อความเขลาว่าความรู้ และเรียกการกดขี่ว่าความยุติธรรม, หากคนเหล่านี้ถามพระผู้เป็นแสงสว่างแห่งสัจธรรมเกี่ยวกับภาพในใจที่ความฟุ้งซ่านอันเหลวไหลของตนแกะสลักขึ้นมา และหากพวกเขาพบว่าคำตอบของพระองค์ไม่เข้ากับความคิดและความเข้าใจคัมภีร์ของตนเอง วางใจได้ว่าพวกเขาจะประณามพระองค์ผู้ทรงเป็นเหมือนและต้นกำเนิดของความรู้ทั้งปวงว่า ไม่มีความเข้าใจ สิ่งดังกล่าวนี้เกิดขึ้นในทุกยุค

ตัวอย่างเช่น เมื่อพระโมฮัมหมัด พระผู้เป็นนายแห่งชีวิต ถูกถามเกี่ยวกับดวงจันทร์ใหม่ทั้งหลาย พระองค์ทรงตอบตามที่พระผู้เป็นเจ้าของเขาว่า : “ดวงจันทร์ใหม่ทั้งหลายคือช่วงเวลาต่างๆ ที่กำหนดไว้ให้มนุษย์”¹ ครั้นแล้วพวกที่ได้ยินพระองค์ประณามพระองค์ว่าเป็นคนเขลา

ทำนองเดียวกันในวจนะตอนที่เกี่ยวกับ “พระวิญญาณ” พระองค์ทรงกล่าวว่า : “และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับพระวิญญาณ จงกล่าวว่า ‘พระวิญญาณไปต่อตามบัญชาของพระผู้เป็นนายของเรา’”² ทันใดที่พระโมฮัมหมัดให้คำตอบ พวกเขาคัดค้านเสียงดังว่า : ดูซิ! คนเขลาที่ไม่รู้ว่าพระวิญญาณคืออะไร เรียกตนเองว่าเป็นผู้เปิดเผยความรู้สวรรค์!” และบัดนี้จงมองดู บรรดานักบวชแห่งยุคผู้ซึ่งเพราะว่าได้รับเกียรติด้วยนามของพระองค์และพบว่าบิดาของตนยอมรับการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์ ได้ยอมจำนนต่อสัจธรรมของพระองค์อย่างตาบอด, จงสังเกตดู หากชนชาตินี้ในปัจจุบันได้รับคำตอบเช่นนี้สำหรับคำถามดังกล่าว พวกเขาจะปฏิเสธและประณามคำตอบเหล่านั้นอย่างไม่ลังเล ไม่เพียงเท่านั้น พวกเขาจะเอ่ยคำคอนแคะเดียวกันอีกครั้งดังที่พวกเขาเอ่ยในยุคนี้, ทั้งหมดนี้แม้ด้วยความจริงที่ว่า พระผู้เป็นสาระแห่งชีวิตทั้งหลายทรงความประเสริฐยิ่งเหนือภาพในใจที่ฟุ้งซ่านดังกล่าว และได้รับการสดุดีอย่างวัดไม่ได้เหนือคำพูดไร้สาระทั้งหมดเหล่านี้ และเหนือความเข้าใจของทุกหัวใจที่สว่าง, สิ่งที่พวกเขาเรียกว่าวิชาเมื่อเปรียบกับความรู้ นั่นคือ ความจอมปลอมทั้งสิ้น และความเข้าใจทั้งหมดของพวกเขาไม่ใช่อื่นใดนอกจากความหลงผิดที่โจ่งครึม ไม่เพียงเท่านั้น อะไรก็ตามที่มาจากเหมือนแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์และคลังแห่งความรู้อนันต์เหล่านี้คือสัจธรรม และไม่ใช่อื่นใดนอกจากสัจธรรม คำพูดที่ว่า : “ความรู้คือจุดเดียวซึ่งคนเบาปัญญาทำให้ทวีจำนวน” คือข้อพิสูจน์ของการถกเหตุผลของเรา และคำสอนปรีมปรา : “ความรู้คือแสงสว่างที่พระผู้เป็นเจ้าสาธยายยังหัวใจของใครก็ตามที่พระองค์ประสงค์” คือการยืนยันถ้อยแถลงของเรา

¹ โกรอ่าน 2:189

² โกรอ่าน 17:85

เนื่องด้วยพวกเขาไม่เข้าใจความหมายของความรู้ และสิ่งทีพวกเขาเรียกว่าความรู้คือภาพในใจต่างๆ ที่ออกแบบโดยความฟุ้งซ่านของตนเอง ซึ่งผุดขึ้นมาจากบรรดาผู้ที่เป็นรูปธรรมของความเขลา พวกเขาจึงทำร้ายพระผู้เป็นบ่อเกิดแห่งความรู้ดังที่เจ้าได้ยื่นและเป็นพยาน

ตัวอย่างเช่น ชายคนหนึ่ง¹ ซึ่งมีชื่อเสียงด้านวิชาและความสำเร็จ และนับตัวเองว่าเป็นหนึ่งในบรรดาผู้นำที่หาตัวจับยากของประชาชนของเขา ได้ประณามและว่าร้ายผู้บรรณาธิการวิชาที่แท้จริงทั้งหมด, สิ่งนี้เป็นที่ชัดเจนเสียยิ่งกว่าชัดในคำกล่าวเป็นนัยและถ้อยแถลงที่ชัดแจ้งในหนังสือของเขาตลอดทั้งเล่ม, เนื่องด้วยเราได้ยินเกี่ยวกับเขาอยู่บ่อยๆ เราตั้งใจจะอ่านผลงานของเขาบางส่วน ถึงแม้ว่าเราไม่เคยรู้สึกอยากอ่านข้อเขียนของคนอื่นอย่างถึถ้วน กระนั้นเนื่องด้วยบางคนถามเราเกี่ยวกับเขา เราจึงรู้สึกว่าจะจำเป็นที่จะไปดูหนังสือของเขา เพื่อที่เราจะได้ตอบบรรดาผู้ที่ถามเราด้วยความรู้และความเข้าใจ, อย่งไรก็ตามงานเขียนภาษาอาหรับของเขาไม่มีให้ จนกระทั่งวันหนึ่งชายคนหนึ่งแจ้งให้เราทราบว่ามีบทประพันธ์หนึ่งของเขาที่ชื่อว่าเออร์ชาโดล อวาม² หาได้ในเมืองนี้ จากชื่อของหนังสือเราได้กลิ่นของความหลงตัวเองและความอวดดี เนื่องด้วยเขานึกคิดว่าตัวเองเป็นผู้รู้และถือว่าประชาชนที่เหลือโง่เขลา, ความจริงแล้วคำของเขาเป็นที่รู้ได้จากชื่อที่เขาตั้งให้กับหนังสือของเขา, เป็นที่ประจักษ์ว่าผู้ประพันธ์กำลังไปตามหนทางแห่งอัตตาและกิเลสและหลงทางอยู่ในพวงร่างแห่งความโง่เขลาเบาปัญญา เราคิดว่าเขาได้ลืมนำสอนปรัมปราที่รู้จักกันดีที่ว่า : "ความรู้คือทั้งหมดที่รู้ได้ และอำนาจและอนุภาพคือสรรพโลก" แม้กระนั้นเราก็ขอหนังสือเล่มนี้มาและเก็บไว้กับเราสามสัปดาห์ ซึ่งน่าจะเปิดดูราวสองครั้ง ครั้งที่สองเราพบเรื่องราวของ "มีราจ"³ ของพระโมฮัมหมัดโดยบังเอิญ ซึ่งพูดถึงพระองค์ว่า "หากไม่ใช่เพราะเจ้า เราย่อมไม่สร้างห้องฟ้าทั้งหลาย" เราสังเกตเห็นว่า เขาได้แจกแจงศาสตร์ราวยี่สิบสาขาหรือมากกว่านั้น ซึ่งความรู้เกี่ยวกับศาสตร์เหล่านี้เขาถือว่าจำเป็นต่อการเข้าใจความลึกซึ้งของ "มีราจ" เราเก็บความจากถ้อยแถลงของเขาได้ว่า นอกจากว่ามนุษย์จะเชี่ยวชาญอย่างลึกซึ้งในศาสตร์ทั้งหมดนี้ เขาจะไม่มีทางบรรลุถึงความเข้าใจที่เหมาะสมเกี่ยวกับหัวข้อที่ประเสริฐและเหนือธรรมดา, ส่วนหนึ่งของศาสตร์ที่ระบุไว้คือ อภิปรัชญานามธรรมการเล่นแร่แปรธาตุและเวทมนตร์ธรรมชาติ, วิชาที่ไร้สาระและทิ้งไปแล้วเหล่านี้ ชายผู้นี้ถือว่าเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นต่อการเข้าใจความลึกซึ้งที่ศักดิ์สิทธิ์และยั่งยืนของความรู้สวรรค์

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกรุณา! ดังกล่าวนี้อาจเป็นระดับความเข้าใจของเขา และถึงกระนั้นจงมองดูว่า คำสอนแค่ว่าคำให้ร้ายอะไรที่เขาถมใส่พระผู้เป็นธรรมสรีระของความรู้ที่ไม่รู้สิ้นของพระผู้เป็นเจ้า! คำพูดนี้เข้าทำและเป็นจริงเช่นไร : "เจ้าขวางคำให้ร้ายใส่พระพักตร์ของพระผู้ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียวได้ทำให้เป็นผู้

¹ ฮาจี มีร์ชา คาริม คาน

³ การขึ้น

² การนำทางสำหรับคนเขลา

พิทักษ์ทรัพย์ของห้องฟ้าที่เจ็ดของพระองค์หรือ?” ไม่มีหัวใจหรือปัญญาที่สว่าง ไม่มีใครในหมู่ผู้ชาญฉลาดและผู้รู้ ที่ให้ความสนใจถ้อยแถลงที่เหลวไหลเหล่านี้ และ กระนั้นเป็นที่ชัดเจนและประจักษ์เพียงไรสำหรับหัวใจที่เห็นแจ้งว่า สิ่งที่เรียกว่าวิชานี้ ถูกปฏิเสธเสมอมาโดยพระผู้เป็นพระผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงองค์เดียว, ความรู้เกี่ยวกับ ศาสตร์เหล่านี้ซึ่งไม่มีราคาในสายตาของผู้ที่แท้จริง จะถือได้ว่าจำเป็นต่อการเข้าใจ ความลึกกลับของ “มีราจ” ได้อย่างไร ในขณะที่พระผู้เป็นนายแห่ง “มีราจ” เองไม่เคยหันกลับมาสนใจกับอักษรเดียวของวิชาที่จำกัดและเคลือบคลุมเหล่านี้ และไม่เคยให้ หัวใจที่เบิกบานของตนเปื้อนมลทินด้วยมายาที่ฟุ้งซ่านเหล่านี้? เป็นความจริงเช่นไร ที่เขากล่าวว่า : “ความสำเร็จทั้งหมดของมนุษย์เคลื่อนไหวบนลาที่ขาพิการ ขณะที่ สัจธรรมลอยไปกับสายลมข้ามอวกาศอย่างรวดเร็ว” ความชอบธรรมของพระผู้เป็น เจ้าเป็นพยาน! ใครก็ตามที่ปรารถนาจะหยั่งความลึกกลับของ “มีราจ” นี้ และกระหาย หยอดเดียวจากมหาสมุทรนี้ หากกระจกแห่งหัวใจของเขาถูกบดบังด้วยธูลีแห่งวิชา เหล่านี้ เขาจำเป็นต้องทำให้หัวใจสะอาดและบริสุทธิ์ก่อนที่แสงสว่างแห่งความลึกกลับ นี้จะสะท้อนอยู่ในนั้นได้

ในยุคนี้บรรดาผู้ที่จมอยู่ในตำราสมุทรรแห่งความรู้บรมโบราณและอาศัยอยู่ ภายในเรือแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ ห้ามประชาชนไม่ให้ติดตามวิชาที่เหลวไหล ดังกล่าว, ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้า นอกที่เรื่องราวของพวกเขาวิชาวิสุทธิ พ้นจากทุกร่องรอยของวิชาดังกล่าว และประเสริฐเหนือมานที่ร้ายกาจดังกล่าว เรา ได้เผาผลาญมานที่ทึบที่สุดนี้ด้วยไฟแห่งความรักของพระผู้เป็นที่รักยิ่ง ซึ่งเป็นมาน ที่ถูกกล่าวถึงในคำพูด : “มานที่ร้ายกาจที่สุดคือมานแห่งความรู้” บนเก้าอี้ของ มานนี้เราได้ก่อธรรมวิหารแห่งความรู้สวรรค์ขึ้นมา, ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้ เป็นเจ้า เราได้เผา “มานแห่งความรู้โรจน” ด้วยไฟแห่งความงามของพระผู้เป็นที่รัก ยิ่ง, เราได้ขับทุกสิ่งออกไปจากหัวใจของมนุษย์นอกจากพระผู้เป็นยอดปรารถนาและความ รุ่งโรจน์ของโลก เราไม่ยึดติดกับความรู้ใดนอกจากความรู้ของพระองค์ และ ไม่หมายใจต่อสิ่งใดนอกจากความรู้โรจน์โชติช่วงของแสงสว่างของพระองค์

เราประหลาดใจเหลือเกินเมื่อเราสังเกตเห็นว่า จุดประสงค์เดียวของเขาคือเพื่อ จะทำให้ประชาชนตระหนักว่า เขามีวิชาทั้งหมดเหล่านี้, และกระนั้นเราขอสาบาน ต่อพระผู้เป็นเจ้าว่า ไม่มีแม่ลมหายใจเดียวที่พัดมาจากท่งหญ้าแห่งความรู้สวรรค์ เคยโชนมายังวิญญาณของเขา หรือเขาจะเคยไขความลึกกลับเดียวของอัจฉริยภาพ บรมโบราณก็หาไม่ ไม่เพียงเท่านั้น หากความหมายของความรู้ได้รับการ อรรถาธิบายต่อเขา เขาจะรุนวายใจ และทั้งชีวิตของเขาจะสั้นไปถึงรากฐาน, แม้ ด้วยถ้อยแถลงที่ต่ำและเบาปัญญาของเขา จงมองดูว่า คำกล่าวอ้างของเขาไปถึง ยอดของความเกินควรระดับไหน!

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกรุณา! เราประหลาดใจยิ่งเพียงไหนต่อลักษณะที่ประชาชน มารวมตัวกันอยู่รอบๆ เขา และแสดงความภักดีต่อเขา! ด้วยพึงพอใจกับธูลีที่ไม่จริง ประชาชนเหล่านี้ได้หันหน้าไปหาธูลีนั้น และโยนพระผู้ทรงเป็นนายของนายทั้งหลาย ไปข้างหลัง, ด้วยพอใจกับเสียงร้องและหลงไหลในใบหน้าของอีกา พวกเขาได้สละ

ทำนองเพลงของนกในดิงเกลและเสน่ห์ของดอกกุหลาบ, การอ่านหนังสือที่อวดอ้างนี้ อย่างที่ถ้วนได้เปิดเผยให้เห็นเหตุผลวิบัติสุดจะพรรณนาเพียงไร! เหตุผลวิบัติเหล่านี้ไม่คู่ควรสำหรับปากกาใดที่จะพรรณนา และต่ำเกินกว่าที่จะให้ความสนใจแม้ชั่วขณะเดียว, อย่างไรก็ตามหากพบเกณฑ์การทดสอบ เกณฑ์นี้จะแยกสัจธรรมจากความจอมปลอม แยกแสงสว่างจากความมืด และแยกดวงอาทิตย์จากเงาได้ทันที

หนึ่งในศาสตร์ทั้งหลายที่ผู้อวดอ้างนี้นำมาอ้างคือการเล่นแร่แปรธาตุ เราหวังอยู่ในใจว่ากษัตริย์หรือผู้ที่มีอำนาจมากกว่าใคร จะขอให้เขาแปรศาสตร์นี้จากมิติของความฟุ้งซ่านให้เป็นมิติแห่งความจริง จากระดับที่เป็นเพียงการอวดอ้างให้เป็นระดับของความสำเร็ที่แท้จริง, ขอให้คนรับใช้ที่ต่ำต้อยและไม่ได้เล่าเรียนนี้ ผู้ซึ่งไม่เคยอวดอ้างสิ่งดังกล่าวหรือถึงกับถือว่าสิ่งเหล่านี้คือเกณฑ์ของความรู้ที่แท้จริง รับงานเดียวกันนี้ เพื่อว่าด้วยวิธีนี้สัจธรรมจะเป็นที่รู้และแยกได้จากความจอมปลอม, แต่จะมีประโยชน์อะไร! ทั้งหมดที่ประชาชนรุ่นนี้ยื่นให้เราได้คือบาดแผลจากลูกดอกและเพียงถ้วยเดียวที่พวกเขายื่นให้ริมฝีปากของเราคือถ้วยยาพิษ, เรายังมีแผลเป็นจากไซบรอนคองของเรา และร่างกายของเรายังมีรอยต่างๆ ที่เป็นหลักฐานของความโหดร้ายที่ไม่ลดละ

และในเรื่องความสำเร็จของชายผู้นี้ ความเขลา ความเข้าใจและความเชื่อของเขา จงมองดูสิ่งที่คัมภีร์ที่ครอบคลุมทุกสิ่งได้เปิดเผยไว้ : “แท้จริงแล้วต้นไม้อัชคัม 1 จะเป็นอาหารสำหรับอาซิม” 2 และจากนั้นมิวจนะตามมาอีกบางท่อนจนกระทั่งพระองค์กล่าวว่า : “จงชิมสิ่งนี้ เพราะจริงๆ แล้วตัวเจ้าคือคาริม (มีเกียรติ) ที่ยิ่งใหญ่” 3 จงพิจารณาดูว่าเขาถูกพรรณนาไว้อย่างชัดเจนและแจ่มแจ้งเพียงไรในคัมภีร์ที่เปลี่ยนแปลงเนื้อหาไม่ได้ของพระผู้เป็นเจ้า! ยิ่งไปกว่านั้นชายผู้นี้โดยการแสวงเป็นถ่อมตัว ได้กล่าวถึงตนเองในหนังสือของตนว่าเป็น “คนรับใช้อาซิม” : “อาซิม” ในคัมภีร์ของพระผู้เป็นเจ้ายิ่งใหญ่ในหมู่สามัญชน คาริมยิ่งใหญ่วิเศษ!

จงไตร่ตรองดูวจนะท่อนที่วิสุทธินี้ เพื่อว่าความหมายของวจนะ “ไม่มีสิ่งใดดีเสียหรือเหยียดเยาะ แต่ก็เป็นที่ดีไว้ในคัมภีร์ที่ไม่ผิดพลาด” 4 จะประทับรอยอยู่บนจารึกแห่งหัวใจของเจ้า, แม้กระนั้นคนเป็นฝูงก็แสดงความภักดีต่อเขา พวกเขาปฏิบัติเสฐพระโม่เสสแห่งความรู้และความยุติธรรม และยึดถือซามิริ 5 แห่งความเขลา พวกเขาหันสายตาไปจากดวงตะวันแห่งสัจธรรมที่ส่องแสงบนนภาสวรรค์ที่เป็นนิรันดร์ และไม่สนใจความอำไพของดวงตะวันนี้เลย

ดูกร ภราดรของเรา! เหมือนสวรรค์เท่านั้นที่สามารถให้มณีแห่งความรู้สวรรค์ สุนทรสของดอกไม้ลับสามารถสุดได้จากอุทยานในอุมคิตเท่านั้น และดอกกลิลลี่แห่งอัจฉริยภาพบรมโบราณไม่สามารถบานที่ใดได้เว้นแต่ในนครแห่งหัวใจที่ไม่แปด

1 ต้นไม้อัชคัม

2 คนบาปหรือบาป โกรอ่าน 44-43-44

3 โกรอ่าน 44:49

4 โกรอ่าน 6:59

5 นักเวทย์มนต์ในสมัยของพระโม่เสส

เปื้อน “ในดินที่อุดม พืชงอกขึ้นมาอย่างเหลือล้นโดยการอนุญาตของพระผู้เป็นเจ้าของ และในดินที่ไม่ดี พืชแทบไม่งอก”¹

เรื่องด้วยเป็นที่แสดงไว้อย่างชัดเจนแล้วว่า เฉพาะผู้ที่ถูกพาเข้าไปถึงความ ลึกลับสววรรค์เท่านั้น ที่สามารถเข้าใจทำนองเพลงที่ซับซ้อนโดยวิหคแห่งสววรรค์ ดังนั้นเป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะแสวงหาความรู้แจ้งจากผู้ที่หัวใจสว่างและพระผู้เป็น คลังแห่งความลึกลับสววรรค์ เกี่ยวกับความสลับซับซ้อนของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของ และคำกล่าวเป็นนัยที่ยากจะเข้าใจ ที่อยู่ในวาหะของพระผู้เป็นอรุโณทัยแห่งความ วิสุทธิ, ดังนั้นความลึกลับเหล่านี้จะถูกไข ไม่ไขโดยวิชาที่เรียนมา แต่โดยความ ช่วยเหลือของพระผู้เป็นเจ้าของและการปลั่งกรุณาธิคุณของพระองค์เท่านั้น “ดังนั้นจง ถ้ามจากพวกที่มีคัมภีร์ทั้งหลาย อยู่ในอารักขา หากพวกเจ้าไม่รู้”²

ดูกร ภราดรของเรา แต่เมื่อผู้แสวงหาที่แท้จริงมุ่งมั่นที่จะทำการค้นหาบน หนทางที่นำไปสู่ความรู้ของพระผู้ดำรงอยู่ก่อนยุคสมัย ก่อนอื่นใดหัวใจของเขาซึ่ง เป็นที่เปิดเผยความลึกลับที่ซ่อนเร้นของพระผู้เป็นเจ้าของ เขาต้องทำให้สะอาดและ บริสุทธิ์ปลอดจากการปกคลุมของธุลีแห่งวิชาที่เรียนมาทั้งหมด และคำกล่าวเป็นนัย ทั้งหมดของพวกที่เป็นรูปธรรมแห่งความฟุ้งซ่านอันชั่วร้าย, เขาต้องชำระอกของ เขาซึ่งเป็นเขตคุ้มครองของความรักที่ยั่งยืนของพระผู้เป็นที่รักยิ่ง ให้ปลอดจาก มลทินทุกอย่าง และทำให้วิญญาณของตนบริสุทธิ์ปลอดจากทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับน้ำ และดิน ปลอดจากการยึดติดกับสิ่งที่ไร้แก่นสารและไม่จีรังทั้งปวง, เขาต้องทำให้ หัวใจของตนสะอาดถึงขนาดที่ไม่มีความรักหรือความเกลียดชังเหลืออยู่ เพื่อมิให้ ความรักโน้มนำเขาเข้าหาความหลงผิดอย่างตาบอด หรือความเกลียดชังทำให้เขา ไม่ยอมรับสัจธรรม, ดังที่เจ้าเป็นพยานในยุคนี้นี้ว่า เพราะความรักและความเกลียดชัง ดังกล่าว ประชาชนเกือบทั้งหมดถูกพรากจากพระพักตร์อมตะ และหลงไกลไปจาก พระผู้เป็นธรรมสรีระของความลึกลับสววรรค์อย่างไร และด้วยไม่ได้รับการนำทาง กำลังเร่ร่อนไปในที่พรางแห่งการลืมนัดและหลงผิด, ผู้แสวงหาเหล่านั้นต้องวางใจในพระ ผู้เป็นเจ้าของทุกเวลา ต้องสละชนชาติทั้งหลายของโลก ปล่อยวางจากโลกแห่งธุลี และ ยึดถือพระผู้ทรงเป็นพระผู้เป็นนายของนายทั้งหลาย เขาต้องไม่หาทางยกตนเอง เหนือผู้ใด ต้องล้างทวารอวยของของความทะนงและความอวดดีออกจากจารึกของ หัวใจ ต้องยึดถือความอดทนและการยอมจำนน นิ่งเงียบ และละเว้นจากการพูด เหลวไหล, เพราะลึนคือไฟที่คุกรุ่น และวาทะที่เลยเถิดคือพิษที่ถึงตาย ไฟนั้นเผา ผลาญร่างกาย ขณะที่ไฟของลึนกลืนกินทั้งหัวใจและวิญญาณ ปลั่งอำนาจของไฟ แรกยืนยาวเพียงเวลาหนึ่ง ขณะที่ผลจากไฟของลึนคงอยู่เป็นศตวรรษ

ผู้แสวงหาเหล่านั้นควรถือเชนกันว่าการนิรนาคือความผิดที่ร้ายแรง และออกมาให้ ห่างจากวงของการนิรนาศึกษา เนื่องด้วยการนิรนาศดบแสงสว่างของหัวใจและดับชีวิตของ วิญญาณ เขาควรหมั่นน้อยและเป็นอิสระจากความต้องการที่เกินควรทั้งหมด เขา ควรเห็นคุณค่าการเป็นสหายเคียงข้างผู้ที่สละโลก และถือว่าการหลีกเลี่ยงประชาชน

¹ โกรอ่าน 7:57

² โกรอ่าน 16:43

คนที่คุยโตและหมกมุ่นทางโลกคือประโยชน์ที่ล้ำค่า, ณ รุ่งอรุณของทุกวันเขาควรรสนทนากับพระผู้เป็นเจ้าของเขา และพากเพียรในการแสวงหาพระผู้เป็นที่รักยิ่งด้วยวิญญูณทั้งหมดของตน เขาควรเผาผลาญทุกความคิดที่ติดตันด้วยเปลวไฟแห่งการกล่าวถึงพระองค์ด้วยความรัก และผ่านเลยทุกสิ่งไปนอกจากพระองค์ด้วยความจับไวของสายฟ้า เขาควรช่วยเหลือผู้ที่สิ้นเนื้อประดาตัว และไม่ใจจัดต่อผู้ที่ขัดสน, เขาควรแสดงความเมตตาต่อสัตว์ และต้องแสดงมากกว่าเพียงไหนต่อเพื่อนมนุษย์ และผู้ที่ได้รับการประสาทด้วยพลังของวาทะ, เขาไม่ควรลังเลที่จะสละชีวิตเพื่อพระผู้เป็นที่รักยิ่งของตน หรือยอมให้คำตำหนิของประชาชนมาทำให้ตนหันหนีไปจากพระผู้เป็นสัจธรรม, เขาไม่ควรปรารถนาสำหรับผู้อื่นในสิ่งที่เขาไม่ปรารถนาสำหรับตนเอง หรือสัญญาสิ่งที่ไม่ทำตาม, ด้วยหัวใจทั้งหมดผู้แสวงหาควรหลีกเลี่ยงมิตรภาพกับบรรดาผู้กระทำความชั่วร้าย และอธิษฐานเพื่อการอภัยบาปของพวกเขา เขาควรให้อภัยคนบาป และไม่รังเกียจสถานภาพที่ต่ำของเขา เพราะไม่มีใครรู้ว่าจุดจบของตนจะเป็นอย่างไร, บ่อยแค่ไหนที่คนบาป ณ ชั่วโมงแห่งความตาย เข้าถึงสารแห่งความศรัทธา และโดยการดีมน้ำอมตะได้บินขึ้นไปสู่ลานสวรรค์, และบ่อยแค่ไหนที่ศาสนิกชนที่มีจิตศรัทธา ณ ชั่วโมงที่วิญญูณของตนซึ่สูเปื่องบนกลับเปลี่ยนไปจนตกลงไปในไฟนรก, จุดประสงค์ของเราในการเปิดเผยวาทะที่ให้ความเชื่อมั่นและมีน้ำหนักเหล่านี้คือ เพื่อจะเน้นให้ผู้แสวงหาเข้าใจว่า เขาควรถือว่าทุกสิ่งนอกจากพระผู้เป็นเจ้านั้นไม่จริง และนับทุกสิ่งนอกจากพระองค์ พระผู้เป็นจุดหมายของการบูชาทั้งปวงว่าเป็นศูนยภาพโดยสิ้นเชิง

เหล่านี้คือส่วนหนึ่งของคุณลักษณะของผู้ประเสริฐ และประกอบกันเป็นเครื่องหมายแสดงคุณภาพของผู้มีธรรมในจิตใจ, คุณลักษณะเหล่านี้ได้รับการกล่าวเชื่อมโยงมาที่เงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับผู้เดินทางที่ย่างเท้าบนหนทางแห่งความรู้ที่เป็นประโยชน์ เมื่อผู้เดินทางที่ปล่อยวางและผู้แสวงหาที่จริงใจ บรรลุเงื่อนไขที่จำเป็นเหล่านี้ เมื่อนั้นและเพียงเมื่อนั้นเขาถึงจะถูกเรียกได้ว่าเป็นผู้แสวงหาที่แท้จริง เมื่อใดก็ตามที่เขาบรรลุเงื่อนไขที่แสดงนัยไว้ในวจนะ : "ใครก็ตามที่พยายามเพื่อเรา" ¹ เขาจะได้พระพรที่ประทานมาโดยวจนะ : "วางใจได้ว่าเราจะนำทางให้เขาในหนทางของเรา" ²

ต่อเมื่อตะเกียงแห่งการค้นหา ความพยายามอย่างมุ่งมั่น ความปรารถนาอย่างจริงจัง ความอุทิศอย่างแรงกล้า ความรักอย่างสุดใจ ความปลาบปลื้มและปีติ ถูกจุดภายในหัวใจของผู้แสวงหา และสายลมแห่งความเมตตารักใคร่ของพระองค์โชยมายังวิญญูณของเขา อันธการแห่งความหลงผิดจึงจะถูกปิดเป่า หมอกแห่งความสงสัยและเคลือบแคลงใจจะถูกสลายไป และแสงสว่างแห่งความรู้และความมั่นใจจะห่อหุ้มชีวิตของเขา ณ ชั่วโมงนั้นพระผู้นำชาวลิบที่นำชาวดีของพระวิญญูณมา จะส่องแสงอำไพมาจากนครของพระผู้เป็นเจ้าของเขา และจะปลุกหัวใจวิญญูณและจิตให้ตื่นจากการหลับอย่างไม่ใส่ใจโดยเสียงเป่าแตรแห่งความรู้ เมื่อ

¹ โกรอ่าน 16:43

² โกรอ่าน 16:43

นั้นความโปรดปรานอันเนืองแน่นและการปลั่งกรุณาธิคุณของพระวิญญูญาณบริสุทธินิรันดร จะประทานชีวิตใหม่ให้แก่ผู้แสวงหา จนเขาจะพบว่าตนได้รับการประสาทด้วยดวงตาใหม่ หูใหม่ หัวใจใหม่ และปัญญาใหม่ เขาจะตรองดูเครื่องหมายทั้งหลายที่เห็นชัดของจักรวาล และเข้าถึงความลึกซึ้งที่ซ่อนเร้นของวิญญูญาณ, โดยการล้อมองด้วยดวงตาของพระผู้เป็นเจ้าของเขา เขาจะมองเห็นประตูที่นำตนไปสู่สถานะแห่งความมั่นใจเต็มที่ภายในทุกอะตอม เขาจะค้นพบความลึกซึ้งทั้งหลายของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์และหลักฐานทั้งหลายของการสำแดงขั้วนิรันดรในทุกสิ่ง

เราขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขา! หากเขาย่างเท้าบนหนทางแห่งการนำทางและหาทางป็นยอดแห่งความชอบธรรม เพื่อจะบรรลุถึงสถานะที่รุ่งโรจน์และสูงสุดนี้ เขาจะได้สัมผัสคุณธรรมของพระผู้เป็นเจ้าของเขาจากระยะทางหนึ่งพันลี้ก และจะเห็นยามเข้าอำไพแห่งการนำทางสวรรค์รุ่งขึ้นมาบนอรุโณทัยของทุกสิ่ง, แต่สิ่งและทุกสิ่งไม่ว่าจะเล็กเพียงไร จะเป็นการเปิดเผยสำหรับเขาที่นำเขาไปสู่พระผู้เป็นที่รักยิ่ง พระผู้เป็นจุดหมายแห่งการแสวงหาของเขา, ผู้แสวงหานี้จะเห็นแจ้งถึงขนาดที่เขาจะเห็นความแตกต่างระหว่างสัจธรรมและความจอมปลอม ดังที่เขาเห็นดวงอาทิตย์ต่างจากเงา, หากกลิ่นหอมของพระผู้เป็นเจ้าของเขาโชยมาอย่างสุดมุมโลกตะวันออก วางใจได้ว่าเขาจะจำกลิ่นได้และสัมผัสคุณธรรมของกลิ่นนั้น ถึงแม้ว่าเขาจะอาศัยอยู่สุดโลกตะวันตก, ทำนองเดียวกันเขาจะเห็นความต่างกันอย่างชัดเจนของเครื่องหมายทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าของเขา กล่าวคือ วาหะที่นำพิศวง ผลงานที่ยิ่งใหญ่และการกระทำที่ทรงอำนาจของพระองค์ ต่างจากการกระทำ ถ้อยคำและหนทางของมนุษย์ ดังที่นักอัญมณีเห็นมณีต่างจากกรวด หรือมนุษย์เห็นฤดูใบไม้ผลิต่างจากฤดูใบไม้ร่วง เห็นความร้อนจากความเย็น เมื่อช่องทางของวิญญูญาณของมนุษย์ได้รับการชำระให้ปลอดจากความผูกพันทางโลกทั้งหมดที่ขวางกั้น วิญญูญาณนั้นจะรับรู้ลมหายใจของพระผู้เป็นที่รักยิ่งอย่างไม่รู้สิ้นตลอดระยะทางที่วัดไม่ได้ และโดยการนำทางของกลิ่นหอมของลมหายใจนั้น จะไปถึงและเข้าไปนครแห่งความมั่นใจ ในนครนั้นเขาจะเห็นความมหัศจรรย์ของอัจฉริยภาพบรมโบราณของพระองค์ และจะรับรู้คำสอนเร้นลับทั้งหมดจากเสียงใบไม้ของพฤกษาที่เจริญงอกงามในนครนั้น, ด้วยทั้งหูภายในและภายนอกเขาจะได้ยินเสียงเพลงสดุดีแห่งความรุ่งโรจน์และการสรรเสริญจากพื้นดินของนครนี้ ดั่งขึ้นไปถึงพระผู้เป็นนายของนายทั้งหลาย และด้วยดวงตาภายในเขาจะค้นพบความลึกซึ้งทั้งหลายของ "การกลับมา" และ "การฟื้นชีวิต", เครื่องหมายสัญลักษณ์ การเปิดเผยและความอำไพ ที่พระผู้เป็นกษัตริย์แห่งนามและคุณลักษณะทั้งหลายลิขิตไว้สำหรับนครนั้น รุ่งโรจน์สุดจะพรรณนาเพียงไร! การมาถึงนครนี้ดับกระหายโดยปราศจากน้ำ จุดความรักของพระผู้เป็นเจ้าของเขาโดยปราศจากไฟ, ภายในทุกใบหญ้ามีความลึกซึ้งของอัจฉริยภาพที่ไม่อาจหยั่งรู้เก็บรักษาไว้ และนกในตึกลงสุดคณานับปลั่งทำนองเพลงลงมาบนทุกพุ่มดอกกุหลาบด้วยธรรมปิติ ดอกทิวลิปของนครนี้คือความลึกซึ้งของไฟที่ไม่รู้ดับในพุ่มไม้ลูกใหม่และสุคนธรสแห่งความวิสุทธิของนครนี้โชยกลิ่นหอมของพระวิญญูญาณของพระเมไซยะ นครนี้ประทานความมั่งคั่งโดยปราศจากทอง ประทานความเป็นอมตะโดย

ปราศจากความตาย, ในโบไม้มักทุกโบมีความปีติสุดจะพรรณนาถนอมไว้ และภายในทุกห้องมีความลึกกลับที่นับไม่ถ้วนซ่อนเร้นอยู่

บรรดาผู้ที่ตราคราออย่างอาจหาญในการแสวงหาพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเมื่อครั้งหนึ่งได้สละสิ่งอื่นทั้งหมดนอกจากพระองค์ จะยึดติดและรวมเป็นหนึ่งกับนครนั้นถึงขนาดว่าการแยกจากนครนั้นชั่วขณะ เป็นเรื่องสุดจะนึกคิดสำหรับพวกเขา, พวกเขาจะเงี่ยฟังข้อพิสูจนที่ไม่มีผิดพลาดจากไม้ดอกของที่ชุ่มนมนั้น และรับพยานหลักฐานที่แน่นอนที่สุดจากความงามของดอกกุหลาบและทำนองเพลงของนกในดิงเกลในนครนี้ นครนี้จะได้รับการฟื้นกลับมาและประดับประดาใหม่ราวทุกหนึ่งพันปี

ดูกร สหายของเรา ดังนั้นเป็นความจำเป็นที่เราจะพยายามเต็มที่ เพื่อไปให้ถึงนครนั้น และฉีก "ม่านแห่งความรุ่งโรจน์" ออกเป็นชิ้นๆ โดยกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและความเมตตารักใคร่ของพระองค์ เพื่อว่าด้วยความแน่วแน่ที่ไม่เปลี่ยนแปลง เราจะพลีวิญญาณที่อติโรยของเราในหนทางของพระผู้เป็นที่รักยิ่งองค์ใหม่ เราควรวิงวอนพระองค์อย่างแรงกล้าด้วยน้ำตาซ้ำแล้วซ้ำอีก ขอทรงโปรดเราด้วยกรุณาธิคุณนั้น นครนั้นไม่ใช่อื่นใดนอกจากพระวณะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่ถูกเปิดเผยในทุกยุคสมัยและทุกยุคศาสนา ในสมัยของพระโมเสสนครนั้นคือเพนทาบุกในสมัยของพระเยซูคือกอสเปว ในสมัยพระโมฮัมหมัดผู้เป็นพระผู้นำชาวของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าคือคัมภีร์โกรอ่าน ในยุคนี้คือคัมภีร์บายัน และในยุคศาสนาของพระผู้ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะสำแดงให้เห็นชัดคือคัมภีร์ของพระองค์เอง ซึ่งเป็นคัมภีร์ที่คัมภีร์ทั้งหมดของยุคศานาก่อนๆ จำเป็นต้องอ้างถึง เป็นคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและเหนือกว่าคัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมด, ในนครเหล่านี้มีสิ่งยังชีพสำหรับจิตวิญญาณจัดไว้ให้อย่างเหลือล้น มีความปีติที่ไม่มีเสื่อมลิตไว้ อาหารที่มีให้คือขนมปังสวรรค์ และพระวิญญาณที่ให้มาคือพระพรที่ไม่เสื่อมสูญของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, นครเหล่านี้ให้ของขวัญแห่งเอกภาพแก่ดวงวิญญาณที่ปลอญวางทั้งหลาย ทำให้ผู้ที่ขัดสนร่ำรวย และยื่นถ้วยแห่งความรู้ให้แก่ผู้ที่เร่ร่อนในที่พวงร้างแห่งความเขลา การชี้แนะ พระพร วิชา ความเข้าใจ ความศรัทธาและความมั่นใจทั้งหมด ที่ประทานให้แก่ทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก ถูกซ่อนและถนอมไว้ภายในนครเหล่านี้

ตัวอย่างเช่น คัมภีร์โกรอ่านคือที่มันมีลวงล้าไม่ได้สำหรับประชาชนของพระโมฮัมหมัด ในสมัยของพระองค์ใครก็ตามที่เข้ามาในที่มันนี้ ได้รับการคุ้มกันจากการโจมตีที่ชั่วร้าย ลูกดอกที่คุกคาม ความสงสัยที่กลืนกินวิญญาณ และการกระชิบที่หมิ่นศาสนาของศัตรู, ส่วนแบ่งของผลไม้สวยที่ยังยืนนิรันดร์ ซึ่งเป็นผลไม้แห่งอัจฉริยภาพจากพฤษชาสวรรค์ ประทานมาให้เขาเช่นกัน, เขาได้ดื่มน้ำที่ไม่มีเสื่อมจากแม่น้ำแห่งความรู้ และได้ชิมอมฤตแห่งความลึกกลับของเอกภาพสวรรค์

ทุกสิ่งที่เป็นจำเป็นสำหรับประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยพระธรรมของพระโมฮัมหมัดและกฎของพระองค์ พบได้ว่าถูกเปิดเผยและเห็นชัดในเรชวานแห่งความรุ่งโรจน์อำไพนั้น คัมภีร์นั้นเป็นพยานหลักฐานที่ยั่งยืนสำหรับประชาชนหลังจากพระ

โมฮัมหมัด เนื่องด้วยโองการของคัมภีร์นั้นโต้แย้งไม่ได้ และคำสัญญาของคัมภีร์นี้ไม่มีพลาด ทุกคนได้รับบัญชาให้ทำตามข้อปฏิบัติของคัมภีร์นั้นจนกระทั่ง “ปีหกสิบ”¹ ซึ่งเป็นปีแห่งการเสด็จมาของพระผู้สำแดงองค์ที่นำพิศวงของพระผู้เป็นเจ้าของคัมภีร์นั้นคือคัมภีร์ที่นำทางผู้แสวงหาอย่างไม่พลาดไปสู่เรขานแห่งที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้าของ และดลผู้ที่ละทิ้งประเทศของตนและกำลังย่างเท้าบนหนทางของผู้แสวงหาให้เข้าไปในธรรมวิหารแห่งการกลับมาอยู่ร่วมกันชั่วนิรันดร์ การนำทางของคัมภีร์นั้นไม่มีทางผิดพลาด พยานหลักฐานของคัมภีร์นั้นไม่มีพยานหลักฐานอื่นเหนือกว่า, คำสอนปรัมปราอื่นทั้งหมด หนังสือและบันทึกอื่นทั้งหมดไร้ความเป็นเอกดังกล่าว เนื่องด้วยทั้งคำสอนปรัมปราเหล่านั้นและบรรดาผู้ที่พูดคำสอนดังกล่าวได้การรับรองและพิสูจน์โดยเนื้อหาของคัมภีร์นั้นเท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้นคำสอนปรัมปราทั้งหลายเองนั้นต่างกันอย่างมหันต์ และมีสิ่งที่เคลือบคลุมอนเอนกัน

เมื่อพันธกิจของพระโมฮัมหมัดใกล้จะสิ้นสุด พระองค์เองกล่าววจาเหล่านี้ : “แท้จริงแล้วเราทิ้งพยานหลักฐานคู่ที่มีน้ำหนักไว้ในหมู่พวกเจ้า : คัมภีร์ของพระผู้เป็นเจ้าของและครอบครัวของเรา”, ถึงแม้ว่าคำสอนปรัมปรามากมายถูกเปิดเผยโดยบ่อเกิดแห่งความเป็นศาสนทูตและเหมือนแห่งการนำทางสวรรค์นั้น กระนั้นพระองค์กล่าวถึงคัมภีร์นั้นเท่านั้น ซึ่งด้วยวิธีนี้ได้กำหนดให้คัมภีร์นั้นเป็นเครื่องมือที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและพยานหลักฐานที่แน่นอนที่สุดสำหรับผู้แสวงหา เป็นการนำทางสำหรับประชาชนจนกว่าจะถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพ

ด้วยการมองที่แน่นอน หัวใจที่บริสุทธิ์และจิตที่บริสุทธิ์ จงตั้งใจพิจารณาสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าของกำหนดไว้ในคัมภีร์ให้เป็นพยานหลักฐานของการนำทางสำหรับประชาชนของพระองค์ ซึ่งทั้งคนชั้นสูงและคนต่ำต้อยยอมรับว่าเป็นของจริง, เราทั้งสองและชนชาติทั้งหมดของโลกต้องยึดถือพยานหลักฐานนี้ เพื่อว่าโดยแสงสว่างของพยานหลักฐานดังกล่าว เราจะรู้และเห็นความแตกต่างระหว่างสัจธรรมและความจอมปลอม ระหว่างการนำทางและความหลงผิด เนื่องด้วยพระโมฮัมหมัดได้จำกัดพยานหลักฐานของพระองค์ไว้ที่คัมภีร์และครอบครัวของพระองค์ และขณะที่ครอบครัวของพระองค์ล่องลับไปแล้ว จึงเหลือแต่คัมภีร์ของพระองค์เท่านั้นที่เป็นพยานหลักฐานเดียวของพระองค์ในหมู่ประชาชน

ในตอนเริ่มต้นของคัมภีร์พระองค์ทรงกล่าวว่า “อเลฟ ลัม มิม ไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับคัมภีร์นี้ : คัมภีร์นี้คือการนำทางสำหรับผู้ที่เกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้าของ”² ในอักษรต่างๆ ที่แยกจากกันในคัมภีร์โกรอ่าน มีความสลับของสาระของพระผู้เป็นเจ้าของเก็บรักษาอยู่ และภายในเปลือกหอยของอักษรเหล่านี้มีไข่มุกแห่งเอกภาพของพระองค์ถนอมอยู่ เราไม่ขอสาธยายอักษรเหล่านี้ตอนนี้เพราะไม่มีเนื้อที่ อักษรเหล่านี้ดูภายนอกหมายถึงพระโมฮัมหมัดเอง ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าของทรงกล่าวต่อพระองค์ว่า : “ดูกร โมฮัมหมัด ไม่มีข้อสงสัยหรือความไม่แน่นอนเกี่ยวกับคัมภีร์นี้ที่ถูกส่งลงมาจากนภาแห่งเอกภาพสวรรค์ ในคัมภีร์นี้มีการนำทางสำหรับผู้ที่เกรงกลัวพระผู้

¹ ปี ฮ.ศ.1260 คือปีที่พระบ็อบประกาศพันธกิจ

² โกรอ่าน 2:1

เป็นเจ้า” จงพิจารณาดูว่า พระองค์ทรงกำหนดและมีโองการให้คัมภีร์เดียวกันนี้ นั่นคือคัมภีร์โกรอ่าน เป็นการนำทางสำหรับทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลกอย่างไร , พระองค์ พระผู้ทรงสภาวะเป็นเจ้าและเป็นสาระที่ไม่อาจรู้ ให้การยืนยันเองว่า คัมภีร์นี้ซึ่งอยู่เหนือข้อสงสัยหรือความไม่แน่นอนทั้งหมด คือการนำทางสำหรับมวลมนุษยชาติจนกว่าจะถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพ, และบัดนี้เราขอถามว่า เป็นธรรมหรือไม่ที่ชนชาตินี้จะมองพยานหลักฐานที่มีน้ำหนักที่สุดนี้ด้วยความสงสัยและเคลือบแคลงใจ ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าประกาศว่าพยานหลักฐานนี้มีจุดกำเนิดจากสวรรค์ และทรงประกาศว่าเป็นที่รวบรวมสังฆธรรม? เป็นธรรมหรือไม่ที่พวกเขาจะหันหนีไปจากสิ่งที่พระองค์กำหนดให้เป็นเครื่องมือนำทางที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับการไปถึงยอดที่สูงส่งที่สุดของความรู้ และแสวงหาสิ่งอื่นนอกจากคัมภีร์นั้น? พวกเขายอมให้คำพูดที่เลอะเทอะและเบาปัญญาของมนุษย์มาหว่านเมล็ดแห่งความไม่ไว้วางใจในจิตใจของตนได้อย่างไร? พวกเขาโต้แย้งกันอย่างเหลวไหลต่อไปได้อย่างไรว่า คนนั้นพูดสิ่งนี้หรือแบบนั้น หรือว่าบางสิ่งไม่ได้บังเกิดขึ้น? นอกจากคัมภีร์นี้ของพระผู้เป็นเจ้า มีสิ่งอื่นใดที่นึกคิดได้หรือที่พิสูจน์ได้ว่า เป็นเครื่องมือที่ทรงอิทธิฤทธิ์กว่า และเป็นการนำทางที่แน่นอนกว่าสำหรับมนุษยชาติ หากว่าพระองค์ไม่ได้เปิดเผยสิ่งนั้นไว้ในวณะท่อนั้น?

เป็นหน้าที่ของเราที่จะไม่เบี่ยงเบนไปจากบัญชาที่ต้านทานไม่ได้และโองการที่ตายตัวของพระผู้เป็นเจ้า ตามที่เปิดเผยไว้ในวณะท่อนที่กล่าวมาข้างบน, เราควรยอมรับคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ที่น่าพิศวงทั้งหลาย เพราะหาไม่แล้วเราหาได้ยอมรับสังฆธรรมของวณะที่วิสุทธิท่อนนี้, เพราะเป็นที่ประจักษ์ว่าใครก็ตามที่ไม่ได้ยอมรับสังฆธรรมของคัมภีร์โกรอ่าน ในความเป็นจริงแล้วเท่ากับไม่ได้ยอมรับสังฆธรรมของคัมภีร์ทั้งหลายที่มาก่อน นี่เป็นเพียงนัยที่เห็นชัดของวณะท่อนนี้, หากเราอธิบายความหมายและคลี่คลายความสลับที่ซ่อนเร้นของวณะท่อนนี้ トラบนิรันดรกาลก็ไม่พอที่จะครอบคลุมความหมายได้ถ้วนทั่ว และจักรวาลก็ไม่สามารถฟังคำอธิบายเหล่านี้ได้! แท้จริงแล้วพระผู้เป็นเจ้าให้การยืนยันสังฆธรรมของคำพูดของเรา!

ในอีกวรรคหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวไว้ทำนองเดียวกันว่า : “และหากพวกเจ้าสงสัยเกี่ยวกับสิ่งที่เราส่งลงมาให้คนรับใช้ของเรา เช่นนั้นจงเขียนซูเราะห์ที่คล้ายกันขึ้นมา และเรียกตัวพยานทั้งหลายของเจ้ามานอกจากพระผู้เป็นเจ้า หากพวกเจ้าเป็นบรูษแห่งสังฆธรรม”¹ จงมองดูว่าสถานะของวณะเหล่านี้สูงส่งเพียงใด และคุณของวณะเหล่านี้ล้ำเลิศเพียงไร ซึ่งเป็นวณะที่พระองค์ประกาศให้เป็นพยานหลักฐานที่แน่นอนที่สุดของพระองค์ ข้อพิสูจน์ที่ไม่มีผิดพลาดของพระองค์ หลักฐานของอานูภาพกำราบทุกสิ่งของพระองค์ และการเปิดเผยอิทธิฤทธิ์ของพระประสงค์ของพระองค์, พระองค์ พระผู้เป็นกษัตริย์แห่งสวรรค์ ทรงประกาศอานูภาพสูงสุดที่โต้แย้งไม่ได้ของวณะของคัมภีร์ของพระองค์เหนือทุกสิ่งที่ให้การยืนยันสังฆธรรมของพระองค์ เพราะเมื่อเปรียบเทียบกับข้อพิสูจน์และสัญลักษณ์อื่นทั้งหมด วณะที่เปิดเผยจาก

¹ โกรอ่าน 2:23

สวรรค์ส่องแสงดังดวงอาทิตย์ ขณะที่สิ่งอื่นทั้งหมดเป็นดังดวงดาว, สำหรับชนชาติทั้งหลายของโลกวณะเหล่านี้คือพยานหลักฐานที่ยั่งยืน ข้อพิสูจน์ที่แย้งไม่ได้ แสงสว่างที่เรืองรองของกษัตริย์ในอุดมคติ, ความเป็นเลิศของวณะเหล่านี้ไม่มีหัดเทียม และคุณของวณะเหล่านี้ไม่มีสิ่งใดเหนือกว่า, วณะเหล่านี้คือคลังของไข่มุกสวรรค์ และที่เก็บความลึกลับของพระผู้เป็นเจ้า วณะเหล่านี้ประกอบกันเป็นตัวเชื่อมโยงที่สลวยออกไม่ได้ สายสัมพันธ์ที่แน่นหนา อวาโหลโวกา แสงสว่างที่ดับไม่ได้, โดยวณะเหล่านี้แม่น้ำแห่งความรู้สวรรค์หลังไหลและไฟแห่งอัจฉริยภาพบรมโบราณและล้ำเลิศเรืองแสง, นี้คือไฟที่จุดเปลวแห่งความรักในอกของผู้ที่ศรัทธา และในช่วงขณะเดียวกันก่อความเยือกเย็นแห่งความไม่เอาใจใส่ในหัวใจของศัตรู

ดูกร สหาย! เป็นความจำเป็นที่เราจะไม่ละทิ้งบัญชาของพระผู้เป็นเจ้า แต่ควรยอมตามและยอมจำนนต่อสิ่งที่พระองค์กำหนดไว้เป็นพยานหลักฐานจากสวรรค์ของพระองค์ วณะท่อนนี้คือวาทะที่มีน้ำหนักและเต็มไปด้วยความหมายเกินกว่าดวงวิญญาณที่ทุกซ์ทรมานนี้จะสาธิตและอธิบาย, พระผู้เป็นเจ้าทรงกล่าวความจริงและทรงนำทาง แท้จริงแล้วพระองค์ทรงความยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือประชาชนทั้งหมดของพระองค์ พระองค์คือพระผู้ทรงอำนาจ พระผู้ทรงให้คุณ

ท่านองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า : “ดังกล่าวคือวณะของพระผู้เป็นเจ้า เราอ่านวณะท่อนเหล่านี้ให้เจ้าฟังด้วยสัจธรรม, แต่พวกเขาจะเชื่อในการเปิดเผยพระธรรมใดหากพวกเขาปฏิเสธพระผู้เป็นเจ้าและวณะทั้งหลายของพระองค์?”¹ หากเจ้าจะทำความเข้าใจนัยของวณะท่อนนี้ เจ้าจะยอมรับสัจธรรมที่ว่า ไม่เคยมีการสำแดงใดที่ยิ่งใหญ่กว่าศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าเคยถูกเปิดเผย และไม่มีพยานหลักฐานใดเคยปรากฏบนพิภพ ที่ยิ่งใหญ่มากกว่าพยานหลักฐานของวณะที่พวกเขาเปิดเผย ไม่เพียงเท่านั้น ไม่มีพยานหลักฐานใดสามารถเป็นเลิศกว่าเว้นแต่สิ่งที่พระผู้เป็นนาย พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงประสงค์

ในอีกรวรรคหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวว่า : “ความวิบัติบังเกิดกับคนบาปที่มดเท็จทุกคน ผู้ซึ่งได้ยินวณะของพระผู้เป็นเจ้าอ่านให้ตนฟัง แล้วยังคงดูถูกด้วยความทะนงราวกับว่าตนไม่ได้ยินวณะเหล่านั้น! จงแจ้งให้เขาทราบการลงโทษที่เจ็บปวด”², นัยของวณะท่อนนี้โดยลำพังเพียงพอสำหรับทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก หากประชาชนไตรตรองวณะท่อนทั้งหลายของพระผู้เป็นนายของตน, เพราะเจ้าได้ยินแล้วว่า ในยุคนี้ประชาชนเมินเฉยต่อวณะที่เปิดเผยจากสวรรค์อย่างดูถูกเช่นไร ราวกับว่าวณะเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต่ำที่สุด, และกระนั้นไม่เคยมีสิ่งใดที่ยิ่งใหญ่กว่าวณะเหล่านี้มาปรากฏ หรือจะถูกสำแดงให้เห็นชัดในโลก! จงกล่าวต่อพวกเขาว่า : “ดูกร ประชาชนที่ไม่เอาใจใส่! พวกเจ้าพูดซ้ำสิ่งที่บิดาทั้งหลายของพวกเจ้าเคยพูดในยุคที่ผ่านไป, ผลไม้ใดก็ตามที่พวกเขาเก็บมาจากต้นไม้แห่งความไร้ศรัทธาของพวกเขา พวกเจ้าจะได้เก็บสิ่งเดียวกันเช่นกัน, ในไม่ช้าพวกเจ้าจะถูกเก็บไปไว้กับ

¹ โกรอ่าน 45:5

² โกรอ่าน 45:6

บิดาของพวกเขา และจะอาศัยอยู่ในไฟนรกกับพวกเขา ที่พักอาศัยที่ทุกชั่วทรมาน! ที่พักอาศัยของประชาชนที่ใช้อำนาจบาตรใหญ่”

กระนั้นในอีกรวรรคหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวว่า : “และเมื่อเขาค้นเคยกับวจนะท่อน ไตๆ ของเรา เขาเปลี่ยนวจนะเหล่านั้นเป็นถ้อยคำขำขัน มีการลงโทษที่น่าอาย สำหรับพวกเขา!”¹ ประชาตินี้ให้ข้อสังเกตอย่างเยาะเย้ยว่า : “เจ้าจงแสดงปาฏิหาริย์ อีกร้อยหนึ่ง และให้อีกเครื่องหมายหนึ่งแก่เรา!” คนหนึ่งจะพูดว่า : “จงทำให้ฝน ส่วนหนึ่งหล่นลงมาใส่เราเดี๋ยวนี้”² และอีกคนจะพูดว่า : “หากนี่คือสวรรค์ที่มีมาก่อนเจ้า จงหลั่งก้อนหินราวกับฝนจากนภากลางมาบนเรา”³ ดังเช่นชนชาติอิสราเอล ในสมัยของพระโมเสสแลกษณมปังสวรรค์กับสิ่งโสมมทั้งหลายของโลก ทำนอง เดียวกันประชาชนเหล่านี้หาทางแลกลเปลี่ยนวจนะที่เปิดเผยจากสวรรค์กับความ ต้องการที่เลวทราม ต่ำช้าและเหลวไหลของตน, ทำนองเดียวกันเจ้ามองเห็นว่าใน ยุคนี้ ถึงแม้ว่าสิ่งยังชีพทางจิตวิญญาณลงมาจากนภแห่งความปราณีสวรรค์ และ หลั่งมาจากก้อนเมฆแห่งความเมตตารักใคร่ของพระองค์ และถึงแม้ว่าทะเลแห่งชีวิต กำลังสาดซัดภายในเรซวานของหัวใจตามบัญชาของพระผู้เป็นนายแห่งชีวิตทั้งปวง กระนั้นประชาชนเหล่านี้ซึ่งตะกละดังสุนัข ก็มารวมตัวกันรอบซากสัตว์และฟุ้งพ้อใจ กับน้ำนิ่งในทะเลสาบเค็ม, พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงกรุณา! หนทางของชนชาตินี้ช่าง ประหลาดเพียงไร! พวกเขาร้องขอการนำทาง ถึงแม้ว่าธงของพระผู้ทรงนำทางทุก สิ่งถูกสาวขึ้นแล้ว พวกเขายึดถือความรู้ที่สลับซับซ้อนและเคลือบคลุม เมื่อพระผู้ เป็นจุดหมายของความรู้ทั้งปวงส่องแสงดังดวงอาทิตย์ พวกเขาเห็นดวงอาทิตย์ด้วย ตาของตนเอง และกระนั้นยังถามดวงอาทิตย์ที่สว่างไสวนั้นเกี่ยวกับข้อพิสูจน์ของ แสงอาทิตย์ พวกเขามองเห็นการพลั้งของวสันตฤดูที่หลั่งลงมายังพวกเขา และ กระนั้นยังแสวงหาหลักฐานของพระพรนั้น, ข้อพิสูจน์ของดวงอาทิตย์คือแสงอาทิตย์ ที่ส่องแสงมาปกคลุมทุกสิ่ง หลักฐานของการพลั้งคือพระพรที่หลั่งลงมา ซึ่งพื้นโลก และสวมโลกด้วยเสื้อคลุมแห่งชีวิต, ใช่แล้ว คนตาบอดไม่สามารถรับรู้สิ่งใดจากดวง อาทิตย์เว้นแต่ความร้อน และดินแห้งไม่ได้ส่วนแบ่งของการพลั้งความปราณี “อย่าได้ พิศวงหากในคัมภีร์ไกรอ่าน ผู้ที่ไม่เชื่อมองไม่เห็นสิ่งใดนอกจากการลากเส้นเป็น ตัวอักษร เพราะในดวงอาทิตย์คนตาบอดไม่พบสิ่งใดนอกจากความร้อน”

ในอีกรวรรคหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวว่า : “และเมื่อวจนะที่ชัดเจนของเราถูกอ่านให้ พวกเขาฟัง พวกเขาเถียงได้แค่ ‘จงนำบิดาของเราคืนมาหากพวกท่านพูดสิ่ง ธรรม!’”⁴ จงมองดู หลักฐานที่เบาปัญญาเช่นไรที่พวกเขาแสวงหาจากพระผู้เป็น ธรรมสรณะของความปราณีที่ห้อมล้อมทุกสิ่งเหล่านี้! พวกเขาเยาะเย้ยวจนะเหล่านี้ ซึ่งอักษรเดียวของวจนะดังกล่าวยิ่งใหญ่กว่าการสร้างสวรรค์และโลก วจนะดังกล่าว กระตุ้นคนตายในหุบเขาแห่งอวดตาและกิเลสด้วยพลังแห่งความศรัทธา และเรียกร้อง เสียงดังว่า : “จงบันดาลให้บิดาของเรารีบออกมาจากหลุมฝังศพ” ดังกล่าวคือความ

¹ ไกรอ่าน 45:8

² ไกรอ่าน 26:187

³ ไกรอ่าน 8:32

⁴ ไกรอ่าน 45:24

วิปริตและความทะนงของชนชาตินั้น สำหรับชนชาติทั้งหมดของโลกจนะเหล่านี้แต่ ละท่อนคือพยานหลักฐานที่ไม่ผิดพลาด และข้อพิสูจน์ที่รุ่งโรจน์ของสัจธรรมของ พระองค์, แท้จริงแล้วจนะเหล่านี้แต่ละท่อนเพียงพอสำหรับมวลมนุษยชาติ หากเจ้า ทำสมาธิใคร่ครวญดูจนะท่อนทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า, ในจนะท่อนที่กล่าวมา ข้างบนนี้เองมีไข่มุกแห่งความลึกลับซ่อนเร้นอยู่, ไม่ว่าความเจ็บป่วยอะไร การ เยียวยาที่วจนะท่อนนี้เสนอให้ไม่มีทางล้มเหลว

อย่าใส่ใจการโต้เถียงที่เหลวไหลของพวกที่ยืนยันว่า คัมภีร์และจนะทั้งหลาย ในคัมภีร์ไม่สามารถเป็นพยานหลักฐานสำหรับสามัญชน เนื่องด้วยพวกเขาไม่ เข้าใจความหมายหรือเห็นคุณค่าของจนะเหล่านั้น, และกระนั้นพยานหลักฐานที่ไม่ ผิดพลาดของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับโลกตะวันออกและโลกตะวันตก หาใช้อื่นใด นอกจากคัมภีร์โครอ่าน, หากคัมภีร์นี้อยู่เหนือความเข้าใจของมนุษย์ คัมภีร์นี้จะ ได้รับความประกาศว่าเป็นพยานหลักฐานสากลสำหรับประชาชนทั้งหมดได้อย่างไร? หากการโต้เถียงของพวกเขาคือความจริง ก็ไม่จำเป็นสำหรับใครหรือพวกเขาที่จะ รู้จักพระผู้เป็นเจ้า เนื่องด้วยความรู้เกี่ยวกับพระผู้ทรงสภาวะเป็นเจ้าอยู่เหนือความรู้ ของคัมภีร์ของพระองค์ และสามัญชนจะไม่มีความสามารถที่จะเข้าใจ

ดังกล่าวเป็นการโต้เถียงโดยการใช้เหตุผลบิดเบือนอย่างสิ้นเชิงและไม่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งถูกกระตุ้นโดยความโอหังและความทะนงเท่านั้น, แรงจูงใจของการโต้เถียงดัง กล่าวคือเพื่อจะพาประชาชนหลงไปจากเรชวานแห่งความยินดีสวรรค์ และกระชั้น บังเหียนอำนาจของพวกเขานือประชาชน, และกระนั้นในสายตาของพระผู้เป็นเจ้า สามัญชนเหล่านี้เหนือกว่าอย่างเหลือคณนาและประเสริฐกว่าบรรดาผู้นำศาสนาของ พวกเขา ผู้ซึ่งได้หันหนีไปจากพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว, ความเข้าใจจนะ ของพระองค์และการทำความเข้าใจวาทะของวิหคแห่งสวรรค์ไม่ขึ้นกับวิชาของมนุษย์ แต่ขึ้นกับความบริสุทธิ์ของหัวใจ ความวิสุทธิของวิญญาณ และความป็นอิสระของ จิตเท่านั้น, หลักฐานของสิ่งนี้คือ บรรดาผู้ซึ่งในปัจจุบันแม้ว่าปราศจากตัวอักษร เดียวตามมาตรฐานที่ยอมรับกันของวิชา กำลังครองที่นั่งที่สูงที่สุดแห่งความรู้ และ โดยการหลังกรรณาธิคุณสวรรค์ อุทยานแห่งหัวใจของพวกเขาประดับด้วยดอก กุหลาบแห่งอัจฉริยภาพและดอกทิวลิปแห่งปัญญา ขอความสุขสวัสดิ์ดังมีแต่ผู้ที่ จริงใจในหัวใจสำหรับส่วนแบ่งของแสงสว่างของยุคที่ยิ่งใหญ่!

และทำนองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวว่า : "สำหรับพวกที่ไม่เชื่อในจนะของ พระผู้เป็นเจ้า หรือไม่เชื่อว่าตนจะได้พบพระองค์อีก คนเหล่านี้จะสิ้นหวังด้วยความ ปราณของเรา และการลงโทษที่สาหัสรอคอยพวกเขาอยู่" ¹ เช่นกัน "และพวกเขา กล่าวว่ 'เช่นนั้นเราจะละทิ้งเทพเจ้าทั้งหลายของเราเพื่อกวักคนหนึ่งหรือ?' ² นัย ของจนะท่อนนี้เป็นที่เห็นชัด จงมองดูว่าหลังจากที่วจนะท่อนเหล่านี้ถูกเปิดเผย พวกเขาให้ข้อสังเกตอะไร พวกเขาเรียกพระองค์ว่ากรี เยาะเย้ยวจนะของพระผู้เป็น เจ้า และอุทานว่ : "วจนะเหล่านี้ของเขาเป็นเพียงเรื่องราวของประชาชนสมัย

¹ โครอ่าน 29:23

² โครอ่าน 37:36

โบราณ!” นี่พวกเขาหมายความว่า ถ้อยคำเหล่านั้นที่กล่าวไว้โดยชนชาติทั้งหลายในอดีต พระโมฮัมหมัดไปรวบรวมมาแล้วเรียกว่าพระวจนะของพระเจ้า

ทำนองเดียวกันในยุคนี เจ้าได้ยินประชาชนใช้ชื่อกล่าวหาคล้ายกันกับการเปิดเผยพระธรรมครั้งนี้โดยกล่าวว่า : “เขารวบรวมถ้อยคำเหล่านี้มาจากถ้อยคำทั้งหลายในอดีต” หรือ “ถ้อยคำเหล่านี้เป็นของปลอม” คำพูดของพวกเขาลำพองและอวดดี สถานสภาพและสถานะของพวกเขาต่ำ!

หลังจากการปฏิเสธและการประณามที่พวกเขากล่าวและเราอ้างถึง พวกเขาคัดค้านโดยกล่าวว่า : “ตามคัมภีร์ทั้งหลายของเรา ไม่ควรมีศาสนทูตอิสระมาปรากฏหลังจากพระโมเสสและพระเยซู เพื่อยกเลิกกฎของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ ไม่เพียงเท่านั้น ผู้ที่จะถูกสำแดงให้เห็นชัดจำเป็นต้องทำตามกฎนั้น” ครั้นแล้วจะท่อนี่ซึ่งชี้บ่งหัวข้อสวรรค์ทั้งหมด และให้การยืนยันสัจธรรมที่ว่า การหลังไหลกรุณาธิคุณของพระเจ้าทรงปราณีไม่มีทางยุติ ถูกเปิดเผย : “และเมื่อก่อนโจเซฟมาหาเจ้าด้วยสัญลักษณ์ที่ชัดเจน แต่พวกเขาไม่เลิกสงสัยธรรมสารที่เขานำมาให้เจ้า จนกระทั่งเมื่อเขาตายพวกเขาเจ้ากล่าวว่า ‘พระเจ้าเป็นเจ้าจะไม่ชูพระผู้นำข้าขึ้นมาจากหลังจากเขาแน่นอน’ ดังนี้พระเจ้าเป็นเจ้าหลอกผู้ที่เป็นคนละเมิดและคนสงสัย”¹ ดังนั้นจงเข้าใจจากวาทะท่อนนี้และจงรู้ไว้เป็นที่แน่นอนว่า ประชาชนในทุกยุคซึ่งยึดถือวาทะท่อนหนึ่งในคัมภีร์ ได้เอ่ยคำพูดที่ไร้สาระและเลอะเลอะดังกล่าว เป็นการโต้เถียงว่า ไม่ควรมีศาสนทูตถูกสำแดงให้เห็นชัดอีกในโลก, ดังที่นักบวชคริสเตียนทั้งหลายผู้ซึ่งยึดมั่นวาทะท่อนหนึ่งของกอสเปวที่เราได้อ้างถึง หาทางอธิบายว่า กฎของกอสเปวจะไม่มีวันถูกยกเลิก และจะไม่มีศาสนทูตอิสระถูกสำแดงให้เห็นชัดอีก นอกจากว่าพระองค์จะรับรองกฎของกอสเปว, ประชาชนส่วนใหญ่ทุกซ์ทรมานด้วยโรคของจิตวิญญาณเดียวกัน

ดังที่เจ้าเห็นแล้วว่า ประชาชนแห่งคัมภีร์โบราณซึ่งเหมือนกับประชาชนในอดีต ได้ยอมให้วาทะ “ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” มาบังตาของตนอย่างไร, และกระนั้นพวกเขาเองให้การยืนยันวาทะท่อนนี้ : “ไม่มีใครรู้การตีความนี้ นอกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและบรรดาผู้ที่มีรากฐานความรู้แน่น”² และเมื่อพระเจ้ามีรากฐานความรู้ทุกอย่างแน่นอน พระผู้เป็นแม่บท เป็นวิญญาณ เป็นความลับและสาระของความรู้ทุกอย่าง เปิดเผยสิ่งที่ขัดกับความปรารถนาของพวกเขาแม้เพียงนิดเดียว พวกเขาจะต่อต้านพระองค์อย่างเจ็บแค้นและปฏิเสธพระองค์อย่างไม่ละอาย เจ้าได้ยินและเห็นสิ่งเหล่านี้มาแล้ว, การกระทำและถ้อยคำดังกล่าวถูกยกย่องโดยบรรดาผู้นำศาสนา ผู้ซึ่งไม่บูชาพระเจ้าเป็นเจ้าใดนอกจากกิเลสของตนเอง ผู้ซึ่งไม่แสดงความภักดีต่อสิ่งใดนอกจากทอง ผู้ซึ่งถูกห่อหุ้มอยู่ในมานทีบที่สุดแห่งวิชา ผู้ซึ่งติดอยู่ในความเคลือบคลุมของวิชานั้นและหลงทางทางอยู่ในพงไพรแห่งความหลงผิด, ดังที่พระเจ้าเป็นนายแห่งชีวิตประกาศไว้อย่างชัดแจ้งว่า : “เจ้าคิดอะไรอยู่? ผู้ที่ทำให้กิเลสของตนเป็นพระเจ้า ผู้ที่พระเจ้าเป็นเจ้าดลให้หลงผิดโดยความรู้ ผู้ที่พระองค์ปิดผนึก

¹ โกรอ่าน 40:34

² โกรอ่าน 3:7

หูและหัวใจของเขาและทรงทอดมานมาบังตาของเขา ผู้ซึ่งหลังจากที่ถูกพระผู้เป็นเจ้าปฏิเสธจะมานำทางบุคคลดังกล่าวหรือ? เช่นนั้นพวกเจ้าจะไม่รับการเตือนหรือ?"¹

ถึงแม้ว่าความหมายภายนอกของ "ผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าดลให้หลงผิดโดยความรู้" คือสิ่งที่เปิดเผยไว้แล้ว กระนั้นสำหรับเรานี้หมายถึงบรรดานักบวชแห่งยุค ผู้ซึ่งหนีไปจากพระผู้เป็นความงามของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งด้วยยึดติดวิชาของตนเองที่มาจากความฟุ้งซ่านและกิเลสของตน ได้ประณามธรรมสารและการเปิดเผยพระธรรมของพระผู้เป็นเจ้า "จงกล่าวว่า : สิ่งที่เจ้าเบนหนีคือธรรมสารที่มีน้ำหนัก!"² ทำนองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวว่า : "และเมื่อวณะที่ชัดเจนของเราถูกอ่านให้พวกเขาฟัง พวกเขาบอกว่า 'นี่คือเพียงชายคนหนึ่งผู้ซึ่งด้วยความดีใจ จะทำให้เจ้าหันหนีไปจากการบูชาบิดาของเจ้า' และพวกเขาบอกว่า 'นี่มิใช่อื่นใดนอกจากความเท็จที่ปลอมขึ้นมา'"³

จงเสียดหูฟังสุรเสียงที่วิสุทธิของพระผู้เป็นเจ้า และเอาใจใส่ทำนองเพลงเสนาและเป็นอมตะของพระองค์ จงมองดูว่า พระองค์ทรงเตือนพวกที่ไม่ยอมรับวณะของพระผู้เป็นเจ้าอย่างเคร่งขรึม และตัดขาดพวกที่ปฏิเสธวณะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์อย่างไร, จงพิจารณาว่าประชาชนหลงไปไกลเพียงไหนจากโควซาร์แห่งที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้า และความไร้ศรัทธาและความโอหังของผู้ที่ขัดสนจิตวิญญาณนั้น สาส์นเพียงไรเมื่อเผชิญกับพระผู้เป็นความงามที่วิสุทธินั้น, ถึงแม้ว่าพระผู้เป็นสาระแห่งความเมตตารักใคร่และความอารีนั้น ทรงบันดาลให้ชีวิตที่ไม่จริงเหล่านั้นก้าวเข้ามาสู่อาณาจักรแห่งความเป็นอมตะ และนำทางดวงวิญญาณที่ขัดสนเหล่านั้นไป ยังแม่น้ำศักดิ์สิทธิ์แห่งความมั่งคั่ง กระนั้นบางคนก็ประณามพระองค์ว่าเป็น "ผู้ใส่ร้ายพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นนายของมนุษย์ทั้งปวง" บางคนกล่าวหาพระองค์ว่าเป็น "ผู้ที่รังประชาชนจากหนทางแห่งความศรัทธาและความเชื่อที่แท้จริง" และยังมีบางคนประกาศว่าพระองค์เป็น "คนวิกลจริต" และที่คล้ายกัน

ทำนองเดียวกันจงสังเกตดูในยุคนี้ว่า พวกเขาโจมตีพระผู้เป็นมณีแห่งความเป็นอมตะด้วยการใส่ความที่ชั่วช้าอย่างไร พวกเขาทำการละเมิดเป็นกายเป็นกองต่อพระผู้เป็นบ่อเกิดของความบริสุทธิ์สุดจะพรรณนาเช่นไร, ถึงแม้ว่าทั่วทั้งคัมภีร์และในธรรมจารึกศักดิ์สิทธิ์และเป็นอมตะของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าทรงเตือนพวกที่ปฏิเสธและไม่ยอมรับวณะที่เปิดเผยไว้ และทรงประกาศกรุณาธิคุณของพระองค์ต่อบรรดาผู้ที่ยอมรับวณะเหล่านั้น กระนั้นจงมองดูการค่อนข้างสุดคณานับที่พวกเขาทำกับวณะที่ถูกส่งลงมาจากนภาใหม่แห่งความวิสุทธินันต์ของพระผู้เป็นเจ้า! ทั้งนี้แม้ด้วยความจริงที่ว่าไม่มีดวงตาใดเคยเห็นการพลังความอารีที่ยิ่งใหญ่ดังกล่าว ไม่มีหูใดเคยได้ยินการเปิดเผยความเมตตารักใคร่ดังกล่าว, ความอารีและการเปิดเผยดังกล่าวถูกสำแดงให้เห็นชัดถึงขนาดว่า วณะทั้งหลายที่ถูกเปิดเผยดูเหมือนเป็น

¹ โกรอ่าน 45:22

³ โกรอ่าน 34:43

² โกรอ่าน 38:67

การพลั้งของวสันตฤดูที่หลั่งลงมาราวกับฝนมาจากก้อนเมฆแห่งความปราณีของพระผู้ทรงอารี, ศาสนนุตทั้งหลายที่ “ได้รับการประสาดด้วยความไม่ผันแปร” ซึ่งความสูงส่งและความรุ่งโรจน์ของพวกเขาส่องแสงเหมือนดวงอาทิตย์ แต่ละองค์ก็ได้รับเกียรติด้วยคัมภีร์เล่มหนึ่งซึ่งทุกคนเห็นแล้ว และวจนะของแต่ละคัมภีร์ได้รับการยืนยันความถูกต้องอย่างเหมาะสม, ขณะที่วจนะที่หลั่งมาจากก้อนเมฆแห่งความปราณีสวรรค์นี้เหลือล้น จนไม่มีใครสามารถประเมินจำนวนได้ ที่หาได้เวลานี้มีอยู่ราวยี่สิบเล่ม อีกมากมายเพียงไรที่อยู่เกินเอื้อมของเรา! อีกมากมายเพียงไหนที่ถูกขโมยไปและตกอยู่ในมือของศัตรู ซึ่งไม่มีใครรู้ชะตากรรม!

ดูกร ภราดร เราควรเปิดตาของเรา ทำสมาธิใคร่ครวญดูพระวจนะของพระองค์ และแสวงหาร่มไม้ใบบังของพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทั้งหลาย เพื่อที่เราจะได้รับการเตือนจากคำปรึกษาที่แนบชิดในคัมภีร์ และเอาใจใส่คำตักเตือนที่บันทึกอยู่ในธรรมจารึกศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย เพื่อที่เราจะไม่ค่อนแคะพระผู้เปิดเผยวจนะ จะยอมจำนนต่อศาสนาของพระองค์อย่างสิ้นเชิงและอ้าแขนรับกฎของพระองค์อย่างหมดหัวใจ จะเข้าไปในราชสำนักแห่งความปราณีของพระองค์ และอาศัยอยู่บนชายฝั่งแห่งกรุณาธิคุณของพระองค์ แท้จริงแล้วพระองค์ทรงปราณีและให้อภัยคนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์

และท่านองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวว่า : “จงกล่าวว่า ดูกร ประชาชนแห่งคัมภีร์! พวกเจ้าไม่ได้ปฏิเสธความเกี่ยวข้องกับเรา เพียงเพราะเราเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า เชื่อในสิ่งที่พระองค์ส่งลงมาให้เราและสิ่งที่พระองค์ส่งลงมาเมื่อกาลก่อน และเพราะว่าพวกเจ้าส่วนใหญ่คือผู้กระทำความชั่วร้ายหรือ?”¹ วจนะท่อนนี้เปิดเผยจุดประสงค์ของเราอย่างชัดแจ้งเพียงไร และสาธิตสัจธรรมของพยานหลักฐานของวจนะทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าอย่างชัดเจนเพียงไร! วจนะท่อนนี้ถูกเปิดเผย ณ เวลาที่อิสลามถูกพวกไม่เชื่อศาสนาโจมตี และเหล่าสาวกถูกกล่าวหาว่ามีความเชื่อที่ผิด เมื่อพระสหายทั้งหลายของพระโมฮัมหมัดถูกประณามว่าเป็นพวกไม่ยอมรับพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และเป็นสาวกของพอมดจอมโกหก, ในสมัยเริ่มแรกเมื่ออิสลามยังดูภายนอกเหมือนว่าไร้อำนาจและอานุภาพ มิตรสหายของพระโมฮัมหมัดที่หันหน้ามาหาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ไม่ว่าจะไปที่ไหนก็ถูกรังควาน ประหัตประหาร ขว้างก้อนหินใส่และว่าร้าย, ณ เวลานั้นวจนะท่อนที่วิสุทธินี้ถูกส่งลงมาจากนภาแห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ วจนะท่อนนี้เปิดเผยหลักฐานที่พิสูจน์แย้งไม่ได้ นำแสงสว่างแห่งการนำทางที่ไม่ผิดพลาดมา และสั่งการสหายทั้งหลายของพระโมฮัมหมัดให้ประกาศต่อพวกที่ไม่เชื่อศาสนาและพวกที่บูชาเทวรูปดังต่อไปนี้ : “พวกเจ้ากดขี่และประหัตประหารเรา และกระนั้นเราทำได้ทำสิ่งอื่นใดหรือเว้นแต่ว่า เราเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและวจนะทั้งหลายที่ถูกส่งมายังเราโดยชีวหาของพระโมฮัมหมัด และเชื่อในสิ่งที่ลงมาซึ่งศาสนนุตทั้งหลายในอดีต?” นี่หมายความว่าความผิดเพียงอย่างเดียวของพวกเขาคือการยอมรับว่า วจนะท่อนใหม่และนำพิศวงทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่ลง

¹ โกรอ่าน 5:62

มายังพระโมฮัมหมัด และวณะทั้งหลายที่ถูกเปิดเผยต่อศาสนทูตทั้งหลายในอดีต ล้วนเป็นของพระผู้เป็นเจ้าของ และยอมรับและอ้าแขนรับสัจธรรมของวณะเหล่านั้น, นี่คือการยืนยันที่กษัตริย์แห่งสวรรค์สอนคนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์

เมื่อพิจารณาสิ่งนี้ เป็นธรรมหรือไม่ที่ชนชาตินี้จะไม่ยอมรับวณะที่เปิดเผยใหม่ เหล่านี้ ซึ่งห้อมล้อมทั้งโลกตะวันออกและโลกตะวันตก และถือว่าตนเองเป็นผู้สนับสนุนความเชื่อที่แท้จริง? พวกเขาไม่ควรเชื่อในพระผู้เปิดเผยวณะเหล่านี้ ดีกว่าหรือ? โดยการพิจารณาพยานหลักฐานที่พระองค์เองสถาปนา พระองค์จะไม่ถือว่าพวกที่ให้การยืนยันสัจธรรมของพยานหลักฐานนี้เป็นศาสนิกชนที่แท้จริงได้อย่างไร? หาใช่พระองค์ไม่ที่จะผลักไสพวกที่หันมาหาและอ้าแขนรับสัจธรรมของวณะสวรรค์ ให้ออกไปจากประตูแห่งความปราณีของพระองค์ หรือคุกคามพวกที่ยึดถือพยานหลักฐานที่แน่นอนของพระองค์! แท้จริงแล้วพระองค์ทรงพิสูจน์สัจธรรม และยืนยันการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์โดยวณะทั้งหลายของพระองค์ แท้จริงแล้วพระองค์คือพระผู้ทรงอำนาจ พระผู้ทรงช่วยเหลือในภยันตราย พระผู้ทรงมหิธานุภาพ

และทำนองเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวว่า : “และเราได้ส่งคัมภีร์ที่ลิขิตบนหนังแกะ ลงมาให้เจ้า และพวกเขาได้แกะคัมภีร์นั้นด้วยมือ พวกเขาไม่เชื่อศานาย่อมพูดอย่างแน่นอนว่า ‘นี่ไม่ใช่สิ่งใดนอกจากเวทย์มนต์ที่จับต้องได้’”¹ วณะส่วนใหญ่ในคัมภีร์ โกรอ่านซึ่งหัวข้อนี้ เพื่อเห็นแก่ความรวดเร็วเราขอกล่าวถึงวณะก่อนเหล่านี้เท่านั้น , จงพิจารณาดู มีสิ่งอื่นใดนอกจากวณะก่อนเหล่านี้หรือไม่ที่ได้รับการสถาปนาไว้ในคัมภีร์ทั้งหมด ให้เป็นมาตรฐานสำหรับการยอมรับพระผู้สำแดงความงามของพระองค์ทั้งหลาย เพื่อว่าประชาชนจะได้ยึดถือและปฏิเสธพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของทั้งหลาย? ในทางตรงกันข้ามในทุกกรณีพระองค์ทรงขู่พวกที่ไม่ยอมรับและเยาะเย้ยวณะก่อนทั้งหลาย ด้วยไฟ ดังที่แสดงให้เห็นแล้ว

ดังนั้นหากบุคคลหนึ่งลุกขึ้นและนำเสนอวณะ ปาฐกถา สารและบทอธิษฐาน สุดศยานับ ที่ไม่ได้มาจากการเรียนรู้ จะมีข้ออ้างใดที่นึกคิดได้ที่ชอบธรรมสำหรับพวกที่จะปฏิเสธวณะเหล่านี้ และพราศตนเองจากอิทธิฤทธิ์ของกรุณาธิคุณของวณะดังกล่าว? คำตอบอะไรที่พวกเขาสามารถให้เมื่อครั้งหนึ่งวิญญาณของพวกเขาได้จากธรรมวิหารที่มีดมมของตนและขึ้นไป? พวกเขาสามารถหาเหตุผลที่ชอบธรรมสำหรับตัวเองได้หรือโดยการกล่าวว่า : “เราได้ยึดถือคำพยากรณ์หนึ่ง และไม่เห็นการบังเกิดขึ้นจริงตามตัวอักษรของคำพยากรณ์นั้น ดังนั้นเราจึงค่อนข้างแคะพระผู้เป็นธรรมสรีระของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ทั้งหลาย และอยู่ห่างจากกฎของพระผู้เป็นเจ้าของ”? เจ้าไม่ได้ยินหรือว่าเหตุผลหนึ่งที่ศาสนทูตบางองค์ได้รับการระบุว่า เป็นศาสนทูตที่ “ได้รับการประสาทด้วยความไม่ผันแปร” คือการเปิดเผยคัมภีร์หนึ่งแก่พวกเขา? และกระนั้นชนชาตินี้มีความชอบธรรมอะไรในการปฏิเสธพระผู้เปิดเผย และพระผู้เป็นจุดกำเนิดของวณะมากมายหลายเล่ม และทำตามคำพูดของผู้ที่หว่าน

¹ โกรอ่าน 6:7

เมล็ดแห่งความสงสัยในหัวใจของมนุษย์อย่างเบาปัญญา ผู้ซึ่งเหมือนซาตานได้ลุกขึ้นนำประชาชนไปบนหนทางแห่งโลกันตร์และความหลงผิด? พวกเขายอมให้สิ่งดังกล่าวมาพรากตนจากแสงสว่างของดวงอาทิตย์แห่งความอารีสวรรค์ได้อย่างไร? นอกจากสิ่งเหล่านี้ หากประชาชนเหล่านี้หลีกหนีและปฏิเสธดวงวิญญาณสวรรค์นี้ ลมหายใจที่วิสุทธินี้ เราสงสัยว่าพวกเขาจะยึดถือใครได้ และนอกจากใบหน้าของพระองค์ พวกเขาจะหันไปหาใบหน้าของใครได้? ใช่แล้ว "ทุกคนมียานหนึ่งของสวรรค์ที่พวกเขาหันไปหา" ¹ เราได้แสดงสองทางนี้ต่อเจ้า จงเดินทางที่เจ้าเลือกแท้จริงแล้วนี่คือสวรรค์ และหลังจากสวรรค์ไม่เหลือสิ่งใดนอกจากความหลงผิด

หนึ่งในข้อพิสูจน์ทั้งหลายที่สาธิตสวรรค์ของการเปิดเผยพระธรรมครั้งนี้คือ ดังนี้ ในทุกยุคและทุกยุคศาสนา เมื่อใดก็ตามที่พระผู้เป็นสารถีมองไม่เห็นถูกเปิดเผยในตัวตนของพระผู้สำแดงองค์ของพระองค์ วิญญาณบางดวงซึ่งไม่เป็นที่รู้จักและปล่อยวางจากการพัวพันทั้งหมดทางโลก จะแสวงหาความสว่างจากดวงอาทิตย์แห่งความเป็นศาสนทูตและดวงจันทร์แห่งการนำทางสวรรค์ และจะเข้าถึงที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้า, ด้วยเหตุผลนี้นักบวชทั้งหลายในยุคนั้นและบรรดาผู้ครอบครองความมั่งคั่ง จะดูถูกและเยาะเย้ยประชาชนเหล่านี้, ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยเกี่ยวกับพวกที่หลงผิดว่า : "เมื่อนั้นบรรดาหัวหน้าของประชาชนของพระองค์ที่ไม่เชื่อกล่าวว่า 'ในตัวท่านเราเห็นเพียงมนุษย์เหมือนเรา และเราไม่เห็นใครเป็นสาวกของท่านเว้นแต่พวกชั้นต่ำที่สุดที่วินิฉัยอย่างรีบร้อน ไม่เห็นท่านมีความเป็นเลิศอะไรเหนือกว่าเรา ไม่เพียงเท่านั้น เราถือว่าท่านเป็นพวกมดเท็จ'" ² พวกเขาต่อต้านและพระผู้สำแดงองค์ที่วิสุทธิทั้งหลายและคัดค้านโดยกล่าวว่า : "ไม่มีใครเป็นสาวกของท่านนอกจากพวกที่นำเวทนาในหมู่ของเรา พวกที่ไม่คู่ควรที่จะได้รับความสนใจ" จุดมุ่งหมายของพวกเขาคือเพื่อจะแสดงว่า ไม่มีใครในหมู่ผู้มีวิสา ผู้มั่งคั่งและผู้มีชื่อเสียง ที่เชื่อในพระผู้สำแดงองค์ทั้งหลาย, ด้วยข้อพิสูจน์นี้และที่คล้ายกัน พวกเขาหาทางสาธิตความมุสาของพระผู้ที่ไม่กล่าวสิ่งใดนอกจากสวรรค์

อย่างไรก็ตามในยุคศาสนาที่สว่างไสวที่สุดนี้ อธิปไตยที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้ นักบวชที่สว่าง ผู้ที่มีวิสาล้ำเลิศและบัณฑิตที่ปัญญาครอบครองจำนวนหนึ่ง ได้มาถึงราชสำนักของพระองค์ ได้ตีฝ่าถ่วงน้ำแห่งที่สถิตของพระองค์ และได้รับความโปรดปรานที่ล้ำเลิศที่สุดของพระองค์เป็นเกียรติ พวกเขาได้สละโลกและทั้งหมดที่อยู่ในโลกเพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นที่รักยิ่ง เราจะกล่าวถึงชื่อของพวกเขาบางคน เพื่อว่าสิ่งนี้อาจจะทำให้คนใจเสาะเข้มแข็ง และคนซึ่กแล้วกล่าวหา

หนึ่งในพวกเขาคือมุลลา ฮุสเซน ผู้ซึ่งกลายเป็นผู้รับความรุ่งโรจน์โชติช่วงของดวงอาทิตย์แห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ หากมิใช่เพราะเขาพระผู้เป็นเจ้าย่อมไม่สถิตอยู่บนที่ประทับแห่งความปราณีของพระองค์ หรือประทับอยู่บนบัลลังก์แห่งความ

¹ โกรอ่าน 2:148

² โกรอ่าน 11:27

รุ่งโรจน์อ่อนนัธ อีกคนหนึ่งในกลุ่มพวกเขาคือซียิด ยาห์ยอ บุคคลที่ไม่เหมือนใครและไม่มีที่เสมอในวัยเดียวกัน

มุลลา โมฮัมหมัด อาลีเย ซานจอนิ

มุลลา อาลีเย บาสทามิ

มุลลา ซาอิด บาร์ฟูรูชี

มุลลา เนมัทโกลลาเย มาซินดาราณี

มุลลา ยูเซเฟ อาเดบิลี

มุลลา เมห์ดีเย โคอี

ซียิด ฮุสเซนเน่ ทูร์ชีชี

มุลลา เมห์ดีเย คานดี

มุลลา บาเกอร์

มุลลา อับดุลคาเลเก ยาซดี

มุลลา อาลีเย บารากานี

และคนอื่นๆ จำนวนเกือบสี่ร้อยคน ซึ่งชื่อของพวกเขาล้วนถูกจารึกไว้บน "ธรรมจารึกที่พิทักษ์ไว้" ของพระผู้เป็นเจ้าของ

ทุกคนเหล่านี้ได้รับการนำทางโดยแสงสว่างของดวงอาทิตย์แห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์นั้น นับถือและยอมรับสัจธรรมของพระองค์ ดังกล่าวคือความศรัทธาของพวกเขาถึงขนาดว่าพวกเขาส่วนใหญ่สละทรัพย์สินสมบัติและญาติพี่น้อง และยึดมั่นความยินดีของพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์, พวกเขาสละชีวิตเพื่อพระผู้เป็นที่รักยิ่งของตน และยอมละทิ้งทุกอย่างในหนทางของพระองค์, ออกจากพวกเขากลายเป็นเป้าสำหรับลูกดอกของศัตรู และศีรษะของพวกเขาประดับอยู่บนหอกของพวกเขาไม่เชื่อศาสนา ไม่มีดินแดนใดที่ยังไม่ได้ดื่มเลือดของผู้ที่เป็นรูปธรรมของความปล่อยวางเหล่านี้ ไม่มีดาบใดที่ไม่ได้ฟันคอของพวกเขา การกระทำของพวกเขาโดยลำพังให้การยืนยันสัจธรรมของถ้อยคำของพวกเขา, ดวงวิญญาณที่วิสุทธิเหล่านี้ ผู้ซึ่งได้ลุกขึ้นสละชีวิตตัวอย่างเลื่องลือเพื่อพระผู้เป็นที่รักยิ่งของตน จนทั้งโลกพิศวงต่อลักษณะการพลีของพวกเขา ไม่ใช่พยานหลักฐานที่เพียงพอสำหรับประชาชนในยุคนี้หรือ? นี่ไม่ใช่พยานที่เพียงพอที่ตรงกันข้ามกับความไร้ศรัทธาของพวกเขาที่ทรยศความศรัทธาของตนด้วยเรื่องเล็กน้อยหรือ ผู้ซึ่งแลกความเป็นอมตะกับสิ่งที่ต้องเสียมสูญ ผู้ซึ่งสละโควซาร์แห่งที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้าของเพื่อนำพุ่มหมายเดียวในชีวิตของพวกเขาคือการแย่งชิงทรัพย์สินของผู้อื่น? ดังที่เจ้าเป็นพยานว่าพวกเขาทั้งหมดสาละวนอยู่กับสิ่งไร้แก่นสารต่างๆ ของโลก และได้หลงไกลไปจากพระผู้ทรงเป็นพระผู้เป็นนาย พระผู้ทรงความสูงส่งที่สุดอย่างไร

จงมีความเป็นธรรม : คำให้การยืนยันของผู้ที่การกระทำพ้องกับคำพูด ความประพฤติภายนอกสอดคล้องกับชีวิตภายในเหล่านี้ เป็นที่ยอมรับได้หรือคู่ควรที่จะได้รับความสนใจหรือไม่? จิตใจจงนต่อการกระทำของพวกเขา และวิญญาณพิศวงต่อความแกร่งกล้าและทนทรหดของพวกเขา, หรือคำให้การยืนยันของดวงวิญญาณที่ไร้ศรัทธาเหล่านี้ ผู้ซึ่งไม่ได้หายใจสิ่งใดนอกจากลมหายใจแห่งกิเลสที่เห็นแก่ตัว และถูกขังอยู่ในกรงแห่งความฟุ้งซ่านอันเหลวไหลของตน เป็นที่ยอมรับได้? เสมือนค่างวางแห่งความมืด พวกเขาไม่ยกศีรษะของตนจากที่นอนเว้นแต่เพื่อจะไขว่คว้าสิ่งที่ไม่จีรังของโลก และไม่พบความสงบใจในเวลากลางคืน เว้นแต่ขณะที่พวกเขาตรากตรำเพื่อส่งเสริมจุดมุ่งหมายของชีวิตที่โสมมของตน, ด้วยจมอยู่ในแผนการที่เห็นแก่ตัวของตน พวกเขาไม่รับรู้โองการสวรรค์, เวลากลางวันพวกเขาพยายามไขว่คว้าประโยชน์ทางโลกด้วยวิญญาณทั้งหมดของตน และยามค่ำคืนพวกเขายุ่งอยู่กับการสนองตัณหาของตนเพียงอย่างเดียว กฎหรือมาตรฐานใดหรือที่ให้ความชอบธรรมแก่มนุษย์ในการยึดถือคำปฐิเสศของดวงวิญญาณที่จิตใจคับแคบดังกล่าว และเมินเฉยต่อความศรัทธาของบรรดาผู้ที่ได้สละชีวิต ทรัพย์สินสมบัติ กิตติศัพท์และความเลื่องลือ ชื่อเสียงและเกียรติของตน เพื่อเห็นแก่ความยินดีของพระผู้เป็นเจ้า?

สิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตของ "เจ้าชายของผู้สละชีวิตทั้งหลาย" ¹ ไม่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกรียงไกรที่สุด หลักฐานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของสัจธรรมของเขาหรือ? ประชาชนในอดีตไม่ได้ประกาศเหตุการณ์เหล่านั้นหรือว่าไม่เคยมีมาก่อน? พวกเขาไม่ได้ยืนยันหรือว่า ไม่มีการสำแดงสัจธรรมใดเคยแสดงความไม่ผันแปรและความรุ่งโรจน์ที่สะดุดตาดังกล่าวให้เป็นที่ประจักษ์? และกระนั้นเหตุการณ์ตอนนั้นในชีวิตของเขาแม้จะเริ่มต้นตอนเช้าก็จบลงตอนเที่ยงของวันเดียวกัน ทว่าด้วยความอาจหาญเป็นเวลาสิบแปดปีที่แสงสว่างที่วิสุทธิเหล่านี้ได้สู้ทนการเทลงมาของความทุกข์ทรมานที่หลั่งลงมายังพวกเขาจากทุกด้านราวกับฝน พวกเขาได้เสียสละชีวิตในหนทางของพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์ด้วยความรัก ความอุทิศ ความอิมใจและความปิติที่วิสุทธิอย่างไร! ทุกคนเป็นพยานต่อความจริงของเรื่องนี้ และกระนั้นพวกเขาดูแคลนการเปิดเผยพระธรรมครั้งนี้ได้อย่างไร? มียุคไหนหรือที่เคยเป็นพยานต่อเหตุการณ์ที่เป็นประวัติศาสตร์ดังกล่าว? หากสหายเหล่านี้ไม่ใช่ผู้ไขว่คว้าพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง ใครอื่นหรือที่จะเรียกได้ด้วยชื่อนี้? สหายเหล่านี้เคยเป็นผู้แสวงหาอำนาจและเกียรติหรือ? พวกเขาเคยโหยหาความร่ำรวยหรือ? พวกเขาเคยมีความปรารถนาใดอยู่ในใจหรือเว้นแต่ความยินดีของพระผู้เป็นเจ้า? หากสหายเหล่านี้กับพยานหลักฐานที่น่าพิศวงและผลงานที่วิเศษทั้งหมดของพวกเขาเป็นความจอมปลอม เช่นนั้นใครหรือที่คู่ควรจะอ้างตนว่าเป็นความจริง? เราขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้า! การกระทำของพวกเขาคือพยานหลักฐานที่เพียงพอและข้อพิสูจนที่พิสูจนแย้งไม่ได้สำหรับชนชาติทั้งหมดของโลก หากมนุษย์ไตร่ตรองความลึกกลับ

¹ อีหม่ามฮุสเซน

ของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ในหัวใจ “และพวกที่กระทำอย่างไม่ยุติธรรม จะรู้ในไม่ช้าว่าชะตากรรมอะไรรอคอยพวกเขาอยู่!”¹

ยิ่งไปกว่านั้นเครื่องหมายของสวรรค์และความจอมปลอมถูกระบุและกำหนดไว้ในคัมภีร์, คำกล่าวอ้างและการอวดอ้างของมวลมนุษย์จำเป็นต้องถูกวิเคราะห์โดยเกณฑ์การทดสอบที่สวรรค์กำหนดนี้ เพื่อว่าผู้ที่มีความสัตย์จะเป็นที่รู้และแยกจากผู้อวดอ้าง เกณฑ์การทดสอบนี้มีชื่ออื่นได้นอกจากจะท่อนี้ : “จงปรารถนาความตายหากพวกเจ้าเป็นบุรุษแห่งสวรรค์”² จงพิจารณาดูผู้สละชีวิตด้วยความจริงใจอย่างไม่มีข้อสงสัยเหล่านี้ ซึ่งวาจาสัตย์ของพวกเขาเนื้อหาที่ชัดเจนของคัมภีร์ให้การยืนยัน และตามที่เจ้าได้เป็นพยาน พวกเขาทุกคนได้สละชีวิต ทรัพย์สินสมบัติ ภรรยา ลูก ทุกอย่างของตน และขึ้นไปสู่ห้องที่สูงส่งที่สุดบนพิมาน, เป็นธรรมหรือที่จะปฏิเสธสิ่งที่ชีวิตที่ประเสริฐและปล่อยวางเหล่านี้ ให้การยืนยันสวรรค์ของการเปิดเผยพระธรรมที่รุ่งโรจน์และเหนือกว่านี้ แล้วถือว่าการประณามพระผู้ทรงเป็นแสงที่สว่างไสวนี้โดยชนชาติที่ไร้ศรัทธาเป็นที่ยอมรับได้ ชนชาติซึ่งละทิ้งความศรัทธาของตนเพื่อทอง เห็นแก่ความเป็นผู้นำจึงไม่ยอมรับพระองค์ พระผู้ทรงเป็นผู้นำคนแรกของมวลมนุษยชาติ? ทั้งนี้ถึงแม้ว่าเวลานี้อุปนิสัยใจคอของพวกเขาถูกเปิดเผยต่อประชาชนทั้งหมด ผู้ซึ่งยอมรับพวกเขาว่าเป็นพวกที่จะไม่มีทางยอมสละอำนาจโลกของตนแม้แต่ในอนินิต เพื่อเห็นแก่ศาสนาศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าของเขา ไหนเลยจะสละชีวิตและทรัพย์สินสมบัติของตนและที่คล้ายกัน

จงมองดูว่าตามเนื้อหาที่ชัดเจนในคัมภีร์ เกณฑ์การทดสอบสวรรค์ได้แยกให้เห็นความแตกต่างระหว่างคนจริงและคนจอมปลอมอย่างไร แม้กระนั้นพวกเขายังคงไม่รับรู้สวรรค์นี้ และหลบอยู่ในความไม่เอาใจใส่ กำลังไขว่คว้าสิ่งไร้แก่นสารทั้งหลายของโลก และครุ่นคิดถึงความเป็นผู้นำทางโลกที่ไร้สาระ

“ดูกร บุตรแห่งมนุษย์! หลายต่อหลายวันผ่านไป ขณะที่เจ้าสาละวนอยู่กับความฟุ้งซ่านและจินตนาการที่เหลวไหลของเจ้า เจ้าจะหลบอยู่บนเตียงของเจ้าไปอีกนานเท่าไร? จงยกศีรษะขึ้นมาจากการหลับ เพราะดวงอาทิตย์ขึ้นมาถึงเที่ยงวันแล้ว และอาจส่องแสงอำไพมายังเจ้า”

อย่างไรก็ตามขอให้เป็นที่รู้ว่า ไม่มีใครในหมู่บัณฑิตและนักบวชเหล่านี้ที่เรา กล่าวถึง ได้รับการประสาทด้วยตำแหน่งและเกียรติของความเป็นผู้นำ, เพราะบรรดาผู้นำศาสนาที่รู้จักกันดีและมีอิทธิพล ผู้ซึ่งครองที่นั่งแห่งอำนาจและมีบทบาทหน้าที่ของความเป็นผู้นำ ไม่สามารถแสดงความภักดีต่อพระผู้เปิดเผยสวรรค์ เว้นแต่ผู้ใดก็ตามที่พระผู้เป็นนายของเจ้าประสงค์, สิ่งดังกล่าวไม่เคยเกิดขึ้นยกเว้นไม่กี่คน “และคนรับใช้ไม่กี่คนของเราเป็นผู้ที่รู้จักคุณ”³ ดังที่ในยุคศาสนานี้ในหมู่ชนบวชที่เลื่องชื่อซึ่งกุมบังเหียนของประชาชนไว้ในเงื้อมมือแห่งอำนาจของตน ไม่มีใครอ้า

¹ โครอ่าน 26:227

³ โครอ่าน 34:13

² โครอ่าน 2:94, 62:6

แขนรับศาสนานี้ ไม่เพียงเท่านั้น พวกเขาพยายามต่อต้านศาสนานี้ด้วยความชิงชัง และความมุ่งมั่น อย่างที่ไม่มีหูดุเคียดไต่ยีนหรือดวงตาใดเคียดเห็นที่คล้ายกัน

พระบ็อบ พระผู้เป็นนาย ผู้ทรงประเสริฐสุด ขอให้ชีวิตของทุกคนเป็นพลีแด่พระองค์ ทรงเปิดเผยสารเฉพาะเจาะจงฉบับหนึ่งถึงเหล่านักบวชของทุกเมือง ซึ่งในสารนี้พระองค์ทรงอธิบายลักษณะของการปฏิเสธและการไม่ยอมรับของพวกเขาแต่ละคนอย่างหมดเปลือก "ตั้งนั้นพวกเจ้าผู้เป็นบรุษที่มีธรรมทรศนะ จงเอาใจใส่ให้ดี!"¹ โดยการกล่าวถึงการต่อต้านของพวกเขา พระองค์ตั้งใจจะลบล้างคำคัดค้านที่ประชาชนแห่งคัมภีร์บายันอาจยกขึ้นมาในยุคแห่งการสำแดงองค์ของ "โมสทา กอส"² ซึ่งเป็นวันแห่งการฟื้นคืนชีพครั้งหลัง โดยการกล่าวอ้างว่าในยุคศาสนาของคัมภีร์บายัน นักบวชจำนวนหนึ่งอ้าแขนรับศาสนา ทว่าในการเปิดเผยพระธรรมครั้งหลังนี้ ไม่มีใครในหมู่นักบวชเหล่านี้ยอมรับคำกล่าวอ้างของพระองค์, จุดประสงค์ของพระองค์คือเพื่อจะเตือนประชาชนเพื่อว่า พระผู้เป็นเจ้าของพระองค์จะไม่ยึดถือความคิดที่เบาปัญญาดังกล่าว และพรากตนเองจากพระผู้เป็นความงามสวรรค์ ใช่แล้ว นักบวชเหล่านี้ที่เรากล่าวถึง ส่วนใหญ่แล้วไม่มีชื่อเสียงและโดยกรณาริคุณของพระผู้เป็นเจ้าของ พวกเขายังทั้งหมดได้รับการชำระให้ปลอดจากสิ่งไร้แก่นสารทั้งหลายทางโลก และเป็นอิสระจากเครื่องยศแห่งความเป็นผู้นำ "ดังกล่าวนั้นคือความอารีของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงให้ผู้ที่พระองค์ประสงค์"

อีกข้อพิสูจนและหลักฐานหนึ่งของสัจธรรมของการเปิดเผยพระธรรมครั้งนี้ ซึ่งส่องแสงดังดวงอาทิตย์ท่ามกลางข้อพิสูจนอื่นทั้งหมดคือ ความไม่ผันแปรของพระผู้เป็นความงามนิรันดรในการประกาศศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า แม้ว่ายังหนุ่มและเยาว์วัย และแม้ว่าศาสนาที่พระองค์เปิดเผยขัดกับความปรารถนาของชนชาติทั้งหมดของโลก ทั้งคนชั้นสูงและคนต่ำต้อย คนร่ำรวยและคนยากไร้ คนประเสริฐและคนต่ำ กษัตริย์และข้าแผ่นดิน กระนั้นพระองค์ได้ลุกขึ้นและประกาศศาสนาอย่างแน่วแน่ ทุกคนรู้และไต่ยีน พระองค์ไม่กลัวใคร พระองค์ไม่คำนึงถึงผลที่จะตามมา ดังกล่าวถูกสำแดงให้เห็นชัดได้หรือเว้นแต่โดยอานุภาพของการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ และอิทธิฤทธิ์ของพระประสงค์ที่เอาชนะไม่ได้ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า? ความชอบธรรมของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นพยาน! หากใครพิจารณาการเปิดเผยพระธรรมครั้งยิ่งใหญ่นี้ในหัวใจของตน ความคิดเกี่ยวกับการประกาศดังกล่าวโดยลำพังจะทำให้เขางงัน! หากหัวใจของมวลมนุษย์อัดแน่นอยู่ในหัวใจของเขา เขาก็ยังสงสัยที่จะเสี่ยงภัยกับวิสาหกิจที่น่าเกรงขามดังกล่าว, เขาสามารถทำสิ่งนี้สำเร็จได้โดยการอนุญาตของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเท่านั้น ต่อเมื่อช่องของหัวใจของเขาถูกเชื่อมต่อกับบ่อเกิดของกรณาริคุณสวรรค์ และวิญญาณของเขาได้การรับประกันการคำจุนที่ไม่ผิดพลาดของพระผู้ทรงมหิทธานุภาพเท่านั้น, เราสงสัยว่าจะอะไรหรือที่พวกเขาคิดว่า

¹ โครอ่าน 59:2

² "พระผู้ถูกวิงวอน" คำตัวเลขของคำนี้พระบ็อบได้กำหนดให้เป็นขีดจำกัดของเวลาที่

กำหนดไว้สำหรับการมาถึงของพระศาสดาตามพันธสัญญา

เป็นที่มาของความกล้าเสี่ยงภัยที่ยิ่งใหญ่นี้? พวกเขากล่าวหาพระองค์ว่าเบาปัญญา ดังที่เคยกล่าวหาศาสนทูตทั้งหลายในอดีตหรือ? หรือพวกเขายืนยันว่าแรงจูงใจของพระองค์มิใช่อื่นใดนอกจากอยากเป็นผู้นำและการได้มาซึ่งความร่ำรวยทางโลก?

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกรุณา! ในคัมภีร์ของพระองค์ที่ทรงให้ชื่อว่า “กายูโมล แอสม่า” ซึ่งเป็นคัมภีร์แรกที่ยิ่งใหญ่และทรงอำนาจที่สุด พระองค์ทรงพยากรณ์การสละชีวิตของตนเอง ในคัมภีร์นี้คือวรรคนี้: “ข้าแต่พระผู้เป็นร่องรอยของพระผู้เป็นเจ้า! ข้าพเจ้าพลีตนเองเพื่อพระองค์เท่านั้น ข้าพเจ้ายอมรับการสาบแช่งทั้งหลายเพื่อเห็นแก่พระองค์ และไม่โยยหาสิ่งใดนอกจากการสละชีวิตในหนทางแห่งความรักของพระองค์ พยานที่เพียงพอสำหรับข้าพเจ้าคือพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงความประเสริฐ พระผู้ทรงคุ้มครอง พระผู้ดำรงอยู่ก่อนยุคสมัย!”

ทำนองเดียวกันในการตีความอักษร “ฮา” พระองค์กระหายการสละชีวิตโดยกล่าวว่า: “เราคิดว่าเราได้ยินสุรเสียงร้องเรียกอยู่ในชีวิตส่วนลึกที่สุดของเรา ‘จงพลีสิ่งที่เจ้ารักมากที่สุดในหนทางของพระผู้เป็นเจ้า ดังที่อิหม่ามฮุสเซน ขอส้นดีสุขจงมีแต่เขา ได้สละชีวิตของเขาเพื่อเห็นแก่เรา’ และหากเราไม่คำนึงถึงความลึกกลับที่หลีกเลี่ยงไม่ได้นี้ พระผู้กุมชีวิตของเราไว้ระหว่างมือทั้งสองของพระองค์เป็นพยานถึงแม้ว่ากษัตริย์ทั้งหมดของโลกเป็นพันธมิตรกัน พวกเขาก็ไม่สามารถเอาไปจากเราได้แม้อักษรเดียว และคนรับใช้เหล่านี้ผู้ซึ่งไม่คู่ควรจะได้รับความสนใจและแท้จริงแล้วเป็นพวกที่สังคมไม่เอา จะยังไม่สามารถเพียงพอ...เพื่อว่าทุกคนจะรู้ระดับขั้นของความอดทน ความยอมจำนน การเสียสละตนเองของเราในหนทางของพระผู้เป็นเจ้า”

พระผู้เปิดเผยวาทะดังกล่าวสามารถถือได้หรือว่า เดินอยู่ในหนทางใดนอกจากหนทางของพระผู้เป็นเจ้า และโยยหาสิ่งอื่นใดเว้นแต่ความยินดีของพระองค์? ในวณะท่อนนี้มีลมหายใจแห่งความปลอญวางซ่อนอยู่ ซึ่งหากหายใจเต็มที่มาบนโลกทุกชีวิตจะสละชีวิตและพลีวิญญาณของตน, จงใคร่ครวญดูความประพฤติที่ชั่วร้ายของประชาชนรุ่นนี้ และเป็นพยานต่อความอกตัญญูที่เหลือเชื่อของพวกเขา จงสังเกตดูว่าพวกเขาได้ปิดตาตัวเองต่อความรุ่งโรจน์ทั้งหมดนี้อย่างไร และกำลังไขว่คว้าซากสัตว์ที่เหม็นเน่าอย่างน่าเวทนา ซึ่งเสียงร้องของเนื้อหนังมังสาของผู้ที่ศรัทธาที่ถูกกลืนลงไปตั้งขึ้นมาจากห้องของซากสัตว์เหล่านี้ และกระนั้นคำให้ร้ายที่ไม่บังควรเช่นไรที่พวกเขาตะเบ็งใส่พระผู้เป็นอรุโณทัยแห่งความวิสุทธิทั้งหลาย? ดั่งนี้เราเล่าให้เจ้าฟังสิ่งที่น้ำมือของพวกเขาไม่เชื่อศาสนาได้กระทำ ผู้ซึ่งในวันแห่งการฟื้นคืนชีพได้หันหน้าหนีไปจากที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าได้ทรมานด้วยไฟแห่งความเชื่อที่ผิดของพวกเขาเอง และพระองค์ได้เตรียมโทษทัณฑ์ไว้สำหรับพวกเขาในโลกหน้า ซึ่งจะเผาผลาญทั้งร่างกายและวิญญาณของพวกเขา เพราะคนเหล่านี้กล่าวว่า: “พระผู้เป็นเจ้าไร้อำนาจ และมือแห่งความปราณีของพระองค์ถูกล่าม”

ความแน่วแน่ในศาสนา คือ พยานหลักฐานที่แน่นอนและหลักฐานที่รุ่งโรจน์ของ สัจธรรม ดังที่ “ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย” ทรงกล่าวว่า : “วณะสองท่อนได้ ทำให้เราแก่” วณะทั้งสองท่อนนี้ ชี้บ่งความไม่ผันแปรในศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของ ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : “จงมีความแน่วแน่ตามที่เจ้าได้รับบัญชา” ¹

และบัดนี้จงพิจารณาว่า ชัดเดรย์แห่งเรชวานของพระผู้เป็นเจ้าของในวัยหนุ่ม แน่น ได้ลุกขึ้นประกาศศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของอย่างไร จงมองดูความแน่วแน่ เช่นไรที่พระผู้เป็นเจ้าของความงามของพระผู้เป็นเจ้าของนั้นได้เปิดเผย! ทั้งโลกได้ลุกขึ้น ชัดขวางพระองค์แต่ก็ล้มเหลวโดยสิ้นเชิง การประทัดประหารยิ่งรุนแรงเท่าไรที่พวกเขากระทำต่อชัดเดรย์แห่งความวิสุทธินั้น ความไฟแรงของพระองค์ก็ยิ่งเพิ่มขึ้น และ เปลวไฟแห่งความรักของพระองค์ก็ลุกไหม้อย่างเจิดจ้ายิ่งขึ้น ทั้งหมดนี้เป็นที่ ประจักษ์ และไม่มีใครโต้แย้งความจริงนี้ ในที่สุดพระองค์สละวิญญาณของตนและ บินขึ้นไปสู่อานาจจักรเบื้องบน

และหลักฐานส่วนหนึ่งของสัจธรรมแห่งการสำแดงองค์ของพระองค์คือ การเรื่อง อธิพิล อานาจเหนือธรรมดาและอำนาจสูงสุดที่พระองค์ พระผู้เปิดเผยชีวิตและ พระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นบิดา ได้เปิดเผยไปทั่วโลกโดยลำพังและไม่ได้รับการช่วยเหลือ, ทันใดที่พระผู้เป็นเจ้าของนิรันดร์นั้นเปิดเผยตนเองในเมืองซีราช ในปีหกสิบ และฉีกมานแห่งการปกปิดออกเป็นชิ้นๆ เครื่องหมายของการเรื่อง อธิพิล อานาจ อธิปไตยและอานาจ ที่แผ่มาจากพระผู้เป็นสาระของสาระ ทั้งหลาย ทะเลของทะเลทั้งหลาย เป็นที่เห็นชัดในทุกดินแดนอย่างมากจน เครื่องหมาย หลักฐาน สัญลักษณ์และพยานหลักฐานของธรรมมาตย์นั้นปรากฏ ขึ้นมาจากทุกเมือง, หัวใจที่บริสุทธิ์และเมตตามากมายเพียงไรสะท้อนแสงของดวง อาทิตย์นิรันดร์นั้นอย่างซื่อสัตย์ และความรู้เอนกอนันต์เพียงไหนออกมาจาก มหาสมุทรแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์นั้น ซึ่งห้อมล้อมทุกชีวิต! ในทุกเมืองนักบวชและ บุคคลตำแหน่งสูงทั้งหมดลุกขึ้นชัดขวางและกำราบพวกเขา เตรียมความประสงค์ ร้าย ความอิจฉาและการใช้อำนาจบาตรใหญ่เพื่อปราบปรามพวกเขา, ดวง วิญญาณศักดิ์สิทธิ์ ผู้เป็นสาระของความยุติธรรมจำนวนมากมายเพียงไร ผู้ซึ่งถูก กล่าวหาว่าใช้อำนาจบาตรใหญ่และถูกสังหาร! ผู้เป็นธรรมสรีระของความบริสุทธิ์ มากมายเพียงไหน ผู้ซึ่งไม่ได้แสดงสิ่งใดนอกจากความรู้ที่แท้จริงและการกระทำที่ไม่ ต่างพร้อย ต้องตายอย่างเจ็บปวดทรมาน! แม้ทั้งหมดนี้ชีวิตศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้แต่ละ คนหายใจพระนามของพระผู้เป็นเจ้าของนิรันดร์ที่สุดท้าย และเห็นอยู่ในอาณาจักรแห่ง การยอมจำนนและยอมตาม ดังกล่าวนี้อธิพิลและอธิพิลเปลี่ยนแปลงที่ พระองค์มีต่อพวกเขา จนพวกเขายุติการยึดถือความปรารถนาใดๆ นอกจากพระ ประสงค์ของพระองค์ และเชื่อวิญญาณของตนกับการระลึกถึงพระองค์

จงใคร่ครวญดู : ใครในโลกนี้หรือที่สามารถสำแดงอานาจเหนือธรรมดาและ อธิพิลแผ่ซ่านดังกล่าว? หัวใจที่ไม่ต่างพร้อยและดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ทั้งหมด

¹ โกรอ่าน 11:113

เหล่านี้ ได้ตอบสนองต่อการเรียกตัวของโองการของพระองค์ด้วยการยอมจำนนอย่างสิ้นเชิง, แทนที่จะบ่น พวกเขาขอบคุณพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ และท่ามกลางความมืดมนที่เจ็บปวดรวดร้าว พวกเขาไม่เปิดเผยสิ่งใดนอกจากการยอมตามพระประสงค์ของพระองค์อย่างเบิกบาน, เป็นที่ประจักษ์ว่าความเกลียดชังที่ไม่ลดละเพียงไร ความประสกร้ายและความเป็นปรปักษ์ที่เจ็บแค้นอย่างไร ที่ชนชาติทั้งหมดบนพิภพมีอยู่ในใจต่อสหายเหล่านี้, การประทัดประหารและความเจ็บปวดที่พวกเขากระทำต่อชีวิตที่วิสุทธิและมีธรรมเหล่านี้ พวกเขาถือว่าวิธีไปสู่ความรอดพ้น ความเจริญรุ่งเรืองและความสำเร็จที่ยั่งยืน ตั้งแต่สมัยของอดัมโลกเคยเป็นพยานต่อความโกลาหลและความอลหม่านที่รุนแรงดังกล่าวหรือ? แม้ด้วยความเจ็บปวดสุดทรมานทั้งหมดที่ตนประสบ และความเดือดร้อนนานัปการตนสู้ทน พวกเขา ก็กลายเป็นจุดหมายของการสบประมาทและการสาปแช่งทั่วทุกหนทุกแห่ง เราคิดว่าความอดทนถูกเปิดเผยออกมาก็เพราะความแกร่งกล้าของพวกเขาเท่านั้น และความศรัทธาเองบังเกิดขึ้นได้ก็โดยการกระทำของพวกเขาเท่านั้น

จงไตร่ตรองเหตุการณ์ที่สำคัญยิ่งเหล่านี้ในหัวใจของเจ้า เพื่อว่าเจ้าจะได้เข้าใจความยิ่งใหญ่และมองเห็นความรุ่งโรจน์ที่น่าอัศจรรย์ของการเปิดเผยพระธรรมนี้เมื่อนั้นโดยกรุณาธิคุณของพระเจ้าผู้ทรงปราณี พลังแห่งความศรัทธาจะถูกหายใจเข้าไปในชีวิตของเจ้า และเจ้าจะได้ตั้งมั่นอยู่บนที่นั่งแห่งความมั่นใจและอาศัยอยู่บนนั้นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าขององค์เดียวเป็นพยานให้เรา! หากเจ้าไตร่ตรองสักพัก เจ้าจะยอมรับว่านอกจากสัจธรรมที่แน่แท้ทั้งหมดเหล่านี้และหลักฐานทั้งหลายที่กล่าวมาข้างบน การไม่ยอมรับ การสาปแช่งและการประณามที่เปล่งโดยประชาชนของโลกในตัวเองคือข้อพิสูจน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและพยานหลักฐานที่แน่นอนที่สุดของสัจธรรมของวิบุรุษเหล่านี้ ในสนามแห่งการยอมจำนนและการปล่อยวาง, เมื่อใดก็ตามที่เจ้าทำสมาธิใคร่ครวญดูคำสอนและทั้งหลายที่กล่าวโดยประชาชนทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นนักบวชผู้รู้หรือคนเขลา เจ้าจะมั่นคงแน่วแน่ในศาสนายิ่งขึ้น เพราะสิ่งใดก็ตามที่บังเกิดขึ้นได้รับการพยากรณ์ไว้แล้วโดยพระเจ้าผู้เป็นเหมือนแห่งความรู้สวรรค์และเป็นผู้รับกฎอนันต์ของพระเจ้า

ถึงแม้ว่าเราไม่ตั้งใจจะกล่าวถึงคำพยากรณ์ทั้งหลายของยุคที่ผ่านมา กระนั้นเพราะความรักของเราที่มีต่อเจ้า เราจะคิดมากว่าไม่ก็คำพยากรณ์ที่ใช้ได้กับการถกเหตุผลของเรา อย่างไรก็ตามเราไม่รู้ลึกถึงความจำเป็นของคำพยากรณ์ดังกล่าวเนื่องด้วยสิ่งต่างๆ ที่เรากล่าวไว้แล้วเพียงพอสำหรับโลกและทั้งหมดที่อยู่ในโลก, ความจริงแล้วคัมภีร์ทั้งหมดและความลึกกลับในคัมภีร์เหล่านั้นถูกย่อเป็นเรื่องราวที่รวบรวมนี้ถึงขนาดที่ หากบุคคลหนึ่งไตร่ตรองสิ่งนี้ในหัวใจสักพัก เขาจะค้นพบความลึกกลับทั้งหลายของพระวาระของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทั้งหมดที่กล่าวมา และจะเข้าใจความหมายของสิ่งใดก็ตามที่สำแดงโดยกษัตริย์ในอุดมคตินั้น, เนื่องด้วยประชาชนมีความเข้าใจและสถานะต่างกัน ดังนั้นเราจะขอกกล่าวถึงไม่ก็คำพยากรณ์ เพื่อว่าคำพยากรณ์เหล่านี้จะให้ความไม่ผันแปรแก่ดวงวิญญาณที่หวั่นไหว ให้ความสงบแก่

จิตใจที่วุ่นวาย, ด้วยวิธีนี้พยานหลักฐานของพระผู้เป็นเจ้าของประชาชนทุกคน
ชั้นสูงและคนต่ำต้อย จะครบถ้วนและสมบูรณ์

หนึ่งในคำพยากรณ์เหล่านี้คือ "และเมื่อพระผู้เป็นองค์แห่งสัจธรรมถูกสำแดงให้
เห็นชัด ประชาชนของทั้งโลกตะวันออกและโลกตะวันตกจะสาปแช่งพระองค์"
อมฤตแห่งการสละจำเป็นต้องดื่ม ยอดอันสูงส่งแห่งความปลอ่อย่างจำเป็นต้องไปให้
ถึง และการทำสมาธิที่กล่าวไว้ในวจนะ "การใคร่ครวญชั่วโม่งเดียดดีกว่าการบูชา
อย่างเคร่งเจ็ดสิบปี" จำเป็นต้องถือปฏิบัติ เพื่อว่าความลับของความประพฤติที่น่า
เวทนาของประชาชนจะถูกค้นพบ ประชาชนที่แม้ว่ารักและโหยหาสัจธรรมที่ตนนับ
ถือ ก็สาปแช่งสาวกทั้งหลายของพระผู้เป็นสัจธรรมเมื่อพระองค์ถูกสำแดงให้เห็นชัด
สักครั้งหนึ่ง, คำพยากรณ์ที่กล่าวไว้ข้างบนเป็นพยานต่อสัจธรรมนี้, เป็นที่ประจักษ์
ว่าเหตุผลสำหรับความประพฤติดังกล่าวมิใช่อื่นใดนอกจากการล้มเลิกกฎระเบียบ
ธรรมเนียม การแต่งตัวและพิธีที่พวกเขาอยู่ภายใต้, ไม่เช่นนั้นแล้วหากพระผู้เป็น
ความงามของพระผู้ทรงปราณียอมทำตามกฎระเบียบและธรรมเนียมเดียวกันที่
แพร่หลายในหมู่ประชาชน และหากพระองค์อนุวัติการปฏิบัติสิ่งเหล่านั้น ความ
ขัดแย้งและการทำอันตรายดังกล่าวย่อมไม่ถูกสำแดงให้เห็นชัดในโลก คำพยากรณ์
ที่ประเสริฐนี้ได้รับการยืนยันและพิสูจน์โดยวจนะเหล่านี้ที่พระองค์เปิดเผยไว้ว่า :
"วันที่พระผู้เรียกตัวจะเรียกตัวมายังเรื่องที่ไม่เห็นชอบ"¹

เสียงร้องเรียกของพระผู้ประกาศข่าวสวรรค์จากบริเวณที่เลยม่านแห่งความ
รุ่งโรจน์ออกไป ซึ่งกำลังเรียกร้องมนุษยชาติให้สละทุกสิ่งทีพวกเขายึดติดโดยสิ้นเชิง
นำเขย่งสำหรับกิเลสในใจของพวกเขา และนี่คือสาเหตุของบททดสอบอันขมขื่น
และความอลหม่านที่รุนแรงที่เกิดขึ้น, จงพิจารณาดูหนทางของประชาชน พวกเขา
เมินเฉยต่อคำพยากรณ์ที่มีรากฐานเหล่านี้ซึ่งล้วนแต่บรรลุแล้ว และยึดถือคำ
พยากรณ์ที่น่าสงสัยว่าเชื่อถือได้หรือไม่ แล้วถามว่าทำไมคำพยากรณ์เหล่านั้นยังไม่
บรรลุ, และกระนั้นสิ่งทั้งหลายที่พวกเขานึกไม่ถึงถึงถูกสำแดงให้เห็นชัดแล้ว,
เครื่องหมายและสัญลักษณ์ของพระผู้เป็นสัจธรรมส่องแสงราวกับดวงอาทิตย์เที่ยงวัน
และกระนั้นประชาชนกำลังเร่ร่อนอย่างงุนงงไร้จุดหมายในพวงร่างแห่งความโง่เขลา
เบาปัญญา, แม้ด้วยวจนะท่อนทั้งหลายในคัมภีร์โครอ่านและคำพยากรณ์อันเป็นที่
ยอมรับซึ่งซึ่งซึ่งศาสนาใหม่ กฎใหม่ และการเปิดเผยพระธรรมใหม่ ประชาชนรุ่นนี้ก็
ยังรอคอยคาดหวังจะได้เห็นพระศาสดาตามพันธสัญญา ผู้ซึ่งจะมาสืบสนุนกฎของ
ยุคศาสนาของพระโมฮัมหมัด ท่านองเดียวกันชาวยิวและคริสเตียนก็ชูข้อโต้แย้ง
เดียวกันนี้

หนึ่งในวาทะที่บอกล่วงหน้าถึงกฎใหม่และการเปิดเผยพระธรรมครั้งใหม่คือวรรค
เหล่านี้ใน "บทอธิษฐานแห่งโนดเบห์" : "พระผู้ถูกปกปักรักษาไว้ให้มาฟื้นคืน
บทบัญญัติและกฎอยู่ที่ไหน? พระผู้มีอำนาจที่จะเปลี่ยนแปลงศาสนาและสาวก

¹ โครอ่าน 54:6

ทั้งหลายอยู่ที่ไหน?” ท่านเองเดียวกันพระองค์เปิดเผยไว้ในซียาร์ท¹ : “สันติสุขจงมีแด่พระผู้เป็นสัจธรรมที่ถูกเปลี่ยนใหม่” เมื่อถูกถามเกี่ยวกับลักษณะของพระเมหฺดีอาบู่ อับดิลลาห์ตอบว่า “พระองค์จะทำการที่พระโมฮัมหมัดพระผู้นำชาวของพระผู้เป็นเจ้าของเขา และจะล้มเลิกสิ่งใดก็ตามที่มีมาก่อนพระองค์ ดังที่พระผู้นำชาวของพระผู้เป็นเจ้าของเขาได้ล้มเลิกวิถีทางทั้งหลาย ของพระผู้นำชาวทั้งหลายที่มาก่อนพระองค์”

จงมองดูว่า แม้ด้วยคำพยากรณ์เหล่านี้และที่คล้ายกัน พวกเขาก็ยังโต้แย้งอย่างเหลวไหลเพียงไรว่า กฎทั้งหลายที่เปิดเผยไว้แต่ก่อนต้องไม่ถูกเปลี่ยนแปลงด้วยวิธีใด, และกระนั้นจุดหมายของการเปิดเผยพระธรรมทุกครั้งมิใช่เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในลักษณะทั้งหมดของมนุษยชาติหรือ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่จะสำแดงตนเองทั้งภายนอกและภายใน จะมีผลต่อชีวิตภายในและสภาพความเป็นอยู่ภายนอก? เพราะหากลักษณะของมนุษยชาติไม่ถูกเปลี่ยนแปลง ความเปล่านั้นของพระผู้สำแดงองค์สากลของพระผู้เป็นเจ้าของเขาจะเห็นได้ชัด, ใน “อวาสิม” ซึ่งเป็นหนังสือที่เชื่อถือได้และรู้จักกันดี เป็นที่บันทึกไว้ว่า : “ชายหนุ่มจากบานีฮาซิมจะถูกสำแดงให้เห็นชัด เขาจะเปิดเผยคัมภีร์เล่มใหม่และเผยแพร่งานใหม่” จากนั้นตามมาด้วยวจนะเหล่านี้ : “ศัตรูส่วนใหญ่ของพระองค์จะเป็นนักบวช” ในอีกวรรคหนึ่งมีการเล่าเกี่ยวกับอิมามซาเดคบุตรชายของพระโมฮัมหมัดว่าเขาพูดไว้ดังนี้ : “ชายหนุ่มคนหนึ่งจะปรากฏจากบานีฮาซิม เขาจะบัญชาประชาชนให้ปฏิบัติตามความภักดีต่อเขา คัมภีร์ของเขาจะเป็นคัมภีร์เล่มใหม่ ซึ่งเขาจะเรียกประชาชนให้มาปฏิบัติตามความศรัทธาของตน การเปิดเผยพระธรรมของเขานั้นเข้มงวดสำหรับชาวอาหรับ หากพวกเขาได้ยินเกี่ยวกับเขา จงรีบไปหาเขา” พวกเขาปฏิบัติตามคำสั่งการของบรรดาอิมามของศาสนาและตะเกียงแห่งความมั่นใจได้ดีเพียงไร! แม้ว่าเป็นที่กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า : “หากเขาได้ยินว่าชายหนุ่มจากบานีฮาซิมมาปรากฏ และเรียกตัวประชาชนให้มาหาคัมภีร์ของพระผู้เป็นเจ้าของเขาเล่มใหม่ กฎใหม่ของพระผู้เป็นเจ้าของเขา จงรีบไปหาเขา” กระนั้นพวกเขาทั้งหมดกลับประกาศว่าพระผู้เป็นนายแห่งชีวิตเป็นพวกไม่เชื่อศาสนาและวินิจฉัยพระองค์ว่าเป็นคนนอกกริต, พวกเขาไม่รีบไปหาแสงสว่างฮาซิมเมานั้น พระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้านั้น เว้นแต่ไปหาด้วยดาบที่ชักออกมาและหัวใจที่เต็มไปด้วยความประสงค์ร้าย ยิ่งไปกว่านั้นจงสังเกตดูว่าความชิงชังของเหล่านักบวชถูกกล่าวไว้อย่างชัดเจนเพียงไรในหนังสือต่างๆ, แม้ด้วยคำพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญและเป็นที่ยอมรับเหล่านี้ทั้งหมด ด้วยคำกล่าวเป็นนัยที่แน่ชัดและโต้แย้งไม่ได้เหล่านี้ทั้งหมด ประชาชนก็ปฏิเสธพระผู้เป็นสาระที่ไม่ต่างพร้อยแห่งความรู้และวาทะศักดิ์สิทธิ์ แล้วหันไปหาบรรดาผู้บรรยายสนับสนุนการกบฏและความหลงผิด, ทั้งๆ ที่มีคำพยากรณ์ที่บันทึกไว้และวาทะที่เปิดเผยไว้เหล่านี้ พวกเขา ก็พูดแต่สิ่งที่กิเลสที่เห็นแก่ตัวของตนเองดลใจ และหากพระผู้เป็นสาระของสัจธรรมเปิดเผยสิ่งที่ขัดกับความโน้มเอียงในใจและความปรารถนาของพวกเขา พวกเขาจะประณามพระองค์ทันทีว่าเป็นคนไม่เชื่อศาสนา

¹ ธรรมจารึกแห่งการเขียน เปิดเผยโดย
อหมามอาลี

และจะคัดค้านโดยกล่าวว่า : “สิ่งนี้ขัดกับคำพูดของบรรดาอิมามของศาสนาและผู้เป็นแสงสว่างที่อาไฟ, ไม่มีสิ่งดังกล่าวกำหนดไว้โดยกฎที่ละเมิดไม่ได้ของเรา” แม้กระนั้นในยุคนี้อ้อยแกลงที่ไร้คำดังกล่าวก็ถูกเขียนโดยมนุษย์ผู้นำสงสารเหล่านี้

และบัดนี้จึงพิจารณาอีกคำพยากรณ์หนึ่ง และสังเกตดูว่าสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดถูกทำนายไว้อย่างไร, ใน “อาร์บาอิน” มีการบันทึกไว้ว่า : “จะมีชายหนุ่มมาจากบานีฮาซิม เขาจะเปิดเผยกฎใหม่ๆ เขาจะเรียกตัวประชาชนมาหาเขา แต่จะไม่มีใครเอาใจใส่เสียงร้องเรียกของเขา ศัตรูของเขาส่วนใหญ่จะเป็นนักบวช พวกเขาจะไม่เชื่อฟังคำบัญชาของเขาแต่จะคัดค้านว่า : ‘สิ่งนี้ขัดกับสิ่งที่ตกทอดมายังเราโดยบรรดาอิมามของศาสนา’” ในยุคนี้อ้อยแกลงกำลังกล่าวถ้อยคำเดียวกันนี้ซ้ำโดยไม่ตระหนักเลยว่า พระองค์ประทับอยู่บนบัลลังก์แห่ง “พระองค์ทำตามสิ่งที่พระองค์ประสงค์” และอาศัยอยู่บนที่นั่งแห่ง “พระองค์บัญญัติสิ่งใดก็ตามที่พระองค์ปรารถนา”

ไม่มีปัญญาใดสามารถเข้าใจธรรมชาติของการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์หรือความรู้ใดสามารถเข้าใจศาสนาของพระองค์ได้ครบถ้วนบริบูรณ์ คำพูดทั้งหมดขึ้นกับการอนุมัติของพระองค์ และทุกสิ่งจำเป็นต้องอาศัยศาสนาของพระองค์ ทุกสิ่งนอกจากพระองค์ถูกสร้างขึ้นมาจากบัญชาของพระองค์ เคลื่อนไหวและมีชีวิตโดยกฎของพระองค์ พระองค์คือผู้เปิดเผยความลึกลับสวรรค์และผู้รณาทิบายอัจฉริยภาพบรมโบราณที่ซ่อนเร้น, ดังนี้เป็นที่เล่าไว้ใน “บิฮารุลอันวาร” “อวาลิม” และ “ยานนู” ของอิมามซาเดคุบุตรของพระโมฮัมหมัดว่า เขาได้พูดวณะเหล่านี้ : “ความรู้คืออักษรยี่สิบเจ็ดตัว ทั้งหมดที่ศาสนทูตทั้งหลายเปิดเผยไว้คือสองจากยี่สิบเจ็ดตัวอักษรนี้ ตราบจนบัดนี้ไม่มีใครรู้มากกว่าสองตัวอักษรนี้ แต่เมื่ออิมามกอเอมจะปรากฏ พระองค์จะทำให้อักษรที่เหลืออีกยี่สิบห้าตัวถูกสำแดงให้เห็นชัด” จงพิจารณาว่า เขาได้ประกาศให้ความรู้ประกอบด้วยอักษรยี่สิบเจ็ดตัว และถือว่าศาสนทูตทั้งหมดตั้งแต่อดัมถึงแม้แต่ “ตราประทับ” เป็นผู้รณาทิบายเพียงสองจากยี่สิบเจ็ดตัวอักษรนี้ และถูกส่งลงมาด้วยอักษรสองตัวนี้ เขายังกล่าวด้วยว่าอิมามกอเอมจะเปิดเผยอักษรอีกยี่สิบห้าตัวที่เหลือทั้งหมด, จงมองดูจากวาทะนี้ว่าสถานะของพระองค์ยิ่งใหญ่และสูงส่งเพียงไร! ตำแหน่งของพระองค์เหนือกว่าตำแหน่งของศาสนทูตทั้งหมด และการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์อยู่เหนือการจับความและความเข้าใจของทุกคนที่ศาสนทูตเหล่านั้นเลือกสรร การเปิดเผยพระธรรมที่ศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า บรรดานักบุญและผู้ที่ยังคงเลือกสรร ไม่ได้รับทราบหรือไม่ได้เปิดเผย ซึ่งสอดคล้องกับโองการที่ไม่อาจหยั่งรู้ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า การเปิดเผยพระธรรมดังกล่าวประชาชนที่เลวทรามและต่ำช้าเหล่านี้ได้พยายามวัดด้วยปัญญาที่บกพร่องของตน ด้วยวิชาและความเข้าใจที่บกพร่องของตน, หากการเปิดเผยพระธรรมนี้ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานของพวกเขา พวกเขาจะปฏิเสธการเปิดเผยพระธรรมนี้ทันที “เจ้าคิดหรือว่าพวกเขาส่วนใหญ่ได้ยินหรือเข้าใจ? พวกเขาเป็นเสมือนคนเขี้ยม! ใช่แล้ว พวกเขาหลงไกลออกไปยิ่งขึ้นจากหนทาง!”¹

¹ โกรอ่าน 25:44

เราสงสัยว่าพวกเขาอธิบายคำพยากรณ์ที่กล่าวมาข้างบนอย่างไร? เป็นคำพยากรณ์ซึ่งด้วยถ้อยคำที่แน่ชัด บอกล่วงหน้าถึงการเปิดเผยสิ่งทั้งหลายที่ไม่อาจหยั่งรู้ และการบังเกิดขึ้นของเหตุการณ์ใหม่ๆ ที่น่าพิศวงในยุคของพระองค์, เหตุการณ์ที่น่าพิศวงดังกล่าวจุดให้เกิดความขัดแย้งอย่างใหญ่หลวงในหมู่ประชาชนถึงขนาดว่านักบวชและบัณฑิตทั้งหมดตัดสินใจประหารชีวิตพระองค์และสหายทั้งหลายของพระองค์ และชนชาติทั้งหมดของโลกลุกขึ้นต่อต้านพระองค์ ดังที่บันทึกไว้ใน "คาฟี" ในคำพยากรณ์ของ "จาเบอร์" ใน "ธรรมจาริกแห่งฟาติเมห์" เกี่ยวกับลักษณะของอิหม่ามกอเอมว่า : "พระองค์จะสำแดงความสมบูรณ์ของพระโมเสส ความอำไพของพระเยซู และความอดทนของยออบ บรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรรจะถูกลดเกียรติภูมิในยุคของพระองค์ ศีรษะของพวกเขาจะถูกเสนอเป็นของขวัญ ดังเช่นศีรษะของชาวเติร์คและชาวเดลามะท, พวกเขาจะถูกสังหารและเผา ความกลัวจะครอบงำพวกเขา ความเสียขวัญและความตระหนกจะทำให้พวกเขาสยองในหัวใจ พิภพจะถูกย้อมสีด้วยเลือดของพวกเขา ผู้หญิงของพวกเขาจะรำไห้และเสรำโศกบุคคลเหล่านี้คือเพื่อนของเราอย่างแท้จริง!" จงพิจารณาดู ไม่มีแม้แต่อักษรเดียวในคำพยากรณ์นี้ที่ยังไม่บรรลุ เลือดที่วิสุทธิของพวกเขาหลังในเกือบทุกสถานที่ ในทุกเมืองพวกเขาถูกจับเป็นเชลย ถูกจับแห่ไปทั่วทั้งมณฑลต่างๆ และบางคนถูกเผาไฟ, และกระนั้นไม่มีใครหยุดเพื่อใครครวญดูว่า หากอิหม่ามกอเอมเปิดเผยกฎและบทบัญญัติของยุคศานาก่อน เช่นนั้นแล้วทำไมจึงมีการบันทึกคำพยากรณ์ดังกล่าว และทำไมจึงเกิดความขัดแย้งและการต่อสู้ถึงระดับขั้นที่ประชาชนถือว่าการสังหารสหายเหล่านี้เป็นข้อบังคับสำหรับพวกเขา และลงความเห็นว่า การประหารประหารดวงวิญญาณที่วิสุทธิเหล่านี้ คือวิธีการเข้าถึงความโปรดปรานสูงสุด?

ยิ่งไปกว่านั้นจงสังเกตดูว่า สิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้นและความผิดดังกล่าวที่กระทำไปล้วนถูกกล่าวไว้ในคำพยากรณ์เมื่อก่อนอย่างไร ดังที่บันทึกไว้ใน "ราวดิเยคาฟี" เกี่ยวกับ "ซาวรา", ใน "ราวดิเยคาฟี" มีการเล่าถึงโมอาวิเยห์บุตรของวาร์ฮับว่า อาบู อับดิลลาห์ได้พูดว่า : "เจ้ารู้จักซาวราหรือ?" ข้าพเจ้ากล่าวว่า : "ขอให้ชีวิตของข้าพเจ้าเป็นพลีแต่ท่าน! พวกเขาบอกว่านั่นคือแบกแดด" เขาตอบว่า "ไม่", และจากนั้นกล่าวเพิ่มเติมว่า : "เจ้าได้เข้าไปในเมืองเรย์หรือยัง?" ¹ ซึ่งข้าพเจ้าตอบว่า : "ใช่แล้ว ข้าพเจ้าเข้าไปในเมืองนั้นแล้ว" ครั้นแล้วเขาสอบถามว่า : "เจ้าไปที่ตลาดวัวควายหรือเปล่า?" ข้าพเจ้าตอบว่า "ใช่" เขากล่าวว่า : "เจ้าเห็นภูเขาดำด้านขวามือของถนนหรือไม่? ซาวราอยู่ที่เดียวกัน ที่นั่นชายแปดสิบคนซึ่งเป็นบุตรหลานของหลายคน จะถูกสังหาร ซึ่งทุกคนคู่ควรที่จะถูกเรียกว่ากาหลิบ" ข้าพเจ้าถามว่า "ใครจะสังหารพวกเขา?" เขาตอบว่า "บุตรหลานแห่งเปอร์เซีย"

ดังกล่าวคือสภาพและชะตากรรมของสหายทั้งหลายของพระองค์ซึ่งถูกทำนายนไว้ในสมัยก่อน, และบัดนี้จงสังเกตดูว่าตามคำพยากรณ์นี้ ซาวรามิใช่อื่นใด

¹ เมืองโบราณใกล้กับที่สร้างเมืองเตหะราน

นอกจากดินแดนเรย์ ในสถานที่นั้นสหายทั้งหลายของพระองค์ถูกสังหารอย่าง
 ทรมาณแสนสาหัส และผู้วิสุทธิทั้งหมดเหล่านี้ทนทรมาณการสละชีวิตด้วยน้ำมือของ
 ชาวเปอร์เซียตามที่บันทึกไว้ในคำพยากรณ์ เจ้าได้ยินเรื่องนี้แล้วและทุกคนให้การ
 ยืนยัน เช่นนั้นทำไมพวกที่หมอบคลานเหมือนตัวหนอนเหล่านี้ไม่หยุดเพื่อทำสมาธิ
 ไคร่ครวญคำพยากรณ์เหล่านี้ ซึ่งล้วนเห็นชัดประดุจดวงอาทิตย์ที่รุ่งโรจน์เวลาเที่ยง
 วัน? ด้วยเหตุผลใดที่พวกเขาไม่ยอมอ้าแขนรับพระผู้เป็นสัจธรรม และยอมให้บาง
 คำพยากรณ์ที่พวกเขาไม่เข้าใจนัย มารั้งตนเองจากการยอมรับการเปิดเผยพระ
 ธรรมของพระผู้เป็นเจ้าและพระผู้เป็นความงามของพระองค์ และเป็นเหตุให้พวกเขา
 ไปอาศัยอยู่ในขุมนรก? สิ่งทั้งหลายดังกล่าวมิได้มีเหตุมาจากอื่นใดนอกจากความ
 ไม่ซื่อสัตย์ของบรรดานักบวชและบัณฑิตแห่งยุคนี้, อิหม่ามซาเดคผู้เป็นบุตรของ
 พระโมฮัมหมัดกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ว่า : "บัณฑิตทั้งหลายผู้เลื่อมใสศาสนาในยุคนี้จะเป็น
 เป็นนักบวชที่ชั่วช้าที่สุดภายใต้เงาของนภา การทำอันตรายจะมาจากพวกเขาและ
 จะกลับไปหาพวกเขา"

เราอ้อนวอนบุรุษผู้รู้ทั้งหลายแห่งคัมภีร์บายนไม่ให้เอาตามหนทางดังกล่าว และ
 ณ เวลาของโมสทากอส ไม่ให้ทำร้ายพระองค์ผู้ทรงเป็นสาระของพระผู้เป็นเจ้า เป็น
 แสงสว่างสวรรค์ เป็นอนันตกาลโดยสมบูรณ์ เป็นตอนเริ่มต้นและตอนจบของพระผู้
 สำแดงองค์ทั้งหลายของพระผู้ที่ไม่มองเห็น ด้วยการทำร้ายในยุคนี้, เราขอพวกเขา
 อย่าเชื่อใจในสติปัญญา ความเข้าใจและวิชาของตน หรือโต้แย้งพระผู้เปิดเผย
 ความรู้สวรรค์อันไม่รู้สิ้น และกระนั้นแม้ด้วยคำตักเตือนทั้งหมดเหล่านี้ เราก็มองเห็น
 ได้ว่าชายตาเดียวคนหนึ่งผู้ซึ่งตัวเขาเองเป็นหัวหน้าของประชาชน กำลังลุกขึ้นด้วย
 ความมุ่งร้ายที่สุดต่อเรา เรามองเห็นล่วงหน้าว่าในทุกเมือง ประชาชนจะลุกขึ้นเพื่อ
 ปราบปรามพระผู้เป็นความงามที่วิสุทธิ สหายทั้งหลายของพระผู้เป็นนายแห่งชีวิต
 และเป็นยอดปรารถนาสุดท้ายของมวลมนุษยนั้น จะหนีหน้าผู้กดขี่และแสวงหาที่ลี้
 ภัยพ้นจากเขาในพงร้าง ขณะที่บางคนจะยอมจำนนและเสียสละชีวิตในหนทางของ
 พระองค์ด้วยความปลอ่อย่างสิ้นเชิง, เราคิดว่าเราสามารถมองเห็นผู้ที่ขึ้นชื่อว่า
 ศรีทธาและเคร่งศาสนา ถึงขนาดว่าผู้คนลงความเห็นว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องเชื่อฟัง
 เขา และถือว่าจำเป็นที่จะต้องยอมจำนนต่อบัญชาของเขา ผู้ซึ่งจะลุกขึ้นโจมตี
 พฤษชาสวรรค์ถึงราก และพยายามสุดความสามารถที่จะต้านทานและต่อต้าน
 พระองค์ ดังกล่าวนี้อาจเป็นหนทางของประชาชน!

เราหวังด้วยความยินดีว่า ประชาชนแห่งคัมภีร์บายนจะปัญญาสว่าง จะเห็นใน
 อาณาจักรแห่งจิตวิญญาณและอาศัยอยู่ในนั้น จะเห็นพระผู้เป็นสัจธรรมอย่าง
 ชัดเจน และด้วยดวงตาที่เห็นแจ้งจะมองออกความจอมปลอมที่อำพราง, อย่างไรก็ตาม
 ตามในวันเหล่านี้กลิ่นของความริษยาดังกล่าวฟุ้งถึงขนาดว่า เราขอสาบานต่อพระผู้
 อบรมทุกชีวิตที่มองเห็นและมองไม่เห็น ตั้งแต่เริ่มต้นการก่อตั้งโลกที่แม้ไม่มี
 จุดเริ่มต้นจนกระทั่งปัจจุบัน ความประสงค์ร้าย ความอิจฉาและความเกลียดชัง
 ดังกล่าวไม่เคยปรากฏ และจะไม่มีให้เห็นในอนาคต, เพราะประชาชนจำนวนหนึ่งซึ่ง
 ไม่เคยสุดสुकนธรสแห่งความยุติธรรม ได้ชูธงแห่งการปลุกกระดมและรวมตัวกัน

ต่อด้านเรา, เราเป็นพยานต่อการคุกคามโดยหอกของพวกเขาจากทุกด้าน และเรามองเห็นลูกธนูของพวกเขาจากทุกทิศทาง ทั้งนี้ถึงแม้ว่าเราไม่เคยภูมิในสิ่งใดหรือแสวงหาความเป็นที่โปรดปรานกว่าใคร, สำหรับทุกคนเราเป็นสหายที่เมตตาที่สุด เป็นมิตรที่รักใคร่และอดกลั้นที่สุด, เมื่ออยู่กับคนยากไร้เราแสวงหามิตรภาพกับพวกเขา และท่ามกลางผู้รู้และผู้ประเสริฐเรายอมจำนนและยอมตาม, เราขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว! ความวิบัติและความทรمانทั้งหลายที่นำมือของศัตรูและประชาชนแห่งคัมภีร์ทำกับเรานั้นสาหัส กระนั้นทั้งหมดนี้เลื่อนหายไปเป็นศุนยภาพโดยสิ้นเชิง เมื่อเทียบกับสิ่งที่บังเกิดกับเราโดยนำมือของผู้ที่แสดงตัวเป็นมิตรของเรา

มีอะไรให้เราพูดอีก? หากจักรวาลจ้องมองด้วยดวงตาแห่งความยุติธรรม จักรวาลนั้นจะไม่สามารถแบกน้ำหนักของวาหะนี้! ในช่วงต้นของการมาถึงดินแดนนี้ เมื่อเราสังเกตเห็นเค้าลางของเหตุการณ์บางอย่างว่าใกล้จะเกิดขึ้น เราตัดสินใจที่จะปลีกตัวไปก่อนที่เหตุการณ์เหล่านั้นจะเกิดขึ้น เราไปยังพงร้าง และโดยการแยกตัวอยู่ตามลำพังที่นั่น ใช้ชีวิตอย่างวิเวกโดยสมบูรณ์เป็นเวลาสองปี, น้ำตาแห่งความเจ็บปวดรวดร้าวหลังออกมาจากดวงตาของเราพร้อมกับฝน และมหาสมุทรแห่งความเจ็บปวดทรمانสาดซัดอยู่ในหัวใจที่ตกลือดของเรา หลายคืนเราไม่มีอาหารยังชีพ และหลายวันร่างกายของเราไม่ได้พักผ่อน, พระผู้มีชีวิตของเราอยู่ระหว่างสองมือของพระองค์เป็นพยาน! แม้ด้วยการพลังของความทุกข์ทรมานเหล่านี้และความหายนะที่ไม่หยุดหย่อน วิญญาณของเราก็ถูกห่อหุ้มอยู่ในความเบิกบานในธรรม และชีวิตทั้งหมดของเราสำแดงความดีใจอย่างสุดจะพรรณนา, เพราะในความวิเวกเราไม่ตระหนักถึงภัยหรือประโยชน์ สุขภาพหรือความเจ็บป่วย ของดวงวิญญาณใด เราสนทนากับจิตวิญญาณของเราโดยลำพัง ไม่รับรู้โลกและทั้งหมดที่อยู่ในโลก อย่างไรก็ตามเราไม่รู้วาทาชายแห่งลิขิตสวรรค์กว้างใหญ่กว่าความคิดที่กว้างที่สุดของผู้ที่เป็นสังขาร และลูกดอกแห่งโองการของพระองค์เหนือกว่าแผนการที่กล้าหาญที่สุดของมนุษย์, ไม่มีใครสามารถหนีกับดักที่พระองค์วางไว้ ไม่มีวิญญาณใดสามารถพบความผ่อนคลายเว้นแต่โดยการยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระองค์ ความชอบธรรมของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นพยาน! การถอนตัวของเราไม่คิดจะกลับมา และการแยกตัวออกไปของเราไม่หวังจะกลับมาอยู่ร่วมกันอีก จุดหมายเดียวของการไปปลีกวิเวกของเราคือ เพื่อหลีกเลี่ยงการเป็นมูลเหตุของความไม่ลงรอยกันในหมู่ผู้ที่ศรัทธา เป็นบ่อเกิดของความวุ่นวายสำหรับสหายของเรา เป็นวิธีการทำร้ายวิญญาณใด หรือเป็นเหตุของความเศร้าของหัวใจใด เหนือจากนี้เราไม่มีเจตนาอื่นในใจ และนอกจากสิ่งเหล่านี้เราไม่มีจุดหมายอื่นใดที่จะบรรลุ และกระนั้นแต่ละคนก็วางอุบายตามความปรารถนาของตนเอง และไปตามความพึงชานที่เหลวไหลของตนเอง จนกระทั่งถึงชั่วโมงที่จากแหล่งที่ลึกลับมีคำบัญชาบอกเราให้กลับไปยังที่ที่เราจะมา, โดยการสละความประสงค์ของเราให้แก่พระประสงค์ของพระองค์ เรายอมจำนนต่อบัญชาของพระองค์

ปากกาใดสามารถเล่าสิ่งต่างๆ ที่เราเห็นเมื่อเรากลับมา! สองปีผ่านไปซึ่งในระหว่างนี้ศัตรูทั้งหลายได้วางแผนร้ายอย่างหมั่นเพียรและไม่หยุดหย่อนที่จะกำจัดเรา ซึ่งทุกคนเป็นพยาน, ถึงกระนั้นไม่มีใครในหมู่ผู้ที่ศรัทธาลุกขึ้นมาให้ความช่วยเหลือเรา ไม่มีใครอยากจะช่วยปลดปล่อยเรา, ไม่เพียงเท่านั้น แทนที่จะช่วยเหลือเรา ถ้อยคำและการกระทำของพวกเขากลับหลังเรื่องทุกข์ใจอย่างไม่ขาดสายลงมาราวกับฝนบนวิญญานของเรา! ท่ามกลางพวกเขาทั้งหมดเราเสี่ยงชีวิตโดยยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระองค์อย่างสิ้นเชิง เพื่อว่าโดยความเมตตารักใคร่ของพระผู้เป็นเจ้าของและกรุณาธิคุณของพระองค์ พระผู้เป็นอักษรที่ถูกเปิดเผยและเห็นชัดนี้ จะได้สละชีวิตเป็นพลีในหนทางของพระผู้เป็นจุดปฐม ผู้เป็นพระวณะที่ประเสริฐสุด, พระผู้ซึ่งพระวิญญานพูดโดยบัญชาของพระองค์เป็นพยาน หากมิใช่เพราะความโหยหานี้ของวิญญานของเรา เราจะไม่ซัดซ้ออยู่ในเมืองนี้อีกต่อไปแม้ชั่วขณะ "พยานที่เพียงพอสำหรับเราคือพระผู้เป็นเจ้าของ" เราขอจบการยกเหตุผลของเราด้วยวณะเหล่านี้ : "ไม่มีอำนาจหรือพลังใดนอกจากในพระผู้เป็นเจ้าของเท่านั้น" "เราเป็นของพระผู้เป็นเจ้าของ และเราจะกลับไปสู่พระองค์"

บรรดาผู้ที่มีหัวใจที่จะเข้าใจ บรรดาผู้ที่ได้ดื่มอมฤตแห่งความรัก ผู้ซึ่งมิได้สนองความต้องการที่เห็นแก่ตัวของตนแม้ชั่วขณะ จะมองเห็นสัญลักษณ์พยานหลักฐานและหลักฐานทั้งหลายที่สว่างไสวประดุจความรุ่งโรจน์ของดวงอาทิตย์เที่ยงวัน ซึ่งให้การยืนยันต่อสัจธรรมของการเปิดเผยพระธรรมที่นำพิศวงนี้ ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของที่เหนือธรรมดา, จงใคร่ครวญดูว่า ประชาชนได้ปฏิบัติพระผู้เป็นความงามของพระผู้เป็นเจ้าของและยึดถือกิเลสที่โลกของตนอย่างไร, แม้ด้วยวณะที่ล้าเลิศเหล่านี้ คำกล่าวเป็นนัยที่แนชัดเหล่านี้ ซึ่งถูกเปิดเผยไว้ใน "การเปิดเผยพระธรรมที่มีน้ำหนักที่สุด" ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าของไว้ในหมู่มนุษย์, และแม้ด้วยคำพยากรณ์ที่ประจักษ์เหล่านี้ซึ่งแต่ละคำพยากรณ์เป็นที่เห็นชัดยิ่งกว่าวาทะที่ชัดแจ้งที่สุด ประชาชนก็ยังเมินเฉยและไม่ยอมรับสัจธรรมของคำพยากรณ์ดังกล่าว แล้วยึดมั่นตัวอักษรของบางคำพยากรณ์ ซึ่งพวกเขาพบว่าขัดกับความคาดหมายตามความเข้าใจของตน และพวกเขาก็หาได้เข้าใจความหมายของคำพยากรณ์เหล่านั้น, ดังนั้นพวกเขาได้ทำลายความหวังทุกอย่าง และพรากตนเองจากอมฤตบริสุทธิ์ของพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์ และน้ำใสที่ไม่มีเสื่อมสภาพของพระผู้เป็นความงามอมตะ

จงพิจารณาดูว่า แม้แต่ปีที่พระผู้เป็นเจ้าของแสงสว่างนี้จะถูกสำแดงให้เห็นชัดก็ถูกบันทึกไว้อย่างเจาะจงในคำพยากรณ์ต่างๆ กระนั้นพวกเขาก็ยังไม่ใส่ใจ หรือยุติไปตามกิเลสที่เห็นแก่ตัวของตนแม้ชั่วขณะ, ตามคำพยากรณ์นั้นโมฟิตดัลลามอิหม่ามซาเดคว่า : "ข้าแต่ท่านนายของข้าพเจ้า ไหนล่ะเครื่องหมายของการสำแดงองค์ของพระองค์?" เขาตอบว่า : "ในปีหกลิบศาสนาของพระองค์จะถูกสำแดงให้เห็นชัด และพระนามของพระองค์จะถูกประกาศ"

ช่างแปลกเพียงไร! แม้ด้วยการกล่าวถึงที่แจ่มแจ้งและเห็นชัดเหล่านี้ ประชาชนเหล่านี้ก็หลีกเลี่ยงสัจธรรม, ตัวอย่างเช่น ความทุกข์ใจ การถูกคุมขังและความทุกข์ทรมานที่กระทำกับพระผู้เป็นเจ้าของคุณความดีสวรรค์ ถูกกล่าวไว้ในคำพยากรณ์

ต่างๆ มาก่อน, ใน "เบฮาร์" มีการบันทึกไว้ว่า : "ในอิหม่ามกอเอมของเราจะมีสี่เครื่องหมายจากศาสนทูตสี่องค์คือ พระโมเสส พระเยซู โจเซฟและพระโมฮัมหมัด เครื่องหมายจากพระโมเสสคือความกลัวและความคาดหวัง เครื่องหมายจากพระเยซูคือสิ่งที่พูดไว้เกี่ยวกับพระองค์ เครื่องหมายจากโจเซฟคือการถูกคุมขังและการอำพรางเจตนา เครื่องหมายจากพระโมฮัมหมัดคือการเปิดเผยคัมภีร์ที่คล้ายกับคัมภีร์ 'โกรอ่าน'", แม้ด้วยคำพยากรณ์อันเป็นที่ยุติดังกล่าว ซึ่งด้วยภาษาที่แน่ชัดบอกล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ทั้งหลายในปัจจุบัน ก็ไม่พบใครเอาใจใส่คำพยากรณ์นี้ และเราคิดว่าจะไม่มีการเอาใจใส่เช่นกันในอนาคต เว้นแต่ผู้ที่พระผู้เป็นนายของเจ้าประสงค์ "แท้จริงแล้วพระผู้เป็นเจ้าจะทำให้ผู้ที่พระองค์ประสงค์เงี่ยหูฟัง แต่เราจะไม่ทำให้ผู้ที่อยู่ในหลุมศพเงี่ยหูฟัง"

เป็นที่ประจักษ์ต่อเจ้าว่า บรรดาวิหคแห่งสวรรค์และนกพิราบแห่งนिरันดรกาลพูดสองภาษา หนึ่งในภาษาที่เปิดเผย ปราศจากการกล่าวเป็นนัย ไม่ถูกปกปิดหรือซ่อนเร้น เพื่อว่าภาษานี้จะเป็นตะเกียงส่องทางและแสงสว่างนำทางผู้เดินทางไปถึงยอดแห่งความวิสุทธิ และผู้แสวงหาเข้าไปในอาณาจักรแห่งการกลับมาอยู่ร่วมกันชั่วนิรันดร ภาษานี้คือคำสอนที่ไม่ซ่อนเร้นและวณะที่ประจักษ์ที่กล่าวไว้แล้ว, อีกภาษาหนึ่งซ่อนเร้นและถูกปกปิด เพื่อว่าอะไรก็ตามที่ซ่อนอยู่ในหัวใจของพวกมั่งร้ายจะถูกสำแดงให้เห็นชัด และชีวิตส่วนลึกที่สุดของพวกเขาจะถูกเปิดเผย, ดังนี้อิหม่ามซาเดคผู้เป็นบุตรของพระโมฮัมหมัดได้กล่าวไว้ว่า : "แท้จริงแล้วพระผู้เป็นเจ้าจะทดสอบและร่อนพวกเขา" นี่คือมาตรฐานสวรรค์ นี่คือเกณฑ์การทดสอบของพระผู้เป็นเจ้าที่พระองค์ใช้พิสูจน์คนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์, ไม่มีใครเข้าใจความหมายของวาทะเหล่านี้เว้นแต่ผู้ที่หัวใจได้การรับประกัน วิญญาณของเขาเป็นที่โปรดปรานของพระผู้เป็นเจ้า และจิตใจของเขาปล่อยวางจากสิ่งอื่นทั้งหมดนอกจากพระองค์, ในวาทะดังกล่าวความหมายตามตัวอักษรดังที่ประชาชนเข้าใจกันทั่วไป ไม่ใช่ความหมายที่ตั้งใจไว้ ดังนี้เป็นที่บันทึกไว้ว่า : "ความรู้ทุกอย่างมีเจ็ดสิบความหมาย ซึ่งหนึ่งในเจ็ดสิบความหมายเท่านั้นเป็นที่รู้ในหมู่ประชาชน และเมื่ออิหม่ามกอเอมจะปรากฏพระองค์จะเปิดเผยทั้งหมดที่เหลือต่อมนุษย์" เขากล่าวไว้เช่นกันว่า : "เราพูดวณะเดียว แต่ด้วยวณะนี้เราตั้งใจไว้เจ็ดสิบเอ็ดความหมาย แต่ละความหมายเหล่านี้เราสามารถอธิบาย"

เรากล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ก็เพียงเพื่อว่า ประชาชนจะไม่ยุ่งใจเพราะบางคำพยากรณ์และบางวาทะไม่บรรลุตามตัวอักษร เพื่อว่าพวกเขาจะถือว่าความมั่งงงของตนมีเหตุมาจากการขาดความเข้าใจของตนเองเสียมากกว่า ไม่ใช่เพราะการไม่บรรลุคำสั่งสัญญาทั้งหลายที่มีอยู่ในคำพยากรณ์ เนื่องด้วยความหมายที่บรรดาอิหม่ามของศาสนาดังใจไว้ ไม่เป็นที่รู้โดยชนชาตินี้ ซึ่งหลักฐานของสิ่งนี้คือคำพยากรณ์นั่นเอง ดังนั้นประชาชนต้องไม่ยอมให้วาทะดังกล่าวมาพรากตนเองจากพระพรสวรรค์ แต่ควรแสวงหาความรู้แจ้งจากบรรดาผู้บรรณาธิบายวาทะเหล่านี้ผู้ที่ยอมรับ เพื่อว่าความลึกกลับต่างๆ ที่ซ่อนเร้นจะถูกไขและสำแดงให้เห็นชัดต่อพวกเขา

อย่างไรก็ตามเราไม่เห็นใครในหมู่ประชาชนของโลกที่ปรารถนาสำเร็จอย่างจริงจัง แสวงหาการนำทางจากพระผู้สำแดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของหลายเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่ยากจะเข้าใจในศาสนาของตน, ทุกคนเป็นผู้อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งการลืมนัด และทุกคนเป็นสาวกของประชาชนแห่งความชั่วช้าและการพยศ, แท้จริงแล้วพระผู้เป็นเจ้าของจะกระทำต่อพวกเขาด้วยสิ่งที่พวกเขาเองกำลังทำอยู่ และจะลืมหักเขาตามที่พวกเขาเมินเฉยต่อที่สถิตของพระองค์ในยุคของพระองค์, ดังกล่าวคือโองการของพระองค์สำหรับพวกที่ปฏิเสธพระองค์ และจะเป็นดังกล่าวสำหรับพวกที่ปฏิเสธเครื่องหมายของพระองค์

เราขอจบการยกเหตุผลของเราด้วยวาระของพระองค์ ขอความประเสริฐจงมีแด่พระองค์ "และใครก็ตามที่ถอนตัวจากการระลึกถึงพระผู้ทรงปราณี เราจะล่ามโซ่ซาตานไว้กับเขา และเขาจะเป็นสหายที่แนบแน่นของซาตาน" ¹ "และใครก็ตามที่หันหนีไปจากการระลึกถึงเรา เขามีชีวิตที่น่าเวทนาอย่างแท้จริง" ²

ดังนี้เป็นที่เปิดเผยไว้เมื่อกาลก่อน หากพวกเจ้าเข้าใจ

เปิดเผยโดย "บา" และ "ฮา" ³

สันติสุขจงมีแด่ผู้ที่เงี้ยวพังก้านองเพลงของวิหคัลลับที่ร้องเรียกมาจากซาตรา
 ตูร โมนทาฮา!

ขอความสดดีจงมีแด่พระผู้เป็นนายของเรา พระผู้ทรงความสูงส่งที่สุด!

¹ โกรอ่าน 43:36

² โกรอ่าน 20:124

³ หมายความว่าบาฮา

อภิธาน
[Glossary]

กอสเปว : สื่เล่มแรกใน "พันธสัญญาใหม่" ของคัมภีร์ไบเบิล โดยแมทธิว ลูค มาร์คและจอห์น

กอเอม

พระศาสดาตามพันธสัญญาของอิสลาม

กายูโมล แอสมา

คำอธิบายซูรีห์แห่งโจเซฟในคัมภีร์โกรอ่าน ซึ่งลิขิตโดยพระบ็อบในปี พ.ศ. 2387 (ค.ศ. 1844) และชาวบาบิโลเป็นเสมือนคัมภีร์โกรอ่านของตน (สำหรับเนื้อหาคร่าวๆ ของคัมภีร์นี้ดู *God Passes By*, p.23)

กาหฺลิบ

ตามตัวอักษรคือ "ผู้สืบทอด" หรือ "ผู้รักษาการ" มุสลิมชื่อะหฺลือว่าผู้สืบทอดพระโมฮัมหมัดต้องเป็นสมาชิกครอบครัวของพระองค์เอง แต่พวกเขาไม่ใช่ชื่อ "กาหฺลิบ" สุลต่านแห่งตุรกีเอาชื่อนี้มาใช้กับตนเมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ 16

เกบเบรห์

ทิศทางที่ต้องหันหน้าไปหาเวลาอธิษฐาน คัมภีร์โกรอ่าน ซูรีห์ 2:136-145 กำหนดให้เมกะกะเป็นเกบเบรห์สำหรับชาวมุสลิม

เกเบรีย

เทวดาระดับสูงสุดนั่นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นหน้าที่ของเทวดานี้ที่จะเขียนโองการของพระเจ้า คัมภีร์โกรอ่านถูกเปิดเผยต่อพระโมฮัมหมัดโดยเทวดานี้

โกรอ่าน

โกรอ่าน (ภาษาอาหรับ "การอ่าน") เป็นคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาอิสลาม ซึ่งเปิดเผยโดยพระโมฮัมหมัดในช่วงเวลา 21 ปี วจนะห่อนต่างๆ ถูกรวบรวมไว้เป็นบทเรียกว่าซูรีห์ คัมภีร์นี้มี 77,974 วจนะและยาวกว่าคัมภีร์ไบเบิลภาคพันธสัญญาใหม่เล็กน้อย คัมภีร์ทั้งเล่มไม่ถูกจัดเรียงเป็นบทจนกระทั่งหลังจากการสิ้นพระชนม์ของพระโมฮัมหมัด แต่เชื่อว่าพระโมฮัมหมัดเองคือผู้ที่แบ่งออกเป็นซูรีห์ต่างๆ และให้ชื่อแต่ละซูรีห์ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

คอปท์

ชาวคอปท์คือผู้สืบเชื้อสายมาจากตระกูลอียิปต์โบราณ พวกเขาคือพวกที่ไม่เชื่อในสมัยของพระโมเสส ชาวเซพท์คือชนเผ่าทั้งหลายของอิสราเอล

คับอิบเน อาซราฟ

วางแผนลับกับศัตรูด้วยของพระโมฮัมหมัดคืออาบู โซฟิยาน เพื่อจะเอาชีวิตของพระองค์

คาบิล

เมืองที่อยู่ราว 55 ไมล์ทางตะวันตกเฉียงใต้ของแบกแดด บนริมฝั่งแม่น้ำยูเฟรติส

คาฟี

หนังสือสำคัญที่รวบรวมคำพยากรณ์ของนิกายชีอะห์ และจาเบอร์คือผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคำพยากรณ์ที่คัดมา

คายาฟาส

พระชาวยิวระดับสูงผู้เป็นประธานศาลที่ดำเนินคดีและประณามพระเยซู

คาริม

มีเกียรติ

คาเบห์

ตามตัวอักษรคือ "ลูกบาศก์" คือสิ่งก่อสร้างทรงลูกบาศก์บริเวณใจกลางของสุเหร่าที่เมกกะ ซึ่งเป็นที่บรรจุหินดำ

คูปเฟ

เมืองบนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำยูเฟรติส ซึ่งไม่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน

เคย์บาร์

ชื่อของบริเวณปลอดภัยและสถานที่ตั้งถิ่นฐานหลักใกล้เมดินา ซึ่งมีเหตุการณ์สำคัญต่างๆ เกิดขึ้นในภารกิจของพระโมฮัมหมัด

โคซซาร์

แม่น้ำสวรรค์ซึ่งเป็นต้นธารของแม่น้ำอื่นทั้งหมด น้ำส่วนหนึ่งของแม่น้ำนี้ไหลไปสู่ทะเลสาบใหญ่ ซึ่งบนริมฝั่งของทะเลสาบนี้ดวงวิญญาณของผู้ที่ศรัทธาพักผ่อน เมื่อพวกเขาข้ามสะพานที่นำกลัวที่ทอดข้ามใจกลางของนรก

โจเซฟ

บุตรของยาacob และเป็นศาสนทูตที่ได้รับแรงบันดาลใจองค์หนึ่งในคัมภีร์โครออ่าน

ชีบา

เมืองในภาคใต้ของอาราเบีย กล่าวไว้ใน คัมภีร์ไบเบิล *Genesis 10:28* หมายถึงสถานที่อาศัย บ้าน

ชีราซ

เมืองสำคัญที่สุดของมณฑลฟาร์ในเปอร์เซีย เป็นสถานที่ประสูติของพระบ็อบและการประกาศพันธกิจของพระองค์ในปี พ.ศ. 2387 (ค.ศ. 1844)

ชีอะห์

ปัญหาของการสืบทอดศาสนาได้แบ่งศาสนาอิสลามออกเป็นสองสำนักความคิดเห็นใหญ่ๆ ตามทัศนะหนึ่งซึ่งเป็นของนิกายชีอะห์ การปกครองโดยตัวแทนเป็นเรื่องทางจิตวิญญาณที่กำหนดโดยศาสนทูตและผู้สืบทอดพระองค์ ตามอีกทัศนะหนึ่งซึ่งเป็นของนิกายซุนนี การสืบทอดเป็นเรื่องของความนิยม พระเจ้ากาหลิบของนิกายซุนนีคือผู้ปกป้องศาสนาที่เห็นได้ภายนอก อิหม่ามของนิกายชีอะห์ถูกกำหนดจากสวรรค์และได้รับพรสวรรค์ของการมีอัจฉริยภาพและอำนาจมากกว่ามนุษย์

เชค আহมัด

หนึ่งในสองผู้เบิกทางให้แก่พระบ็อบ เกิดปี พ.ศ. 2096 (ค.ศ.1753 เป็นผู้ก่อตั้งสำนักเชคและเป็นผู้ประพันธ์หนังสือ 96 เล่ม

เชรูบิม

ในคัมภีร์ไบเบิล เชรูบิมปรากฏแตกต่างจากทูตสวรรค์ทั้งหลายที่เป็นผู้นำสารของพระยะโฮวา เชรูบิมพบได้ที่ที่พระผู้เป็นเจ้าของอยู่ในฐานะบุคคล "และเขา (พระผู้เป็นเจ้าของ) ซีเซรับ" (*Psalms* 18:10)

โซเอ็บ

พระคนหนึ่งแห่งมีเดียน (คัมภีร์ไบเบิล *Exodus* 2:16-21) พระโมเสสสมรสกับลูกสาวของเขา คัมภีร์ไบเบิล *Exodus* 18 ให้ชื่อเขาว่าจีโอโร

ซัคคุม

ต้นไม้ในถิ่นนรก

ซัดเดรย์

ตามตัวอักษรคือกิ่ง

ซัลซาบิล

ตามตัวอักษรคือไหลริน นี่คือน้ำพุสวรรค์

ซาตราตุร มันทาฮา

ชื่อของต้นไม้ที่ชาวอาหรับปลูกในสมัยโบราณที่สุดถนน เพื่อใช้เป็นเครื่องหมาย ในฐานะที่เป็นสัญลักษณ์หนึ่ง นี่หมายถึงพระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าของในยุคของพระองค์

ซามิริ

นักเวทย์มนต์ที่ฟาโรห์ใช้เป็นคู่แข่งกับพระโมเสส ตามความเชื่อของชาวมุสลิม เขาไม่ใช่เฮอร์อน เขาคือผู้ที่ทำลูกวัวทอง

ซาลีห์

ศาสนทูตสมัยโบราณองค์หนึ่งของชาวอาหรับซึ่งถูกกล่าวถึงในคัมภีร์โครอาน ซูรีห์ 7:71-77 ผู้เชี่ยวชาญบางคนถือว่าศาสนทูตนี้เป็นองค์เดียวกันกับซาลีห์ใน คัมภีร์ไบเบิล *Genesis* 11:13

ซาเดค

อิหม่ามที่หกของนิกายชีอะห์

ซียาร์ท

ธรรมจาริกแห่งการเยือนซึ่งเปิดเผยโดยอิหม่ามอาลี

ซียิด คาเซม

สาวกคนสำคัญของเชค আহมัดและเป็นผู้สืบทอดเชค আহมัด มุลลา ฮุสเซน และบาบีที่โดดเด่นคนอื่นๆ เป็นลูกศิษย์ของเขา

ซียิด ยาห์ยอ สมญานามวาฮิด

นักบวชดีเด่นผู้มีวิชาสูงซึ่งเปลี่ยนมาเป็นบาบี และสละชีวิตเมื่อ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2393 (ค.ศ. 1850) (สิบวันก่อนการสละชีวิตของพระบ็อบ) หลังการถูกปิดล้อมโจมตีที่นาริช

ซียิด ฮุสเซนเน่ ทูร์ซีซี

โมจทาฮิด (ผู้ที่สามารถให้คำตัดสินทางศาสนาอิสลาม) คนหนึ่งที่เปลี่ยนมาเป็นบาบิ และเป็นหนึ่งในเจ็ดผู้สละชีวิตแห่งเตหะราน

ซูฟี

ชุมชนหนึ่งของนักเข้าญาณชาวมุสลิม

ซูรีห์

แถวหรือวิธีตั้งเช่นก้อนอิฐในกำแพง เป็นคำที่ใช้เป็นการเฉพาะกับบทต่างๆ ในคัมภีร์โครออันซึ่งมีทั้งหมด 114 ซูรีห์

ไซนาย

ภูเขาที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของกฎให้แก่พระโมเสส (โครออัน 7:139 และ คัมภีร์ไบเบิล Exodus 19)

ตราประทับของศาสนทูตทั้งหลาย

สมญานามหนึ่งของพระโมฮัมหมัด

ทัฟ (ดินแดนแห่ง)

ที่ราบของคาบิล่า ซึ่งบริเวณรอบๆ เป็นสถานที่สละชีวิตของอิหม่ามฮุสเซน

ทะมุด

ชนเผ่าหนึ่งของชาวแฮไมท์โบราณ ซึ่งอาศัยอยู่ในถ้ำบริเวณชายแดนของอียิปต์ พวกเขาถูกฆ่าเกือบหมดสิ้นโดยเซดโดเลาเมอร์ผู้พิชิตชาวอียิปต์ บรรดาผู้ที่รอดชีวิตหนีไปยังภูเขาเซียร์และอาศัยอยู่ที่นั่นในสมัยของไอเซคและยาโคบ

นาซรีบเน่ ฮาริส

ผู้ต่อต้านพระโมฮัมหมัดคนหนึ่ง

น้ำมนต์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

สัญลักษณ์อ้างอิงถึงน้ำยาของนักเล่นแร่แปรธาตุที่เชื่อว่าสามารถเปลี่ยนโลหะเป็นทอง

นิมรอด

ในคำอธิบายของมุสลิมหมายถึงผู้ประหารพระอับราฮัม

เนบูซัดเนซาร์

กษัตริย์แห่งบาบิโลน ในปี พ.ศ. 56 (ปี 599 ก่อน ค.ศ.) เขาเข้ายึดครองเยรูซาเลม ในปี พ.ศ. 45 (ปี 588 ก่อน ค.ศ.) เขาทำลายเมืองเยรูซาเลมและย้ายชาวเมืองส่วนใหญ่ไปยังชัลเดีย

โนดเบห์ (บทอธิษฐาน)

ความเศร้าโศกของอิหม่ามอาลี

โนอาห์

ศาสนทูตที่มุสลิมให้ชื่อว่าเป็น "ศาสนทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ" ดู คัมภีร์ไบเบิล Genesis 6:11 และโครออัน ซูรีห์ 11. 17 สำหรับเรื่องราวชีวิตของเขาและเรื่องราวน้ำท่วมโลก

บานีฮาซิม

ตระกูลของพระโมฮัมหมัด (พระบ็อบสืบเชื้อสายมาจากพระโมฮัมหมัด)

บายัน

คัมภีร์บายัน (การอรรถาธิบาย) คือผลงานหลักเกี่ยวกับหลักความเชื่อของพระบ็อบ ซึ่งได้รับการพรรณนาไว้ใน *God Passes By* (p.24-25) ว่าเป็น "คัมภีร์สำคัญแห่งกฎและศีลของยุคศาสนาใหม่ และคลังที่บรรจุคำกล่าวถึงและคำสรรเสริญส่วนใหญ่ และคำเตือนของพระบ็อบเกี่ยวกับ 'พระผู้ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะสำแดงให้เห็นชัด' ...คัมภีร์นี้ซึ่งมีวจนะราว 8,000 ท่อนและครองตำแหน่งที่เป็นหัวใจของวรรณกรรมบาปี ควรได้รับการพิจารณาโดยเบื้องต้นว่าเป็นคำสรรเสริญพระศาสดาตามพันธสัญญา มากกว่าจะเป็นประมวลกฎและบทบัญญัติที่ตั้งใจจะให้เป็นการนำทางที่ถาวรสำหรับประชาชนในอนาคต" พระบ็อบทรงลิขิต "คัมภีร์บายันภาษาอาหรับที่เล็กกว่าและมีน้ำหนักน้อยกว่า" ด้วย

บาสะ

เมกกะ

บาฮา

ตามตัวอักษรคือ "ความรุ่งโรจน์" "ความอำไพ" เป็นการกล่าวถึงพระบาฮาอุลลาห์ (มีร์ซา ฮุสเซน อาลี) ซึ่งถูกระบุด้วยสมญานามนี้ขณะที่ยังไม่ประกาศตนเอง

ปีฮารูลอันวาร

ประมวลคำพยากรณ์ของนิกายชีอะห์เล่มหนึ่ง

เบฮาร์

หนังสืออ้างอิงคำพยากรณ์ของนิกายชีอะห์

แบกแดด

ก่อตั้งโดยพระเจ้ากาหลิบ ญ มานซูร์ ในปี พ.ศ. 1305 (ค.ศ. 762) คือบริเวณที่เป็นหมู่บ้านคริสเตียนบนริมฝั่งตะวันตกเฉียงเหนือของอิตาลี ไม่ไกลจากปาราน ดู คัมภีร์ไบเบิล *Habakuk 3:3* พระโมเสสเองใช้ "ปาราน" กล่าวถึงพระโมฮัมหมัดเป็นพิเศษ และใช้ "เซयर" กล่าวถึงพระเยซูว่า และเขากล่าวว่า พระผู้เป็นนายมาจากไซนาย และลุกขึ้นจากเซयरมายังพวกเขา เขาส่องแสงมาจากภูเขาปาราน และเขามากับนิกบูนับหมื่น

ปาราน

มีกฎไฟไปจากมือขวาของพระองค์สำหรับพวกเขา" (คัมภีร์ไบเบิล *Deuteronomy 33:22*) ณ ที่นี้พระโมเสสทำนายการมาถึงของการเปิดเผยพระธรรมสามครั้งและศาสนทูตสามองค์หลังจากพระองค์เอง ซึ่งองค์สุดท้ายคือพระบาฮาอุลลาห์ อิสมาเอล (คัมภีร์ไบเบิล *Genesis 21:21*) สถาปนาชนชาติอาหรับในปาราน

ปีหกลิบ

หมายถึงปี ฮ.ศ. 1260 (พ.ศ. 2387 (ค.ศ. 1844)) ซึ่งเป็นที่พระบ็อบประกาศพันธกิจของพระองค์

พระบ็อบ

คืออิหม่ามกอเอมและอิหม่ามเมห์ดีของอิสลาม และเป็นผู้เบิกทางให้แก่พระบาฮาอูลลาห์ (วันประสูติของพระบ็อบคือ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2362 (ค.ศ. 1819) วันที่พระองค์สละชีวิตคือ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2393 (ค.ศ. 1850))

พระบาฮาอูลลาห์

ผู้ก่อตั้งศาสนาบาไฮ สมญานามนี้ถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์บายันภาษาเปอร์เซียของพระบ็อบ และมีความหมายว่าความรุ่งโรจน์ แสงสว่าง และความอ้าใจของพระผู้เป็นเจ้า (วันประสูติของพระบาฮาอูลลาห์คือ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2360 (ค.ศ. 1817) วันเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระองค์คือ 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2435 (ค.ศ. 1892))

พระประสงค์ดั้งเดิม

"สิ่งแรกที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าคือความเป็นจริงที่...ประชาชนแห่งบาฮาเรียกว่า 'พระประสงค์แรก'" (*Some Answered Questions*, p.203)

พระโมฮัมหมัด

ศาสนทูตของศาสนาอิสลามและเป็นผู้เปิดเผยคัมภีร์โกรอ่าน ประสูติเดือนสิงหาคม พ.ศ. 1113 (ค.ศ. 570) ประกาศพันธกิจของตน ปี พ.ศ. 1156 (ค.ศ. 613) หนีไปเมดินา ปี พ.ศ. 1165 (ค.ศ. 622) ทำนายไว้โดยพระโมเสส คัมภีร์ไบเบิล *Deuteronomy 18:15*, โดย St. John the Divine Rev. 11 (ดู *Some Answered Questions*, p.53 ff)

พระโมเสส

หนึ่งในหกศาสนทูตที่ยิ่งใหญ่ตามความเชื่อของมุสลิม ดู คัมภีร์ไบเบิล *Exodus 7:1* ซึ่งพระผู้เป็นเจ้ากล่าวต่อพระโมเสสว่า "เราได้ทำให้เจ้าเป็นพระเจ้าของฟาโรห์" พระโมเสสนำประชาชนจำนวนมากอพยพออกจากอียิปต์ราวปี 897 ก่อน พ.ศ. (ราวปี 1440 ก่อน ค.ศ.)

พระอับราฮัม

ดู คัมภีร์ไบเบิล *Genesis 11-15*; *Some Answered Questions*, p.14-16 นักวิชาการทั้งหลายถือว่าพระอับราฮัมมีชีวิตอยู่ระหว่างราวปี 1,557-1,457 ก่อน พ.ศ. (ราวปี 2100-2000 ก่อน ค.ศ.) ชาวยิว คริสเตียนและมุสลิมถือว่าพระองค์เป็นพระสหายของพระผู้เป็นเจ้า เป็นบิดาของผู้ที่ศรัทธา

เพนทาทอค

ตามตัวอักษรคือ "ห้าเล่ม" หมายถึงห้าเล่มแรกในคัมภีร์ไบเบิล

ฟาติเมห์

บุตรสาวของพระโมฮัมหมัดและคาดีเจห์ เธอสมรสกับอิหม่ามอาลีผู้เป็นลูกพี่ลูกน้องของพระโมฮัมหมัด และมีบุตรชายด้วยกันสามคน คนหนึ่งเสียชีวิตในวัยทารก อีกสองคนคือฮาซันและฮุสเซน ผู้ที่สืบเชื้อสายจากพระโมฮัมหมัดทางบุตรชายสองคนนี้เป็นที่รู้จักกันในฐานะซียิต

ฟาโรห์

ชื่อตำแหน่งของกษัตริย์อียิปต์ ที่ถือกันว่าเป็นฟาโรห์แห่งการกตัญญูคือรามเมซิส 2 (ราวปี 797 ก่อน พ.ศ. (ราวปี 1340 ก่อน ค.ศ.)) และโอรสผู้สืบทอดบัลลังก์ของเขาคือมีเรนทาห์ ผู้เป็นฟาโรห์แห่งการอพยพ แต่ก็มีชีวิตไม่แน่นอนสูง และวันประสูติของพระโมเสสอาจย้อนไปถึงราวปี 977 ก่อน พ.ศ. (ราวปี 1520 ก่อน ค.ศ.)

ฟีนิกซ์

นกตามนวนิยายซึ่งอยู่โดยลำพัง ถูกเผาผลาญโดยการกระทำของตนเอง และขึ้นมาจากเถ้าถ่านของตน

มาร์กัส

ชนชั้นหนึ่งของพระและปราชญ์ในหมู่ชาวเปอร์เซียโบราณ

มिरาจ

การเดินทางกลางคืนของพระโมฮัมหมัดกับเกเบรียล

มีเดียน

เมืองและตำบลบริเวณทะเลแดง ทางตะวันออกเฉียงใต้ของภูเขาไซนาย ซึ่งครอบครองโดยบรรดาผู้สืบเชื้อสายมาจากมีเดียน ผู้บุตรของพระอับราฮัมและเคทูราห์

มุลลา เนมท์โกลลาเย มาซินดาราณี

บาบิคนหนึ่งทีสละชีวิตที่เซค ทาบาชี

มุลลา บาเกอร์

พี่ชายของมุลลา เมห์ดีเย คานดี สละชีวิตที่ทาบาชี

มุลลา เมห์ดีเย โคอี

สหายคนสนิทของพระบาฮาอูลลาห์ และเป็นครูสอนเด็กๆ ในครอบครัวของพระองค์ สละชีวิตที่ทาบาชี

มุลลา โมฮัมหมัด อาลีเย ซานจอนิ

อีกชื่อคือโฮจัจท์ เป็น "หนึ่งในบรรดาผู้สนับสนุนศาสนาที่นำยาเกรงและสามารถที่สุด" (*God Passes By*, p.44) เป็นผู้นำของชาวบาบิในเหตุการณ์ที่ลอร์ดเคอร์ซันเรียกว่าเป็น "การปิดล้อมสังหารหมู่ครั้งใหญ่" ที่ซานจอน ซึ่งโฮจัจท์และชาวบาบิ 1,800 คนสละชีวิต

มุลลา ยูเซเฟ อาเดบิลี

"อัครแห่งการมีชีวิต" คนหนึ่ง สละชีวิตที่เซค ทาบาชี

มุลลา अब्दลคาลعه ยาชดี

เดิมเป็นพระยิว เขายอมรับศาสนาอิสลาม เข้าสำนักเชคิ และเปลี่ยนมานับถือศาสนาบาปีโดยมุลลา ฮุสเซน

มุลลา อาลีเย บารากานี

ลุงของทอเฮเรย์ หนึ่งในสมาชิกที่มีความรู้และมีชื่อที่สุดของชุมชนเชคิ เมื่อเปลี่ยนมานับถือศาสนาบาปี เขากลายเป็นหนึ่งในบรรดาผู้รรณาทิบายศาสนาบาปีที่จริงจังและสามารถที่สุดในเตหะราน

มุลลา อาลีเย บาสทามิ

หนึ่งในอักษรแห่งการมีชีวิต ถูกพระบ็อบส่งไปจากเมืองชีราชด้วยพันธกิจพิเศษ ในปี พ.ศ. 2387 (ค.ศ. 1844) เขาเป็นคนแรกที่ทนทรมานและสละชีวิตในหนทางของศาสนาใหม่นี้

มุลลา ฮุสเซน

คนแรกที่เชื่อในพระบ็อบ เป็น "อักษรแห่งการมีชีวิต" คนแรก ได้รับสมญานามที่พระบ็อบตั้งให้ว่า "บาบูลบ็อบ" แปลว่า "ประตูของประตู" เกิดในปี พ.ศ. 2356 (ค.ศ. 1813) เขาเป็นศิษย์ของซียิด คาเซมเป็นเวลาเก้าปี และเป็นสาวกของพระบ็อบเป็นเวลาห้าปี สละชีวิตที่ป้อมเซค ทาบาชี วันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2392 (ค.ศ. 1849)

เมกกะ

เมืองหลวงของอาราเบีย ซึ่งเป็นสถานที่ประสูติของพระโมฮัมหมัด เป็นสถานที่ตั้งของคาเบห์ และเป็นนครศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของอิสลาม

โมฟัดดัล

อ้างอิงถึงคำพยากรณ์ของนิกายชีอะห์

โมสทากอส

ตามตัวอักษรคือ "ผู้ถูกวิงวอน" เป็นการกล่าวถึงการมาปรากฏของพระบาฮาอุลลาห์ตามเวลาที่พระบ็อบประกาศไว้

ยานบู

ประมวลคำพยากรณ์ของนิกายชีอะห์เล่มหนึ่ง

ยาสริบ

ชื่อโบราณของนครเมดินา

ยาร์ฮอย

จอห์น ผู้เบิกทางให้แก่พระเยซูคริสต์ เขาถูกตัดศีรษะโดยฮีรอด

ริคท์

การหมอบกราบ

รูซเบห์

ชาวเปอร์เซียคนหนึ่งรับศาสนาคริสต์และได้รับการบอกว่า ศาสนทูตองค์หนึ่งใกล้จะปรากฏขึ้นในอาราเบีย เขาจึงเดินทางไปที่นั่นและได้พบพระโมฮัมหมัดที่คาบาในระหว่างที่พระองค์หนีไปเมดินา เขายอมรับสถานะของพระองค์และกลายเป็นมุสลิม

เรย์

เมืองโบราณใกล้กับที่สร้างเมืองเตหะราน

เรชวาน

ชื่อของผู้ดูแลรักษาสวรรค์ พระบาฮาอุลลาห์ใช้คำนี้หมายถึงสวรรค์เอง

สาระสวรรค์

ตามจินตนาการเป็นสาระที่ห้าที่เพิ่มเติมจากธาตุทั้งสี่ของโลก ดังนั้นจึงเป็นสาระสุดท้ายและสูงสุดของสิ่งต่างๆ

สิรห์

ตามตัวอักษรคือสะพานหรือสิ่งค้ำจุน หมายถึงศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

เสาศรีมชัน

คำพาดพิงถึงศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์ที่เป็นสีแดงเข้มด้วยเลือดของบรรดาผู้ที่สละชีวิตเพื่อศาสนา

อมาลีไคท์

“ถูกขับไล่ออกจากบาบิโลนในสมัยต้นๆ พวกเขากระจายผ่านอาราเบียไปยังปาเลสไตน์และซีเรีย และไกลไปถึงอียิปต์ที่ซึ่งพวกเขาให้กำเนิดฟาโรห์หลายคน

อวาติม

ประมวลคำพยากรณ์ของนิกายชีอะห์เล่มหนึ่ง

อักษรแห่งเอกภาพ

อัครสาวกของศาสนนทูต

อับดุลเลาะห์

บิดาของพระศาสดาโมฮัมหมัด เขามาจากตระกูลฮาซิมซึ่งเป็นชนเผ่าที่ประเสริฐสุดของโคเรชของเชื้อชาติอาหรับ เขาสืบเชื้อสายโดยตรงมาจากอิสมาเอล

อับดุลเลาะห์ อุบาย์

ผู้ต่อต้านพระโมฮัมหมัดที่โดดเด่นคนหนึ่ง ซึ่งถูกเรียกว่า “เจ้าชายของพวกเขาเสแสร้งเป็นคนดี”

อัลเมดีนา

ตามตัวอักษรคือ “นคร” ซึ่งเรียกดังนี้เพราะให้ที่กำบังแก่พระโมฮัมหมัดเมื่อก่อนคือยาสริบ เป็นสถานที่ฝังพระศพของพระโมฮัมหมัด มีความศักดิ์สิทธิ์เป็นรองต่อเมกกะเท่านั้น

อาทิม

คนบาป

อาบู จาห์ล

ตามตัวอักษรคือ “บิดาแห่งความเบาปัญญา” เป็นชื่อที่ชาวมุสลิมตั้งให้ เขาเป็นศัตรูที่ไม่รามือของพระโมฮัมหมัด

อาบู อับดุลลาห์

สมญานามของอิหม่ามที่หก จาฟารี ซาเดค ผู้เป็นหลานชายของอัลฮุสเซน ลี้นชีพในปี พ.ศ. 1308 (ค.ศ. 765) เพราะโดนวางยาพิษโดยมานซูร์ ผู้เป็นพระเจ้ากาหลิบแห่งราชวงศ์อับบาซิด

อาบู อามิร

ผู้ต่อต้านพระโมฮัมหมัดคนหนึ่งซึ่งเป็นพระ

อาลี

บุตรชายของพระโมฮัมหมัด เป็นอิหม่ามคนแรกในจำนวนสิบสองคน

อิบเนสุรียา

(ลูกชายของสุรียา อิบเนแปลว่าลูกชาย) นักบวชยิวผู้รู้ในสมัยของพระโมฮัมหมัด

อิมราน

บิดาของพระโมเสสและเอรอน ดู โกรอ่าน 3:30 คัมภีร์ไบเบิล *Exodus* 6:20

อิรัก

ในปี พ.ศ. 2405 (ค.ศ. 1862) ที่คัมภีร์คีตาบีอีคานถูกเปิดเผย อิรักเป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดิตุรกี ปัจจุบันเป็นประเทศอาหรับที่มีแบกแดดเป็นเมืองหลวง

อิหม่ามอาลี

ลูกพี่ลูกน้องและสาวกคนแรกของพระโมฮัมหมัด เป็นสามีของบุตรสาวของพระโมฮัมหมัดคือฟาติเมห์ บุตรชายของเขาคืออิหม่ามฮุสเซน เป็นบรรพบุรุษของชียิต อาลี โมฮัมหมัด หรือพระบ็อบ

อวาโหลโวกา

ตามตัวอักษรคือ "ด้ามจับที่แข็งแกร่งที่สุด" หมายถึงศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

อเลฟ ลัม มิม

อักษรเหล่านี้และอักษรอื่นที่ไม่ติดกัน ปรากฏอยู่บนหัวของยี่สิบเก้าซูรีห์ของคัมภีร์โกรอ่าน

เอเบลและเคน

บุตรชายสองคนของอดัมและอีฟ ดู คัมภีร์ไบเบิล *Genesis* 4 และคัมภีร์โกรอ่าน ซูรีห์ 5

ฮัมเซห์

"เจ้าชายของผู้สละชีวิตทั้งหลาย" เป็นสมญานามที่ตั้งให้แก่ลุงของพระโมฮัมหมัด

ฮา

ตัวอักษรฮา ซึ่งมีค่าตัวเลขเท่ากับ 5 และบางครั้งถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ของพระบาฮาอูลลาห์ ดู *Four Valleys*, p.56 n.

ฮาจี มีร์ซา คาริม คาน

ผู้อวดอ้างความรู้ เป็นผู้เขียนหนังสือ "การนำทางสำหรับคนเขลา" (เอร์ชาโดล อวาม) หนังสือของเขามอดม้วยไปพร้อมกับเขา

อีจาซ

ภูมิภาคในอาราเบียตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งอาจถือได้ว่าเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ของมุสลิม เนื่องด้วยดินแดนนี้มีนครศักดิ์สิทธิ์ของเมดีนาและเมกกะ และสถานที่อื่นๆ อีกหลายแห่งที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของพระโมฮัมหมัด ภาษาของอีจาซคือภาษาอาหรับ

อีรอด

อีรอด 1 (“ผู้ยิ่งใหญ่”) เชื้อชาติเอดูเมียนแต่ถูกเลี้ยงดูเป็นยิว เขาได้รับการแต่งตั้งโดยวุฒิสภาโรมันในปี 40 ก่อน ค.ศ. ให้เป็นกษัตริย์แห่งจูเดีย เขาสร้างวิหารในเยรูซาเลมขึ้นใหม่

ฮุสเซน

อิหม่ามที่สาม บุตรของอิหม่ามอาลีและฟาติมาห์

ฮุด

ศาสนทูตที่ถูกส่งมายังชนเผ่าแอด พระองค์สืบเชื้อสายมาจากโนอาห์และถูกกล่าวถึงในคัมภีร์โครออันในซูรีห์ 7:63-70 ซูรีห์ 11:52-63 และซูรีห์ 26:123-139

ฮูรี

เทวดาเพศหญิง